

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΛΘ'

Παρασκευή 4 Δεκεμβρίου 2015

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Άδεια απουσίας των Βουλευτών κ.κ. Α. Καββαδά και Σ. Αναστασιάδη, σελ. 3044, 3060

2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 5ο Γυμνάσιο Νέας Σμύρνης, το 8ο Δημοτικό Σχολείο Αγίου Δημητρίου, το Δημοτικό Σχολείο Αθικίων Κορινθίας, το Αμερικανικό Κολέγιο, το Γυμνάσιο και Λύκειο Κοιλιάδας Λάρισας, το 1ο Γυμνάσιο Λευκάδας, το 44ο Δημοτικό Σχολείο Λάρισας, το 2ο Γυμνάσιο Κοζάνης και μέλη από το ΚΑΠΗ Αμπελοκήπων Μενεμένης Θεσσαλονίκης, σελ. 3012, 3019, 3020, 3025, 3033, 3040, 3046, 3055, 3059, 3065

3. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 3013, 3015, 3020, 3026, 3031, 3032, 3033, 3034, 3044, 3049, 3052, 3053, 3055, 3056, 3059, 3064, 3065, 3066

4. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 3052, 3056

5. Επί του Κανονισμού, σελ. 3055

6. Ανακοινώνεται ότι ο Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος παρέδωσε στον Πρόεδρο της Βουλής κ. Νικόλαο Βούτση, την Ενδιάμεση Έκθεση της Τραπεζής της Ελλάδος για τη Νομισματική Πολιτική του 2015, σελ. 3031

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων και αναφορών – ερωτήσεων της Δευτέρας 7 Δεκεμβρίου 2015, σελ. 3015

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: "Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού οικονομικού έτους 2016", σελ. 3011 - 3067

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. , σελ. 3031

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 3058 - 3067

ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. , σελ. 3031 - 3047

ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ Δ. , σελ. 3011 - 3031

ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. , σελ. 3047 - 3058

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ Α. ,

σελ. 3026, 3032

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Ε. , σελ. 3055, 3056, 3059

ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. , σελ. 3031, 3064

ΒΡΟΥΤΣΗΣ Ν. , σελ. 3044, 3052

ΔΑΒΑΚΗΣ Α. , σελ. 3032

ΘΕΟΧΑΡΗΣ Θ. , σελ. 3065, 3066

ΘΕΩΝΑΣ Ι. , σελ. 3013, 3015

ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 3058, 3059, 3062, 3064, 3065, 3066

ΚΑΡΡΑΣ Γ. , σελ. 3033, 3034

ΚΟΝΤΟΝΗΣ Χ. , σελ. 3044

ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. , σελ. 3032, 3033, 3044

ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ Δ. , σελ. 3013, 3015, 3020, 3026
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. , σελ. 3049, 3052, 3053, 3055, 3056

ΛΙΒΑΝΙΟΥ Ζ. , σελ. 3015

ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. , σελ. 3052, 3053

ΜΠΑΛΑΦΑΣ Ι. , σελ. 3034

ΜΠΓΙΑΛΑΣ Χ. , σελ. 3049

ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ Θ. , σελ. 3032

ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ Χ. , σελ. 3049

ΤΑΣΟΥΛΑΣ Κ. , σελ. 3049, 3053

Β. Επί προσωπικού θέματος:

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Ε. , σελ. 3056

ΜΑΡΔΑΣ Δ. , σελ. 3052, 3056

Γ. Επί του Κανονισμού:

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Ε. , σελ. 3055

Δ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών:

ΑΜΥΡΑΣ Γ. , σελ. 3040, 6041, 6042

ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ Α. ,
σελ. 3031, 3032

ΒΑΓΓΙΩΝΑΚΗ Ε. , σελ. 3058

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Ε. , σελ. 3055, 3056, 3058

ΒΙΤΣΑΣ Δ. , σελ. 3062, 3063

ΒΟΥΛΤΕΨΗ Σ. , σελ. 3020, 3021, 3022

ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. , σελ. 3043, 3044, 3046

ΒΡΟΥΤΣΗΣ Ι. , σελ. 3033, 3034, 3037, 3044, 3052

ΓΑΚΗΣ Δ. , σελ. 3018, 3019

ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ Γ. , σελ. 3024

ΔΑΒΑΚΗΣ Α. , σελ. 3014, 3015, 3030

ΘΕΟΧΑΡΗΣ Θ. , σελ. 3065, 3066

ΚΑΒΒΑΔΑΣ Α. , σελ. 3023, 3024

ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 3063

ΚΑΜΑΤΕΡΟΣ Η. , σελ. 3013, 3014

ΚΑΡΑ ΓΙΟΥΣΟΥΦ Α. , σελ. 3011

ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ Ι. , σελ. 3025

ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ Κ. του Αχ.,
σελ. 3053

ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ Γ. , σελ. 3017, 3018

ΚΑΡΡΑΣ Γ. , σελ. 3034, 3035, 3036

ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΣ Κ. , σελ. 3038

ΚΕΛΛΑΣ Χ. , σελ. 3020

ΚΙΚΙΛΙΑΣ Β. , σελ. 3057

ΚΟΛΛΙΑ - ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. ,
σελ. 3061

ΚΟΝΤΟΝΗΣ Χ. , σελ. 3019, 3020, 3021, 3022

ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. , σελ. 3050, 3053

ΜΑΝΙΟΣ Ν. , σελ. 3022

ΜΑΡΔΑΣ Δ. , σελ. 3048, 3049, 3051, 3052

ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Θ. ,
σελ. 3026

ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ Γ. , σελ. 3036, 3037, 3038

ΜΠΑΛΑΦΑΣ Ι. , σελ. 3034

ΞΥΔΑΚΗΣ Ν. , σελ. 3046

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 3013

ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ Θ. , σελ. 3028

ΠΑΠΑΡΗΓΑ Α. , σελ. 3029, 3030

ΠΑΠΑΦΙΛΙΠΠΟΥ Γ. , σελ. 3047

ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,	σελ. 3063, 3064
ΠΑΠΠΑΣ Χ. ,	σελ. 3039
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. ,	σελ. 3041, 3042, 3043, 3044
ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ Π. ,	σελ. 3054
ΣΠΑΡΤΙΝΟΣ Κ. ,	σελ. 3060
ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ Χ. ,	σελ. 3049, 3052, 3066
ΣΤΑΜΑΤΗΣ Δ. ,	σελ. 3012, 3013
ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ Α. ,	σελ. 3026
ΣΤΕΦΟΣ Ι. ,	σελ. 3016
ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ Ε. ,	σελ. 3066, 3067
ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Μ. ,	σελ. 3027
ΨΑΡΙΑΝΟΣ Γ. ,	σελ. 3056, 3057

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΖ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΛΘ'

Παρασκευή 4 Δεκεμβρίου 2015

Αθήνα, σήμερα στις 4 Δεκεμβρίου 2015, ημέρα Παρασκευή και ώρα 10.04' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του ΣΤ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού οικονομικού έτους 2016».

Τον λόγο έχει ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Αϊχάν Καρα Γιουσούφ.

ΑΪΧΑΝ ΚΑΡΑ ΓΙΟΥΣΟΥΦ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είναι η πρώτη φορά που η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ καταθέτει το δικό της προϋπολογισμό, έναν εθνικό προϋπολογισμό που συνιστά μια προσπάθεια ανόρθωσης της χώρας, στήριξης των κοινωνικών δομών και πραγματικής επανεκκίνησης των παραγωγικών ιστών της. Αντίθετα, οι προϋπολογισμοί των προηγούμενων ετών ήταν λογιστικές εικόνες παρακμής, υπανάπτυξης και εγκατάλειψης ενός κράτους.

Όσο ήμασταν Αντιπολίτευση, μας κατηγορούσαν ως αιθεροβάμονες. Τώρα μας κατηγορούν επειδή είμαστε πραγματιστές. Σαφώς και κατανοούμε τις δυσκολίες και τους περιορισμούς που υπάρχουν. Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν βρίσκεται στην Κυβέρνηση κατά τύχη ούτε και κατά τύχη τον εμπιστεύτηκε ο λαός στις δύο τελευταίες εκλογικές αναμετρήσεις, τις κρίσιμότερες ίσως των τελευταίων δεκαετιών.

Σε αυτήν τη δύσκολη συγκυρία, η Κυβέρνηση κάνει αυτά που μπορεί και δυστυχώς όχι όλα όσα θα ήθελε. Κάνει αυτά που της επιτρέπεται από την κακοδιαχείριση, τη φοροδιαφυγή και τη διαφθορά των προηγούμενων κυβερνήσεων, διότι η σημερινή εικόνα της χώρας είναι αποτέλεσμα των προηγούμενων εκλογών, των πρακτικών μας ως λαού. Καλό είναι να μην το ξεχνάμε, ώστε να μην ξαναπέσουμε στα ίδια λάθη.

Επαιρναν επιδοτήσεις οι μεγαλοκτήμονες, με πολλά στρέμματα, ενώ ουδέποτε είχε στηριχθεί ο μόχθος του μικρού αγρότη, του εργάτη, αλλά και του τίμιου ελεύθερου επαγγελματία.

Η Κυβέρνησή μας έδειξε από την αρχή ποιες είναι οι προτεραιότητές της, κυρίως με την προσπάθεια ενίσχυσης των αδύναμων κοινωνικών στρωμάτων και την άμεση αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης. Μέσω του προϋπολογισμού συνεχίζεται και ενισχύεται το επιτυχημένο πρόγραμμα που κάλυψε τις ανάγκες σε τροφή, ηλεκτρικό ρεύμα και στέγη τετρακοσίων χιλιάδων

συνανθρώπων μας.

Το αναπτυξιακό πλάνο των προηγούμενων κυβερνήσεων είναι αυτό που έφτασε τους συνανθρώπους μας σε αυτήν την κατάσταση. Η ανάπτυξη που ευαγγελίζονταν οι προηγούμενες κυβερνήσεις οδήγησε στα χιλιάδες λουκέτα, την ανεργία, τη μετανάστευση των νέων κ.λπ..

Επιτρέψτε μου να συνεχίσω με μια αναφορά στον αγροτικό κόσμο, λόγω και της καταγωγής μου από αγροτική οικογένεια και από αγροτική περιοχή, αλλά και γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ έχει δώσει μεγάλες μάχες για την ανάδειξη του αγροτικού τομέα ως βασικού πυλώνα της ανάπτυξης.

Δυστυχώς η ανασυγκρότηση της αγροτικής πολιτικής της παραγωγής έχει καθυστερήσει πολύ, με ευθύνη όλων των κυβερνήσεων της Μεταπολίτευσης. Η οικοδόμηση του πελατειακού κράτους, η εξάρτηση από τις επιδοτήσεις και η δημιουργία μιας μικρής ομάδας προνομιούχων έχει θίξει τη μεγάλη πλειοψηφία των μικρομεσαίων παραγωγών, που σήμερα βρίσκονται στα όρια της επιβίωσης.

Η στρατηγική της Κυβέρνησης είναι να δώσει ώθηση στην παραγωγή, να προωθήσει συνεταιριστικά σχήματα για την εκμετάλλευση των γεωργικών και κτηνοτροφικών προϊόντων, να κινητοποιήσει όλες τις παραγωγικές δυνάμεις, να αποτρέψει την αποεπένδυση από τους Έλληνες αγρότες και να καταναείμει δίκαια τα φορολογικά βάρη. Θα προστατεύσουμε το αγροτικό εισόδημα, ειδικότερα αυτό που είναι κάτω από το όριο της φτώχειας, και θα δώσουμε κίνητρα και ενισχύσεις στους νέους αγρότες.

Επίσης, ο διοικητικός μηχανισμός διαχείρισης και καταβολής των πληρωμών θα γίνει πιο άμεσος και ευέλικτος, ώστε ο αγρότης να πληρώνεται γρήγορα και να εξασφαλίζει την απαραίτητη ρευστότητα χωρίς απώλειες. Παρά τις δυσκολίες, ήδη τις πρώτες εβδομάδες του Δεκεμβρίου θα καταβληθούν στους δικαιούχους αγρότες πάνω από 1,2 δισεκατομμύρια ευρώ με εκκρεμότητες από το 2009.

Ως Κυβέρνηση ο ΣΥΡΙΖΑ ήδη επεξεργάστηκε και νομοθέτησε μέτρα που περιόρισαν τη φορολογική επιβάρυνση των αγροτικών εισοδημάτων. Για παράδειγμα, οι αποζημιώσεις για φυσικές καταστροφές στην αγροτική οικονομία έμειναν αφορολόγητες. Προβλεπόταν φορολόγησή τους από το πρώτο ευρώ με συντελεστή 13%.

Οι αγροτικές επιδοτήσεις έμειναν αφορολόγητες έως το ύψος των 12.000 ευρώ. Με τη ρύθμιση αυτή καλύφθηκε περισσότερο από το 90% των αγροτών, κυρίως μικρής και μεσαίας αγροτιάς. Προβλεπόταν φορολόγηση από το πρώτο ευρώ με συντελεστή 13%.

Ένα ακόμη σημείο στο οποίο θα ήθελα να αναφερθώ είναι η ανάπτυξη και ιδιαίτερα η περιφερειακή ανάπτυξη. Μετά από

μήνες απουσίας αναπτυξιακού νόμου από τη χώρα, η Κυβέρνηση μας προχώρησε στη δημιουργία ενός νέου πλαισίου κινήτρων για τις ιδιωτικές επενδύσεις.

Παρ' όλη τη δύσκολη οικονομική συγκυρία, στηρίχθηκε η αξιοποίηση των κλειστών βιομηχανοστασίων. Για παράδειγμα στη δική μας βιομηχανική περιοχή της Κομοτηνής είχαμε τη δέσμευση για την επανεκκίνηση της ΕΝΚΛΩ, των Ενωμένων Κλωστηρίων, όπως στον Έβρο λειτουργεί πλέον η Βιομηχανία Ζάχαρης.

Η Ελλάδα μας, μέσω της ακριτικής Θράκης, αξιοποιώντας τις παραδοσιακές της σχέσεις με τη Βουλγαρία και την Τουρκία, καθώς και τις γειτονικές χώρες της Μαύρης Θάλασσας και τη Ρωσία, πρέπει να δραστηριοποιείται σε συνεργασία με Ευρωπαίους εταίρους για την ενίσχυση του ρόλου της ως Ελλάδα, χώρα-γέφυρα σε μια νέα αρχιτεκτονική ασφάλειας, ειρήνης, σταθερότητας και ανάπτυξης.

Τέλος, θα ήθελα να αναφερθώ στο μείζονος σημασίας θέμα της εκπαίδευσης. Φέτος προχωρήσαμε σε προσλήψεις άνω των είκοσι χιλιάδων αναπληρωτών εκπαιδευτικών στην πρωτοβάθμια και τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, δηλαδή τέσσερις χιλιάδες περισσότερους σε σύγκριση με πέρυσι. Στα σχολεία ειδικής αγωγής πραγματοποιήθηκαν προσλήψεις ρεκόρ, με αύξηση σχεδόν 50%.

Επίσης, από φέτος επανέρχεται ο θεσμός της ενισχυτικής διδασκαλίας, που κατά τεκμήριο απευθύνονται σε παιδιά φτωχότερων κοινωνικών ομάδων, που δεν έχουν οικονομική δυνατότητα να κάνουν φροντιστήρια. Παράλληλα, λειτουργεί πιλοτικά το πρόγραμμα για διανομή δεκατιανού στο σχολείο.

Στην τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση επέστρεψαν οι διαθέσιμοι και φέτος τοποθετήθηκαν σε οργανικές θέσεις καθηγητές των ειδικοτήτων των ΕΠΑΛ των οποίων οι θέσεις είχαν καταργηθεί.

Ο κρατικός προϋπολογισμός του 2016 έχει καταρτιστεί με βάση τους δημοσιονομικούς κατανγκασμούς. Παρ' όλα αυτά, η κυβέρνηση επεδίωξε να μην υπάρξει ουσιαστική νέα μείωση των ανεπαρκών, ούτως ή άλλως, κονδυλίων για την παιδεία. Παραμένουν σταθερά στο 2,8% του ΑΕΠ.

Στο πλαίσιο αυτό, υπήρξε πρόνοια να μην φύγουν τα κονδύλια για τη φοιτητική μέριμνα, που είναι τόσο αναγκαία για την αντιμετώπιση των συνεπειών της κρίσης που βιώνουν φοιτητές και φοιτήτριες.

Κλείνοντας, θα ήθελα να τονίσω ότι η στεία πολιτική κριτική είναι η εύκολη λύση, ειδικά από συναδέλφους που είτε ανήκουν ακόμα είτε προέρχονται από πρώην κυβερνητικά κόμματα. Είναι πολύ δύσκολο να αναλάβει κανείς τις ευθύνες που του αναλογούν και δυστυχώς λίγοι έχουν το θάρρος να το κάνουν.

Υπερψηφίζω τον κρατικό προϋπολογισμό του 2016 και περιμένω από τους συναδέλφους να πράξουν το ίδιο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κι εγώ ευχαριστώ.

Προτού δώσω τον λόγο στον κ. Σταμάτη, θα ήθελα να κάνω γνωστό στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα τρεις μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 5^ο Γυμνάσιο Νέας Σμύρνης.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο κ. Σταμάτης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, κάποια ημέρα ο Χότζας είδε έναν φίλο του στεναχωρημένο. Τον ρώτησε γιατί είναι στεναχωρημένος και εκείνος του απάντησε: «Γιατί είδα στο όνειρό μου ότι είχα κερδίσει 200.000 και με βάση αυτό, είπα σε έναν μηχανικό να μου σχεδιάσει ένα σπίτι. Το σχεδίασε και το κοστολόγησε ακριβώς 200.000, αλλά ξέχασα να βάλω έναν στάβλο για να βάλω τα αλογά μου και το κάρο μου και είμαι στεναχωρημένος». Του λέει ο Χότζας: «Είναι απλό το ζήτημα. Πες ότι κέρδι-

σες 230.000 και φτιάξε και τον στάβλο που χρειάζεσαι».

Γιατί το λέω αυτό; Για να μπορέσουμε να κρίνουμε την αξιοπιστία του προϋπολογισμού. Όταν κατατίθεται ένας προϋπολογισμός, μπορεί να επικριθεί, διότι είναι κατά άλλους αντιλαϊκός ή αντιαναπτυξιακός ή ότι άλλο. Οτιδήποτε μπορείς να πεις. Ένα στοιχείο, όμως, πρέπει να είναι αδιαμφισβήτητο, το θέμα της αξιοπιστίας την ώρα ακριβώς που κατατίθεται. Δηλαδή να είναι αληθείς, εκείνη τη στιγμή τουλάχιστον κι ας μην έχει συνέχεια αυτό, κάποιες βασικές παραδοχές του.

Την περασμένη Πέμπτη στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων, ερωτώ τον Υπουργό κ. Τσακαλώτο το εξής: «Έχω την εκτίμηση ότι ο προϋπολογισμός αυτός είναι υπερεκτιμημένος σε βασικά του στοιχεία». Η απάντησή του ήταν: «Όχι, είναι υποτιμημένος». Δεν πέρασαν είκοσι τέσσερις ώρες και ανακοινώνει η ΕΛ-ΣΤΑΤ ότι για το τρίτο τρίμηνο του 2015 η ύφεση δεν είναι -0,5% αλλά -0,9%, σχεδόν διπλάσια. Τι σημαίνει αυτό; Αυτό θα έχει περαιτέρω συνέπειες και για το 2015 και για τον 2016. Μία από τις παραδοχές, λοιπόν, του προϋπολογισμού, πριν ακόμη ανακοινωθεί, έχει ακυρωθεί.

Τον ρώτησα και κάτι ακόμη: «Κύριε Υπουργέ, είστε βέβαιοι ότι θα αρθούν τα capital controls;». Γιατί ακούμε διάφορες απόψεις από κυβερνητικά στελέχη. Κάθε Υπουργός έχει τη δική του άποψη για το πότε θα αρθούν τα capital controls. Μου λέει: «Όχι, δεν είμαι για τίποτα βέβαιος».

Όταν, λοιπόν, δύο βασικές παραδοχές, την ώρα που κατατίθεται ο προϋπολογισμός, δεν ισχύουν, η μία γιατί έχει ήδη ακυρωθεί και η άλλη διότι τίθεται σε αμφιβολία από τον ίδιο τον Υπουργό Οικονομικών, για ποια αξιοπιστία αυτού του προϋπολογισμού μπορούμε να μιλάμε;

Γι' αυτό και αναγκάστηκε προχθές –δεν ξέρω αν το παρατηρήσατε– ο αρμόδιος Αναπληρωτής Υπουργός κ. Αλεξιάδης και υπαινίχθη, με σαφήνεια όμως, το γεγονός ότι αυτός ο προϋπολογισμός, διαρκούντος του έτους 2016, πιθανότατα να αλλάξει. Αυτό είναι βέβαιο, γιατί υπάρχει και μια υπερεκτίμηση εσόδων.

Και διερωτώμαι το εξής: Σε μια οικονομία σε καθεστώς ύφεσης, πώς μπορούμε να προσδοκούμε αύξηση εσόδων από τη φορολογία; Από πού θα βγουν αυτά τα χρήματα;

Κατά τη συνεδρίαση της Πέμπτης –και το λέω αυτό για να το πληροφορηθείτε κι εσείς και ο ελληνικός λαός– έθεσα κι ένα άλλο ζήτημα που είναι χρήσιμο να το μάθετε, στον κ. Τσακαλώτο, τον οποίο εκτιμώ. Μπορεί να έχει αντίθετη πολιτική θεώρηση των πραγμάτων και να ανήκει σε μια διαφορετική σχολή πολιτικής, όμως είναι σοβαρός άνθρωπος και μας απάλλαξε από το άγχος ενός περιφερόμενου ανθρώπου-θιάσου, που μας εξέθεσε διεθνώς, του κ. Βαρουφάκη, του αστέρα της πρώτης αριστερής Κυβέρνησης.

Τον ρώτησα, λοιπόν: «Κύριε Υπουργέ, από την ώρα που η Κυβέρνηση πήρε την ευθύνη να διακόψει άδοξα το δεύτερο μνημόνιο, είχε δυνατότητα ο Ντράγκι και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα να συνεχίσουν να παρέχουν ρευστότητα στις ελληνικές τράπεζες;». Και μου απαντάει «όχι». Μια τίμια απάντηση, όπως είπε, σε μια τίμια ερώτηση.

Το λέω αυτό, γιατί κουρασθήκαμε σε αυτήν την Αίθουσα να ακούμε τον κ. Τσίπρα να παραπληροφορεί τον λαό. Λέει ότι οι τράπεζες και τα capital controls τα επέβαλαν οι ξένοι δανειστές. Δεν τα επέβαλαν. Είναι συνειδητή απόφαση της ελληνικής Κυβέρνησης. Εάν το ήξερε ο κ. Τσίπρας, όταν διέκοπτε άδοξα το δεύτερο μνημόνιο, είναι βαρύτερες οι ευθύνες τους για ό,τι στη συνέχεια ακολούθησε. Αν δεν το ήξερε, είναι ακατάλληλος για πρωθυπουργός.

Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, ότι έχουμε έναν προϋπολογισμό που στηρίζεται σε λάθος παραδοχές, λάθος στοιχεία, με κλειστές τις τράπεζες ουσιαστικά, με ύφεση, χωρίς χρηματοδότηση, και διερωτώμαι: Από πού θα προκύψει ανάπτυξη την οποία ευαγγελίζεστε;

Κι επειδή δεν έχω περισσότερο χρόνο, θα ήθελα να σταθώ στο θέμα της συναίνεσης. Ζητάει συναίνεση ο κ. Τσίπρας, ο οποίος όσο βρισκόταν στην Αξιοματική Αντιπολίτευση, δεν έπαυε να λέει «αν επισκεφθώ το Μαξίμου, θα το επισκεφθώ για έναν λόγο, να ζητήσω την παραίτηση του κ. Σαμαρά και της κυβέρνησής του». Έβαλε μυαλό στη συνέχεια; Όχι.

Ξαναζήτησε συναίνεση ο κ. Τσίπρας το περασμένο καλοκαίρι. Ζήτησε τη συναίνεση των κομμάτων, επειδή είχε χάσει την πλειοψηφία. Άλλη μέρα στη Βουλή θα σας πω πώς ο ίδιος προκάλεσε την απώλεια της πλειοψηφίας στη Βουλή, για να μπορεί να δικαιολογηθεί η πρόωρη προσφυγή στις κάλπες. Τρεις συνάδελφοί σας καταψήφισαν ουσιαστικά, απείχαν, έριξαν λευκό, στη ψηφοφορία για το τρίτο μνημόνιο. Ουσιαστικά καταψήφισαν τον Πρωθυπουργό. Ήταν πρόταση του Πρωθυπουργού.

Αυτοί βρέθηκαν την ημέρα των εκλογών σε εκλόγιμες θέσεις, ενώ οι υπόλοιποι πετάχτηκαν έξω από τις λίστες. Ο αριθμός των Βουλευτών που διέθετε ο κ. Τσίπρας πλέον ήταν κάτω των εκατόν είκοσι. Άρα μπορούσε να δικαιολογηθεί ότι έχασε και το τελευταίο του οχυρό. Πώς το έχασε; Ο ίδιος το προκάλεσε.

Αλλά, εν πάση περιπτώσει, ζήτησε τη συναίνεση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και των υπόλοιπων κομμάτων. Εμείς δεν συμφωνούσαμε ούτε με τις διαπραγματεύσεις που έκανε, που τις αγνοούσαμε και τις αγνοούμε και τώρα, ούτε με το αποτέλεσμα. Στηρίξαμε τότε την κυβερνητική απόφαση, για να μην πέσει η χώρα στα βράχια, για να μην μας βγάλουν από το ευρώ. Ζήτησε τη στήριξη, υποσχόμενος ότι δεν πρόκειται να πάει σε αμφιδιαδικαστικές εκλογές. Την επόμενη ημέρα πήγε σε αμφιδιαδικαστικές εκλογές. Με ποιο πρόσημο αξιοπιστίας αυτός ο Πρωθυπουργός ζητά τώρα συναίνεση;

Κι επειδή, κύριε Θεωνά, σας άκουσα προχθές να διαμαρτύρεστε για το ήθος, για το ύψος και το περιεχόμενο των ομιλιών των αγορητών της Αντιπολίτευσης, εγώ δεν άκουσα τίποτε περιέργο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΩΝΑΣ: Για τις βρισιές είπα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Εγώ, όμως, άκουσα τον κύριο Πρωθυπουργό, δύο ημέρες μετά τη συνάντηση στο Προεδρικό Μέγαρο, να αρχίζει μια δημόσια ομιλία του με τη φράση: «Τα σκυλιά γαβγίζουν, το κοραβάνι προχωράει».

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ (ΣΑΚΗΣ) ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν μιλάει για εσάς.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Δεν το κατάλαβα; Όπως θέλετε το βλέπετε; Για ποιους μιλάει;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ (ΣΑΚΗΣ) ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Για τα σκυλιά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΕΦΟΣ: Για τα συμφέροντα τα μεγάλα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Αυτό σας βολεύει, αυτό λέτε.

Ένας Πρωθυπουργός, λοιπόν, που ζητάει συναίνεση, οφείλει να είναι περισσότερο σεμνός. Και δεν είναι. Κι εν πάση περιπτώσει, για ποιο πράγμα ζητάει συναίνεση, κύριοι συνάδελφοι;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ (ΣΑΚΗΣ) ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Για τα σαράντα οκτώ προαπαιτούμενα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Συναίνεση, λέει, για το ασφαλιστικό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Παρακαλώ, κύριε Σταμάτη, ολοκληρώνετε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Μα, σας έχει βγάλει από αυτό το δίλημμα. Ψηφίζοντας τον προϋπολογισμό, κύριοι συνάδελφοι της Πλειοψηφίας, στην πραγματικότητα ψηφίζετε και το ασφαλιστικό. Διότι το 77% των προβλεπόμενων στον προϋπολογισμό περικοπών έχει σχέση με τις συντάξεις, με τις επικουρικές και όλες τις λοιπές παροχές. Καθιστά εκ των προτέρων άκυρη οποιαδήποτε άρνησή σας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και βεβαίως, δεν νομιμοποιείται να ζητάει από εμάς συναίνεση, όταν αυτή είναι η συμπεριφορά του. Θα μπορούσε να ζητήσει συναίνεση, εάν η συμπεριφορά του ήταν διαφορετική. Και κυρίως, αν κατέθετε αυτόν τον προϋπολογισμό ζητώντας «συγγνώμη» ταυτόχρονα, όχι από εμάς, αλλά από τον ελληνικό λαό. Συγγνώμη, γιατί στον προϋπολογισμό αυτό υπάρχει ό,τι ο ίδιος είχε αποκηρύξει μετά βδελυγμίας. Συγγνώμη, γιατί στον προϋπολογισμό αυτό δεν υπάρχει ό,τι υποσχέθήκατε. Και συγγνώμη, γιατί εξαιτίας αυτής της πολιτικής απάτης κέρδισε δύο φορές τις εκλογές.

Από εμάς, λοιπόν, δεν μπορείτε να έχετε τέτοια συναίνεση.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Σταμάτη.

Θα ήθελα, όμως, να διευκρινίσετε εάν αυτό που αναφέρατε σχετικά με τον Υπουργό των Οικονομικών...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Είναι γραμμένο στα Πρακτικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός):... ότι σας είπε για τα capital controls;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Το έχω γραμμένο. Να σας το δώσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Είναι, δηλαδή, η θέση του επίσημη στη Βουλή. Δεν είναι ιδιωτική συζήτηση.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Είναι στην Επιτροπή Οικονομικών της Βουλής την Πέμπτη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Ευχαριστώ πολύ.

Τον λόγο έχει ο συμπατριώτης μου, κ. Ηλίας Καματερός.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΜΑΤΕΡΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι και κυρία συναδέλφισσα, είναι η τέταρτη ημέρα σήμερα που συζητάμε τον προϋπολογισμό. Φυσικά, πολλά πράγματα επαναλαμβάνονται. Εκείνο, όμως, που πρέπει να καταλάβουμε είναι ότι όλα αυτά τα επαναλαμβανόμενα επιχειρήματα από την Αντιπολίτευση, ότι δείξαμε ασυνέπεια, ότι κοροϊδέσαμε τον λαό, ότι ήταν αχρείαστο το μνημόνιο, ότι εμείς κλείσαμε τις τράπεζες, ότι θα μειωθούν οι συντάξεις και όλα αυτά, τα οποία είναι όλα ψέματα, συνιστούν έναν διάλογο, ο οποίος νομίζω ότι και το Σώμα έχει κουράσει, αλλά πολύ περισσότερο τον λαό μας. Και νομίζω έχει δώσει και απαντήσεις πάνω σε αυτά τα ζητήματα έμπρακτα ο λαός μας.

Το μόνο ωφέλιμο που μπορεί να βγει από όλη αυτή την ιστορία είναι η επιμονή τους στο να μας κρίνουν από αριστερά και να λένε ότι δεν είναι αριστερά αυτά τα μέτρα. Αλλά δεν κάνουν τίποτε άλλο παρά να επιβεβαιώνουν την ηγεμονία των ιδεών της Αριστεράς στην κοινωνία. Επιβεβαιώνετε ότι πραγματικά η Αριστερά είναι αυτή που παλεύει για τα κατώτατα στρώματα, παλεύει για τους αδύναμους, κ.λπ.. Και αυτό δεν πρέπει να το χάσουμε.

Τι εννοώ: Πρέπει να απαντήσουμε –και καθημερινά να απαντάμε στον λαό, σε όλους αυτούς που ψήφισαν τον ΣΥΡΙΖΑ και τη σημερινή Κυβέρνηση- ότι δεν θα χαθούμε, δεν θα χάσουμε αυτό εδώ το στοιχείο μας. Και μπορεί μέσα από παράκαμψη αυτήν τη στιγμή αναγκαστική να περνάμε, αλλά δεν χάνουμε το δρόμο μας και πως, όταν ξεφύγουμε από αυτές εδώ τις δυσκολίες, θα εφαρμόσουμε το φιλολαϊκό πρόγραμμά μας. Εξάλλου και στον προϋπολογισμό, έστω και αδύναμα, έστω και μέσα από αυτές τις δυσκολίες, αποτυπώνεται αυτή εδώ η διάσταση.

Γι' αυτό εγώ είπα επανειλημμένα και το ξαναλέω να σταματήσουμε αυτόν εδώ τον διάλογο με την Αντιπολίτευση –δεν έχει σημασία, δεν ωφελούμαστε σε τίποτα ούτε η χώρα ωφελείται– και ας δούμε πραγματικά, ας συνομιλήσουμε με τον λαό, για να απαντήσουμε στα πραγματικά προβλήματα που μας απασχολούν αυτήν την περίοδο.

Επειδή ο χρόνος είναι περιορισμένος και δεν μπορώ να αναφερθώ σε όλα –και δεν χρειάζεται, γιατί έχουν αναφερθεί πολλοί– επιτρέψτε μου να αναφερθώ στο θέμα του προϋπολογισμού σε σχέση με τη νησιωτικότητα, μιας και είμαι από νησί.

Είμαστε ευχαριστημένοι με το αποτύπωμα που υπάρχει στον προϋπολογισμό της νησιωτικότητας; Όχι, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν είμαστε. Θα μπορούσε να είναι καλύτερο; Και θα μπορούσε και δεν θα μπορούσε. Σε ποια ζητήματα θα μπορούσε;

Έχω πει επανειλημμένα κι έχω προτείνει και στους Υπουργούς και από αυτό εδώ το Βήμα και εγγράφως διάφορες προτάσεις, οι οποίες μπορεί να είναι μέσα σε αυτό το ασφυκτικό πλαίσιο, στο οποίο κινούμαστε και να μην μας αφήνουν οι δανειστές –οι δυνάστες, όπως τους έχω πει εγώ- να πάρουμε ανάσα, είναι όμως κάποια πραγματάκια που νομίζω ότι δεν θα επηρέαζαν στο ελάχιστο τα δημοσιονομικά, ώστε να μπορέσουμε να δώσουμε ανάσα έστω στα μικρά νησιά, σε αυτά που έχουν κάτω από τριακόσιους κατοίκους.

Κι έχω πει επανειλημμένα, κύριε Υπουργέ, ούτε δύο χιλιάδες κάτοικοι δεν είναι συνολικά σε όλα τα νησιά με λιγότερους από τριακόσιους κατοίκους. Και πληρώνουν ΕΝΦΙΑ. Και είναι κρίμα να πηγαίνω στους Αρκιούς, στο νησί που έχει δεκαεπτά-είκοσι

κατοίκους, και να μου λένε ότι ένα από τα βασικά τους προβλήματα είναι ο ΕΝΦΙΑ. Και μάλιστα σε ακίνητα, τα οποία δηλώνουν και είναι και διεκδικούμενα από το δημόσιο. Το ποσό είναι ελάχιστο και δεν επηρεάζει τα δημοσιονομικά.

Ξέρουμε πολύ καλά ότι την περιοχή μας στα περισσότερα νησιά την έχει πλήξει το μεταναστευτικό και το προσφυγικό. Έχουν καταστραφεί επιχειρήσεις. Θα ήταν τόσο δύσκολο να πούμε ότι σε αυτήν εδώ την περιοχή, έστω με κάποια αυστηρά κριτήρια, επανεπενδύονται στις εκατό δόσεις όσοι τις έχουν χάσει;

Είναι πολύ δύσκολο να πάρουμε κάποια τέτοια μικρά μέτρα για να ανακουφίσουμε φορολογικά τα μικρά νησιά; Καταλαβαίνω ότι σε αυτό τον προϋπολογισμό υπήρχαν δυσκολίες. Όμως τα λέω γιατί, ειδικά για τα νησιά που τους καταργήσαμε τους μειωμένους συντελεστές –και θα καταργηθούν και στα υπόλοιπα σε λίγο–, πρέπει εμείς να χτίσουμε, να φτιάξουμε το παράλληλο πρόγραμμα.

Πρέπει, λοιπόν, οπωσδήποτε να δούμε –και μπορούμε– ζητήματα υγείας και ακτοπλοΐας και πολλά άλλα. Σε μερικά από αυτά θα αναφερθώ σύντομα. Και το Υπουργείο σε αυτήν εδώ την προσπάθεια, μέσα από όλα τα προβλήματα που έχει, ήδη έχει συστήσει το Συμβούλιο Νησιωτικής Πολιτικής, που έως τώρα δεν υπήρχε και προγραμματίζει να συστήσει ινστιτούτο. Καταλαβαίνετε ότι χρειάζεται κάποιος χρόνος για να γίνουν αυτά. Επειδή, όμως, χρειάζονται μεγάλες αλλαγές, μέχρι και αλλαγή του κανονισμού, της διάρθρωσης των Υπουργείων, για να γίνουν όλα αυτά, εμείς πρέπει παράλληλα μέσα από την καθημερινότητα να φτιάχνουμε μερικά πράγματα, όπως αυτά που είπα.

Συγκεκριμένα, στο θέμα της υγείας, δεν μπορούν τα νοσοκομεία των νησιών, κύριοι Υπουργοί, να αντιμετωπίζονται όπως τα νοσοκομεία της στεριάς. Πρέπει να τα καταλάβετε. Δεν μπορούμε, δηλαδή, να λέμε ότι έχουμε δύο γιατρούς. Ξέρουμε τις δυσκολίες στις προσλήψεις, ξέρουμε ότι δεν είναι εύκολες οι μετακινήσεις. Όμως, γίνονται κάποιες προσλήψεις, γίνονται κάποιες τοποθετήσεις. Και σε αυτές πρέπει να δίνουμε προτεραιότητα στα νησιά. Δεν είναι το ίδιο να μην έχει παιδίατρο το νοσοκομείο –που κακώς δεν έχει– που απέχει πενήντα και εξήντα και εκατό χιλιόμετρα από την Αθήνα με το νοσοκομείο στην Κω, που δεν έχει παιδίατρο εδώ και επτά χρόνια, με σαράντα χιλιάδες κατοίκους και με ένα εκατομμύριο πεντακόσιες χιλιάδες αφίξεις τουριστών της χρονιάς.

Αυτά πρέπει να τα καταλάβουμε και εμείς. Δεν απευθυνόμαστε στην Αντιπολίτευση. Δεν περιμένω τίποτα από αυτήν. Σε εμάς απευθυνόμαστε. Πρέπει να καταλάβουμε τη νησιωτικότητα και να την εφαρμόσουμε από αύριο στην πράξη, με μικρά πραγματάκια που μπορούμε.

Δεν είναι δυνατόν –προσέξτε– να έχει έναν υπάλληλο το Πολεοδομικό Καλύμνο, που έχει στην αρμοδιότητά του Πάτμο, Λέρο, Αστυπάλαια, Λειψούς, Αγαθονήσι, όλα τα νησιά. Ένας υπάλληλος! Είχαμε που είχαμε πρόβλημα, αλλά και εκεί που θα μπορούσε να γίνει καμιά δουλίτσα, όπως στην Πάτμο, όπου έχουμε και παραδοσιακούς οικισμούς! Η Αστυπάλαια, η Πάτμος, η Κάλυμνος είναι παραδοσιακοί οικισμοί με φοβερά προβλήματα. Δεν μπορεί να τα βγάλει πέρα ένας υπάλληλος. Δεν μπορεί, δηλαδή, να μη μπορούμε να βάλουμε έναν δεύτερο, έναν τρίτο υπάλληλο εκεί πέρα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Θα πρέπει να πούμε πάρα πολλά προβλήματα. Όμως, μπορούμε να χτίσουμε ένα παράλληλο πρόγραμμα για τα νησιά, με μικρά πράγματα που δεν μας κοστίζουν.

Το ίδιο ισχύει και για τους εκπαιδευτικούς. Δεν είναι το ίδιο να λες ότι θα έχω τόσοι καθηγητές ανά τόσοι μαθητές στις υπόλοιπες περιοχές και το ίδιο στα νησιά. Δεν είναι δυνατόν στους Αρκιούς –επιμένω πάλι, κύριε Υπουργέ– να υπάρχουν παιδιά τα οποία δεν συνεχίζουν μετά το δημοτικό, γιατί δεν μπορούν να πάνε στο σχολείο.

Τι γίνεται με την τηλεκατάρτιση; Πρέπει να την προχωρήσουμε. Τι γίνεται με τις υπηρεσίες; Δεν γίνεται, όπως έκανε η προηγούμενη κυβέρνηση, να καταργούνται υπηρεσίες της εφορίας, για παράδειγμα, και να μην λαμβάνεται υπ' όψιν ότι αυτό

δεν μπορεί να γίνει στα νησιά. Δεν μπορείς να καταργήσεις υπηρεσίες στην Κάλυμνο, στη Λέρο, για να πηγαίνουν στη Ρόδο ή στην Κω ή ακόμα και υπηρεσίες της Κω να τις μεταφέρεις στη Ρόδο. Δεν είναι το ίδιο. Υπάρχει μια ιδιαιτερότητα. Πρέπει να φροντίσουμε το φίλτρο της νησιωτικότητας μέσα από το οποίο θα πρέπει να περνούν όλα τα νομοθετήματα την επόμενη περίοδο.

Λυπάμαι που δεν έχω χρόνο. Όμως, θα το φροντίσουμε την επόμενη περίοδο αυτό το φίλτρο να λειτουργήσει. Είναι η διαφορά της Αριστεράς, που όλοι μάς κατηγορούν.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Ευχαριστώ πολύ.

Ο κ. Δαβάκης έχει τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ηλεκτρονικό σύστημα το έφερε ίσως –όχι η τύχη– να διαδεχθώ στο Βήμα τον εκλεκτό συνάδελφο του ΣΥΡΙΖΑ από τη Δωδεκάνησο. Στα αυτιά όλων μας αντηχεί η στεντορεία φωνή της κυβερνητικής πλευράς προεκλογικά, ότι κανένα νομοσχέδιο για απόληψη του ΦΠΑ στα νησιά δεν θα περάσει, οι ηρωισμοί, οι αντιπαραθέσεις, οι διακρίσεις και όλα αυτά που συνέθεταν την αντιπολιτευτική σας ρητορεία.

Τα έφερε η μοίρα, όμως, και η ιστορία έτσι τα πράγματα που δύο μήνες μετά τις εκλογές έρχεστε εδώ και συνεχίζοντας στο ίδιο ύψος της αντιπολιτευτικής τακτικής, ομιλείτε σαν να είστε Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας και της Αντιπολιτεύσεως.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΜΑΤΕΡΟΣ: Αυτό καταλάβατε;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Η νέμεση, η οποία ακολουθεί την ύβρη, μας ακολουθεί πάντα, κύριε συνάδελφε. Και ομιλώ σε έναν άνθρωπο που, από ό,τι τον έχω δει μέσα στη Βουλή, διακρίνεται για την ευπρέπιά του και για τη δυναμική που έχει, εκπροσωπώντας τον λαό της Δωδεκανήσου. Όμως, αυτό είναι: Η αρχαία θεά της Νεμέσεως πάντα θα οδηγεί και θα ακολουθεί την Ύβρη. Η ιστορική ύβρις ήταν ότι εσείς επί τόσο καιρό εκμεταλλευθήκατε τη δύσκολη στιγμή που πέρασε η πατρίδα, εκμεταλλευθήκατε τη δυσχέρεια, εκμεταλλευθήκατε τα οικονομικά μέτρα, τα δυσβάσταχτα και αμαρτωλά, θα έλεγα, για εμάς οικονομικά μέτρα προκειμένου να διασφαλίσετε την κυβερνητική σας προοπτική. Και το πετύχατε.

Παρ' όλα αυτά, πέρασαν δύο μήνες από τότε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που ο κύριος Πρωθυπουργός σε αυτήν την Αίθουσα κατά τη συζήτηση των προγραμματικών δηλώσεων έδινε με φόντο τετραετίας τον τόνο και τη νότα της κυβερνητικής του θητείας.

Έρχεται ο προϋπολογισμός σήμερα και μας λέει ορισμένα πράγματα που μόνο τον τόνο της τετραετίας δεν δίνει όσον αφορά τις προγραμματικές του δηλώσεις. Κανένα σχέδιο, κανένα πρόγραμμα, κανένα επιχείρημα, κανένας λόγος που να δικαιολογεί ότι υπάρχει στρατηγική και σχέδιο προς εσάς όσον αφορά στον σημερινό προϋπολογισμό που συζητούμε και αύριο θα ψηφίσουμε και εμείς δεν θα ψηφίσουμε, φυσικά.

Υπάρχει μόνο μια διαφορά. Από ό,τι συνέβαινε στους προηγούμενους προϋπολογισμούς που φέραμε εμείς –και χαίρομαι που παρίσταται και ο συνάδελφος κ. Σταϊκούρας, ο οποίος είχε το μέγα βάρος της συντάξεώς των– δεν αλλάζετε σχεδόν τίποτα. Ακόμα και μερικές σελίδες όμως, όπως ανεφέρθη χθες, παραδείγματος χάριν, η σελίδα 92 είναι πανομοιότυπη με τη σελίδα 193. Σε ένα πράγμα διαφέραμε. Διαφέραμε στο ότι είχαμε επιτέλους ισοσκελισμένους προϋπολογισμούς, κάτι που πλέον δεν καθίσταται βέβαιον όσον αφορά την εκτέλεση αυτού.

Μετά από μια λεόντεια σύμβαση, που υπέγραψε ο κ. Τσίπρας με τον κ. Καμμένο, περιμέναμε όλοι ότι, εν πάση περιπτώσει, θα είχατε μια αριστερή θέαση των πραγμάτων, στην οποία θα μπορούσαμε και εμείς να στηριχτούμε, να βάλουμε πλάτη, πέραν εκείνης της πλάτης που βάλουμε τα χαράματα του Δεκαπενταύγουστου και για την οποία εγκυλομέθα σήμερα, υποκριτικό τω τρόπω. Παρ' όλα αυτά, δεν έγινε τίποτα. Κανένα σχέδιο, κανένα πρόγραμμα. Αντιγραφές και ψευδολογίες, φυσικά.

Αντιλαμβάνεστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι μια Κυβέρνηση, όπως η δική σας, δεν πρόκειται να μακροημερεύσει, στηριζόμενη σε περαιτέρω ψέματα. Η νέμεσις όπου να είναι θα

έρθει. Πιστεύω ότι το πρώτο βήμα της πολιτικής σας, που ήταν αυτός ο πρώτος προϋπολογισμός της Κυβερνήσεως του ΣΥΡΙΖΑ με τους ΑΝΕΛ, θα μπορούσε να δώσει μια προοπτική, ούτως ώστε να υποστέλλει τη δική μας κριτική όσον αφορά αυτά τα οποία λέω αυτά τα λεπτά.

Αυτό το οποίο πρέπει να συμβεί είναι να πάψετε τους αεροβατισμούς και να προσγειωθείτε, να προσγειωθεί η κυβερνητική πλευρά στην πραγματικότητα, να πάψετε τη ρητορεία του διχασμού, ότι αυτή η παράταξη εξυπηρετεί μια οικονομική ελίτ. Ποια οικονομική ελίτ εξυπηρετεί αυτή η παράταξη; Και η ιστορία της και οι ρίζες της και οι προσωπικές διαδρομές αυτών των ανθρών που αποτελούν σήμερα τα στελέχη αυτής της παράταξης, δεν δικαιολογούν αυτό το ανήθικο ψεύδος.

Εγώ, κύριοι συνάδελφοι, εκπροσωπώ επί είκοσι και πλέον χρόνια τον Λάκωνα αγρότη, τον Λάκωνα κτηνοτρόφο, τον Λάκωνα ψαρά, τον Λάκωνα άνεργο, τον μικρομεσαίο, όπως τον εκπροσωπείτε όλοι εσείς. Δεν θέλω να αναφερθώ σε επιφανή ονόματα της οικονομικής ελίτ σήμερα που συστοιχίζονται και συστρατεύονται στις τάξεις σας.

Θα ήθελα, λοιπόν, να πάψετε να λέτε τέτοια πράγματα και θα ήθελα, επιτέλους, το σχέδιο το οποίο επικαλείται η Κυβέρνηση να το δούμε την πράξη. Να μην περιμένουμε ακόμα και σήμερα, έναν χρόνο μετά, να έρθει η τροπολογία για το Λεύκτρο-Σπάρτη, που ενεκρίθη από το Ελεγκτικό Συνέδριο και ακόμη δεν έχει έρθει, προκειμένου να προχωρήσει ένας δρόμος και να ολοκληρωθεί, που έχει ολοκληρωθεί κατά 90%. Να μην περιμένουμε να ιδιωτικοποιηθεί μερικώς το λιμάνι του Πειραιά, όπως ακούγεται τελευταίως, και όλα αυτά τα οποία συνθέτουν μια έωλη τακτική και πολιτική πρακτική, την οποία ακολουθείτε. Να μην ακούμε για ιδεοληψίες της αριστείας, όπως ακούσαμε χθες να λέει ο Νικόλαος Θηβαίος, Βουλευτής Βοιωτίας: «Μην ασχολείστε με την ιδεοληψία της αριστείας, που αφορά το 0,7% των μαθητών».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω να κλείσω αυτά τα σύντομα λεπτά τα οποία μας δίνει ο Κανονισμός με τα ζητήματα του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας. Δυστυχώς βλέπουμε στον προϋπολογισμό ότι μειούται κατά 5% το λειτουργικό τους, που σημαίνει μείωση στα καύσιμα, μείωση στις στολές, στον ρουχισμό, μείωση σε εφόδια, μείωση σε πράγματα τα οποία έχουν να κάνουν και με την ψυχική τόνωση των Ενόπλων μας Δυνάμεων, καθώς επίσης -και χαίρομαι που βρίσκεται εδώ και ο εκπρόσωπος των ΑΝΕΛ, ο κ. Τέρενς Κουίκ- ανακοίνωσε ο κ. Καμμένος ότι θα εγγραφεί στον προϋπολογισμό το άλλο 50% της αποδόσεως και της δικαίωσης των στρατιωτικών, των εν ενεργεία και εν αποστρατεία στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων, του Συμβουλίου Επικρατείας, των περικοπών τους. Πουθενά δεν έχει γίνει κάτι τέτοιο.

Η κυβέρνηση Σαμαρά είχε δώσει το 50% των περικοπών. Εσείς μόνο εξαγγελίες.

Ανεφέρθη προ επταμήνου, κύριε Κουίκ, σε στρατιωτικές σχολές, ανεφέρθη σε τηλεοπτικές συνεντεύξεις, ανεφέρθη και από του Βήματος της Βουλής. Θυμίζουν αυτές οι αλλεπάλληλες ανακοινώσεις του κυρίου Υπουργού ένα σάλπισμα που υπήρχε στους παλιούς στρατώνες, όταν ακόμα είχαμε τα ηρωικά εκείνα υποζύγια, τα μουλάρια, που εδόξασαν την Ελλάδα στα ελληνοαλβανικά βουνά,...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Τελειώνω σε μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Υπήρχε ένα σάλπισμα, το «βαράτε σανό» ή «βαράτε νομή». Σάλπιζαν και τα υποζύγια, όταν άκουγαν αυτό το σάλπισμα, ενώ πεινούσαν, σταματούσαν και ηρεμούσαν. Μήπως είναι το «βαράτε σανό» στις εξαγγελίες αυτές στους έντιμους και υπερήφανους Έλληνες αξιωματικούς και τα εν ενεργεία στελέχη και εν αποστρατεία στελέχη;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΩΝΑΣ: Δηλαδή, τα εξομοιώνετε;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Δεν εξομοιώνω τίποτα, κύριε Θεωνά.

Μην είστε τόσο εύκολος στην κριτική. Υποτιμάτε τη νοημοσύνη των Ελλήνων αξιωματικών και στρατιωτικών, οι οποίοι δυστυχώς με τέτοιες εξαγγελίες περιμένουν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ας δεχθεί την Ένωση Αποστράτων Αξιωματικών Στρατού ο κ. Καμμένος που επανειλημμένως του ζητούν ραντεβού και δεν τους δέχεται και ας μας πει επιτέλους τι συνέβη με τη σύμβαση που υπέγραψε με την Τράπεζα Πειραιώς περί τραπεζικών διευκολύνσεων στις 23 Ιουνίου και δεν έχει γίνει ακόμα τίποτα.

Η υπερηφάνεια των εν ενεργεία και εν αποστρατεία στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων δεν κάμπτεται με τα ψεύδη και με τα σαλπίσματα του «βαράτε σανό». Κάμπτεται...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΖΩΗ ΛΙΒΑΝΙΟΥ: Τι θα γίνει, κύριε Πρόεδρε;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Σας ενοχλεί, κυρία μου, έτσι δεν είναι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ολοκληρώστε, κύριε Δαβάκη, σας παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Κάμπτεται με αυτό το οποίο συμβαίνει συνέχεια και ιδιαίτερα σ' αυτήν την Αίθουσα.

Διορθωθείτε, γιατί τα πράγματα έχουν αρχίσει να σοβαρεύουν. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κι εγώ ευχαριστώ.

Θα ήθελα να σχολιάσω ένα σημείο του κ. Δαβάκη που δεν αφορά προσωπικά τον κ. Δαβάκη. Οι Βουλευτές είναι ελεύθεροι να εκφράζονται επικριτικά, είτε ανήκουν στη Συμπολίτευση είτε ανήκουν στην Αντιπολίτευση. Μάλιστα, καλύτερα είναι και της Συμπολίτευσης να κάνουν κριτική. Δεν είναι, δηλαδή, κακό ο Βουλευτής της Συμπολίτευσης να πει κάτι που νομίζει ότι δεν είναι σωστό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Ίσα-ίσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ακριβώς. Αυτό λέω κι εγώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Δευτέρας 7 Δεκεμβρίου 2015.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 235/1-12-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Σάμου του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Δημητρίου Σεβαστάκη προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με τα ζητήματα λειτουργίας των κέντρων υγείας και των αποκεντρωμένων μονάδων πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας του Νομού Σάμου.

2. Η με αριθμό 228/27-11-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Δράμας της Νέας Δημοκρατίας κ. Δημητρίου Κυριαζή προς τον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με τον αναπτυξιακό σχεδιασμό για τον Νομό Δράμας.

3. Η με αριθμό 230/27-11-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αργολίδας της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ. – ΔΗΜΑΡ κ. Ιωάννη Μανιάτη προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας, σχετικά με τις καθυστερήσεις στην απόδοση του ειδικού τέλους παραγωγής αιολικών σταθμών στους δικαιούχους οικιακούς καταναλωτές των ορεινών κοινοτήτων της Αργολίδας.

4. Η με αριθμό 237/1-12-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αττικής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Ιωάννη Γκιόκα προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με την απόφαση της διοίκησης του ΟΚΑΝΑ να διακοπεί η λειτουργία των μονάδων μεθαδόνης κατά τη διάρκεια του Σαββατοκύριακου.

5. Η με αριθμό 226/27-11-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αχαΐας του Ποταμιού κ. Ιάσονα Φωτίλα προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την βιωσιμότητα του θεραπευτικού-παιδαγωγικού κέντρου ΑΜΕΑ «ΜΕΡΙΜΝΑ» στην Πάτρα.

6. Η με αριθμό 232/30-11-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Πειραιά των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Δημητρίου Καμμένου προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με την καθυστέρηση της χορήγησης του επιδόματος πετρελαίου.

7. Η με αριθμό 225/26-11-2015 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευ-

τού Β' Πειραιά της Ένωσης Κεντρώων κ. Θεοδώρας Μεγαλοοικονόμου προς τον Υπουργό Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την άμεση κάλυψη των κενών της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης στο Δήμο Σαρωνικού.

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 236/1-12-2015 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Β' Πειραιά του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ειρήνης Κασμάτη προς τον Υπουργό Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, σχετικά με την εξαίρεση του Πορθμείου Περάματος – Σαλαμίνας από τη σύμβαση παραχώρησης του ελληνικού δημόσιου προς τον ΟΛΠ.

2. Η με αριθμό 229/27-11-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Έβρου της Νέας Δημοκρατίας κ. Αναστασίου Δημοσχάκη προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με την αντιμετώπιση των προβλημάτων στη λειτουργία του Νοσοκομείου Διδυμστεύχου.

3. Η με αριθμό 234/30-11-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αρκαδίας της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ κ. Οδυσσέα Κωνσταντινόπουλου προς τον Υπουργό Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού, σχετικά με τον σχεδιασμό ως προς την εξυγίανση των επενδύσεων που προβλέπονται στους αναπτυξιακούς νόμους και την παράταση της προθεσμίας υλοποίησης των επενδύσεων που εκκρεμούν.

4. Η με αριθμό 238/1-12-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Ηρακλείου του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Εμμανουήλ Συντυχάκη προς τους Υπουργούς Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης, σχετικά με την επαναπρόσληψη όλων των εργαζομένων του εργοστασίου ανακύκλωσης στο Ηράκλειο Κρήτης από την εταιρεία «WASTE SOLUTIONS».

5. Η με αριθμό 227/27-11-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Λάρισας του Ποταμιού κ. Κωνσταντίνου Μπαργιώτα προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με τη μείωση του αριθμού των δοτών και των πραγματοποιούμενων μεταμοσχεύσεων για το έτος 2015 στη χώρα μας.

6. Η με αριθμό 233/30-11-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αττικής των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Κωνσταντίνου Κατσίκη προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με την επιβολή φόρου πολυτελείας για τα ΙΧΕ αυτοκίνητα των πολυτέκνων.

7. Η με αριθμό 231/30-11-2015 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Αθηνών της Ένωσης Κεντρώων κ. Γεωργίου-Δημητρίου Καρρά προς τον Υπουργό Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού, σχετικά με τον κίνδυνο δυσμενών οικονομικών –περιουσιακών συνεπειών σε βάρος οφειλετών στεγαστικών δανείων κύριας κατοικίας σε περίπτωση της μερικής κάλυψης από το ελληνικό δημόσιο του ποσού της μηνιαίας καταβολής του.

ΑΝΑΦΟΡΕΣ -ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ (Άρθρο 130 παράγραφος 5 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 456/30/22-10-2015 ερώτηση και αίτηση κατάθεσης εγγράφων του Δ' Αντιπροέδρου της Βουλής και Βουλευτή Α' Αθηνών της Νέας Δημοκρατίας κ. Νικήτα Κακλαμάνη προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με τη δημόσια αντιπαράθεση ανάμεσα στην Κυβέρνηση και την Γενική Γραμματεία Δημοσίων Εσόδων.

2. Η με αριθμό 506/23-10-2015 ερώτηση του Βουλευτή Β' Θεσσαλονίκης του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Αθανασίου Βαρδαλή προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τα προβλήματα των εργαζομένων στην υπό εκκαθάριση «ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ (ΝΕΘ) ΑΕ» της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας.

Τον λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Στέφος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΕΦΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Στην αρχαία Ελλάδα, εκτός από τη Νέμεση και την Ύβρη υπήρχαν και οι Ερινύες. Οι Ερινύες φαίνεται ότι απουσιάζουν από τη σκέψη πολλών εκ των συναδέλφων, οι οποίοι συγκυβερνούν τους προηγούμενους μήνες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να απευθυνθώ κυρίως στην Αντιπολίτευση. Σκεπτόμενος αυτά τα οποία τρεις μέρες οι

συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης και κυρίως του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας μάς είπαν και ακούγοντας τα επιχειρήματά τους εδώ, ξεκινώντας αυτή τη συζήτηση για τον προϋπολογισμό, πράγματι με μεγάλο ενδιαφέρον μου γεννάται η απορία ειλικρινά πώς βρίσκετε το θράσος να ασκείτε τέτοιου είδους κριτική για τον πρώτο προϋπολογισμό που κατατίθεται απ' αυτήν την Κυβέρνηση της Αριστεράς και των Ανεξαρτήτων Ελλήνων. Είναι ο πρώτος προϋπολογισμός αριθμητικά που έχει κοινωνικό πρόσημο.

Εσείς οδηγήσατε με τις πολιτικές σας και φέρατε τη χώρα σε αυτήν την άθλια κατάσταση. Εσείς είστε που ρημάξατε τα ταμεία, πετάξατε στον δρόμο χιλιάδες δημοσίου υπαλλήλους, βουλιάξατε τη νέα γενιά στην ανεργία. Αφήσατε τα σχολεία χωρίς δασκάλους αφού έχετε τουλάχιστον πέντε χρόνια να διορίσετε εκπαιδευτικούς, αφήσατε τα νοσοκομεία χωρίς γιατρούς και νοσηλευτές και καταστρέψατε κάθε έννοια κοινωνικού κράτους. Εσείς δεν ακουμπήσατε πουθενά και καθόλου τη διαφθορά και τη διαπλοκή.

Έρχεστε, λοιπόν, σήμερα και μας κουνάτε το δάχτυλό σας, αγανακτισμένοι και πονόψυχοι για όσα βάρη σηκώνει αυτός ο λαός, εσείς που δεν σας διακατέχει καμμία Ερινύα πια για τα βάρη που σε αυτό τον λαό φορτώσατε, τουλάχιστον τα πέντε-έξι τελευταία χρόνια, αλλά και τις προηγούμενες δεκαετίες.

Ας βάλουμε, όμως, τα πράγματα σε μία σειρά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Αυτή η Κυβέρνηση, η Κυβέρνηση της Αριστεράς, εδώ και έναν χρόνο περίπου έχει αναλάβει τη διεκπεραίωση και την τήρηση ενός προϋπολογισμού σχεδιασμένου από την προηγούμενη Κυβέρνηση. Δεν ήταν δικός μας ο προϋπολογισμός τον οποίο εμείς σήμερα εφαρμόζουμε. Κατά τη διάρκεια, λοιπόν, αυτής της περιόδου και εν τω μέσω σκληρής διαπραγμάτευσης, κληθήκαμε να υλοποιήσουμε έναν προϋπολογισμό ο οποίος δεν είχε σχεδιαστεί από την παρούσα Κυβέρνηση, χωρίς να λάβουμε καμμία εξωτερική βοήθεια, προς ευχαρίστησή σας.

Έχει κατατεθεί, λοιπόν, ο νέος προϋπολογισμός με δύο στόχους: Από τη μία πλευρά έχουμε ως στόχο τη δημοσιονομική ισορροπία, ώστε να πάψουν οι ελλειμματικοί προϋπολογισμοί και από την άλλη, έχουμε την κοινωνική δικαιοσύνη υπέρ των αδυνάτων.

Θέλω να αναφερθώ στον τομέα της παιδείας, δεδομένου ότι προέρχομαι από αυτόν τον χώρο. Η Κυβέρνηση φέτος διόρισε τέσσερις χιλιάδες εκατόν σαράντα επτά περισσότερους εκπαιδευτικούς αναπληρωτές στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Στην τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση επέστρεψαν οι «διαθέσιμοι» και επαναλειτούργησαν οι τεχνικές σχολές και τα ΕΠΑΛ.

Προφανώς, υπάρχει απόλυτη ανάγκη πρόσληψης μόνιμου προσωπικού στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Έχει, λοιπόν, σχεδιαστεί κατά προτεραιότητα και έχει εισηγηθεί το Υπουργείο Παιδείας στο αρμόδιο Υπουργείο Οικονομικών την πρόσληψη έντεκα χιλιάδων εκπαιδευτικών.

Είναι γνωστή η αλλεργία που έχει το μεγάλο κομμάτι της Αντιπολίτευσης, κυρίως του ΠΑΣΟΚ, της Νέας Δημοκρατίας και του Ποταμιού, στη δημόσια εκπαίδευση.

Εδώ και ένα διάστημα λειτουργεί το πρόγραμμα με το δεκατιανό στα σχολεία, για το οποίο αισθάνομαι μία μικρή ντροπή να το αναφέρω. Ωστόσο, η κατάσταση οδήγησε τη χώρα όπου την οδήγησε, δηλαδή στο δεκατιανό στα σχολεία. Έντεκα χιλιάδες μαθητές παίρνουν πρωινό. Φανταστείτε πού έχουμε φθάσει. Δεν υπερηφανευόμαστε γι' αυτό. Ωστόσο, προσπαθούμε να μη ζήσουμε ξανά τα φαινόμενα που ζήσαμε επί κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ και Νέας Δημοκρατίας και να λιποθυμούν μικρά παιδιά στα σχολεία. Δεν είναι κανείς υπερήφανος.

Βέβαια, την ίδια στιγμή λαμβάνονται σημαντικές πρωτοβουλίες για πρόσληψη επιστημονικού προσωπικού στην τριτοβάθμια εκπαίδευση στα ΤΕΙ και στις σχολές ΑΣΠΑΙΤΕ, έτσι ώστε να ολοκληρώνονται ερευνητικά προγράμματα και να φεύγουν στο εξωτερικό όσο λιγότεροι γίνεται νέοι επιστήμονες.

Στον τομέα της υγείας για πρώτη φορά μετά από πολλά χρόνια γίνονται προσλήψεις μόνιμου προσωπικού στα νοσοκομεία και θα παρέχεται επιτέλεση δωρεάν περίθαλψη σε όλους τους ανασφάλιστους που τόσα χρόνια τους αντιμετώπιζε η ελληνική πο-

λειτουργία και οι κυβερνήσεις σας, ΠΑΣΟΚ και Νέας Δημοκρατίας, ως πολίτες δεύτερης κατηγορίας.

Οι άνεργοι και οι άνεργες δεν πληρώνουν εισιτήρια στα μέσα μαζικής μεταφοράς. Τουλάχιστον, δεν θα έχουμε πάλι το φαινόμενο η ζωή ενός ανέργου να κοστίζει όσο ένα εισιτήριο.

Συνεχίζουμε το πρόγραμμα για την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης, το οποίο καλύπτει περίπου τετρακόσιες πενήντα χιλιάδες ανθρώπους, με σίτιση, ηλεκτρικό ρεύμα, στέγαση μέσω επιδότησης ενοικίου. Δεν είναι πολλά, αλλά είναι σημαντικά.

Προβλέπονται 350 εκατομμύρια ευρώ αυξημένες δαπάνες, έτσι ώστε να υπάρξει προσπάθεια αναπτυξιακής πολιτικής μέσα στο 2016. Παράλληλα, κρατάμε σταθερές τις δαπάνες στους ΟΤΑ και τα προνοιακά επιδόματα και εξασφαλίζουμε πάνω από 823 εκατομμύρια ευρώ για κοινωνικές δαπάνες. Για παράδειγμα, 62 εκατομμύρια ευρώ πηγαίνουν για την κάλυψη των ανασφάλιστων υπερηλίκων. Θα μου πείτε, όλα αυτά είναι αυτονόητα. Ναι, είναι αυτονόητα, αλλά δεν τα πράξατε.

Όμως, θα σας απαντήσω γιατί δεν τα πράξατε. Είμαστε άλλοι κόσμοι. Εσείς επιμένετε στις απολύσεις, στην ιδιωτικοποίηση της παιδείας και της υγείας, στη φτωχοποίηση του λαού. Ανέχεστε τη διαφθορά και τη διαπλοκή. Έχουν διπλασιαστεί οι έλεγχοι το πρώτο δεκάμηνο του 2015 και το ίδιο προβλέπεται το αντίστοιχο πρώτο δεκάμηνο του 2016.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να ολοκληρώσω, ο προϋπολογισμός που κατέθεσε η Κυβέρνηση είναι ένας προϋπολογισμός ρεαλιστικός. Μας δίνει τη δυνατότητα να ασκήσουμε κοινωνική πολιτική. Είναι ένας προϋπολογισμός με αναδιανεμητικό πρόσημο. Εξάλλου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορούμε να κλείνουμε τα μάτια σε μία Ευρώπη που αλλάζει, σε μία Ευρώπη που μάχεται καθημερινά τις πολιτικές της λιτότητας και σε επίπεδο κινημάτων και σε επίπεδο κυβερνήσεων που εκλέγονται από τον λαό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Στην Ελλάδα, ο λαός εμπιστεύθηκε δύο φορές μέσα σε έναν χρόνο την Κυβέρνηση. Παρακολουθούμε την Πορτογαλία, την Ισπανία, τη Βρετανία. Αυτόν τον κόσμο θα τον αλλάξουμε. Πρέπει να αποτελούν παραδείγματα οι χθεσινές κινητοποιήσεις και να παίρνουμε δύναμη απ' αυτές. Δεν είναι, μάλιστα, μόνο αυτές, αλλά είναι και οι περιφερειακές αυτών των απεργιακών κινητοποιήσεων σε επιχειρήσεις τις οποίες πάντα προστατεύετε και καλά κάνετε. Όμως, μιλάμε για επιχειρήσεις οι οποίες έχουν καταστρατηγήσει κάθε έννοια εργασιακού και εργατικού δικαιώματος.

Τέλος, γι' αυτόν τον κόσμο και μαζί με αυτόν τον κόσμο δίνουμε και θα συνεχίσουμε να δίνουμε τη μάχη.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Ευχαριστώ, κύριε Στέφο.

Ο κύριος Καρασμάνης έχει τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν με τρεις λέξεις επιχειρούσε κάποιος να χαρακτηρίσει τον προϋπολογισμό του 2016, θα έλεγε απλώς πως πρόκειται για τον πλέον υφεσιακό, τον πλέον φορομνηχτικό και, κατά συνέπεια, τον πλέον αναπτυξιακό των τελευταίων ετών. Είναι ένας προϋπολογισμός που αναπαράγει και εντείνει τον καταστροφικό συνδυασμό υπερφορολόγηση-ύφεση, μια αποδεδειγμένα ολέθρια συνταγή χωρίς προοπτική, χωρίς διεξόδους, χωρίς ελπίδα, ό,τι χρειάζεται δηλαδή για να επιτείνει την απογοήτευση και τον μαρasmus της κοινωνίας μας. Το χειρότερο είναι όμως ότι επιδεινώνει την κρίση που έξι χρόνια τώρα όχι μόνο αποδομεί και αποσαθρώνει την ελληνική οικονομία, αλλά σαν επιθετικός μεταστατικός καρκίνος καταστρέφει τα σπλάχνα των συμπολιτών μας.

Θέλω να παρακαλέσω τους συναδέλφους της Συμπόλιτευσης να μην επικαλούνται τη συμπίεση στην ψήφο του τρίτου μηνιμονίου του περασμένου καλοκαίρι. Το μηνιμόνιο, κύριοι συνάδελφοι, είναι το πλαίσιο το οποίο ορίζει το πώς θα πρέπει να κινηθούν οι δείκτες και οι αναγκαίες μεταρρυθμίσεις της ελληνικής οικονομίας. Σε καμία περίπτωση, όμως, δεν είναι ο εξειδικευμένος οδι-

κός άξονας για το πώς οι επιδιωκόμενοι στόχοι μπορεί να επιτευχθούν. Παρέχει τις δυνατότητες και την ευελιξία προς την κοινή κατεύθυνση, δίνοντάς μας την ευκαιρία πολλαπλών επιλογών. Όλοι οι Έλληνες γνωρίζουν κάτω από ποιες συνθήκες, κάτω από ποιες προοπτικές δώσαμε την ψήφο μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το να επιβάλλει κανείς μόνο φόρους και άλλους φόρους και επιπλέον φόρους είναι μια ομολογούμενης εύκολη λύση. Μόνο που και ο τελευταίος πολίτης γνωρίζει ότι αυτή η πρακτική, η επιβολή όλο και περισσότερων φόρων, είναι ο πιο ενδεχόμενος μονόδρομος για να οδηγήσει μία χώρα σε παραπέρα καχεξία, την αγορά της, σε ακόμη μεγαλύτερη ύφεση και σε ακόμη μεγαλύτερη ανεργία.

Επίσης, δεν χρειάζεται να διαθέτει κανείς μεταπτυχιακή ή διδακτορική οικονομία για να αντιληφθεί ότι οι περικοπές πόρων, όπως στις συντάξεις, τις παροχές κοινωνικής ασφάλισης, τα επιδόματα, οδηγούν σε διόγκωση της κοινωνικής κρίσης και σε μεγαλύτερη συρρίκνωση της οικονομίας μας.

Είναι πολύ εύκολη η αφαίμαξη εισοδημάτων και το να τινάζεις στον αέρα οικογενειακούς προϋπολογισμούς, όπως επίσης εύκολο είναι να επιβάλλεις στους αγρότες μεγαλύτερες εισφορές για τον ΟΓΑ, να τους αυξάνεις τον φόρο εισοδήματος και την προκαταβολή του φόρου, να τους καταργείς την επιστροφή του ειδικού φόρου κατανάλωσης για το πετρέλαιο αγροτικής ανάπτυξης.

Χρειάζεται πολύ μυαλό για να προβλέψουμε πού οδηγεί αυτό; Οδηγεί σε παραπέρα μείωση της ανταγωνιστικότητας των αγροτικών μας προϊόντων, στην επιδείνωση του ήδη επιβαρυνμένου εμπορικού ισοζυγίου. Και αυτά για έναν κλάδο που θα μπορούσε και έπρεπε να αποτελέσει πυλώνα ανάπτυξης και ανάκαμψης της οικονομίας μας.

Δεν απαιτείται να είναι κανείς οικονομολόγος για να καταλάβει ότι τα αναπτυξιακά εργαλεία είναι πολύ συγκεκριμένα: το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, το ΕΣΠΑ, τα κοινοτικά συγχρηματοδοτούμενα προγράμματα στον αγροτικό τομέα, που μένουν αναξιοποίητα στα συρτάρια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την ισχυρή αύξηση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, που αποτελεί το καύσιμο για την αναεκκίνηση της οικονομίας μας, οδηγούμαστε μετά πάσα βεβαιότητα στην αποτελμάτωση της απορροφητικότητας των κονδυλίων του ΕΣΠΑ, κονδύλια που μπορούν να δώσουν ανάπτυξη σε ολόκληρη την ελληνική περιφέρεια, δουλειές σε νέους ανθρώπους, να εξασφαλίσουν την καταβολή σημαντικών ποσών ΦΠΑ, περισσότερου φόρου εισοδήματος, περισσότερων εισφορών στα ταμεία, να εξασφαλίσουν περισσότερη δουλειά στα μαγαζιά. Να, λοιπόν, τα περιβόητα ισοδύναμα που λέτε ότι ψάχνετε, κύριοι της Κυβέρνησης.

Είναι τουλάχιστον εξοργιστικό και ανήκουστο να μένουν αναξιοποίητα από το προηγούμενο Πρόγραμμα Αγροτικής Ανάπτυξης 902 εκατομμύρια ευρώ, λόγω της απραξίας επί έναν χρόνο του Υπουργείου, με κίνδυνο να χαθούν ή, στην καλύτερη περίπτωση, να μεταφερθούν στο νέο πρόγραμμα ανάπτυξης. Αυτό, όμως, θα σημάνει μείωση κατά 21% των κονδυλίων της νέας προγραμματικής περιόδου 2014-2020, δηλαδή περικοπή κατά 40% των κονδυλίων για προγράμματα ανάπτυξης των αγροτικών εκμεταλλεύσεων και επιχειρήσεων, και αυτό με τη σειρά του θα έχει άμεσο αντίκτυπο, με μείωση των πόρων για ίδρυση και εκσυγχρονισμό μικρομεσαίων αγροτικών επιχειρήσεων, όπως τα start-ups, νεοφυείς επιχειρήσεις, και άλλα, και την ενίσχυση των νέων αγροτών για την αντιμετώπιση της ανεργίας.

Υπάρχει, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και ο άλλος κίνδυνος αυτά τα 902 εκατομμύρια να μην μας τα εγκρίνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή για μεταφορά στο νέο πρόγραμμα. Τότε θα είμαστε υποχρεωμένοι να πληρώσουμε τους δικαιούχους μέσα από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων του προϋπολογισμού, με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

Ταυτόχρονα, θα ήθελα να σας πω ότι η δική μας η Κυβέρνηση πέρυσι τους μήνες Νοέμβριο και Δεκέμβριο κατέβαλε στους παραγωγούς πάνω από 2,5 δισεκατομμύρια, μια σημαντική οικονομική ανόρα για την αγορά που σήμερα γονατίζει και στενάζει

κάτω από την έλλειψη ρευστότητας, ενώ σήμερα ψάχνουν οι παραγωγοί να βρουν τα δικαιώματά τους και δεν γνωρίζουν πότε θα υπάρξει η εξόφληση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Όμως, ταυτόχρονα, καταργείτε και το μέτρο του Προγράμματος Αγροτικής Ανάπτυξης που αναφέρεται στον ΕΛΓΑ. Πετάνε δηλαδή στον κάλαθο των αχρήστων ένα κονδύλι που θα μπορούσε να φτάσει στα 200 εκατομμύρια, χρήματα αναγκαία για την κάλυψη συγκεκριμένων ασφαλιστικών κινδύνων στη φυτική και ζωική παραγωγή, και μάλιστα σε μια περίοδο που οι ζημιές αυξάνονται συνεχώς λόγω των δυσμενών κλιματικών αλλαγών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας το είπα και τις προάλλες, είναι πολύ εύκολο να επιβάλλεις φόρο στο κρασάκι του λαού αντί να προχωράς σε αναδιάρθρωση αμπελώνων, να τους κάνεις πιο ανταγωνιστικούς, πιο παραγωγικούς, να προωθείς τα ελληνικά κρασιά στην ντόπια αλλά και στις διεθνείς αγορές για να έχεις υπερπολλαπλάσια έσοδα από τον φόρο που επιβάλλεις. Μόνο που για αυτό χρειάζεται όραμα και κυρίως δουλειά για να το υλοποιήσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι χωρίς βάση αυτό που κατά κόρον λέγεται στην πολιτική, ότι οι προοπτικές μιας κυβέρνησης διαγράφονται από τις πρώτες εκατό μέρες στην εξουσία. Στην πρώτη σας θητεία κατασπαταλήθηκαν μήνες σε μια αδιέξοδη δήθεν διαπραγμάτευση, με τη γνωστή κατάληξη.

Τείνουν να περάσουν και οι εκατό μέρες της δεύτερης θητείας σας και θα έχουμε, εξ όσων βλέπω, μία από τα ίδια, με τα δήθεν ισοδύναμα μέτρα να καταντάνε εφιάλτης μεγαλύτερος από τα ίδια τα μέτρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Παρακαλώ, κύριε Καρασμάνη, ολοκληρώστε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Αφού αυτός είναι ο προϋπολογισμός σας, αφού αυτό είναι το όραμά σας, αφού αυτό θεωρείτε ότι είναι η εκπλήρωση των υποσχέσεων σας προς τον ελληνικό λαό, συμπαθάτε μας, αλλά η ψήφος μας είναι αυτονόητη.

Σας ευχαριστώ.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, και για την ανοχή

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Και εγώ ευχαριστώ, κύριε Καρασμάνη.

Κύριε Γάκη, παρακαλώ, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι Υπουργοί, θα ήθελα να σταθώ λιγάκι στη χθεσινή τοποθέτηση του πολιτικού μου καθοδηγητή, του Γιάννη Θεωνά, ο οποίος έβαλε ένα ζήτημα όσον αφορά την ποιότητα της συζήτησης, της κατεύθυνσης και της πορείας που μπορεί και πρέπει να δώσει το ελληνικό Κοινοβούλιο.

Δυστυχώς διαπιστώνουμε όλοι ότι το ελληνικό Κοινοβούλιο έχει ταχθεί στην υπηρεσία της επικοινωνίας και όχι της ουσίας. Όποιος φωνάζει περισσότερο και βρίζει περισσότερο γίνεται περισσότερο αγαπητός και ο καλύτερος. Περισσεύει, δυστυχώς, η υποκρισία και ο λαϊκισμός. Εγώ θα αποφύγω να σταθώ σε αυτό το επίπεδο, γι' αυτό θα πω ότι στο σχέδιο νόμου που συζητάμε σήμερα προσδιορίζονται οι βασικές πολιτικές κατευθύνσεις, καθορίζονται οι στόχοι, οι δείκτες και τα ανώτερα όρια των δαπανών του κράτους σε μία κρίσιμη περίοδο για τη χώρα μας.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση της αλληλεγγύης αμφισβητείται από συντηρητικούς και ακροδεξιούς κύκλους. Αντίθετα, οι λαοί επιμένουν στην υπεράσπιση των βασικών αρχών της Γαλλικής Επανάστασης, την ελευθερία, την ισότητα, την αδελφότητα.

Η Κυβέρνησή μας δίνει καθημερινά μάχες, ώστε η Ευρώπη να αντιμετωπίσει ενωμένη τις σημαντικές προκλήσεις των καιρών, όπως είναι το προσφυγικό πρόβλημα. Δίνει μάχες για την υπεράσπιση του πολυπολιτισμικού χαρακτήρα της Ευρώπης. Δίνει καθημερινές μάχες, ώστε η Ευρώπη να αντιμετωπίσει ενωμένη τις σημαντικές προκλήσεις των καιρών, που, όπως σας είπα, είναι το προσφυγικό. Εργαζόμαστε ενάντια στην αποδόμηση της κοινωνικής συνοχής που θέλει να επιβάλει η συντηρητική νεοφιλελεύθερη ελίτ. Δίνει μάχες για την ακύρωση των σχεδίων που

θέλουν την Ευρώπη φρούριο περικυκλωμένο από συρματοπλέγματα.

Σε αυτό το πλαίσιο συζητάμε σήμερα το σχέδιο προϋπολογισμού και αυτή είναι η μεγάλη του πρόκληση, να λειτουργήσουμε με κοινωνική ευαισθησία στο πλαίσιο των δυνατοτήτων της συμφωνίας του Αυγούστου μέσα σε μια ένωση ισότιμων εταίρων.

Η Κυβέρνηση έχει βάλει τις βάσεις για να σταθεροποιηθεί η οικονομία με σχέδιο που στοχεύει στην επανεκκίνηση της οικονομικής δραστηριότητας, με μεταρρυθμίσεις που θα οδηγήσουν στην ανάπτυξη.

Η υλοποίηση μιας νέας αναπτυξιακής και δημοσιονομικής πολιτικής απαιτεί έναν προϋπολογισμό που να βλέπει πέρα από τη μύτη του. Το πρώτο θετικό σημάδι αναστροφής βρίσκεται στην αναθεώρηση της πρόβλεψης για την ύφεση, που για το 2015 θα κυμανθεί στο 0%, ενώ για το 2016 θα περιοριστεί στο 0,7% με προοπτικές περαιτέρω μείωσης.

Έτσι, το δεύτερο εξάμηνο του 2016 η ελληνική οικονομία θα επανέλθει σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης. Η δημοσιονομική προσαρμογή του προγράμματος που έχει συμφωνηθεί με τους δανειστές περιορίζεται στα 500 εκατομμύρια ευρώ και θα κυμανθεί περίπου στα 5,7 δισεκατομμύρια.

Ο στόχος πρωτογενούς πλεονάσματος για το 2016 είναι 0,5%, ενώ με βάση το προηγούμενο πρόγραμμα της συγκυβέρνησης ΠΑΣΟΚ και Νέας Δημοκρατίας θα ήταν 4,5%. Το κόστος των μέτρων που θα χρειαζόταν για να καλυφθεί αυτός ο στόχος της προηγούμενης κυβέρνησης είναι βέβαιο ότι θα ξεπερνούσε τα 10 δισεκατομμύρια.

Για πρώτη φορά θα επιχειρήσουμε να πετύχουμε το στόχο της εξοικονόμησης του 1% του ΑΕΠ που προβλέπει η συμφωνία του Αυγούστου όχι με οριζόντιες περικοπές, όπως γινόταν μέχρι τώρα, αλλά με τον εξορθολογισμό του συστήματος. Και εδώ πρέπει να τονίσουμε πως το μεγαλύτερο μέρος αυτής της εξοικονόμησης -το 0,6%- έχει ήδη επιτευχθεί με την αύξηση των ορίων ηλικίας και αυτό που απομένει είναι το 0,4%.

Εμείς λέμε ότι το 0,4% υπάρχουν τρόποι να βρεθεί χωρίς επώδυνες περικοπές στις συντάξεις. Το μεγαλύτερο στοιχείο είναι να καταστήσουμε το σύστημα ξανά βιώσιμο, προτείνοντας ένα νέο συνολικό σύστημα το οποίο αποτελεί το γενικό ισοδύναμο των μνημονιακών μέτρων.

Στην κατεύθυνση αυτή ζητάμε εθνική συνεννόηση. Η άρνησή σας, κύριοι της Αντιπολίτευσης, είναι άρνηση στην προοπτική της χώρας. Για πρώτη φορά μετά από μια ολόκληρη πενταετία ο προϋπολογισμός που έχει κατατεθεί δίνει σημαντικό βάρος στην αύξηση των κοινωνικών δαπανών.

Προβλέπονται αυξημένες δαπάνες για υγεία, παιδεία, στήριξη της απασχόλησης και καταπολέμηση της ανθρωπιστικής κρίσης κατά 823 εκατομμύρια ευρώ. Μόνο για την υγεία υπάρχει αύξηση των δαπανών κατά 300 εκατομμύρια ευρώ. Στο Υπουργείο Υγείας, δηλαδή, από τα 48 εκατομμύρια ευρώ πηγαίνουμε στα 80 εκατομμύρια ευρώ. Μιλάμε δηλαδή για αύξηση 45%. Γίνονται προσλήψεις προσωπικού. Κυρίως μέχρι την αρχή του χρόνου, θα προσληφθούν χίλιοι γιατροί και νοσηλευτικό προσωπικό.

Για πρώτη φορά, δηλαδή, μετά από πέντε χρόνια γίνονται προσλήψεις στο χώρο της υγείας, προκειμένου να καλυφθούν οι μεγάλες ελλείψεις των νοσηλευτικών ιδρυμάτων. Ειδικά στη νησιωτική χώρα και σε περιοχές με ιδιαιτερότητες θα διασφαλισθεί ο ρόλος και η αποτελεσματικότητα του συστήματος υγείας. Η αρχή έγινε. Θα ακολουθήσουν άμεσα νέα θεσμικά βήματα υλοποίησης αναβαθμισμένων κοινωνικών υπηρεσιών.

Επίσης -και αυτό είναι πολύ σημαντικό για τις περιφέρειές μας- η Κυβέρνηση εξασφάλισε διπλάσια προκαταβολή από την κοινωνική χρηματοδότηση 14% αντί για 7%.

Επίσης, στο Υπουργείο Ναυτιλίας έχουμε αύξηση 30 εκατομμυρίων ευρώ στις δαπάνες. Στο Υπουργείο Παιδείας έχουμε επιπλέον 120 εκατομμύρια ευρώ από τον προϋπολογισμό του 2015. Στο Υπουργείο Ανάπτυξης 140 εκατομμύρια ευρώ παραπάνω, αύξηση δηλαδή 35%. Από 463 εκατομμύρια ευρώ πηγαίνουμε στα 603 εκατομμύρια ευρώ.

Για την υποστήριξη των ανέργων θα απασχοληθούν συνολικά εκατόν έντεκα χιλιάδες οκτακόσια τριάντα πέντε άτομα εξάμηνης ή δωδεκάμηνης διάρκειας με 500 εκατομμύρια ευρώ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω ένα λεπτό ακόμα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Οποσδήποτε, κύριε συνάδελφε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΑΚΗΣ: Επιπλέον, έχουμε ψηφίσει ήδη νόμο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Τώρα η ευθύνη βρίσκεται στην Αντιπολίτευση, η οποία πρέπει να συναινέσει επιτέλους στον ορισμό των μελών του ΕΣΡ, ώστε να προχωρήσουν οι διαγωνισμοί για τις άδειες των μέσων μαζικής ενημέρωσης. Η ευθύνη συνολικά της Αντιπολίτευσης είναι μεγάλη. Στα χέρια σας, κύριοι συνάδελφοι, είναι να μην επιβεβαιώσετε τις υποψίες που θέλουν να προκαλέψουν με την τακτική σας μπλοκάρισμα της εφαρμογής του νόμου.

Επιπλέον, δεν καθόμαστε με σταυρωμένα τα χέρια και στον αγώνα κατά τη διαφθοράς. Συγκρίνοντας τον Οκτώβριο του 2014 με τον Οκτώβριο του 2015, δηλαδή δύο μήνες, με ομοειδείς φορολογικές υποχρεώσεις για τους πολίτες, το ελληνικό δημόσιο εισέπραξε 700 εκατομμύρια ευρώ περισσότερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στόχος μας είναι η χάραξη μιας στρατηγικής αναθεώρησης του αναπτυξιακού μοντέλου της χώρας, η οποία θα οδηγήσει στη μείωση των ανισοτήτων, στην αναδιανομή των εισοδημάτων, στην αποκατάσταση και το σεβασμό των δικαιωμάτων, στην ενίσχυση της κοινωνικής αλληλεγγύης και συνοχής με βασικούς αναπτυξιακούς άξονες την αύξηση της απασχόλησης, την καινοτομία, την εξωστρέφεια των επιχειρήσεων και τον επαναπατρισμό των νέων επιστημόνων της.

Η επιστροφή στην ανάπτυξη είναι η μόνη ασφαλής απάντηση στις προκλήσεις. Καλούμε όλα τα κόμματα αντί να παλεύουν σε επικοινωνιακά πελάγη, να υπερβούν τα μικρά και να στηρίξουν τα μεγάλα και τα δύσκολα. Θα ήταν και πιο αποτελεσματικό και πιο ωφέλιμο για τον τόπο και την κοινωνία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Και εμείς ευχαριστούμε, κύριε Γάκη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Εργαστήρι Δημοκρατίας» που οργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής, είκοσι επτά μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 8^ο Δημοτικό Σχολείο Αγίου Δημητρίου.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο Υφυπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού κ. Σταύρος Κοντονής.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γνωρίζετε ότι στα χρόνια της μνημονιακής επέλασης ο αθλητισμός ήταν ένας τομέας που είχε δεχθεί πάρα πολλές περικοπές. Και ειλικρινά θέλω να σας πω ότι και οι περικοπές που γίνονται φέτος στον τομέα του αθλητισμού με τον παρόντα προϋπολογισμό για το έτος 2016 δεν είναι κάτι ευχάριστο. Όμως, θα πρέπει να δούμε τα πραγματικά μεγέθη αυτών των μειώσεων.

Θα ήθελα, λοιπόν, να σας πω εν πρώτοις ότι οι βασικές μειώσεις που γίνονται αφορούν τον τομέα των μεταβιβαστικών πληρωμών. Πρόκειται δηλαδή για τις επιχορηγήσεις στις ομοσπονδίες και στα στάδια. Μιλάμε για μια μείωση 7 εκατομμυρίων, διότι αυτή είναι η πραγματική μείωση. Τα επιπλέον είναι μειώσεις που γίνονται στον τομέα των αποδοχών και των πρόσθετων παροχών, που εκεί υπάρχει ένα νοικοκύρεμα και βεβαίως από τα προηγούμενα χρόνια μια διαχείριση προς τα κάτω.

Το σημαντικό είναι ότι αυτήν την ώρα πρέπει να αντιμετωπίσουμε μια μείωση περίπου 7 εκατομμυρίων. Αυτή είναι η πραγματική εικόνα. Διότι η προηγούμενη κυβέρνηση είχε φροντίσει με την εγκύκλιο που είχε εκδώσει ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών στις 12 Δεκεμβρίου του 2014 να περιορίσει τη χρηματοδότηση από τον ήδη ψηφισμένο προϋπολογισμό στο 90%. Οι

ομοσπονδίες και τα στάδια, δηλαδή, δεν πήραν το σύνολο των χρημάτων που είχαν προϋπολογιστεί, αλλά το 90%. Επομένως εδώ πρέπει να δούμε τα πράγματα και να σας ενημερώσω σχετικά με τις προσπάθειες που έχει κάνει η Κυβέρνηση για να εξοικονομήσει πόρους.

Αυτά τα 7 εκατομμύρια που έχουμε ως έλλειμμα στην ουσία τα περιορίζουμε στα 3,5 εκατομμύρια. Και θέλω να πω ότι σε κάθε περίπτωση οι ομοσπονδίες -επειδή βρισκόμαστε σε μια ολυμπιακή χρονιά, αφού το 2016 θα είναι χρονιά Ολυμπιακών Αγώνων- θα πάρουν τα ποσά που πήραν την προηγούμενη χρονιά και για το 2016. Και αυτό αφού προβλέπεται και συμβαίνει κάθε χρόνο μια επιπλέον χρηματοδότηση για τις εθνικές αποστολές, όπως και στη συγκεκριμένη περίπτωση, η οποία μάλιστα θα πρέπει να ληφθεί άμεσα για να γίνει και ένας καλύτερος προγραμματισμός. Επομένως θέλω να πω ότι όσον αφορά τις ομοσπονδίες, η χρηματοδότηση δεν θα μειωθεί ούτε ένα ευρώ, διότι προσδοκούμε σε αυτήν την επιπλέον επιχορήγηση, την οποία και θα λάβουμε.

Θέλω, όμως να σας πω ότι φέτος δώσαμε στα στάδια επιπλέον - το τονίζω- 1,2 εκατομμύρια ευρώ. Και αυτό το κάναμε κατά προτεραιότητα, διότι η εικόνα των σταδίων, τα οποία εμείς παραλάβαμε, ήταν μια εικόνα απόλυτης καταστροφής, εγκατάλειψης και μη χρήσης. Ο βαθμός δε επικινδυνότητας ήταν υψηλότερος. Ιδίως σε στάδια της περιφέρειας δεν μπορούσαν να αθληθούν αθλητές που υπάγονταν σε σωματεία ή και πολίτες, οι οποίοι κάνουν χρήση των αθλητικών εγκαταστάσεων, ακριβώς διότι η κατάσταση ήταν απερίγραπτη.

Επομένως από τα 7 εκατομμύρια ευρώ, τα οποία σας ανέφερα ήδη, πηγαίνουμε στα 5,8 εκατομμύρια ευρώ. Από αυτά πάλι φέτος δώσαμε στις ομοσπονδίες επιπλέον 2,5 εκατομμύρια ευρώ, για να αντιμετωπίσουν ανάγκες και μάλιστα μέσα από την καταπολέμηση της σπατάλης και την αναδιάρθρωση του υφιστάμενου προϋπολογισμού.

Αυτές ήταν οι προσπάθειες που κάναμε και περιορίζουμε ουσιαστικά τα πραγματικά την απόκλιση του φετινού προϋπολογισμού του 2015 από τον προϋπολογισμό του 2016 σε αυτό το πάρα πολύ μικρό χρηματικό ποσό. Θεωρώ πάρα πολύ μικρό το ποσό των 3,5 εκατομμυρίων ευρώ, το οποίο, όπως σας είπα, όχι μόνο θα εισπράξουμε από επιπλέον επιχορήγηση, αλλά η επιχορήγηση αυτή εκτιμούμε ότι θα είναι περί τα 9 εκατομμύρια ευρώ. Οπότε θα έχουμε να διαθέσουμε πολλά περισσότερα χρήματα και στις ομοσπονδίες και στα στάδια.

Εκεί που πρέπει να σταθούμε λίγο είναι ο τριπλασιασμός του προϋπολογισμού του ΕΣΚΑΝ. Το ΕΣΚΑΝ είναι το Εθνικό Συμβούλιο Καταπολέμησης Ντόпинγκ. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παραλάβαμε έναν προϋπολογισμό του ΕΣΚΑΝ 50.000 ευρώ το 2015. Με αυτόν τον προϋπολογισμό, το ΕΣΚΑΝ όχι απλά δεν θα λειτουργούσε, αλλά θα έκλεινε. Και ήδη είχαμε τις αρνητικές κρούσεις από τη Διεθνή Ομοσπονδία, τον WADA, για τον τρόπο που λειτουργούσε το ΕΣΚΑΝ εδώ στην Ελλάδα. Η χρηματοδότηση, λοιπόν, από 50.000 ευρώ που την βρήκαμε πηγαίνει στις 200.000 ευρώ και πλέον δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα λειτουργίας του ΕΣΚΑΝ. Αν υπάρξει, θα αντιμετωπιστεί κατά τη διάρκεια του 2016.

Σε κάθε περίπτωση, είμαστε έτοιμοι και από την άποψη της χρηματοδότησης αλλά και του νομοθετικού πλαισίου, διότι σας ενημερώνω, όπως ενημέρωσα και το Συμβούλιο Υπουργών στις Βρυξέλλες, ότι η Ελλάδα είναι έτοιμη μέσα στο 2015 να κυρώσει με νόμο τη συμφωνία με τον WADA. Φεύγουμε, λοιπόν, από την κατηγορία της επιτήρησης που είναι και άλλες χώρες, όπως η Γαλλία, η Ισπανία κ.λπ., για να μην αναφέρω κι άλλες. Θα συζητηθεί μέσα στο 2015 και δεν θα χρειαστούμε καν τον χρονικό ορίζοντα μέχρι 31 Μαρτίου 2016 που έχει δοθεί, διότι με μεγάλη προσοχή και σοβαρότητα ενσκήψαμε πάνω σε αυτό το πρόβλημα για να δώσουμε άμεση λύση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πέρα των συγκεκριμένων, αυτήν την ώρα στο Υπουργείο Αθλητισμού γίνεται μια σοβαρή δουλειά ακριβώς για να εξευρεθούν πόροι. Το πρόγραμμα ΕΣΠΑ στο οποίο θα εντάξουμε την ενεργειακή αναβάθμιση των σταδίων, είναι ένας πυλώνας κατεύθυνσης για το πώς πρέπει να δουλεύουμε και για να πιάνουν τόπο τα λεφτά, αλλά και για να υπάρχει εξοικονόμηση πόρων.

Επίσης, όχι μόνο εξαιτίας του γεγονότος ότι επιτέλους τα στάδια εισπράττουν τις οφειλές ετών -και σας είχα αναφέρει στις προγραμματικές δηλώσεις της Κυβέρνησης ότι βρήκαμε στο ΟΑΚΑ οφειλές 13 εκατομμυρίων ευρώ και στο ΣΕΦ οφειλές 4 εκατομμυρίων ευρώ- όχι μόνο από εκεί υπάρχει ροή χρήματος που θα αξιοποιήσουν τα στάδια, αλλά και τα ίδια τα στάδια θα λειτουργήσουν ούτως ώστε να έχουν έσοδα, πράγμα που μπορούν να πραγματοποιήσουν και το κάνουν.

Επίσης, επιπλέον έσοδο μέσα στο 2016 θα είναι η δημιουργία ενός ειδικού κωδικού ιδίων πόρων για να κατατίθενται εκεί τα χρήματα που επιβάλλονται στις επαγγελματικές ομάδες από τα πρόστιμα λόγω γεγονότων βίας.

Επίσης, θα περιορίσουμε στον βαθμό του αναγκαίου και του δυνατού όλο εκείνο το τεράστιο κόστος λειτουργικών δαπανών με τον νέο οργανισμό ο οποίος συντάσσεται και αμέσως μετά θα δούμε και τη δυνατότητα μετάταξης υπαλλήλων και αξιοποίησής τους σε άλλες υπηρεσίες που ενδεχομένως και οι ίδιοι επιθυμούν.

Στο πλαίσιο αυτό της εξυγίανσης ήδη έχουμε συμφωνήσει με το σύνολο σχεδόν των ομοσπονδιών για ένα σχέδιο αξιολόγησης, για να βλέπουμε ποιες ομοσπονδίες -και το θέλουν και οι ίδιες οι ομοσπονδίες- έχουν την παραπάνω δυνατότητα απορρόφησης χρημάτων από τον κρατικό προϋπολογισμό. Είναι ένα σχέδιο αξιολόγησης των δράσεων των ομοσπονδιών, οι οποίες με βάση το σχέδιο θα διεκδικούν και παραπάνω χρηματοδότηση.

Τέλος, όσον αφορά το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, σε μια πρόσφατη συνάντηση που είχα με τους δημάρχους της δυτικής Αττικής μας ζητήθηκε να δώσουμε μεγάλο βάρος σε μικρά έργα, τα οποία μπορούν να ανταποκριθούν στις ανάγκες του μαζικού αθλητισμού, αλλά και ενός μεγάλου μέρους του πληθυσμού και των σωματείων. Είναι μικρά προπονητήρια και όχι φαραωνικά έργα προς δόξαν των εθνικών εργολάβων. Και αυτό θα κάνει το Υπουργείο Αθλητισμού.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας ότι, δυστυχώς, αυτός ο προϋπολογισμός συζητείται στη Βουλή τη στιγμή που παρελαύνουν καθημερινά από τις τηλεοράσεις οι υποψήφιοι πρόεδροι της Νέας Δημοκρατίας και αντί να ακούμε προτάσεις, αντί να ακούμε προβληματισμούς για τα μεγάλα προβλήματα που απασχολούν την κοινωνία, παρακολουθούμε διαγωνισμούς ποιος θα είναι πιο επιθετικός απέναντι στον ΣΥΡΙΖΑ και στον Πρόεδρό του, τον Πρωθυπουργό, Αλέξη Τσίπρα.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Τι σας νοιάζει εσάς;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού): Δυστυχώς, με αυτόν τον τρόπο δεν μπορεί να γίνει σοβαρή συζήτηση για τον προϋπολογισμό και δεν μπορεί να γίνει και σοβαρή πολιτική συζήτηση.

Επιτέλους, κάντε συνέδριο, εκλέξτε Πρόεδρο του κόμματός σας για να καταλάβουμε τι μας λέτε, κυρία Βούλτεψη. Να καταλάβουμε, επιτέλους, ποια είναι...

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Κυβερνήστε εσείς έξι μήνες κι εμείς θα τα κάνουμε αυτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κυρία Βούλτεψη, σας παρακαλώ.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού): Βλέπετε ότι όχι μόνο η Κυβέρνηση κυβερνά, αλλά βάζει και τάξη σε ένα χάλι τριάντα ετών, που είχατε οικοδομήσει το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία. Χάλι τριάντα ετών!

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Αφήστε μας εμάς και κάντε τα δικά σας εσύ. Τώρα, ο Αρχηγός σας πείραξε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Σας παρακαλώ, κυρία Βούλτεψη, αμέσως μετά μιλάτε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού): Και κυρίως μπαίνει επιτέλους τάξη εκεί που έχετε το μεγαλύτερο πρόβλημα, στο θέμα της διαφθοράς.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Άκου τώρα!

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού): Διότι αυτά είναι, λοιπόν, τα μεγάλα ζητήματα. Αν μπορείτε, τελειώνετε με τις διαδικασίες, για να αποκατασταθεί και μια κανονικότητα.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Τι σας νοιάζει εσάς; Κυβερνήστε!

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού και Αθλη-

τισμού): Ολοκληρώστε τις εσωτερικές διαδικασίες να αποκατασταθεί μία κανονικότητα, κυρία Βούλτεψη. Μην διακόπτετε συνεχώς!

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Μα μιλάτε για το κόμμα μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Παρακαλώ!

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού): Χρειάζεται μια κανονικότητα στα θέματα του διαλόγου, που τα έχει ανάγκη ο κοινοβουλευτισμός.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Από τον Αρχηγό μας εξαρτάται η δική σας διακυβέρνηση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Παρακαλώ!

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού): Κάνετε κακό στον κοινοβουλευτισμό.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Ναι, τώρα σας πήρε ο πόνος.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού): Με αυτά που βλέπει η ελληνική κοινωνία και η διεθνής κοινή γνώμη, κάνετε κακό στους θεσμούς. Να το αντιληφθείτε.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Τώρα, δεν αφήνετε αυτά που ξέρετε; Κυβερνήστε κάνα- δυο μήνες πριν κάνετε εκλογές πάλι!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Παρακαλώ!

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ευχαριστώ κι εγώ, κύριε Κοντονή.

Τώρα θα είχατε τον λόγο, κυρία Βούλτεψη. Γιατί διακόπτετε;

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Ε, ας κυβερνήσουν κάνα- δυο μήνες κι ας μας αφήσουν εμάς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Εντάξει, αλλά τώρα θα είχατε τον λόγο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα τρεις μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδοί καθηγητές από το Δημοτικό Σχολείο Αθικίων Κορινθίας.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Σήμερα, αγαπητές κι αγαπητοί συνάδελφοι, είναι φαίνεται η μέρα των σχολείων.

Κυρία Βούλτεψη, συμφωνείτε να πάρει τον λόγο ο κ. Κέλλας και μετά εσείς;

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Συμφωνώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Τον λόγο έχει ο κ. Κέλλας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΕΛΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, συζητούμε σήμερα τον πρώτο προϋπολογισμό της αριστερής Κυβέρνησης Τσίπρα-Καμμένου σε μια εξόχως αρνητική συγκυρία γεγονότων, τόσο στο εξωτερικό όσο και στο εσωτερικό της χώρας. Η επιδείνωση των σχέσεων της γείτονος Τουρκίας με τη Ρωσία, το τρομοκρατικό χτύπημα στο Παρίσι και η ενδεχόμενη μετατροπή της χώρας σε αποθήκη εξαθλιωμένων ψυχών επιβαρύνουν και τις εσωτερικές εξελίξεις.

Η «δεύτερη φορά αριστερή Κυβέρνηση» βρίσκεται σε παντελή αδυναμία διακυβέρνησης. Η αριστερή πολιτική είναι γυμνή και η δήθεν αριστερή κοινωνική ευαισθησία έχει μετατραπεί σε πλήρη αναισθησία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Συμπολίτευσης, ο προϋπολογισμός που φέρνετε προς ψήφιση, είναι αντιαναπτυξιακός, αναποτελεσματικός, κοινωνικά ανάλγητος και καθαρά υφεσιακός. Επιπλέον, δεν βλέπω διάθεση να υλοποιήσετε το μνημόνιο που υπογράψατε και πολύ φοβούμαι ότι έχετε πέσει στον φαύλο κύκλο της κυβερνητικής εσωστρέφειας, της απραξίας, της εκλογολογίας και γενικά του να πετάμε την μπάλα στην εξέδρα όταν έρχονται τα δύσκολα.

Με τον προϋπολογισμό αυτό παραδέχεστε ουσιαστικά ότι η διακυβέρνησή σας το 2015 υπήρξε καταστροφική, εξανέμισε τις θυσίες του ελληνικού λαού και οι συνέπειες θα συνεχιστούν και το 2016. Άλλωστε, και ο ίδιος ο Υπουργός Οικονομικών μάς είπε

ότι το θέμα του Grexit δεν έχει φύγει από το τραπέζι. Η χώρα μας από το πρωτογενές πλεόνασμα για πρώτη φορά μετά από πενήντα χρόνια και την ανάπτυξη, επιστρέφει σε ύφεση και ελλείμματα. Και εσείς καυχίστε. Για ποιο πράγμα ακριβώς; Επειδή η ύφεση είναι λίγο μικρότερη από την προϋπολογισθείσα; Διότι, αν συγκρίνετε τις επιδόσεις 2014-2015 και τις προβλέψεις 2016-2017, είναι συντριπτική εις βάρος της Κυβέρνησής σας, της Κυβέρνησης της Αριστεράς.

Και όλα αυτά μετά από πρωτοφανείς περικοπές των συντάξεων, πρόσθετη φορολογία στον ιδιωτικό τομέα και αύξηση της ανεργίας. Είμαστε ή δεν είμαστε σε χειρότερη κατάσταση σήμερα από πέρυσι τον Δεκέμβριο;

Δυστυχώς για όλους, είμαστε, κύριοι συνάδελφοι. Και το χειρότερο, θα είμαστε και του χρόνου, παρά τις θυσίες του ελληνικού λαού που δεν μπορεί να ελπίζει σε ένα καλύτερο αούριο.

Γιατί έπρεπε να πάμε σε δημοψήφισμα, λόγω του δημοψηφίσματος σε capital controls, να φύγουν εκατό χιλιάδες επιχειρήσεις επιπλέον να πάνε στο εξωτερικό, να αυξηθεί η ανεργία, να μειωθούν τα επιδόματα θέρμανσης στο ήμισυ; Γιατί έπρεπε να αυξηθούν οι φορολογικοί συντελεστές, να σταματήσουν οι ιδιωτικές επενδύσεις, να φρενάρουν οι ιδιωτικοποιήσεις, να αυξηθεί η προκαταβολή φόρου και να στερέψει η αγορά από ρευστό; Για να ικανοποιηθούν τι; Οι ιδεοληψίες σας; Ή μήπως συλλάβατε τη φοροδιαφυγή και φέρατε χρήμα στην Ελλάδα από τη λίστα Λαγκάρντ και από τις άλλες λίστες που έχετε στη διάθεσή σας; Η αποκορύφωση είναι η ανακεφαλαιοποίηση ή μάλλον το ξεπούλημα των ελληνικών τραπεζών στους ξένους. Είναι ένα σκάνδαλο που ισοδυναμεί με εθνική μειοδοσία.

Κυρίες και κύριοι, ξεπουλήσατε τις ελληνικές τράπεζες. Διδάξατε τι σημαίνει ξεπουλήμα. Και το χειρότερο είναι ότι περάσατε όλα τα περιουσιακά στοιχεία των νοικοκυριών και των επιχειρήσεων στους ξένους.

Σε ό,τι αφορά το κοινωνικό κράτος, το οποίο ουσιαστικά αποδομείτε, οι συνολικές περικοπές φτάνουν σχεδόν τα 2 δισεκατομμύρια, εκ των οποίων 1,85 δισεκατομμύρια ευρώ αφορούν το ασφαλιστικό σύστημα, το οποίο ψυχωραγεί. Μειώνετε τις συντάξεις, πιθανότατα και αυτές που είναι κάτω από 1000 ευρώ. Πετσοκόβετε το ΕΚΑΣ. Κατακρεουργείτε το εφάπαξ για να δώσετε ανάσα στο σύστημα, αλλά στην ουσία τα παίρνετε από τον ταλαίπωρο λαό. Το πρόβλημα στο ασφαλιστικό πιστεύω το καταλάβατε, είναι οι εισφορές και η λύση είναι οι επενδύσεις του ιδιωτικού τομέα, η μείωση της ανεργίας και η δημιουργία νέων θέσεων εργασίας.

Για να προσελκύσουμε επενδύσεις, όμως, πρέπει να δημιουργήσουμε ένα σταθερό φορολογικό περιβάλλον με χαμηλούς φορολογικούς συντελεστές. Ό,τι ακριβώς είχαμε ξεκινήσει εμείς, αλλά δεν μας αφήσατε να το ολοκληρώσουμε. Εσείς, όχι μόνο δεν κάνετε κάτι παρόμοιο, αλλά λόγω της ιδεοληψίας σας, εκτός από την αύξηση της φορολογίας στον ιδιωτικό τομέα, σταματήσατε και τις πληρωμές των ληξιπρόθεσμων οφειλών του δημόσιου προς τον ιδιωτικό τομέα.

Δεν καταλαβαίνετε ότι αυτό έχει τεράστιες και ολέθριες συνέπειες στη ρευστότητα και τελικά στην απασχόληση και δεν υπάρχουν άλλα περιθώρια αντοχής; Ενώ είχαμε παραλάβει εμείς ληξιπρόθεσμα χρέη 9 δισεκατομμύρια περίπου το 2012, σας παραδώσαμε χρέη 3,5 δισεκατομμύρια στα τέλη του 2014. Και αυτά τα φτάσατε μέσα σε δέκα μήνες στα 6 δισεκατομμύρια.

Αυτή η πολιτική, κυρίες και κύριοι, δεν οδηγεί πουθενά. Η οικονομία δεν πρόκειται να γυρίσει ποτέ στην ανάπτυξη. Για την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης, είχατε υποσχεθεί 2 δισεκατομμύρια στη Θεσσαλονίκη. Ψηφίσαμε 200 εκατομμύρια ευρώ στον προϋπολογισμό τον Μάρτιο και τώρα βλέπουμε μόνο 100 χιλιάδες. Τι έγινε; Τέλειωσε η ανθρωπιστική κρίση και δεν το καταλάβαμε; Διότι βλέπω, περίσσεψαν τα 100.

Έρχομαι τώρα στον κρίσιμο τομέα της υγείας. Θα σας διαβάσω τι έλεγε πέρυσι ο σημερινός Υπουργός Υγείας κ. Ξανθός στη συζήτηση του προϋπολογισμού: «Με τον σημερινό προϋπολογισμό, που συζητούμε, δεν αναιρείται, αλλά ίσα ίσα ενισχύεται η μνημονιακή λογική των περικοπών, της συμπίεσης των δημοσίων δαπανών υγείας, της απαξίωσης των δημοσίων δομών και της ενίσχυσης του ιδιωτικού τομέα».

Και τώρα τι γίνεται; Η υποχρηματοδότηση είναι εμφανής, τα νοσοκομεία λειτουργούν στο 40% του προϋπολογισμού και κατά 30% κάτω από τα περσινά νούμερα. Όχι μόνο διατηρείτε, αλλά επεκτείνετε και το κατάπτυστο εργαλείο claw back στη φαρμακευτική δαπάνη των νοσοκομείων. Μήπως θέλετε να σας πω τι έλεγε η Κυβέρνησή σας τον Φεβρουάριο στους φαρμακοποιούς; Το ξέρουν καλύτερα αυτοί.

Να σας θυμίσω τι έλεγε ο κ. Κουρουμπλής στη συζήτηση του περσινού προϋπολογισμού για την εθνική φαρμακοβιομηχανία; Έλεγε ο κ. Κουρουμπλής τον Μάρτιο: «Οι ελληνικές φαρμακοβιομηχανίες θα πρέπει να πληρώνουν μικρότερο rebate». Να σας πω τι έκανε; Αύξησε το rebate κατά 150 εκατομμύρια ευρώ και ο διάδοχός του κ. Ξανθός έρχεται και μειώνει την τιμή του ελληνικού φαρμάκου μέχρι 1 ευρώ. Το αποτέλεσμα είναι ότι με μαθηματική ακρίβεια έχουμε καταστροφή της ελληνικής φαρμακοβιομηχανίας, αύξηση της ανεργίας, μεγαλύτερη οικονομική επιβάρυνση των Ελλήνων ασθενών και κανένα όφελος για τα ασφαλιστικά ταμεία.

Την ίδια πολιτική ακολουθείτε σε όλους τους τομείς. Η αύξηση των εισφορών, υπέρ ΕΟΠΥΥ δήθεν, με μείωση 6% στις συντάξεις μεταφράζεται σε 814 εκατομμύρια ευρώ για το 2015. Από αυτά έχουν εισρεύσει στον ΕΟΠΥΥ μόνο τα 214, τα υπόλοιπα 600 εκατομμύρια πού πήγαν; Στο χρέος ή στην πληρωμή συντάξεων;

Αναζητάτε, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, εναγωνίως συναίνεση για να κυβερνήσετε, ξεχνώντας τη στάση σας στο παρελθόν. Συναίνεση με ποιους; Με τους «γερμανοτσολιάδες», με τους κοινωνικούς δολοφόνους, με τους φαρμαμένους, με το «παλιό», με την «τοξική» Νέα Δημοκρατία, με τα «σκυλιά»;

Θέλετε συναίνεση σε τι ακριβώς; Σε περαιτέρω μείωση των συντάξεων, σε κοινωνική αναληψία, στην καταστροφή του ιδιωτικού τομέα και σε περεταίρω αύξηση του κράτους; Ή μήπως θέλετε συναίνεση για να προσποιείστε ότι δήθεν κυβερνάτε και να κοροϊδεύετε τις κοινωνικές ομάδες; Μέχρι τώρα είχαμε: από τον Φεβρουάριο μέχρι τον Σεπτέμβριο ψηφίζαμε, από τον Σεπτέμβριο μέχρι σήμερα ξεψηφίζουμε και από χθες ο κ. Αποστόλου μας έχει καινούργιο εφεύρημα, ψηφίζουμε -λέει-, αλλά δεν θα το εφαρμόσουμε. Αν είναι δυνατόν!

Εμείς δεν σας ζητήσαμε να συγκυβερνήσουμε, εσείς το κάνατε για επικοινωνιακούς λόγους, αλλά και για να συσπειρώσετε την Κοινοβουλευτική σας Ομάδα.

Ο φίλος και πατριώτης μου Λάκης Λαζόπουλος, που είναι και φίλος του Πρωθυπουργού, ξέρετε πώς το έλεγε αυτό στους «Δέκα μικρούς Μήτσους»; Ασκήσεις θάρρους. Ας το δείτε λιγάκι.

Κυρίες και κύριοι, η χώρα πρέπει να κυβερνηθεί. Αν δεν μπορείτε, παρατήστε τα. Αυτός ο προϋπολογισμός δεν μπορεί να εκτελεστεί, παρ' όλο που θα το θέλατε πολύ και για τον λόγο αυτόν δεν θα τον ψηφίσω, ελπίζοντας ότι θα είναι ο πρώτος και ο τελευταίος προϋπολογισμός της αριστερής Κυβέρνησης.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Ευχαριστούμε, κυρίες Κέλλα.

Τον λόγο έχει η κ. Βούλτεψη.

Τώρα θα τα πείτε όλα, κυρία Βούλτεψη.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Γελάμε γιατί ήθελα να αναφερθώ και σε αυτό που είπε ο κ. Κοντονής, ότι δεν μπορούν να κυβερνήσουν, επειδή δεν έχουμε βγάλει εμείς Αρχηγό! Αυτό που φώναζα από κάτω είναι: Κυβερνήστε δύο μήνες, τι θα πάθετε δηλαδή; Είναι ανάγκη οπωσδήποτε να έχετε εμάς; Μιλάμε εδώ μέσα. Τι σας νοιάζει;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού): Δεν είπαμε αυτό. Είπαμε να γίνεται διάλογος στο Κοινοβούλιο.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Διάλογο κάνουμε και εδώ. Αυτό κάνουμε και εμείς. Δεν χρειάζεται.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού): Διαγκωνισμούς κάνουν οι Αρχηγοί ποιος θα είναι πιο επιθετικός στον Πρωθυπουργό.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Δεν σας κάνουμε εμείς; Ξέρετε ποιο είναι το πρόβλημα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Κυρία Βούλτεψη, ο χρόνος περνά.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Θα μου δώσετε κι εμένα χρόνο, όπως συνηθίζεται.

Κοιτάξε, δυστυχώς γελάμε, γιατί πράγματι είναι αστείο μια Κυβέρνηση δύο μηνών πάλι να ασχολείται με το τι κάνει η Αντιπολίτευση. Και λέω: Καθίστε έξι μήνες και δουλέψτε. Κάντε τη δουλειά σας και κυβερνήστε. Με εμάς πάλι ασχολείστε;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού): Έξι μήνες θα κάνετε να βγάλετε Αρχηγό, κυρία Βούλτεψη;

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Ξέρετε, πράγματι είναι για γέλια, αλλά, δυστυχώς, τα πράγματα είναι πολύ σοβαρά. Και επειδή συζητήθηκε λίγο - πολύ ο προϋπολογισμός εδώ από όλους τους συναδέλφους, θέλω να πάρω την αφορμή για να πω τα εξής:

Εγώ καταλαβαίνω ότι αυτή τη στιγμή βρισκόμαστε μπροστά σε μια εθνική καταστροφή με αυτά τα οποία συμβαίνουν στη χώρα όχι μόνο σε οικονομικό επίπεδο, το οποίο αποτυπώνεται σε αυτόν τον προϋπολογισμό - η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ έχει γίνει ένα είδος «εφευρέτη φόρων», με σαδιστικό τρόπο εφευρίσκατε φόρους - αλλά και σε επίπεδο εθνικό πια. Δηλαδή, μέχρι τώρα μπαινοβγαίναμε στο ευρώ. Και ακόμη δεν ξέρω πού είμαστε. Τώρα μπαινοβγαίνουμε στη Σένγκεν. Έχει δημιουργηθεί ένα χάος στα σύνορά μας με την ΠΓΔΜ. Κι ενώ είναι γνωστό ότι από τον Οκτώβριο είχαν ληφθεί οι αποφάσεις για το προσφυγικό, τώρα μαθαίνουμε ότι μόλις χθες η Κυβέρνηση επέβαλε το αίτημα για ενεργοποίηση του ευρωπαϊκού μηχανισμού.

Το είπε ο ίδιος ο κ. Μουζάλας, ο αρμόδιος Υπουργός, όταν ερωτήθηκε: «Καλά, από τις 26 Οκτωβρίου έγινε η Σύνοδος για το προσφυγικό. Γιατί εσείς περιμένετε σήμερα να γίνουν τα επείσοδια, να ενταθούν τα επείσοδια;». Και τα επείσοδια τα ξέρατε πάλι από τον Αύγουστο. Από τον Αύγουστο έχουμε προβλήματα στα σύνορα με τα Σκόπια. Και απάντησε εχθές ο κ. Μουζάλας: «Δεν το κάναμε πριν δύο μήνες, γιατί τότε δεν ήμασταν ακόμη σε θέση να σταθίσουμε ακριβώς τις ανάγκες μας».

Προσέξτε τώρα: Κυβερνάτε -λέμε τώρα!- από τον Γενάρη. Όταν άρχισαν τα προβλήματα, μας έλεγε τότε ο Κυβερνητικός Εκπρόσωπος ότι σκορπάμε τρομουστερία. Γίνεται απόλυτος μύλος στη χώρα. Το προσφυγικό της Συρίας ήταν σε έξαρση το 2013 και αυτή η κατάσταση όχι μόνο δεν υπήρχε, αλλά δεν είχαμε απασχολήσει ποτέ κανέναν με το θέμα. Ξαφνικά, γίνεται όλη αυτή η κατάσταση και έρχεται ο αρμόδιος Υπουργός να μας πει, «Το κάναμε το αίτημα χθες...» -σήμερα, δηλαδή, είπε- «... γιατί πριν δύο μήνες που ελήφθησαν οι αποφάσεις, εμείς δεν ξέραμε να σταθίσουμε τις ανάγκες μας».

Έχουν γίνει από τον Απρίλιο τέσσερις διυπουργικές υπό τον κ. Τσίπρα, μια διυπουργική υπό τον κ. Βούτση, τότε Υπουργό Εσωτερικών, μια διυπουργική υπό τον κ. Φλαμπουράρη, μια διυπουργική με την υπηρεσιακή κυβέρνηση και ακόμη δεν ξέρετε να σταθμίσετε τις ανάγκες σας.

Αυτό, όμως, δεν είναι το πρόβλημα. Αυτό θα ήταν σκέτη ανικανότητα και αδικαιολόγητη δικαιολογία. Εδώ είσατε σε αδικαιολόγητη απροθυμία ή μάλλον σε δικαιολογημένη απροθυμία, διότι δεν θέλετε να το κάνετε.

Εάν κοιτάξουμε τα κείμενά σας από το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ το 2012, από τις πολιτικές αποφάσεις, από τη διακήρυξη των ευρωεκλογών όλα μέρα τσακνέστε με αυτούς που θέλουν κάτι να κάνουν με τους μετανάστες. Ανοικτά σύνορα, όχι Ευρώπη φρούριο, έξω η Σένγκεν.

Γιατί φωνάζετε για τη Σένγκεν και διαψεύδετε τον έναν και τον άλλον; Το κείμενο, η διακήρυξη του ΣΥΡΙΖΑ για τις ευρωεκλογές του 2014, λέει, «Έξω η FRONTEX, έξω η Σένγκεν, ανοικτά σύνορα». Τώρα τι πάθατε;

Δεν είναι μόνο ότι τα είπε ο Πρωθυπουργός, που κυκλοφορεί το βιντεάκι. Το γράφετε στο κείμενο σας, «Έξω η Σένγκεν». Άρα σου λέει και ο άλλος, εδώ δεν μας θες. Δεν μας θες! «Έξω η FRONTEX», λέτε.

Τον Γενάρη του 2014 θυμάστε τι έγινε. Δύο ναυάγια είχαν γίνει επί των ημερών μας, στη Σάμο και στο Φαρμακονήσι, και κοντέψατε να μας σταυρώσετε. Και έχει πνιγεί τόσος κόσμος στο Αιγαίο, είστε ανίκανοι να βοηθήσετε αυτούς τους ανθρώπους και δημιουργείτε αυτή την κατάσταση. Τι μας έλεγε το 2013 ο κ. Τσίπρας; Έστειλε γράμμα στον Ρομπάι ότι καμία FRONTEX δεν

μπορεί να αντιμετωπίσει την κατάσταση.

Τι μας είπατε στις 26 Οκτωβρίου; Είπε ο κ. Τσίπρας ότι μας έκαναν τρεις παράλογες προτάσεις. Η μία από αυτές ήταν να έρθει η FRONTEX στα σύνορά μας με την ΠΓΔΜ. Λοιπόν; Τόσο καιρό δεν λέμε, γιατί οι Ευρωπαίοι δεν φυλάνε τα σύνορά μας που είναι τα ευρωπαϊκά σύνορα; Τώρα τι έγινε, δηλαδή; Ποιο ήταν το θέμα μας; Και στο κάτω - κάτω της γραφής φυλάξτε τα αν μπορείτε! Φυλάξτε τα! Βλέπουμε το χάος που έχετε προκαλέσει. Τόσο καιρό εγώ θυμάμαι να λένε, να έρθουν οι Ευρωπαίοι να φυλάνε τα σύνορά μας να μην κάνουμε τόσους εξοπλισμούς. Μόνο τα tweet ξέρετε να ρίχνετε κάτω και να αυτοκαταρρίπτεται ο Πρωθυπουργός;

Πήγε και συναντήθηκε με τον Νταβούτογλου. Πήγε στην Τουρκία. Τον είδε ξανά στην Ευρώπη. Υποτίθεται ότι λύνει θέματα. Συναντήθηκε με τον Ιβάνοφ των Σκοπίων ο κ. Τσίπρας. Και ποιο ήταν το αποτέλεσμα; Το αποτέλεσμα ήταν να μας λείει ο Πόποσκι, ο Υπουργός Εξωτερικών, να πάνε να τα βρούνε με την Ελλάδα που είναι χώρα - μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η οποία είναι ασφαλής χώρα. Δηλαδή, μας πετάει το μπαλάκι.

Ξέρετε τι έχει συμβεί; Πριν είκοσι μέρες βγήκαν οι εκθέσεις προόδου της Κομισιόν για την Τουρκία και για τα Σκόπια και ήταν αρνητικές. Μέσα σε είκοσι μέρες ανατράπηκαν αυτές οι εκθέσεις. Επιταχύνεται η ενταξιακή διαδικασία της Τουρκίας. Τι άλλο, δηλαδή, θα γίνει τώρα; Θα κάνουμε και το χατίρι στα Σκόπια, επειδή δεν μπορούμε να κάνουμε αυτό που πρέπει στα σύνορα;

Σας λέω ξανά το εξής: Θα υπάρξει πρόβλημα εθνικής καταστροφής. Θα είναι πολύ πιο σοβαρό το πρόβλημα από ό,τι φαντάζεστε. Συνέλθετε, λοιπόν, και σταματήστε να κάνετε δήθεν ηρωικά, ότι δεν δεχόμαστε αυτό και δεν δεχόμαστε εκείνο, διότι η χώρα έχει διαλυθεί.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θα ήθελα να πω δύο λόγια μόνο για τον προϋπολογισμό και τη συναίνεση. Δεν χρειάζεστε τίποτα. Εμάς δεν μας χρειάζεστε, διότι υπάρχουν όλες οι δηλώσεις -και επειδή δεν προλαβαίνω, θα τις καταθέσω για τα Πρακτικά- από τις οποίες προκύπτει ότι ο κ. Τσίπρας, ο κ. Καμμένος, όλα τα στελέχη, όλοι οι Υπουργοί, όλοι οι Βουλευτές δηλώνουν ότι ο λαός συμφωνεί. Αυτό λέτε. «Γνώριζε τη συμφωνία». «Είναι η πρώτη φορά που ψήφισε γνωρίζοντας τη συμφωνία». «Είναι σύμμαχος της Κυβέρνησης». «Ταυτίζεται ο λαός με την Κυβέρνηση». Τα έχω εδώ. Θα σας τα δώσω για τα Πρακτικά. Τίτλος: «Δηλώσεις περί της συμφωνίας του λαού».

Ο λαός, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συμφωνεί και με τον προϋπολογισμό, με τα όσα έρχονται για το ασφαλιστικό και με όλα. Άρα δεν χρειάζεστε κανέναν άλλον. Εσείς έχετε τον λαό μαζί σας. Τον έχετε τον λαό μαζί. Είναι εδώ, ενδεικτικά, οι δηλώσεις σας για το γεγονός ότι συμφωνεί ο λαός μαζί σας.

Παρακαλώ, τα καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Σοφία Βούλτεψη καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες δηλώσεις, οι οποίες βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Άρα, αν ο λαός συμφωνεί μαζί σας, εμάς μας περισσεύει. Θα προχωρήσετε με τον λαό που συμφωνεί μαζί σας. Όσοι συμφωνούν και αν συμφωνούν βεβαίως.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ευχαριστώ, κυρία Βούλτεψη.

Τον λόγο έχει ο κ. Μανιός.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΝΙΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα αποφύγω τον μεγάλο πειρασμό να απαντήσω σε αυτά που ακούω όχι μόνο σήμερα, αλλά και τις προηγούμενες ημέρες, εκτός από κάποιες εξαιρέσεις.

Θα κάνω μια προσπάθεια να δω τον προϋπολογισμό με το μάτι που τον έβλεπα όλα τα χρόνια που ήμουν ένας απλός συνδικαλιστής και κοιτάζαμε τους προϋπολογισμούς. Δεν θα δω τον προϋπολογισμό μόνο από την πλευρά των αριθμών. Αυτό ας το κάνουν οι λογιστές, οι οικονομολόγοι, οι φοροτεχνικοί και δεν ξέρω ποιος άλλος ειδήμων.

Ο προϋπολογισμός κάθε χώρας, σε κάθε εποχή, για κάθε κυβέρνηση έχει έναν βασικό πολιτικό πυρήνα, ένα πολιτικό σκεπτικό. Ο προϋπολογισμός όλων των προηγούμενων κυβερνήσεων και επί μνημονίου και πριν το μνημόνιο -γιατί αυτή την ιστορία του πώς φτάσαμε εδώ θα την πούμε στη συνέχεια- στηρίζεται πάνω σε μια λογική. Είναι η λογική του νεοφιλελευθερισμού, την οποία δεν την αποδέχονται δημόσια, με όλη τη σημασία της λέξεως βέβαια. Όχι είμαι νεοφιλελεύθερος, είμαι και νέος, είμαι και φιλελεύθερος. «Νεοφιλελευθερισμός» σημαίνει λιγότερο κράτος, περισσότερη ιδιωτική πρωτοβουλία.

Τι σημαίνει αυτό πρακτικά; Από το '90-'91 που δώσαμε την καθαρότητα των νοσοκομείων στους εργολάβους, φτάσαμε στο φαινόμενο «Κούνεβα». Έχουμε τους εργολάβους και πλουτίζουν και έχουμε τους εργαζόμενους σκλάβους. Αυτό είναι το μοντέλο. Και όταν ακούτε τη φράση, «Να περιοριστούν οι δαπάνες του δημόσιου», τι σημαίνει; Σημαίνει τα λεφτά του φορολογούμενου να πηγαίνουν κατευθείαν στους εργολάβους πάσης φύσεως και στην υγεία και στην παιδεία και παντού.

Αυτό το κράτος εμείς δεν το θέλουμε. Εμείς έχουμε φτιάξει έναν προϋπολογισμό επί βάσης του να σταθεροποιηθεί η κατάσταση -είμαστε στα τάρταρα- και να αρχίσει μία διαδικασία ανάπτυξης. Δεν φέραμε έναν προϋπολογισμό ευφορίας, δεν φέραμε έναν προϋπολογισμό που θα μας οδηγήσει μεθαύριο στον σοσιαλισμό. «Δεν είμαστε αιθεροβάμονες», για να θυμηθούμε τη γνωστή φράση του Ανδρέα. Φέρνουμε έναν προϋπολογισμό που έχει δύο στοιχεία: Πρώτον, σταθεροποίηση με προοπτική μικρής ανάπτυξης -και το υποτιμάτε πολλοί εδώ το θέμα της σταθεροποίησης- και, δεύτερον, να βγάζει την οσμή, τη μυρωδιά, την ευωδία της κοινωνικής δικαιοσύνης που την έχουμε και δεν την είχαν οι πολιτικοί μας αντίπαλοι.

Πώς φτάσαμε εδώ; Γιατί όποιος κάνει συζήτηση για έναν προϋπολογισμό το 2016, το 2010, το 2025 και δεν βλέπει πώς έφτασε εκεί, δεν μπορεί να καταλάβει τίποτα. Πώς φτάσαμε εδώ; Με το ιστορικό όνομα του ΠΑΣΟΚ, που είπε χθες εκλεκτός συνάδελφος εδώ, το 2009 κέρδισαν τις εκλογές. Στο τέλος του 2009 η έκθεση της Τράπεζας Διεθνών Διακανονισμών έχει την Ελλάδα στις πέντε πρώτες χώρες της Ευρωζώνης, που είχε πιστοληπτική ικανότητα. Αντ' αυτού, μπήκαμε στο μνημόνιο σε πέντε μήνες, το Μάη του 2010.

Και αφού μπήκαμε στο μνημόνιο, το οποίο ήταν συνειδητή επιλογή, αποφασισμένη από το 2009 στη συνάντηση που έγινε μεταξύ Αλμοούνια, Μπαρόζο, Κωνσταντίνου Καραμανλή, που ήταν τότε Πρωθυπουργός, και Γεωργίου Παπανδρέου που έγινε μετά Πρωθυπουργός, κάνουμε πως δεν το ξέρουμε αυτό. Αφού συμφώνησαν να αποδεχτούν τη λογική των μνημονίων, δηλαδή τη λογική μιας πολιτικής αυστηρής λιτότητας, διάλυσης των θεσμών και του κράτους, έρχονται τώρα και μας λένε, «Δίνετε μόνο εκατό ψωροεκατομμύρια για την κοινωνική αλληλεγγύη». Και αντί να κλαίει που είμαστε υποχρεωμένοι να δώσουμε μόνο 100.000.000 και όχι ένα δισεκατομμύριο ή ακόμη περισσότερο, αντί να κλαίει που χρειάζεται να ταϊζούμε τα παιδιά στο σχολείο, μας λένε ότι τους δίνουμε λίγα.

Συγγνώμη για την ένταση, αλλά η έντασή μου δεν είναι απέναντι σε πρόσωπα, είναι απέναντι σε μια ιστορική διαδικασία. Κι επειδή...

(Θόρυβος από την πτέρυγα του Ποταμιού)

Παρακαλώ, κύριε Θεοχάρη, μην ξύνετε στην γκλίτσα του τσώπανη.

Για να δούμε λίγο τι είναι αυτό που ενοχλεί σύσσωμη την Αντιπολίτευση; Η περίφημη κοινωνική συναίνεση. Εμείς ζητήσαμε διάλογο, βέβαια. Όμως, για να δούμε λίγο την ιστορία μας. Δεν ήθελα να το πω αυτό, αλλά είμαι υποχρεωμένος να το πω, σεβόμενος την ηλικία μου και την ιστορία του τόπου μας. Όταν η Αριστερά έβγαине πάνω, μπροστά στην κοινωνία, από το '42 και ύστερα, δεν υπήρξε ποτέ συναίνεση με την Αριστερά. Πόλεμος υπήρξε, από τον Εμφύλιο μέχρι το '61, μέχρι τη χούντα και πάει λέγοντας. Να τα πάρουμε ένα-ένα τα στοιχεία;

Τι έγινε μετά το '58 που η ΕΔΑ πήρε 25%; Έγινε καμμία προσπάθεια συνεννόησης; Έγιναν οι εκλογές του '61 που ήταν εκλογές βίας και νοθείας. Τι έγινε στα μέσα της δεκαετίας του '60 που η Αριστερά ανέπτυξε ένα καταπληκτικό εργατικό κίνημα; Έγινε η

χούντα.

Να πούμε κι άλλα; Τι γίνεται τώρα που η Αριστερά βγαίνει μπροστά; Αν είμαστε να πάρουμε τσόντα στη διακυβέρνηση Δεξιάς και ΠΑΣΟΚ, οι αγκαλιές θα είναι ανοιχτές. Το να έρθουν, όμως, υπό την ηγεσία της Αριστεράς, που είναι στο τιμόνι τώρα -και η ιστορία θα μας κρίνει- δεν το δέχονται. Αντιθέτως, αυξάνουν τις μάχες εναντίον μας.

Εγώ διαφωνώ και με αρκετούς συναδέλφους μου και συντρόφους μου που κάνουν λάθος ανάμεσα στον διάλογο και στη συναίνεση. Διάλογο ζήτησε ο Πρωθυπουργός, διάλογο ζητώ κι εγώ, όχι συναίνεση. Η συναίνεση δεν πρόκειται να έρθει όσο είμαστε εμείς μηχανοδηγοί της αμαξοστοιχίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Δεν θα έπαιρνα το λεπτό, αλλά πρέπει να πω μια κουβέντα για το προσφυγικό. Δεν έχει γίνει κουβέντα, πέρα από νούμερα, από στοιχεία, τόσο πνίγηκαν εκεί και δεν ξέρω τι. Τι είναι αυτό που έχει ενοχλήσει την Αντιπολίτευση στο προσφυγικό από την πολιτική μας; Ένα πράγμα είναι, που δεν τολμούν να το πουν: ότι μέσα από τη στάση μας -με τα λάθη, με τις ατέλειες- αναδείξαμε στην επιφάνεια όλα τα θετικά ενός λαού προικισμένου, που έχει γνώση της μετανάστευσης, έχει γνώση της Μικρασιατικής Καταστροφής, που δεν την έκανε η Αριστερά. Δεν συνδέεται το όνομα της Αριστεράς με καμμία εθνική καταστροφή. Άλλοι συνδέονται με αυτά. Μην επικαλείστε ότι εμείς θα οδηγήσουμε τη χώρα στην εθνική καταστροφή. Εμείς θα βοηθήσουμε τη χώρα κι αυτό είναι που σας ταραξεί. Σας ταραξεί το ότι θα επιβιώσουμε και θα κάνουμε πολιτική και δεν μπορείτε να πλανέψετε τον λαό. Αυτό είναι, λοιπόν, που πειράζει την Αντιπολίτευση.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, και για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Εγώ ευχαριστώ, κύριε Μανιέ.

Παρακαλώ, κύριε Καββαδά, έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΒΒΑΔΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ως Βουλευτής Λευκάδας θα ξεκινήσω με τον καταστροφικό σεισμό που έπληξε το νησί στις 17 Νοέμβρη και θρηνήσαμε δύο ανθρώπινες ζωές. Δεν είναι μόνο ο σεισμός της 17 Νοέμβρη, είναι και το πλήθος των μετασεισμών, που είχαν ως αποτέλεσμα να ξεσπιτωθούν δεκάδες οικογένειες και να καταστραφούν σχολεία, δρόμοι, δημόσια κτήρια, λιμάνια, εκκλησίες, δίκτυα υποδομών και γενικά να αλλάξει η ζωή των κατοίκων.

Οι ανάγκες που έχουν προκύψει είναι μεγάλες και αυτό που ζητώ από αυτό εδώ το Βήμα είναι να δοθούν άμεσα όλα όσα δικαιούνται οι πληγέντες του Νομού Λευκάδας και να αποκατασταθούν οι ζημιές που προκλήθηκαν στο νησί.

Είναι αδιανόητο μετά από δεκαοκτώ ημέρες να μην έχει δοθεί το πρώτο έκακτο βοήθημα των 586 ευρώ σε περίπου εκατόν εβδομήντα οικογένειες. Μιλάμε για ένα κονδύλι μόλις 100.000 ευρώ, που θα κάλυπτε τις πρώτες βασικές ανάγκες των πληγέντων.

Είναι αδιανόητο να μην ξέρουμε πότε θα επιστρέψουν στις αίθουσες οι μαθητές του Γυμνασίου στο νότιο τμήμα της Λευκάδας, στη Βασιλική, και πότε οι μαθητές του λυκείου -πόσω μάλλον οι τελειόφοιτοι που δίνουν πανελλήνιες εξετάσεις- μόλις χθες, μετά από τρεις βδομάδες, θα ξεκινήσουν τα μαθήματα.

Ο Αναπληρωτής Υπουργός Υποδομών και Δικτύων κ. Σγουρίδης, επισκεπτόμενος τα μέρη που επλήγησαν, εκτός των άλλων υποσχέθηκε πως θα βοηθήσει, λόγω της κατάστασης, με την ενίσχυση ιατρικού προσωπικού, και το Νοσοκομείο Λευκάδας και το Κέντρο Υγείας Βασιλικής, που καλύπτει τις περιοχές που επλήγησαν περισσότερο από τον σεισμό. Περιμένουμε να δούμε.

Όμως, κυρίες και κύριοι, δεν ζητιανεύουμε. Είναι παροχές που δικαιούται η Λευκάδα και η πολιτεία οφείλει να δώσει. Και ως Βουλευτής όχι της Νέας Δημοκρατίας, αλλά όλων των Λευκαδίων, θα επιδιώξω να μην υπάρξουν δικαιολογίες περί εθνικής οικονομικής στενότητας και να μην υπάρξουν καθυστερήσεις ή περικοπές σε όσα ορίζει ο νόμος για τις σεισμόπληκτες περιοχές και για τις αποζημιώσεις πολιτών, αλλά και για την αποκατά-

σταση υλικών ζημιών.

Αυτό που ζητάει η Λευκάδα είναι να μην εγκαταλειφθούμε στο έλεος του Θεού. Αυτό που ζητάει η Λευκάδα είναι να πάρει αυτά που δικαιούται στην ώρα τους. Να έχουμε, δηλαδή, βοήθεια κάθε τρόπου και κάθε βαθμίδας από την πολιτεία κυρίως για εκείνους που έχουν χάσει τα σπίτια τους, τις δουλειές τους και είναι ανήμποροι να αντιμετωπίσουν την καθημερινότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επί του προϋπολογισμού:

Όλοι έχουμε διαπιστώσει ότι ο προϋπολογισμός του 2016 δεν είναι τίποτα άλλο από ένα σχέδιο που εντείνει την απογοήτευση και την απελπισία των Ελλήνων, ένα σχέδιο ύφεσης, ανεργίας, περικοπών και φορολόγησης. Είναι ένας προϋπολογισμός που «χτυπά κόκκινο», όχι γιατί είναι ο πρώτος που κατατίθεται από αριστερή Κυβέρνηση, αλλά γιατί είναι το πρόσημό του αρνητικό. Είναι αρνητικό στην ανάπτυξη, είναι αρνητικό στις επενδύσεις, είναι αρνητικό στην κοινωνική συνοχή.

Είναι ένας προϋπολογισμός που απασφαλίζει την εθνική ασφάλιση, εξοντώνει μισθωτούς και συνταξιούχους, ισοπεδώνει τους ελεύθερους επαγγελματίες, τους αγρότες, δημιουργεί νέους ανέργους και νέο κύμα εγκατάλειψης της χώρας από τους νέους μας.

Θα ξεκινήσω από το ασφαλιστικό, που με τις μειώσεις δαπανών προϋπολογίζεται εξοικονόμηση ύψους 1,8 δισεκατομμυρίων ευρώ, βάζοντας χέρι στην τσέπη του συνταξιούχου και του ασφαλισμένου. Μειώνονται οι κύριες και επικουρικές συντάξεις. Μειώνονται τα κοινωνικά επιδόματα και τα επιδόματα αλληλεγγύης των συνταξιούχων. Μειώνεται το εφάπαξ, μειώνονται οι δικαιούχοι του ΕΚΑΣ. Αυξάνονται οι εισφορές στον ΟΓΑ και διατηρείται η παρακράτηση 6% στις συντάξεις υπέρ του ΕΟΠΥΥ.

Ωστόσο, από τα μέτρα που έχουν περιληφθεί για να εξοικονομηθεί το 1,8 δισεκατομμύριο ευρώ, δεν προκύπτει αυτό το ποσό από την ανάγνωση του προϋπολογισμού. Υπάρχει μία τρύπα ύψους 400 εκατομμυρίων ευρώ και δεν ξεκαθαρίζεται τι μέτρα θα ληφθούν για την κάλυψή του. Μήπως υπάρχουν σκέψεις για αύξηση των εργοδοτικών εισφορών;

Δεν υπάρχει, όμως, καμιά αμφιβολία ότι η ερχόμενη χρονιά θα είναι πολύ δύσκολη, εάν αναλογιστεί κανείς ότι μόνο οι δαπάνες, οι οποίες σχετίζονται με τις συντάξεις και τις ασφαλιστικές παροχές, θα είναι μειωμένες κατά 1,6 δισεκατομμύρια ευρώ. Και αυτά τα λεφτά θα βγουν από τις τσέπες όλων των ασφαλισμένων.

Κυρίες και κύριοι, δυστυχώς, πέρα από φόρους και περικοπές δεν προβλέπεται τίποτα για τον ιδιωτικό τομέα, για τη στήριξη της απασχόλησης και κυρίως για τον αγροτικό κόσμο. Όλοι γνωρίζουμε πόσο σημαντικό είναι ο πρωτογενής τομέας στην εθνική μας οικονομία, όχι μόνο για τη συνεισφορά του στο ΑΕΠ -περίπου 10 δισεκατομμύρια με 12 δισεκατομμύρια ευρώ το χρόνο- αλλά γιατί εξασφαλίζει, σε μεγάλο ποσοστό, τη διατροφική μας επάρκεια και στηρίζει τον παραγωγικό και κοινωνικό ιστό στην ελληνική περιφέρεια.

Αντί, λοιπόν, αυτή τη δύσκολη στιγμή να στηρίζουμε αποτελεσματικά την ανάπτυξή του, οι αγρότες για το 2016 καλούνται να καταβάλουν επιπλέον 102 εκατομμύρια από την αύξηση της εισφοράς στον ΟΓΑ, 13 εκατομμύρια από την κατάργηση της επιστροφής του φόρου στο αγροτικό πετρέλαιο, 32 εκατομμύρια από τις αυξήσεις στον φόρο εισοδήματος και 78 εκατομμύρια από αύξηση στις προκαταβολές φόρου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, επειδή αναφέρθηκα στον σεισμό της Λευκάδας. Σας παρακαλώ.

Είναι μέτρα που έχουν ήδη ψηφιστεί και άρα περιμένουν το δεύτερο πακέτο που θα προκύψει από τις συζητήσεις με τους δανειστές μας και θα ισοπεδώσουν ό,τι έχει απομείνει στην ελληνική ύπαιθρο.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, πριν από έναν χρόνο σε αυτή την Αίθουσα δεν φωνάζατε μόνο ότι θα σκίσετε τα μνημόνια, δεν τάζατε μόνο δέκατη τρίτη σύνταξη. Απειλούσατε κιόλας με εκλογές -τις οποίες και πετύχατε- με αφορμή την εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας. Χρησιμοποιήσατε όλη τη φαρέτρα της πολιτικής αναξιοπρέπειας.

Αντί, λοιπόν, έντεκα μήνες μετά να έχετε σκίσει τα μνημόνια, φέρντε έναν προϋπολογισμό που -όπως είπε χθες ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών κ. Αλεξιάδης απ' αυτό εδώ το Βήμα- κινείται μέσα στη λογική της συμφωνίας και των δεσμεύσεων που έχει η χώρα.

Κύριοι της Κυβέρνησης, με τον προϋπολογισμό που καταθέσατε, παραδέχεστε ότι είπατε ψέματα στον ελληνικό λαό. Κύριοι της Συμπολίτευσης, από την πολιτική σας τα capital controls ήρθαν και παραμένουν. Κάθε μήνα οι φόροι που δεν μπορούν να πληρωθούν, αυξάνονται κατά 1 δισεκατομμύριο ευρώ. Κάθε μήνα βγαίνουν εκτός ρύθμισης στα ασφαλιστικά ταμεία χιλιάδες ασφαλισμένοι. Το δημόσιο χρωστάει περισσότερα από 5 δισεκατομμύρια από επιστροφές ΦΠΑ σε ιδιώτες, στραγγαλίζοντας τους ελεύθερους επαγγελματίες, την απασχόληση και την αγορά ολόκληρη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΒΒΑΔΑΣ: Τα δημόσια έργα και οι κοινωνικές επιδοτήσεις παραπαίνουν. Και η συνέχεια της πολιτικής σας προβλέπει ακόμα χειρότερα.

Κυρίες και κύριοι, η Νέα Δημοκρατία ως παράταξη ευθύνης έχει ήδη ξεκαθαρίσει ότι στηρίζει κάθε εθνική προσπάθεια που δίνει προοπτική στην οικονομία και στηρίζει την ελληνική κοινωνία. Να είναι, όμως, μια προσπάθεια που να έχει στόχο την ουσιαστική ανάπτυξη της πατρίδος μας. Δυστυχώς, κάτι τέτοιο δεν προβλέπεται στον προϋπολογισμό που καταθέσατε.

Για τους λόγους αυτούς θα καταψηφίσω.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Σας ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Γεωργαντάς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, αυτό που χαρακτηρίζει την Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ είναι μια απόλυτη συνέπεια σε όλο τον προγραμματικό του λόγο από το 2012 και εντεύθεν σε όλα τα ζητήματα που αφορούν την άσκηση των επιμέρους πολιτικών και τη διακυβέρνηση της χώρας, πλην των ζητημάτων της οικονομίας. Σε όλα τα άλλα εγώ -είναι η αλήθεια και πρέπει να το παραδεχτώ- διαβλέπω και διακρίβωνω μια απόλυτη συνέπεια λόγων και έργων.

Για να γίνω πιο σαφής, θα σας διαβάσω τρεις σειρές μόνο από το κυβερνητικό πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ του 2012 για τη μετανάστευση. «Η Ελλάδα δεν μπορεί να είναι ο συνοριοφύλακας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μόνη ρεαλιστική και ανθρωπιστική λύση είναι να επιτραπεί να συνεχίσουν το ταξίδι τους όσοι το επιθυμούν, καθώς και ισότιμη ένταξη, νομιμοποίηση όσων ζουν και εργάζονται εδώ. Επιδιώκουμε να δημιουργηθούν ανοιχτοί χώροι φιλοξενίας των προσφύγων, με υπηρεσίες κοινωνικής και νομικής προστασίας αντί για στρατόπεδα συγκέντρωσης που ετοιμάζονται...». Απόλυτη συνέπεια λόγων και έργων! Αυτό ήθελε για τη μεταναστευτική πολιτική ο ΣΥΡΙΖΑ, αυτό είναι που βιώνουμε και που πληρώνουμε σήμερα!

Κύριοι συνάδελφοι, η Ειδομένη Κίλικς εξελίσσεται σε ένα σύμβολο αυτό το διάστημα. Δυστυχώς, δεν είναι μόνο ένα σύμβολο για τον εγκλωβισμό ανθρώπινων ψυχών. Είναι ένα σύμβολο ανευθυνότητας, προχειρότητας και αυτοεγκλωβισμού της Κυβέρνησης σε πολιτικές και πρακτικές, οι οποίες καταντούν επικίνδυνες για τη χώρα.

Όταν η ιδεοληψία, που σας προανέφερα, είναι το κυρίαρχο στοιχείο στη μεταναστευτική πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ, όταν αναγκάζομαστε να συρθούμε πλέον πίσω από τις επίσημες απειλές για αποβολή μας από τη Σένγκεν, τότε αρχίζει πλέον η αναδίπλωση των κυβερνητικών αξιωματούχων. Θα ήθελα, όμως, μόνο ένα πράγμα: Αυτή η αναδίπλωση να είναι γρήγορη και σύντομη, όχι όπως έγινε με τα οικονομικά ζητήματα μας με τους εταίρους.

Όσο καθυστερούμε να έχουμε μια ρεαλιστική αντιμετώπιση του μεταναστευτικού προβλήματος, τόσο μεγαλύτερη θα είναι η ζημιά για τη χώρα. Όσο αργούμε να προσαρμοστούμε και να συνεργαστούμε με τους εταίρους, έτσι ώστε να γίνει ο διαχωρισμός που πρέπει να γίνει ανάμεσα στους οικονομικούς μετανάστες και στους πρόσφυγες, όσο δεν προσφέρουμε τις υπηρεσίες που μας

ζητούνται, τόσο η Ελλάδα κινδυνεύει για μία ζημία, η οποία θα είναι πολύ μεγαλύτερη από τον οικονομικό κίνδυνο ο οποίος υπήρχε. Γιατί η ζημία δεν θα είναι μόνο οικονομική, αλλά μπορεί να έχει και συνέπειες για την ίδια την εθνική μας υπόσταση! Αυτόν τον κίνδυνο δεν τον έχουν συνειδητοποιήσει ακόμα όσοι έχουν την ευθύνη διαχείρισης του πολύ σοβαρού αυτού ζητήματος.

Άκουσα τον Αναπληρωτή Υπουργό Μεταναστευτικής Πολιτικής, τον κ. Μουζάλα, να λέει χθες απ' αυτό εδώ το Βήμα, ότι πρέπει στην Ειδομένη –επιτέλους, λέω εγώ– να δώσουμε μια λύση. Η λύση αυτή, βεβαίως, δεν θα είναι μια απλή εκδρομή στο δάσος φοιτητών κολλεγίου. Συμφωνώ απολύτως. Δεν θα είναι έτσι, όπως έχει εγκλωβιστεί σε αυτή την ιδεοληψία ο ΣΥΡΙΖΑ και στην κατάσταση που είναι τεταμένη και οξυμμένη αυτή τη στιγμή στην Ειδομένη.

Συνήθως, όμως, αυτό το σκηνικό, όπως το περιέγραψε ο Υπουργός Μεταναστευτική Πολιτικής, δηλαδή του δάσους με τους φοιτητές, οι οποίοι κάνουν εκδρομή, είναι ένα σκηνικό που συνηθίζεται και σε θρίλερ. Είναι ένα σκηνικό, απ' όπου πετάγονται δράκοι και δολοφόνοι μέσα από σκιές. Αυτός ο πολύ σοβαρός κίνδυνος –που θέλω να πιστεύω ότι από χθες άρχισαν να τον καταλαβαίνουν οι αξιωματούχοι που έχουν την ευθύνη διαχείρισης αυτού του ζητήματος– είναι ο μέγιστος αυτή τη στιγμή για τη χώρα.

Γιατί –ξέρετε– οι εταίροι ήρθαν σε μια συνεννόηση, έβαλαν πλάτη στα οικονομικά ζητήματα της χώρας. Αυτά, όμως, τα ζητήματα τώρα, στα οποία ζητάνε τη συναίνεση και τη συνεννόηση μαζί μας, είναι ζητήματα στα οποία έχουν ιδιαίτερη ευαισθησία σε όλες τις χώρες της Κεντρικής Ευρώπης και έχουν αποκτήσει ιδιαίτερη κρίσιμότητα λόγω των τελευταίων εξελίξεων με την τρομοκρατία. Και βλέπουν ότι μία χώρα μόνο όχι δεν μπορεί να φυλάξει τα σύνορά της, αλλά αρνείται να το επιχειρήσει και αρνείται να κάνει τον αναγκαίο διαχωρισμό, ο οποίος, όπως απ' αυτό το Βήμα παραδέχθηκε ο ίδιος ο Πρόεδρος της Γαλλικής Δημοκρατίας κ. Ολάντ πρέπει να γίνει. Αυτός ο διαχωρισμός, λοιπόν –και η Νέα Δημοκρατία το λέει εδώ και πάρα πολύ καιρό, αλλά ουδέποτε το κατάλαβαν ο ΣΥΡΙΖΑ και οι ΑΝΕΛ– είναι αναγκαίος να γίνει όχι σήμερα, αλλά χθες!

Ελπίζω στις 17 Δεκεμβρίου να μην έχουμε καμμία άσχημη εξέλιξη για την παρουσία και τη συμμετοχή της Ελλάδας στη Σένγκεν. Θα είναι το ίδιο καταστροφική και σε ηθικό και σε ουσιαστικό επίπεδο με τον κίνδυνο που υπήρχε από τα οικονομικά προβλήματα μας.

Θα ήθελα να πω μια τελευταία κουβέντα σε σχέση με το πολυσυζητούμενο θέμα της συναίνεσης. Ποια συναίνεση και με ποιους; Ποια συνεννόηση και με ποιους; Δυόμισι χρόνια στην προηγούμενη διακυβέρνηση μόνο σε ένα ζήτημα συναίνεσε ο ΣΥΡΙΖΑ μαζί μας, μάλλον σε ένα ζήτημα συναινέσαμε όλοι, αναγκαστικά εμείς. Ήταν το ζήτημα για τη διάταξη που αφορούσε τον Ρωμάνο και τις εκπαιδευτικές του άδειες. Μόνο αυτό βρήκε επί δυόμισι χρόνια ο ΣΥΡΙΖΑ για να συμφωνήσει και σε οποιαδήποτε άλλη νομοθετική πρωτοβουλία ήταν αρνητικός.

Νομίζω, λοιπόν, ότι κακώς αναφερόμαστε σε αυτό το ζήτημα εδώ μέσα. Από όλες τις πτέρυγες της Βουλής αυτή η κουβέντα δεν μπορεί να γίνει με αυτή την Κυβέρνηση, με αυτές τις ιδεοληψίες.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Ευχαριστώ πολύ.

Ο κ. Καραγιάννης έχει τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι σε όλους γνωστό ότι ο εν λόγω προϋπολογισμός διαμορφώθηκε μέσα σε συνθήκες διαχείρισης κρίσης, η οποία έρχεται από το παρελθόν, έχει συγκεκριμένα αίτια και γνωστές σε όλο τον ελληνικό λαό υπογραφές. Σε εμάς απλά έτυχε να βγάλουμε το φίδι από την τρύπα!

Όταν η ελληνική οικονομία στις περιόδους ανάπτυξης των παιδιότερων χρόνων παρήγαγε ελλείμματα αντί πλεονασμάτων, είναι αδύνατη η επίκληση της κεϋνσιανής πολιτικής για την αύξηση των κρατικών δαπανών στην κρίση. Και αυτό το γνωρίζουν καλά όσοι σήμερα μας εγκαλούν για έλλειμμα κοινωνικής πολιτι-

κής, όπως γνωρίζουν επίσης ότι τα πλεονάσματα αυτά προορίζονται, κατά τον Κένυς, για την κάλυψη μεγαλύτερων δαπανών σε περιόδους κρίσης.

Αλήθεια, πού πήγαν τα 10 δισεκατομμύρια ευρώ των αναπτυξιακών νόμων της τελευταίας εικοσαετίας; Πώς οδηγηθήκαμε στον παρασιτισμό, στη διάλυση της πρωτογενούς παραγωγής, στις επενδύσεις χαμηλής τεχνολογίας, στον κίβδηλο αγροτουρισμό και τις αμαρτωλές αναπτυξιακές; Πώς προέκυψε η ανάγκη δημιουργίας ειδικών οικονομικών ζωνών (ΕΟΖ) στην Πελοπόννησο και την Ήπειρο, σε αντίθεση με την Ευρωπαϊκή Ένωση, γεγονός που απευχόχθη; Πώς φθάσαμε σε τέτοια ποσοστά αποεπένδυσης, ανεργίας, φτώχειας και χρέους;

Τα ερωτήματα, ασφαλώς, αυτά και πολλά άλλα ακόμη έχουν ήδη απαντηθεί, αλλά ο τόπος έχει ανάγκη και από μια αυτοκριτική, μια συγγνώμη.

Παρ' όλα αυτά, ο προϋπολογισμός του 2016 βάσει εξόδων ανά Υπουργείο και Αποκεντρωμένη Διοίκηση δημιουργεί τις προϋποθέσεις για σταθεροποίηση, παραγωγική ανασυγκρότηση και στήριξη της κοινωνικής πολιτικής με έμφαση στην υγεία και την κοινωνική πρόνοια. Είναι ιδιαίτερη θετική η εξέλιξη στο ζήτημα των επιδομάτων των υπερήλικων ανασφάλιστων ομογενών.

Η ενίσχυση του αγροτοδιατροφικού τομέα, βασικού πυλώνα παραγωγικής ανασυγκρότησης, θα συμβάλει σημαντικά στον βαθμό αυτάρκειας της χώρας σε τρόφιμα και θα μειώσει την ψαλίδα στο εμπορικό ισοζύγιο. Η δε εξωστρέφεια της ελληνικής οικονομίας θα βοηθήσει τις καινοτόμες επιχειρήσεις και τους κλάδους με ενσωματωμένη υψηλή τεχνολογία.

Παράλληλα, δημιουργούνται οι προϋποθέσεις για ένα σταθερό, ανταγωνιστικό και απλοποιημένο επενδυτικό περιβάλλον με στόχο την προσέλκυση άμεσων ξένων επενδύσεων και την ανάπτυξη διεθνών συνεργασιών και συμπράξεων.

Η Ελλάδα σε σχέση με άλλες χώρες είναι προβληματική σύμφωνα με τα επενδυτικά κριτήρια, που βασίζονται στην αναλογία ρίσκου και ανταμοιβής. Το δε ρίσκο παραμένει ιδιαίτερα υψηλό για τους μακροπρόθεσμους επενδυτές. Ο εκσυγχρονισμός της δημόσιας διοίκησης, το σταθερό φορολογικό, η διαφάνεια στις δημόσιες συμβάσεις, η απλοποίηση των επενδυτικών διαδικασιών και οι στρατηγικές προσέλκυσης επενδύσεων θα συμβάλουν σημαντικά στην αλλαγή του επενδυτικού κλίματος της χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κατάρτιση του εν λόγω προϋπολογισμού ορθά βασίστηκε σε συντηρητικές εκτιμήσεις λόγω των διαδικασιών της πρώτης αξιολόγησης και της ανακεφαλαιοποίησης που βρίσκονται σε εξέλιξη, καθώς και της συζήτησης για τη ρύθμιση του χρέους, που θα ξεκινήσει μετά την πρώτη αξιολόγηση βάσει της νέας ρυθμίσεως.

Η επιτυχής έκβαση αυτών των τριών διαδικασιών θα δημιουργήσει επιταχυντικές δυναμικές στην ελληνική οικονομία και θα βοηθήσει σημαντικά τις αναγκαίες αναπτυξιακές μεταρρυθμίσεις που έχουν να κάνουν με την αναδιοργάνωση του δημόσιου τομέα και την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής και της διαφθοράς.

Οι καιροί, όμως, ου μενετοί και η χώρα μας είναι υποχρεωμένη να αναπτύξει τάχιστα τους τομείς της οικονομίας, όπου εμφανίζει συγκριτικά πλεονεκτήματα, για να μπορέσει να σταθεί μέσα σε αυτό το τρικυμώδες γεωπολιτικό περιβάλλον που την περιβάλλει.

Κλείνοντας θα ήθελα να επισημάνω ότι το όνειρο του αστικού εκσυγχρονισμού επιστρέφει ως κυβερνητική πρόταση αυτή τη φορά της Αριστεράς του 21^{ου} αιώνα, που σήμερα έχει την τύχη της χώρας στα χέρια της.

Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Ευχαριστώ πολύ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα έξι μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί από το 5^ο Γυμνάσιο Νέας Σμύρνης.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Η κ. Μεγαλοοικονομού έχει τον λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή μου ομιλία αποτελεί την πρώτη μου ομιλία στην Ολομέλεια. Συμπίπτει με μια συγκυρία, αφού συνηθίζεται η συζήτηση αυτή να αποτελεί το αντικείμενο της σοβαρότερης συζήτησης του έτους και δεν είναι άλλη από τη συζήτηση για τον προϋπολογισμό.

Ο προϋπολογισμός αποτελεί το σημαντικότερο εργαλείο της Κυβέρνησης και οι δείκτες του σαφώς σηματοδοτούν την οικονομική, δημοσιονομική πολιτική και την κοινωνική διαδρομή μιας χώρας.

Ανατρέχοντας, λοιπόν, στον προϋπολογισμό του 2016, τι διαπιστώνει κανείς; Τίποτα άλλο εκτός από φόρους –φόρους, φόρους, φόρους!– μείωση και περικοπές σε όλες τις κοινωνικές παροχές, συντάξεις, μισθούς.

Αυτά που υποσχέθήκατε ήταν όλα ψέματα: κατάργηση του ΕΝΦΙΑ, μείωση των φορολογικών συντελεστών. Κάνετε ακριβώς τα αντίθετα από ό,τι είχατε υποσχεθεί. Αυξήσατε τον ΦΠΑ στα νησιά, βάλατε τέλη κυκλοφορίας σε αυτοκίνητα που απαλλάσσονταν και πολλά άλλα. Και όλα αυτά σε μια δυσβάσταχτη οικονομικά εποχή, όπου η φορολογική ικανότητα των Ελλήνων έχει εξαντληθεί. Κλείσατε τις τράπεζες. Τις ξεπουλήσατε. Εξακολουθούν να υπάρχουν τα capital controls, τα οποία έχουν νεκρώσει την αγορά και έχουν συνθλίψει οποιαδήποτε προσπάθεια για ανάκαμψη της ελληνικής οικονομίας.

Φυσικά, ουδείς λόγος στον παρόντα προϋπολογισμό για την πάταξη της φοροδιαφυγής. Καμμία μνεία για τις ληξιπρόθεσμες οφειλές, οι οποίες στο προηγούμενο έτος είχαν εκτοξευθεί στα 83 δισεκατομμύρια ευρώ. Το 2016 είναι βέβαιο ότι θα εκτοξευθούν σε μεγαλύτερα ύψη λόγω της μη φορολογικής ικανότητας πλέον των Ελλήνων, διότι, ως γνωστό, ουκ αν λάβεις παρά του μη έχοντος.

Επιπλέον, καμμία αναφορά δεν έγινε στον προϋπολογισμό του 2016 για τον συμψηφισμό των χρεών του δημοσίου με αυτά των ιδιωτών. Το δημόσιο δύνανται, καθώς ξέρουμε, να οφείλει προς τον ιδιώτη χωρίς κανένα πρόβλημα, ενώ ο ιδιώτης, ο φορολογούμενος, όταν οφείλει, απειλείται και με κατασχέσεις, ακόμη και της σύνταξης και του μισθού του.

Έχει αναλογισθεί κανείς από εσάς τους κυβερνώντες ότι οι έμμεσοι φόροι ξεπερνούν ακόμη κάθε προσδοκία;

Πρώτη φορά Κυβέρνηση της Αριστεράς, κύριοι συνάδελφοι, συνεχίζει την κοινωνικά ανάλγητη πολιτική των άλλων κυβερνήσεων. Απλώς έχει μία διαφορά: Τώρα φοράει μια αριστερή κονκάρδα! Τι άλλο να πω;

Η απόδειξη είναι ότι οι δυσβάσταχτοι φόροι που έχετε επιβάλει, θα φτάσουν φέτος τα 7,2 δισεκατομμύρια. Φυσικά έχετε και ένα «μαξιλαράκι» με τη βοήθεια του οποίου μπορείτε να τους επιβάλετε, αυτό των ΑΝΕΛ. Θα επιβάλετε 4,2 δισεκατομμύρια εισπρακτικούς φόρους, 3 δισεκατομμύρια από περικοπές κοινωνικών δαπανών. Και τελικά ποιος θα πληρώσει αυτό τον λογαριασμό; Φυσικά ο ελληνικός λαός, ο Έλλην φορολογούμενος. Ποιος άλλος;

Μάλιστα, κύριοι συνάδελφοι, προβαίνετε συνέχεια σε περικοπές μισθών, συντάξεων, φορολογείτε τον πρωτογενή τομέα, τους αγρότες μας, φορολογείτε τους επιχειρηματίες, σκοτώνετε γενικώς κάθε ελπίδα προς τους νέους επιχειρηματίες. Φορολογείτε γενικώς ό,τι κινείται, ό,τι αναπνέει.

Ως προς την ανεργία έχουμε φτάσει στο ενάμισι εκατομμύριο ανέργων. Είμαστε η τέταρτη χώρα στον δείκτη υψηλής ανεργίας. Πρώτη στον αποπληθωρισμό. Είμαστε η χώρα που τα πραγματικά της έξοδα –πρέπει να μας κάνει εντύπωση αυτό– φτάνουν το 58% του ΑΕΠ.

Κύριοι της Κυβέρνησης, θα μειώσετε, επιτέλους, τα έξοδα και τις δαπάνες στον κρατικό προϋπολογισμό; Είναι η μόνη λύση για να επιβιώσει η χώρα. Η κοινωνία βράζει, ασφυκτιά και πάντοτε πληρώνει μόνη της τον λογαριασμό.

Πρέπει να βάλετε μαχαίρι στα κοινωνικά επιδόματα των ασφαλιστικών ταμείων των ΔΕΚΟ, για να εξοικονομηθούν χρήματα για τον ιδιωτικό τομέα και τις επιχειρήσεις. Δώστε κίνητρα στους νέους επιχειρηματίες. Έτσι θα τονωθεί και θα αναπτυχθεί η εθνική οικονομία. Δεν γίνεται κανένας λόγος τέτοιος στον προ-

ϋπολογισμό.

Και συν τοις άλλοις, το ωραίο είναι ότι δύο ταμεία που άπτονται της απασχόλησης των πιο φτωχών εισοδημάτων παρουσιάζονται στον προϋπολογισμό να έχουν πλεόνασμα. Μάλιστα αυτά τα δύο ταμεία είναι ο ΟΑΕΔ και το Ταμείο Οικονομικής Βοήθειας των Απórων. Είναι πραγματικά το παράλογο σε όλο του το μεγαλείο, να έχουν αυτά τα δύο ταμεία πλεόνασμα! Αφού υπάρχει πλεόνασμα, μπορείτε να διαθέσετε τα χρήματα αυτά στην απασχόληση. Αν δεν ξέρετε τι να κάνετε, προσλάβετε τεχνικούς, συμβούλους, συνδέστε τον ΟΑΕΔ με ανθρώπους της αγοράς στον ιδιωτικό τομέα και να αφήνετε τα χαμηλά εισοδήματα με επιδόματα.

Για την υγεία; Μάλιστα. Πρώτη φορά Κυβέρνηση της Αριστεράς συνεχίζει να μειώνει τον προϋπολογισμό για την υγεία. Αυτό είναι το κοινωνικό πρόσωπο που λέγατε και εμφανίζατε πάντα; Τα νοσοκομεία στερούνται ακόμη και τα είδη πρώτης ανάγκης. Μάλιστα τα νοσοκομεία των ακριτικών περιοχών και των νησιών είναι σε τραγική κατάσταση.

Ως προς την παιδεία κανένας σχεδιασμός ούτε στην πρωτοβάθμια ούτε στη δευτεροβάθμια ούτε ακόμη και στην τριτοβάθμια. Πρέπει να σχεδιάζετε από το τέλος του προηγούμενου έτους τις εκπαιδευτικές ανάγκες ανά σχολείο, ώστε να μην εμφανίζονται κενά στα σχολεία. Να συνδράμετε να παραμείνουν τα ολοήμερα σχολεία ανοιχτά και να μην καταργηθούν, διότι τα ολοήμερα σχολεία, στη δύσκολη αυτή συγκυρία που ζούμε, επιτελούν ένα κοινωνικό έργο, εκτός από το επιμορφωτικό τους έργο. Αποτελούν ανάσα για τις εργαζόμενες μητέρες, που με δυσκολία βρήκαν κάποια εργασία και πασχίζουν να την κρατήσουν.

Για όλα αυτά πρέπει να προβείτε σε μια στοχευμένη ενέργεια. Πρέπει να γίνει επιστροφή στα σχολεία της πρωτοβάθμιας και της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης όλων των υπαλλήλων που έχουν αποσπασθεί.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Επίσης, σε όσους από τους νέους μας σπούδασαν στο εξωτερικό και των οποίων τις σπουδές πλήρωσε ο Έλλην φορολογούμενος, δεν τους δίνεται η ευκαιρία να παραμείνουν στον τόπο τους, οπότε αναγκάζονται τις γνώσεις και τις ικανότητές τους να τις εκμεταλλεύονται στο εξωτερικό.

Όσο για την Ένωση Κεντρώων –αφού δεν έχω περισσότερη ώρα να μιλήσω–, κλείνοντας την ομιλία μου, θέλω να σας πω ότι εμείς ως Ένωση Κεντρώων θα είμαστε εμπόδιο και θα δώσουμε ένα όραμα και ελπίδα στους νέους μας, θα κάνουμε επανεκκίνηση, θα δώσουμε έναν πρωταγωνιστικό ρόλο τουλάχιστον στη νεολαία μας για να κάνει η οικονομία μας αυτήν την επανεκκίνηση.

Κύριοι της συγκυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ, σας κρούουμε τον κώδωνα για άλλη μία φορά. Η κοινωνία μας, καταλάβατέ το, αργοπεθαίνει. Πρέπει να πάρετε πολύ θάρραλες αποφάσεις.

Με τις σκέψεις αυτές, σας κάνουμε γνωστό ότι η Ένωση Κεντρώων ότι φυσικά καταψηφίζει τον συγκεκριμένο προϋπολογισμό.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ευχαριστούμε πολύ.

Κυρία Αναγνωστοπούλου, θέλετε να μιλήσετε;

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Μετά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Να προχωρήσουμε, λοιπόν, στον επόμενο Βουλευτή.

Η κ. Σταμπουλή έχει τον λόγο.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία και κύριοι Υπουργοί, αγαπητές συναδέλφισσες και αγαπητοί συνάδελφοι, θα ασχολούμουν μόνον με τον Προϋπολογισμό, αν δεν ήταν τόσο εξοργιστική η προσπάθεια των

προλαλησάντων και προλαλησασών να βγάλουν μικροπολιτικά οφέλη, κινδυνολογώντας πάνω στο δράμα αθών ανθρώπων.

Μέχρι και για εθνική καταστροφή ακούσαμε, για να ξαναθυμηθούμε τη ρήση του Σάμιουελ Τζόνσον, που πρόσφατα ανέφερε ο Ευκλείδης Τσακαλώτος, «πατριωτισμός, το τελευταίο καταφύγιο κάθε μπαγαπόντη». Και ήταν πολύ ευγενικός, γιατί η ελληνική μετάφραση που ήξερα εγώ χρησιμοποιεί μια πολύ πιο ωμή λέξη.

Κυρίες και κύριοι, στις 26-27 Νοεμβρίου έλαβα μέρος ως απεσταλμένη της ελληνικής Βουλής στο Βελιγράδι στη Σύνοδο κοινοβουλευτικών προερχόμενων από χώρες των Βαλκανίων, που οργάνωσε το σερβικό κοινοβούλιο σε συνεργασία με την DCAF, έναν διεθνή οργανισμό, με έδρα την Ελβετία με τον τίτλο «Κέντρο για τον Δημοκρατικό Έλεγχο των Ενόπλων Δυνάμεων» και με θέμα τη «διαχείριση της μετανάστευσης, την προστασία προσφύγων –όχι παρεμπόδιση τους να μπουν στην Ευρώπη- και τον πόλεμο ενάντια στο οργανωμένο έγκλημα –και με τον όρο «οργανωμένο έγκλημα» εννοεί αυτό που λέει: trafficking ανθρώπων και ειδών φυσικά, δεν εννοούσε τους τζιχαντιστές, όπως πιθανόν θα θέλατε– εθνικές απαντήσεις και περιφερειακός συντονισμός».

Ξέρετε πόσο θετικές ήταν οι κρίσεις των διεθνών οργανισμών της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες, του Διεθνούς Οργανισμού Μετανάστευσης για τη διαχείριση του προσφυγικού κύματος από αυτή την Κυβέρνηση, σε αντίθεση με τις επικρίσεις και τις διεθνείς καταδίκες που επέσυρε η προηγούμενη κυβέρνηση και που δεν περιλαμβάνουν τη διαχείριση των αντίστοιχων ευρωπαϊκών κονδυλίων, την οποία δεν έχουμε διερευνήσει ακόμη, ενώ θα έπρεπε;

Λίγη αιδώς, λοιπόν, από εκείνους που φιλοδοξούσαν να «κάνουν τον βίο αβίωτο» σε αθώους ανθρώπους, απέναντι σε αυτούς που τους αντιμετωπίζουν ακριβώς ως ανθρώπους με δικαιώματα άξια κάθε σεβασμού, σύμφωνα με τις θέσεις της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες, τις οποίες και καταθέτω όπως διατυπώθηκαν σε ένα δελτίο στις 20 Νοεμβρίου.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Αφροδίτη Σταμπούλη κατέθετε για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ξέρετε ποιων τη δόξα διεκδικείτε, κυρίες και κύριοι της Αντιπολίτευσης; Εκείνη του εκπροσώπου της Σλοβενίας, που κάλεσε το ελληνικό ναυτικό «να κάνει τη δουλειά του, ώστε να μην περνάει κανένας». Αυτό θέλετε; Πείτε εδώ μέσα αν τολμάτε: «Πνίξτε τους όλους». Αλλιώς αφήστε αυτή την Κυβέρνηση να σέβεται τη σύμβαση της Γενεύης και τις διακηρύξεις του ΟΗΕ.

Στον προϋπολογισμό τώρα: Πρόκειται πράγματι για έναν δύσκολο προϋπολογισμό, για τον οποίο όμως οι τελευταίοι που μπορούν να διαμαρτύρονται είναι όσοι με την πολιτική των ελλειμμάτων, ακόμη και σε περιόδους μεγέθυνσης της οικονομίας, ώστε να ικανοποιείται κάθε πελατειακή απαίτηση, δημιούργησαν εκείνη την προβληματική κατάσταση, για την οποία το φάρμακο που επέλεξαν, τα μνημόνια, αποδείχτηκε χειρότερο από την αρρώστια.

Ο ελληνικός λαός δεν έχει ξεχάσει ποιοι είναι υπεύθυνοι για τη σημερινή κατάσταση, γι' αυτό και εμπιστεύεται κατά πλειοψηφία τον ΣΥΡΙΖΑ στις τελευταίες τέσσερις εκλογικές αναμετρήσεις. Τέσσερις! Ούτε μία ούτε δύο!

Θα αναφερθώ, λοιπόν, σε ένα κομμάτι του προϋπολογισμού, το οποίο μας έχει απασχολήσει ελάχιστα έως καθόλου, παρ' όλο που αφορά το «μισό του ουρανού», στον προϋπολογισμό που αφορά τις πολιτικές και δράσεις ισότητας τις οποίες είναι επιφορτισμένη να ασκεί η Γενική Γραμματεία Ισότητας των Φύλων.

Η απευθείας χρηματοδότηση από τον κρατικό προϋπολογισμό με 2.386.000 ευρώ αφορά μισθοδοσία και λειτουργικές δαπάνες και εκεί πρέπει να αποδοθεί η μικρή μείωση 123.000 ευρώ σε σχέση με το 2014.

Η σημαντικότερη και γνωστότερη δράση, της οποίας η συνέχεια διασφαλίστηκε με πρόσφατη νομοθετική παρέμβαση, αφορά την πρόληψη και καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών με τη λειτουργία υποστηρικτικών δομών, δηλαδή της τηλεφωνικής γραμμής «S.O.S.» με αριθμό 15900 και των συμβουλευτικών κέντρων και ξενώνων φιλοξενίας.

Συγχρηματοδοτούνται από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο είτε μέσω του Επιχειρησιακού Προγράμματος Μεταρρύθμισης του Δημόσιου Τομέα είτε στις δομές όπου υπάρχει σύμπραξη των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης και στο Εθνικό Κέντρο Κοινωνικής Αλληλεγγύης φυσικά, μέσω των ΠΕΠ με 2.860.000 ευρώ.

Η αναβαθμισμένη λειτουργία και ανάπτυξη αυτών των δομών μαζί με την εναρμόνιση του εσωτερικού δικαίου είναι προϋπόθεση υλοποίησης της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Πρόληψη και Καταπολέμηση της Βίας κατά των Γυναικών και της Ενδοοικογενειακής Βίας, της γνωστής Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης, την οποία η Βουλή θα κληθεί να κυρώσει μόλις ολοκληρωθούν οι εργασίες της ομάδας έργου. Πολύ σύντομα ελπίζω.

Εξίσου αναγκαίο είναι και το έργο «Οργάνωση υπηρεσιών για την ενσωμάτωση, παρακολούθηση και αξιολόγηση πολιτικών ισότητας σε όλο το εύρος της δημόσιας δράσης», ένα παρατηρητήριο ισότητας δηλαδή, ένα πληροφορικό σύστημα που συγκεντρώνει και αναλύει δεδομένα σε αντιστοιχία με τα δώδεκα πεδία παρέμβασης του προγράμματος δράσης της 4ης Παγκόσμιας Διάσκεψης για τις Γυναίκες, που έγινε στο Πεκίνο το 1995. Αυτό το παρατηρητήριο ισότητας χρηματοδοτείται από το ΕΣΠΑ με 200.000 ευρώ.

Είναι με βάση αυτά τα δώδεκα πεδία παρέμβασης που θα κριθεί η ελληνική Κυβέρνηση από την Επιτροπή Ελέγχου του ΟΗΕ για την εφαρμογή της CEDAW, της Συνθήκης για την Εξάλειψη των Διακρίσεων σε Βάρος των Γυναικών, επιτροπή που θα μας επισκεφθεί ξανά τον Μάρτιο του 2017, με Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, να είσαστε βέβαιοι.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, σε λίγα δευτερόλεπτα.

Καλό είναι να μην κάνει αυτή η επιτροπή για άλλη μια φορά τη διόλου κολακευτική αναφορά που έκανε τον Μάρτιο του 2013 – ξέρετε ποιοι ήταν κυβέρνηση- η οποία έλεγε: «Αν και η επιτροπή που μας ενημέρωσε περιελάμβανε λειτουργούς υψηλού επιπέδου, δεν είχε στοιχεία να μας δώσει». Η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ θα έχει και στοιχεία και αποτελέσματα να δώσει.

Κυρίες και κύριοι της Αντιπολίτευσης, φυσικά θα ψηφίσω τον προϋπολογισμό και θα έπρεπε να φερθώ πολιτικά ορθά και να σας καλέσω κι εσάς να τον ψηφίσετε. Ομολογώ, όμως, ότι είμαι πολύ πιο ήσυχη ενόσω δεν το κάνετε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Σταμπούλη.

Ο κ. Χαρακόπουλος έχει τον λόγο.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός που συζητούμε είναι ακόμη μία πράξη στο θέατρο του παραλόγου, που σε σκηνοθεσία ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ παρακολουθούμε εδώ και έντεκα μήνες.

Είναι αδύνατον να περιγραφεί η αμετροέπεια και η εξωφρενική ασυνέπεια προεκλογικών λόγων και μετεκλογικών έργων αλλά και λόγων εκ μέρους της κυβερνητικής πλειοψηφίας. Ομολογώ πως δεν ανέμενα να ακούσω Υπουργό της Αριστεράς να εγκალεί τις προηγούμενες κυβερνήσεις επειδή δεν εφάρμοσαν πλήρως τα μνημόνια. Δεν ξέρω αν η παρατήρησή του κ. Μάρδα ήταν ένα έμμεσο μήνυμα προς τον Υπουργό επί των αγροτικών, που δεσμεύεται ότι δεν θα εφαρμόσει νόμο, την υπερψήφιση του οποίου εισιγήθηκε στη Βουλή.

Με αφορμή, λοιπόν, την ανάκτηση από τους αγρότες του λεγόμενου «πακέτου Χατζηγάκη», επιτρέψτε μου, κύριε Πρόεδρε, να πω ότι στην Ελλάδα μιλούμε πολύ, μιλούμε δημόσια, συχνά για πράγματα που δεν γνωρίζουμε σε βάθος, βλάπτοντας έτσι το δημόσιο συμφέρον. Ότι όμως και να πούμε, είναι λίγο γι' αυτά που ζούμε. Δεν έχει ξαναγίνει κυβερνητικοί Βουλευτές να καλούν σε απεργία και διαδήλωση κατά της Κυβέρνησης που στηρίζουν, κατά των μέτρων που ψηφίζουν. Το είδαμε και αυτό με τον ΣΥΡΙΖΑ.

Προκαλεί, ίσως, κατάπληξη ότι μέσα σε δύο μήνες μια Κυβέρ-

νηση με νωπή εντολή και άνετη κοινοβουλευτική πλειοψηφία φυλλοροεί και παραπαίει στα όρια της κατάρρευσης. Αυτή, ωστόσο, είναι η μοίρα των δημαγωγών που ψεύδονται ασύστολα. Αυτών που διαβεβαίωναν για την επαναχορήγηση της δέκατης τρίτης σύνταξης, που υπόσχονταν 750 ευρώ κατώτατο μισθό, που δεσμεύονταν για την κατάργηση του ΕΝΦΙΑ, που έταζαν σεξ-σάχθεια και προστασία της πρώτης κατοικίας. Κάποτε όμως έρχεται η ώρα της αλήθειας και ο κάθε κατεργάρης πάει στον πάγκο του!

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής, κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ**)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2016 βαρύνεται από την εγκληματική ανευθυνότητα αυτών που οδήγησαν με προσχήματα τη χώρα σε πρόωρες εκλογές, για να τη ρίξουν κυριολεκτικά στα βράχια, για να βυθιστούμε και πάλι στην ύφεση. Και έτσι, επιστρέφουμε πανηγυρικά στα δημοσιονομικά ελλείμματα με τις ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις του δημοσίου προς τρίτους και πρωτίστως προς τις δομές υγείας να αγγίζουν τα 6 δισεκατομμύρια ευρώ, αυξημένες σχεδόν κατά 60%. Όπερ σημαίνει και άλλα μέτρα και άλλοι φόροι και άλλες θυσίες και άλλες περικοπές.

Και όλα αυτά προς τι; Για το γινάτι των κυρίων Τσίπρα και Καμμένου να ρίξουν την προηγούμενη κυβέρνηση. Ορίστε η εξουσία. Την έχετε. Παραπλανήσατε τους πολίτες. Και όχι μόνο μία φορά, αλλά τρεις, ακόμη κι όταν υπογράψατε το μνημόνιο, όταν τους είπατε ότι έχετε ισοδύναμα για να αντικαταστήσετε τα σκληρά μέτρα. Και φυσικά, δεν είχατε τίποτα. Γιατί ποτέ δεν εννοούσατε όσα λέγατε. Όλα ήταν κουβέντες του αέρα. Και οι δουλειές σας, δουλειές του ποδαριού. Μόνο επικοινωνιακές φιγούρες και τακτικισμοί. Σε αυτά ομολογώ ότι επιδίδεστε με καταπληκτική ευελιξία.

Όμως, κάποια στιγμή το απόθεμα με τα νούμερα της παράστασης εξαντλείται. Τότε ο βασιλιάς είναι γυμνός. Και αναφέρομαι στην εναγώνια προσπάθειά σας να διατηρηθείτε στις καρέκλες της εξουσίας με την ακατανόητη θεσμικά συνάντηση των πολιτικών Αρχηγών υπό τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας για το ασφαλιστικό.

Για να πετύχετε τι; Για να υπογράψουμε μαζί σας ευχολόγια για κάτι που ήδη έχετε δρομολογήσει; Γιατί ήδη οι συντάξεις περικόπτονται. Περιοχές που δεν θα ήταν αναγκαίες αν η χώρα συνέχιζε να κινείται με ρυθμούς ανάπτυξης, καθώς συντάξεις και ΑΕΠ είναι μεγέθη ευθέως ανάλογα.

Γκρεμίζετε κάθε θετική προοπτική και καλείτε τώρα τους συνταξιούχους να πληρώσουν τη νύφη, αυτούς που σας ψήφισαν, γιατί τους παρουσιάζατε φανταστικούς κόσμους. Όπως παραπλανήσατε και εκατοντάδες χιλιάδες επαγγελματίες και εργαζόμενους, που τώρα τους φορτώνετε με φόρους πάνω στους φόρους.

Ανάμεσα σ' αυτούς που περιποιηθήκατε δεόντως είναι και οι αγρότες, τους οποίους ανταμείβετε προφανώς, γιατί σας έδωσαν στις εκλογικές αναμετρήσεις την πρωτιά. Και τους πυροβολείτε αδυσώπητα. Αυξάνετε τους συντελεστές του φόρου εισοδήματος. Καταργείτε την επιστροφή του ειδικού φόρου κατανάλωσης στο πετρέλαιο. Αυξάνετε την προκαταβολή του φόρου εισοδήματος, όπως και στους επαγγελματίες. Παίρνετε κάθε μέτρο που συνθλίβει την πρωτογενή παραγωγή, για την οποία επιδεικνύετε μια περίεργη εμπάθεια, με το γάλα, που το κάνουν αορίστου διάρκειας στο ράφι, με το κρασί, που βάζετε φόρο, μόνοι εσείς σε όλη την Ευρώπη.

Και συνάμα, κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει το σούπερ σκάνδαλο με τον αφελληνισμό των τραπεζών, με το ξεπούλημά τους έναντι πινακίου φακής, από εσάς, που προεκλογικά μιλάγατε για εθνικοποίηση των τραπεζών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Εύλογα, λοιπόν, είστε πελαγωμένοι, εσείς, οι ultra αντιμνημονιακοί, που θα σκίζατε τα μνημόνια μέρα μεσημέρι και τώρα εκλιπαρείτε για στήριξη, φοβούμενοι την κατάρρευση. Και όλα αυτά υπό το βάρος της παταγώδους αποτυχίας της πολιτικής σας και στο μέτωπο του μεταναστευτικού. Μετά τον εφιάλη του Girexit

απέχουμε μια τρίχα από την έξοδο, από την εκδίωξη και από τη Σένγκεν, με εγκλωβισμένους εκατοντάδες χιλιάδες μετανάστες στην Ελλάδα. Γιατί; Διότι πολιτευθήκατε με γνώμονα τις ιδεοληψίες σας και διότι είστε ανεπαρκείς και εν τέλει επικίνδυνοι για τη χώρα.

Μην ψάχνετε, λοιπόν, για δεκανίκια. Δεν θα βρείτε συνενόχους. Δείξτε τουλάχιστον λεβεντιά και μην ψάχνετε αλλού για λεβέντες. Και πιείτε το πικρό ποτήρι μέχρι τέλους. Όπως στρώσατε, θα κοιμηθείτε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Χαρακόπουλο, Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας.

Τον λόγο έχει ο κ. Παπαθεοδώρου από τη Δημοκρατική Συμπράταξη, για έξι λεπτά.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κυρία και κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2016 αποτυπώνει, τόσο στα γενικά του μεγέθη όσο και στις ειδικές προβλέψεις του, τη βαθιά κρίση στην οποία έχει περιέλθει η χώρα από την ασκούμενη πολιτική της Κυβέρνησης, καθώς και την έλλειψη οποιασδήποτε προοπτικής για το μέλλον. Είναι ένας προϋπολογισμός ύφεσης της οικονομίας και μεγάλυττερης φτωχοποίησης του ελληνικού λαού.

Ο νέος προϋπολογισμός προβλέπει 3,2 δισεκατομμύρια ευρώ πρόσθετους φόρους και 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ περικοπές στις δαπάνες, με κυριότερες τις παρεμβάσεις στο ασφαλιστικό. Τα μεγέθη του προϋπολογισμού επιβεβαιώνουν την επιστροφή της χώρας στην ύφεση, στην αύξηση του δημόσιου χρέους και στα πρωτογενή δημοσιονομικά ελλείμματα, στην αβεβαιότητα και στη συνεχή περικοπή στα διαθέσιμα εισοδήματα των πολιτών. Πρόκειται, συνεπώς, για έναν αντιαναπτυξιακό, αναποτελεσματικό, οικονομικά και κοινωνικά άδικο προϋπολογισμό.

Η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών και η εμφάνιση βελτιωμένων, σε σχέση με τις προβλέψεις, δεικτών της ελληνικής οικονομίας δεν έχουν αξία για τους πολίτες, γιατί αυτοί θα συνεχίσουν να υφίσταται νέα μέτρα φοροεπιδρομής, μισώσεις μισθών και συντάξεων, που προβλέπονται τόσο από τα προαπαιτούμενα όσο και από το σχέδιο του προϋπολογισμού του 2016.

Επιπλέον 3,2 δισεκατομμύρια ευρώ θα κληθούν να πληρώσουν οι φορολογούμενοι μέσω της αύξησης της φορολογίας νομικών προσώπων, ελευθέρων επαγγελματιών και αγροτών, αύξηση συντελεστών φορολόγησης ενοικίων, διατήρησης του ΕΝΦΙΑ.

Η Κυβέρνηση, αντί να επιδώσει την έξοδο από την κρίση ή την υπέρβαση τουλάχιστον της κρίσης, μέσα από διαρθρωτικές αλλαγές στη φορολογία, αλλά και στη δημόσια διοίκηση, περικοπή δαπανών, αποκρατικοποιήσεις, ελάφρυνση των βαρών για επιχειρήσεις, καταφεύγει σε μια εκτεταμένη φοροεπιδρομή, χωρίς την ίδια στιγμή να μπορεί να εκπληρώσει τους στόχους για τους οποίους δεσμεύθηκε στο μνημόνιο που υπέγραψε.

Σύμφωνα με τον προϋπολογισμό, από τα 5,7 δισεκατομμύρια ευρώ νέων παρεμβάσεων τα 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ θα προέλθουν από το σκέλος δαπανών ενώ τα 3,2 δισεκατομμύρια θα προέλθουν από τα έσοδα.

Αναλυτικότερα, σε ό,τι αφορά τις δαπάνες, το βάρος των περικοπών στο μεγαλύτερο μέρος του πέφτει στις αδύναμες κοινωνικά και οικονομικά ομάδες του πληθυσμού, δείχνοντας για πολλοστή φορά τη σημερινή κατάσταση που δημιουργεί η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ για τον Έλληνα πολίτη.

Μετά την κατάρρευση της μεσαίας τάξης, η ανακατανομή των βαρών γίνεται πλέον από τους φτωχούς στους φτωχότερους, ως αποτέλεσμα της δήθεν σκληρής και πάντως ανίδεας και καταστροφικής διαπραγμάτευσης.

Στο σκέλος των εσόδων του προϋπολογισμού υποστηρίζεται ότι θα υπάρξει αύξηση εσόδων ύψους 3 δισεκατομμυρίων ευρώ. Αυτή η αύξηση από πού θα προέρχεται; Κατά κύριο λόγο θα προέρχεται από τη δυσβάσταχτη φορολογία στις εταιρείες και τους επιτηδευματίες, με μόνο μέλημα να παρουσιαστούν ισοδύναμα μεγέθη στους δανειστές, μεγέθη και τρόποι φοροεπίσπαξης απαγορευτικού έστω και για σκέψη επένδυσης και επικείμενης ανάπτυξης της χώρας.

Ας δούμε, όμως, τι γίνεται και σε συγκεκριμένους τομείς, του-

λάχιστον αυτούς στους οποίους έχω την ευθύνη παρακολουθήσης. Στον τομέα της δημόσιας τάξης και προστασίας του πολίτη η Κυβέρνηση αρκείται σε γενικόλογες αναφορές, σχετικά με τις δαπάνες που προορίζονται για τις επιχειρησιακές δράσεις των Σωμάτων Ασφαλείας, χωρίς να ιεραρχούνται και να αξιολογούνται οι ανάγκες για την τεχνολογική αναβάθμιση των μηχανισμών αντιμετώπισης της εγκληματικότητας.

Δεν υπάρχει στον προϋπολογισμό καμμία αναφορά σε δαπάνες για την κατάρτιση και τη συνεχή επιμόρφωση του προσωπικού, για την απόκτηση τεχνογνωσίας, καμμία αναφορά σε προσλήψεις εξειδικευμένου και καταρτισμένου επιχειρησιακού και επιστημονικού προσωπικού, η οποία πλέον κρίνεται απαραίτητη, ούτως ώστε να αντιμετωπιστούν οι σημερινές ανάγκες των μορφών εγκληματικότητας.

Την ώρα που η διεθνοποιημένη τρομοκρατία δημιουργεί εκατόμβες θυμάτων στην Ευρώπη, από την ελληνική Κυβέρνηση δεν υπάρχει καμμία πρόβλεψη για την ενίσχυση των αντίστοιχων δυνάμεων της Αστυνομίας στην Ελλάδα. Επίσης, δεν προβλέπεται καμμία δαπάνη για την τεχνική υποστήριξη καθώς και για τη συντήρηση και προμήθεια οχημάτων και εξοπλισμού.

Σ' αυτό το πλαίσιο η Κυβέρνηση ούτε επενδύει ούτε και διατηρεί επαρκώς τις συνθήκες κατοχύρωσης του κοινωνικού αγαθού της δημόσιας ασφάλειας, σε μια περίοδο που η προστασία της αποτελεί μείζον διακύβευμα.

Στον τομέα της μεταναστευτικής πολιτικής και στο προσφυγικό βαδίζετε σταθερά από ήττα σε ήττα, συμπαρασύροντας τη χώρα από ιδεοληψία και επικίνδυνο ερασιτεχνισμό σε ό,τι αφορά τη λειτουργία των μηχανισμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Βαδίζετε παρασύροντας τη χώρα στην απομόνωση και στην αποδυνάμωση της απέναντι στους εταίρους.

Η πολιτική του Πρωθυπουργού και της Κυβέρνησης δεν είναι απλώς λανθασμένη, είναι καταστροφική, γιατί ίσως δεν κατανοήθηκε από την Κυβέρνηση και τον Πρωθυπουργό τι συνέβη στις 13 Νοεμβρίου στο Παρίσι και πόσο ραγδαία είναι πλέον η αλλαγή της ευρωπαϊκής πολιτικής. Γι' αυτό και χθες υποχρεωθήκατε σε άτακτη υποχώρηση, χάνοντας για τη χώρα μας ακόμη κι αυτά που θα μπορούσατε να είχατε διασφαλίσει σε συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Το μεσημέρι ο Υπουργός αρνιόταν το αίτημα πολιτικής προστασίας προς την Ευρωπαϊκή Ένωση και το απόγευμα το αποδεχόταν. Το πρωί έλεγε «όχι στην FRONTEX», όπως κάνει εδώ και μήνες η Κυβέρνηση και το βράδυ υποχρεωνόταν σε αναδίπλωση. Δεν είναι σοβαρή και υπεύθυνη αντιμετώπιση αυτή κι αυτό το καταλαβαίνει πλέον ο ελληνικός λαός ιδίως εξόδοις.

Φτάσαμε στο σημείο η Ευρωπαϊκή Ένωση να κρούει τον κώδωνα του κινδύνου για την έξοδο μας από τη Συνθήκη Σένγκεν λόγω μη τήρησης των συμφωνηθέντων από την πλευρά της Κυβέρνησης και η Κυβέρνηση σε πρώτη φάση να αδιαφορεί για τις πολιτικές και οικονομικές συνέπειες και σε δεύτερη φάση να σύρεται -με εξωτερική παρέμβαση- στην υποχρεωτική εφαρμογή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

Σας το έχουμε ξαναπεί: Η πολιτική που ακολουθείτε στο προσφυγικό σε σχέση με την Ευρωπαϊκή Ένωση και την FRONTEX είναι λανθασμένη, επικίνδυνη και επιζήμια για τα εθνικά συμφέροντα.

Έχουμε κάποια ερωτήματα. Ενώ η Κυβέρνηση όφειλε να ολοκληρώσει τη δημιουργία των πέντε hot spots, για τα οποία δεσμεύθηκε, μέχρι σήμερα δεν έχει καν περιγράψει νομοθετικά αυτή τη δομή. Μετά βίας ολοκληρώνει το πρώτο στη Μυτιλήνη και παραμένει νεφελώδης ο τρόπος χρηματοδότησής τους.

Υπάρχει πρόβλεψη για τους μη αιτούντες άσυλο μετανάστες και για τα κέντρα προσωρινής φιλοξενίας, τα οποία δεν εντάσσονται στην ευρωπαϊκή χρηματοδότηση; Τίποτε απ' όλα αυτά.

Αυτό, όμως, που έχει σημασία είναι το εξής: Φέρατε στην Εθνική Αντιπροσωπεία έναν υφιστάμενο προϋπολογισμό, ο οποίος όχι μόνο θα συσσωρεύσει νέα δυσβάσταχτα βάρη στον ελληνικό λαό, αλλά είναι προφανώς ανεφάρμοστος.

Εμείς τον καταψήφισαμε, αλλά εσείς και οι ασκούμενες πολιτικές σας είστε σε αδιέξοδο δρόμο. Το πρόβλημα είναι ότι δεν

δικαιούστε να παρασύρετε τη χώρα σ' αυτόν τον κατήφορο, σ' αυτό το αδιέξοδο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Παπαθεοδώρου, Βουλευτή της Δημοκρατικής Συμπράταξης. Τον λόγο έχει η κ. Αλεξάνδρα Παπαρήγα από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

Κυρία Πρόεδρε, έχετε τον λόγο για δέκα λεπτά.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ: Κύριοι της Κυβέρνησης, η συμπάθεια με την οποία εκφράζετε για το δράμα των προσφύγων και των μεταναστών, για τις καταπατήσεις των δικαιωμάτων των μειονοτήτων, δεν μπορεί να σας ξεπλύνει, δεν μπορεί να γίνει το «πλυντήριο» και το άλλοθι για τη μεγάλη προθυμία που δείχνετε, για άλλη μια φορά, να πάρετε ακόμα πιο ενεργό μέρος και ρόλο στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους που πραγματοποιούνται αυτήν την περίοδο και στη νέα κλιμάκωση που φαίνεται ότι θα έρθει με τη συγκέντρωση στρατευμάτων ανταγωνιζόμενων μεταξύ τους καπιταλιστικών κρατών -ιμπεριαλιστικών δυνάμεων στην περιοχή της Συρίας.

Βεβαίως εδώ πρόκειται για ένα προπατορικό αμάρτημά σας. Με τις μορφές που είχε ο ΣΥΡΙΖΑ από τη δεκαετία ακόμα του 1990, δεν υπήρχε πόλεμος που εξαπολύθηκε, στον οποίο να μην πάρετε διπρόσωπη θέση. Υιοθετούσατε όλα τα προσχήματα των επιτιθέμενων δυνάμεων, ζητούσατε όμως, νομιμοποίηση των πολέμων, να υπάρχει απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, λέτε και δεν ξέρουμε τι αποφάσεις παίρνει το Συμβούλιο Ασφαλείας, λέτε και δεν ξέρουμε ότι το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ έχει αποφασίσει ότι μπορεί να διεξάγεται πόλεμος από νατοϊκές δυνάμεις ή συνολικά από το ΝΑΤΟ, χωρίς την προηγούμενη έγκριση του Συμβουλίου Ασφαλείας, λέτε και δεν ξέρετε την απόφαση του ΝΑΤΟ να χρησιμοποιεί και μη συμβατικές ένοπλες δυνάμεις, μισθοφορικές και κυρίως τις χηρευάμενες ομάδες της Αλ Κάιντα σε διάφορες επεμβάσεις που προετοιμάζονται πολιτικά και πραγματοποιούνται βεβαίως στρατιωτικά.

Τώρα, ως Κυβέρνηση, είστε μονοπρόσωπη. Και είμαι βέβαιη ότι η συζήτηση που γίνεται αυτήν τη στιγμή με τον κ. Kerry κρύβει το νέο δράμα του Κυπριακού και βεβαίως, υποσχέσεις για τη συμμετοχή στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο που γίνεται στην περιοχή και που γίνεται μάλιστα όχι για την ελευθερία και τη δημοκρατία. Δεν γίνεται για τη δημοκρατία στην περιοχή και για να αντιμετωπίσετε τους τζιχαντιστές κ.λπ. -αυτό είναι ένα μέρος της γενικότερης προσπάθειας- αλλά γίνεται για να οριστικοποιηθεί η νέα μοιρασιά της Μέσης Ανατολής και της Αφρικής, ιδιαίτερα της Βορείου Αφρικής, που είναι περιοχές -μια ευρύτερη περιοχή- όπου υπάρχουν παλιές και νέες πηγές φυσικού αερίου και πετρελαίου και είναι συγκοινωνιακοί, δικτυακοί και γενικά επικοινωνιακοί κόμβοι. Και από αυτήν την άποψη, εγκληματείτε κυριολεκτικά.

Και τώρα ούτε άδεια της Βουλής ζητάτε ούτε τίποτα. Βεβαίως ο κ. Κοτζιάς, ο Υπουργός Εξωτερικών, ο οποίος είναι πολύ σχετικός σε αυτά τα θέματα, σε σύγκριση με τη μερική ασχετοσύνη του Πρωθυπουργού, είτε εχθές, απ' ό,τι είδαμε στις δημοσιεύσεις, ότι βεβαίως, να γίνει ο πόλεμος και η επίθεση στη Συρία, όχι από το ΝΑΤΟ αλλά από τα κράτη-μέλη του ΝΑΤΟ. Είναι αυτό το πρόσχημα. Πρώτα ζητούσαμε τον ΟΗΕ και τώρα λέμε να μην είναι το ΝΑΤΟ, γιατί το ΝΑΤΟ δεν έχει καλό όνομα αλλά να γίνει από τα κράτη-μέλη του ΝΑΤΟ. Δηλαδή πάλι θέλετε να ντύσετε την εμπλοκή της Ελλάδας και τους κινδύνους, που άμεσα ή μεσοπρόθεσμα θα ζήσει ο ελληνικός λαός, με ένα προσωπίδιο. Μπορεί να μας πείτε το εξής πράγμα: «Καλά, εσείς οι κομμουνιστές αγνοείτε τον κίνδυνο που προέρχεται από τις βαρβαρότητες των τζιχαντιστών; Αγνοείτε τέτοιους υπαρκτούς κινδύνους και που μπορεί να μεγαλώσουν; Δεν έχουμε καμμία αντίρρηση σε αυτό. Ποτέ δεν ήμασταν ούτε με τους μουτζαχεντίν ούτε με τους φανατικούς αδελφούς μουσουλμάνους ούτε με τους ταλιμπάν ούτε με την Αλ Κάιντα. Αλίμονο! Όμως, αυτές οι οργανώσεις θα έπαιρναν έναν τέτοιο μαζικό χαρακτήρα αν δεν στηρίζονταν από συγκεκριμένες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, ανάμεσά τους οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, η Βρετανία και η Γαλλία και από τα το-

πικά βέβαια αραβικά αντιδραστικά καθεστώτα; Θα μπορούσαν να πάρουν τέτοιο μαζικό χαρακτήρα; Κάποιες μπορεί να γεννηθήκαν και αυθόρμητα. Δεν έχουμε καμιά αντίρρηση. Κάποιες τις δημιούργησαν. Σε κάποιες έγινε εισοδισμός. Μπορούσαν να πάρουν τέτοιο μαζικό χαρακτήρα; Σε καμιά περίπτωση.

Και από αυτήν την άποψη, θα σας θυμίσω και λίγο την ιστορία. Πότε έγινε η πρώτη μοιρασιά στην περιοχή ανάμεσα στη Βρετανία και στη Γαλλία; Πριν και κατά τη διάρκεια και λίγο μετά τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο. Και δεν είναι τυχαίο τώρα ποιες δυνάμεις πρωτοστατούν στην πραγματοποίηση των πολέμων.

Η Γαλλία πήρε τη Συρία και τον Λίβανο σαν προτεκτοράτα τότε. Η Βρετανία πήρε τη μερίδα του λέοντος και ήλεγχε τα πλούσια πετρελαιοειδή κοιτάσματα του Περσικού Κόλπου μέσω Κουβέιτ-Ιράκ και μετέπειτα, μέσω των περιοχών που έλεγαν ότι ανήκουν στους Παλαιστίνιους -και βέβαια ανήκουν- και την Ιορδανία.

Η Βρετανία χρησιμοποίησε την ισλαμική θρησκεία στην Αίγυπτο και οι αδελφοί μουσουλμάνοι, που ιδρύθηκαν το 1928 και από εκεί βγήκε και το πιο φανατικό τους τμήμα, επιχορηγήθηκαν και έγιναν με τις ευχές της Γαλλίας.

Θα μου πείτε τώρα ότι είμαστε στο 2015. Ε, όχι, έχουν μεγάλη σημασία αυτά τα πράγματα. Γιατί μετά το 1991 μπήκαμε για την καινούργια μοιρασιά. Το σοσιαλιστικό σύστημα έφυγε από τη μέση, που, αν θέλετε, ήταν παράγοντας πάλης για την ειρήνη, όσο μπορούσε, γιατί δεν ήταν το κυρίαρχο σύστημα παγκόσμια. Αν θέλετε, απεικονίζε ως έναν βαθμό την επίδρασή του στην τότε Συμφωνία του Ελσίνκι για τη μη αλλαγή των μεταπολεμικών συνόρων μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Υπήρχε ένας μοχλός αντίδρασης, ο οποίος, όταν ανατράπηκε, εσείς χειροκροτήσατε, γιατί τότε μπαίναμε στη λεωφόρο της «δημοκρατίας» και της «ειρήνης». Καλά, το χειροκρότησε η Νέα Δημοκρατία. -τι θα έκανε;- και το ΠΑΣΟΚ. Χειροκροτήσατε, όμως, κι εσείς, με το προηγούμενο σχήμα. Ούτε καν είχατε την όσφρηση -και δεν θέλατε να την αποκτήσετε- τι θα σήμαινε αυτό.

Μετά, όμως, το 1991 μπήκαν και άλλες δυνάμεις για τη μοιρασιά στην πορεία: Ρωσία, Κίνα. Και τα αραβικά προτεκτοράτα, όμως, έπαψαν να είναι αραβικά προτεκτοράτα και έγιναν κράτη κανονικά, δυνατό και βεβαίως αντιδραστικά κράτη.

Πότε τέθηκαν οι βάσεις των τζιχαντιστών; Λίγα χρόνια μετά την ιμπεριαλιστική εισβολή του 2003 στο Ιράκ, που έγινε με πρόσχημα την ανατροπή του τότε Προέδρου Σαντάμ Χουσεϊν, πρώην παλιού συμμάχου των ΗΠΑ κατά τη δεκαετία του 1980, όταν μακέλευσε τους κομμουνιστές και τους δολοφονούσε επίσημα και ανεπίσημα.

Δίχως την εισβολή των ΗΠΑ και των συμμάχων τους στο Ιράκ, οι τζιχαντιστές δεν θα μπορούσαν να δημιουργηθούν -με συγχωρείτε- ούτε και με όρους φαντασίας. Βεβαίως, μονάδες, ομάδες, φράξιες τέτοιες θα υπήρχαν. Αλλά τέτοια δύναμη, με οργανωμένο στρατό και πυραύλους;

Η εισβολή των ΗΠΑ στο Ιράκ άνοιξε ή δεν άνοιξε τις πύλες της Αλ Κάιντα που βεβαίως προήλθε από το Αφγανιστάν και τη Σαουδική Αραβία; Η αποχώρηση των αμερικανικών στρατευμάτων από το Ιράκ από το 2007 ως το 2011 έδωσε τη δυνατότητα στην ανύπαρκτη στο Ιράκ Αλ Κάιντα να αποκτήσει δυνάμεις.

Την άνοιξη του 2011, ΗΠΑ και ΝΑΤΟ, πλην Γερμανίας -τώρα η Γερμανία στα πονηρά μπαίνει και με στρατό-, και με πρωτοστάτη τη Γαλλία -εννοούμε τη γαλλική κυβέρνηση, δεν εννοούμε τον γαλλικό λαό, εννοείται, και όταν μιλάμε για τις ΗΠΑ δεν εννοούμε τον αμερικανικό λαό, εννοείται- χρησιμοποίησαν τους φανατικούς ισλαμιστές μισθοφόρους που εκπαιδεύσαν αμερικανικές και δυτικές μυστικές υπηρεσίες, κυρίως από τη Σαουδική Αραβία και το Κατάρ, προκειμένου να ξαναμοιράσουν την τράπουλα των λιβυκών κοιτασμάτων πετρελαίου και φυσικού αερίου και ενώ ο Καντάφι, ο οποίος ήταν σύμμαχός τους, άρχισε να ακυρώνει κάποιες από αυτές τις συμφωνίες και να λοξοκοιτάει προς Βραζιλία και Κίνα.

Οι ισλαμιστές μισθοφόροι που εκπαιδεύτηκαν με κονδύλια των ΗΠΑ αναλαμβάνουν δράση στο δυτικοαφρικανικό Μάλι, καταλαμβάνοντας στις αρχές του 2012 περιοχές του βορείου και κεντρικού τμήματος της χώρας, σε συνεργασία με ντόπιους ισλαμιστές και αυτονομιστές -αν θυμάμαι καλά, τουαρέγκ τους

λένε- δίνοντας το πρόσχημα στη Γαλλία να πραγματοποιήσει τον Δεκέμβριο του 2012 στρατιωτική επιχείρηση.

Οι ίδιες οι μισθοφορικές δυνάμεις αναλαμβάνουν έργο στην κεντροαφρικανική δημοκρατία, ενισχύοντας τους τζιχαντιστές της οργάνωσης Seleko -αν τη λέω καλά- για να κρατήσει η Γαλλία πηγές πετρελαίου που τις διεκδικεί η Κίνα.

Η κυβέρνηση Ομπάμα τον Απρίλη του 2013 δίνει εντολή στη CIA, σε συνεργασία με μονοπώλια της αμερικανικής αμυντικής βιομηχανίας και τις μυστικές υπηρεσίες Ισραηλινών, Τούρκων, Σαουδάρων, Καταριανών αλλά και ορισμένων ευρωπαϊκών κρατικών δυνάμεων ή παρακρατικών, να εκπαιδεύσουν και να εξοπλίζουν με εκατοντάδες εκατομμύρια δολάρια τους τζιχαντιστές του Μπαγκντάτι, που τον είχαν φυλακισμένο και τον πήραν μετά στα χέρια τους. Τον Φλεβάρη του 2014, δημιουργείται επίσημα το ισλαμικό κράτος Ιράκ και Λεβάντε.

Και λέμε, λοιπόν, τώρα το εξής. Η Ελλάδα είναι πια ένα ξέφραγο αμπέλι, όχι μόνο με την κλασική βάση της Σούδας αλλά από βορρά και προς νότο έχει γίνει χώρα που διευκολύνει τον πόλεμο. Αυτό θα ωφελήσει τον ελληνικό λαό; Παζαρεύετε κάποιες επενδύσεις -έχει ανταλλάγματα- να γίνουν στην Ελλάδα, από τις οποίες θα ωφεληθούν μια χούφτα καπιταλιστές ούτε καν συνολικά όλοι οι καπιταλιστές.

Θα σας θυμίσω το εξής πράγμα. Εμείς λέμε ότι το κεφάλαιο δεν έχει πατρίδα. Πατρίδα έχουν οι λαοί και δεν μπορούν να είναι αδιάφοροι βεβαίως, όπως και ο ελληνικός ούτε για την εδαφική ακεραιότητα ούτε για τα σύνορα ούτε για τις παραβιάσεις που κάνει η Τουρκία στο Αιγαίο ούτε για τίποτα. Θα σας θυμίσω, όμως, το εξής πράγμα. Ιστορικά -και δεν φαντάζομαι, αλλά θα το ήλπιζα, όταν ο κ. Φίλης αλλάξει τα βιβλία στα σχολεία, να περπατάει και αυτήν την αλήθεια- όταν οι Υδραίοι μεγαλοκαρβόκηδες διέθεσαν τα πλοία τους στον αγώνα του 1821, όταν τέλειωσε ο αγώνας αυτός, και δημιουργήθηκε το νεαρό υπερχρεωμένο ελληνικό αστικό κράτος, τότε ξεσηκώθηκαν ένοπλα και ζητούσαν αποζημιώσεις, γιατί είχαν απώλειες στα πλοία τους. Έγινε ή δεν έγινε;

Αυτό δεν γράφεται στα βιβλία. Οι Έλληνες карабоκύρηδες! Άρα, λοιπόν, άλλη είναι η πατρίδα, με συγχωρείτε, των κεφαλαιοκρατών και άλλη είναι η πατρίδα των λαών.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Αφιλοκερδώς.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ: Αφιλοκερδώς βέβαια. Ξεσηκώθηκαν ένοπλα απέναντι στην πρώτη ελληνική κυβέρνηση και ζητούσαν αποζημιώσεις.

Όταν έγινε αυτό το 1821 καταλαβαίνετε ότι το 2015, η διαμάχη είναι για τον πλούτο που δημιουργούν οι λαοί και που υπάρχει στο επέδαφος ή υποθαλάσσια στα κράτη, οι σύμμαχοι μεταξύ τους στο ΝΑΤΟ παραβιάζουν, ας πούμε, η Τουρκία τον εναέριο και τα χωρικά ύδατα κ.λπ. της Ελλάδας ή ο ένας χτυπάει τον άλλον ή αλλάζουν οι συμμαχίες μεταξύ τους. Καταλαβαίνετε, δηλαδή, ότι δεν μπορεί ο ελληνικός λαός να στηρίζει τις αποφάσεις της Κυβέρνησης για τον πόλεμο κατά της τρομοκρατίας.

Η σημαία του λαού για την υπεράσπιση της πατρίδας, όπως την καταλαβαίνουμε εμείς, των συνόρων, όπως είναι χαραγμένα, της εδαφικής ακεραιότητας, πρέπει να είναι όχι μόνο μία σημαία πάλης κατά του εξωτερικού εχθρού αλλά και κατά του εσωτερικού εχθρού που υπάρχει στη χώρα μας και σε κάθε χώρα. Δεν υπάρχει εσωτερικός εχθρός στη Συρία; Εμείς, όταν λέμε «όχι πόλεμο στη Συρία» είμαστε με το καθεστώς της Συρίας;

Ο λαός πρέπει να παλέψει τον εσωτερικό και τον εξωτερικό εχθρό μαζί. Διαφορετικά, η ειρήνη θα είναι ένα άπιαστο όνειρο όσο ο πόλεμος γίνεται για τη διανομή της λείας. Η Ελλάδα παίρνει μέρος στη διανομή της λείας. Μπορεί να είναι δευτεροξάδελφος, μπορεί να είναι ο πιο φτωχός συγγενής στη διανομή της λείας, αλλά παίρνει. Και εδώ ο Πρωθυπουργός είναι «να σε όλα».

Δεν είναι μόνο, λοιπόν, η μνημονιακή πολιτική στην Ελλάδα και ό,τι ακολουθείται. Είναι ενιαίο ζήτημα η εσωτερική και η εξωτερική πολιτική. Δεν μπορεί ο ελληνικός λαός να συνδέσει την τύχη του και τη βελτίωση της ζωής του με τη συμμετοχή της Ελλάδας στο ΝΑΤΟ, στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους, στους ευρωστρατούς και σε όλα αυτά τα οποία γίνονται τώρα με πρόσχημα την τρομοκρατία.

Ο λαός και της Συρίας -και των άλλων- μπορεί να νικήσει και

τους τζιχαντιστές και τους πάντες, αν ξεκαθαρίσει ποιος είναι ο εσωτερικός του εχθρός και ποιος είναι ο εξωτερικός.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την Πρόεδρο κ. Παπαρήγα.

Τώρα θα γίνει μία ανακοίνωση από τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Βούτση προς το Σώμα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ**)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για λόγους τυπικούς αλλά και ουσιαστικούς, επειδή εξελίσσεται η συζήτηση για τον προϋπολογισμό, ενημερώνω το Σώμα ότι πριν από λίγο ο Διοικητής της Τραπεζής της Ελλάδος μου έδωσε τη σχετική ενδιάμεση έκθεση της Τραπεζής της Ελλάδος και έγιναν οι σχετικές ανακοινώσεις με τις εκτιμήσεις του. Να είστε σε γνώση, έτσι ώστε μέχρι αύριο που θα εξελιχθεί η συζήτηση να είναι και αυτό ένα στοιχείο στο οποίο θα μπορεί καθένας να αναφέρεται, όπως και σε εκτιμήσεις ή σε στοιχεία που υπάρχουν σε αυτήν την έκθεση.

Ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ**)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Προχωρούμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Τον λόγο έχει η Αναπληρώτρια Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων κ. Αναγνωστοπούλου για οκτώ λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν θα μπω στον πειρασμό, παρ' όλο που θα ήθελα πολύ να ανοίξω διάλογο με την κ. Παπαρήγα, γιατί είπα πράγματα ενδιαφέροντα και εμένα με ενδιαφέρουν πάρα πολύ έτσι και αλλιώς. Δεν είναι της στιγμής. Ελπίζω σε άλλη ευκαιρία. Ούτε, βέβαια, θέλω να μπω στον πειρασμό να σχολιάσω αυτά που ειπώθηκαν και από τον εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας και της Δημοκρατικής Συμπαράταξης.

Αυτό που διαπιστώνω, όμως, είναι ότι αφού παίξατε με απόλυτη επιτυχία το έργο Grexit, τώρα αρχίζει το άλλο έργο, το «S-exit». Η υποκρισία δεν έχει όρια. Πρέπει κάποτε σε αυτήν την Αίθουσα να κάνουμε μία συζήτηση πώς εννοούμε αυτήν την Ευρώπη, όταν λυσσάμε, σκυλιάζουμε -συγγνώμη για τις διατυπώσεις-, δεν μου έρχονται άλλες καλύτερες- για να μη φύγουμε από την Ευρώπη, μη φύγουμε από αυτό, μη φύγουμε από εκείνο. Αυτή είναι η Ευρώπη αυτή τη στιγμή. Αυτή είναι, δεν υπάρχει άλλη. Ή θα αντισταθούμε σε αυτό ή θα σταματήσουμε να παίζουμε τους εύκολους επαναστάτες. Τέλος πάντων.

Ο προϋπολογισμός του 2016, συμπυκνώνει ακριβώς όλες αυτές τις περιπέτειες που ζει η ελληνική κοινωνία επί πέντε χρόνια σε ένα περιβάλλον -εννοώ το ευρωπαϊκό περιβάλλον- με τα ιδεολογικά και πολιτικά στοιχεία που έχει.

Πρόκειται, λοιπόν, για έναν προϋπολογισμό που έχει στηθεί σε συνθήκες πολέμου ή περίπου πολέμου, όπως είναι αυτές που ζούμε, όπου εκτός από την παρατεταμένη οικονομική κρίση, έχουμε και μία κρίση της οποίας η κορυφή του παγόβουνου είναι το προσφυγικό.

Το θέμα με αυτόν τον προϋπολογισμό είναι να δούμε ποια όπλα προκρίνει η Κυβέρνηση, όπλα ικανά που θα επιτρέψουν, από τη μία μεριά, στην κοινωνία να δώσει τη μάχη επιβίωσης και από την άλλη, να προστατεύσει και να αναπαραγάγει σε αυτούς τους δύσκολους καιρούς τους δημοκρατικούς θεσμούς της, αυτούς τους θεσμούς που θα επιτρέψουν αυτή τη μάχη για την επιβίωση να εκβάλει σε ένα μέλλον διαφορετικό.

Είπα και στην αρχή και δεν θα σταματήσω να το λέω ότι ο προϋπολογισμός του 2016 είναι προϋπολογισμός πολέμου με την έννοια που έδωσα παραπάνω. Έτσι, λοιπόν, πρώτον, στήνει τους μηχανισμούς εγκαθίδρυσης μιας οικονομίας επιβίωσης εν καιρώ πολέμου, η οποία ωστόσο θέτει ξανά τις βάσεις για να απεμπλακεί η χώρα από αυτές τις λαοκτόνες επιλογές και για να μην ξαναβρεθεί στο χείλος της καταστροφής, όπως βρέθηκε εξαιτίας άλλων πολιτικών πριν από το 2010. Κάποτε σε αυτήν τη Βουλή πρέπει να μιλήσουμε και γι' αυτές τις πολιτικές.

Δεύτερον, αυτός ο προϋπολογισμός προσπαθεί να ξαναστήσει τους θεσμούς και τα πεδία αναπαραγωγής της δημοκρατίας, προϋπόθεση για την επιβίωση αλλά και για τον επαναπροσδιορισμό του μέλλοντος αυτής της κοινωνίας.

Αυτές οι δύο όψεις, «οικονομία επιβίωσης» και «δημοκρατία», εν καιρώ κρίσης, βρίσκουν την ανταπόκρισή τους, εν τη ευρεία αλλά και στενή έννοια, στην παιδεία. Θα ήθελα να ξεκαθαρίσω ότι ο προϋπολογισμός για το 2016 σε ό,τι αφορά την παιδεία -και δεν κρύβω καθόλου τα λόγια μου- είναι ένας δύσκολος προϋπολογισμός, όπως ήταν και τα προηγούμενα χρόνια, κυρίως δύσκολος σε ό,τι αφορά την τριτοβάθμια εκπαίδευση, που είναι και της αρμοδιότητάς μου.

Ενώ, λοιπόν, ο προϋπολογισμός μένει σταθερός περίπου για την πρωτοβάθμια και τη δευτεροβάθμια -μάλιστα είναι αυξημένος σε ορισμένες περιπτώσεις και κατά πολύ, όπως στις εισαγωγικές εξετάσεις, αυξάνει ο προϋπολογισμός που αφορά τη Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας, κυρίως για την κάλυψη των μισθών των ερευνητών, ώστε να σταματήσει η αιμορραγία προς το εξωτερικό- δεν συμβαίνει, όμως, το ίδιο και με την ανώτατη εκπαίδευση, που έχουμε και φέτος μείωση κατά 20%. Δεν μειώνεται, βέβαια, ούτε 1 ευρώ στον προϋπολογισμό που αφορά τη φοιτητική μέριμνα, σίτιση, στέγαση, μετακίνηση κ.λπ. των φοιτητών.

Αυτή η μείωση του προϋπολογισμού της ανώτατης εκπαίδευσης δεν σημαίνει σε καμιά περίπτωση ότι η Κυβέρνηση ρίχνει λιγότερο βάρος στην τριτοβάθμια απ' ό,τι στις υπόλοιπες βαθμίδες. Έχοντας, μάλιστα, πλήρη συνείδηση της υποχρηματοδότησης των ανώτατων ιδρυμάτων αλλά και της υποστελέχωσής τους -τα τελευταία χρόνια δεν έχει γίνει κανένας διορισμός, ενώ έχει συνταξιοδοτηθεί πολύς κόσμος από τα ΑΕΙ-, η Κυβέρνηση έχει βάλει ήδη σε εφαρμογή ένα παράλληλο πρόγραμμα που θα ενισχυθεί μέσα στο 2016.

Για πρώτη φορά, λοιπόν, όχι μόνο δεν έγιναν απολύσεις ή δεν τέθηκαν σε διαθεσιμότητα άνθρωποι, όπως συνηθίζονταν τα τελευταία χρόνια, κάτι που επιβάρυνε την ήδη μεγάλη υποστελέχωση των ΑΕΙ αντιθέτως, είχαμε την πρόσληψη διακοσίων περίπου ατόμων, διδακτικό και εργαστηριακό επιστημονικό προσωπικό, για τα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ. Με αυτές τις προσλήψεις, τους διορισμούς, δεν καλύφθηκαν μόνο άμεσες ανάγκες των ΑΕΙ, αλλά ταυτοχρόνως μπήκε και τέλος σε μία τεράστια αδικία εναντίον επιστημόνων που ο διορισμός τους εκκρεμούσε από το 2009.

Σε αυτό το πλαίσιο της υποστελέχωσης των ΑΕΙ έχει δρομολογηθεί, επίσης, και ο διορισμός περίπου πενήντα μελών ΔΕΠ των οποίων έχει ολοκληρωθεί η εκλογή και ο έλεγχος νομιμότητάς της εκλογής τους.

Από την άλλη μεριά, ξεκίνησε η διαδικασία διορισμού των αδιόριστων διοικητικών υπαλλήλων που είχαν περάσει με επιτυχία τον ΑΣΕΠ και περίμεναν το διορισμό τους από το 2008-2009.

Μ' αυτήν την ευκαιρία, θα ήθελα να υπενθυμίσω ότι είναι σε εξέλιξη η λύση του χρόνιου προβλήματος των διοικητικών υπαλλήλων του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου, οι οποίοι βρίσκονταν σε ιδιότυπη ομηρία, χωρίς να υπάρχει επί τόσα χρόνια πρόβλεψη μόνιμης πρόσληψης του προσωπικού, που καλύπτει πάγιες ανάγκες του πανεπιστημίου. Με τον ίδιο τρόπο είναι σε εξέλιξη και η λύση της ομηρίας διοικητικών υπαλλήλων άλλων ιδρυμάτων ή ερευνητικών κέντρων.

Ωστόσο, το ζήτημα του γερασμένου χαρακτήρα που παρουσιάζουν τα ΑΕΙ -έναν στους τέσσερις πανεπιστημιακούς είναι άνω των εξήντα χρόνων- δεν λύνεται με τους παραπάνω διορισμούς. Τους ανέφερα για να δείξω ότι στο παράλληλο πρόγραμμα της Κυβέρνησης έχει δοθεί βάρος ακριβώς εδώ μέσα σ' αυτήν τη στενότητα που έχουμε. Ήδη είμαστε σε επαφή με τους αρμόδιους Υπουργούς, για να εξασφαλίσουμε την προκήρυξη θέσεων μελών ΔΕΠ για το 2016, ενώ με το ΕΣΠΑ έχει εξασφαλιστεί η χρηματοδότηση τριετών υποτροφιών για διδάκτορες, μεταδιδάκτορες και μεταπτυχιακούς φοιτητές. Αυτό είναι ένα μέτρο για να σταματήσει η ροή προς τα έξω.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας της κυρίας αναπληρώτριας Υπουργού)

Βέβαια, υπάρχουν ανελαστικά λειτουργικά έξοδα των ΑΕΙ που

η υποχρηματοδότησή τους δεν διευκολύνει την αντιμετώπιση αυτών των θεμάτων, όπως είναι για παράδειγμα η ΔΕΗ. Σ' αυτό το θέμα ήρθαμε σε συζήτηση με τη ΔΕΗ. Είμαστε σε επαφή με τον Πρόεδρο της ΔΕΗ, ο οποίος πραγματικά κατανόησε τη σημασία του προβλήματος και μας υποσχέθηκε ότι τις επόμενες μέρες θα έχουμε άμεσα προτάσεις από τη ΔΕΗ, όπως μειωμένο τιμολόγιο ή ό,τι αυτή κρίνει ότι διευκολύνει και τα ΑΕΙ και την ίδια.

Παράλληλα, είμαστε σε επαφή με την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, για τη χρηματοδότηση των υποδομών των ιδρυμάτων και της φοιτητικής μέριμνας.

Κλείνοντας μ' αυτό το σκέλος της οικονομικής επιβίωσης των ΑΕΙ, δεν θα ήθελα να παραλείψω την τεράστια προσπάθεια που κατέβαλε και καταβάλλει το Υπουργείο Παιδείας για τη δραστηριότητα μείωσης της γραφειοκρατίας και της οικονομικής εξάντλησης των φοιτητών, με ένα μέτρο που πήρε να συνδέσει ηλεκτρονικά τα στοιχεία των φοιτητών με όλο το γραφειοκρατικό σύμπαν –τάξη, στρατολογία, αυτά που χρειάζονται για να κάνουν μετεγγραφές, κ.λπ. – ώστε να μη χρειάζεται να τρέχουμε. Ήδη, φέτος, η ηλεκτρονική προεγγραφή των φοιτητών τούς απάλλαξε από την ταλαιπωρία να πάνε από την πόλη τους στην πόλη των σπουδών τους για μία-δύο ημέρες για την εγγραφή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας αναπληρώτριας Υπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, θα μου επιτρέψετε να πάρω και τη δευτερολογία μου, καθώς δεν θα μιλήσω ξανά.

Πέρα, όμως, απ' αυτά, τα ΑΕΙ είναι ο κατ' εξοχήν χώρος αναπαραγωγής της δημοκρατίας, του δημοκρατικού και συμμετοχικού χαρακτήρα όχι μόνο των ίδιων των ιδρυμάτων αλλά όλου του δημόσιου χώρου. Μιλάμε συνεχώς, βέβαια, για τη σύνδεση των ιδρυμάτων με την παραγωγή ως τον προωθητικό μοχλό για την ανάπτυξη, κ.λπ.. Ωραία. Σωστά. Σπανίως, όμως, πλέον μιλάμε για τα ΑΕΙ ως το πεδίο στο οποίο συναρθρώθηκε ιστορικά –και είναι τόσο επίκαιρο σήμερα– το τρίπτυχο της δημοκρατίας στη χώρα μας και όχι μόνο στη χώρα μας αλλά σε όλη σχεδόν την Ευρώπη και όχι μόνο στην Ευρώπη, δηλαδή το τρίπτυχο «ψωμί-παιδεία-ελευθερία».

Παρά το γεγονός, μάλιστα, ότι τα ΑΕΙ, χάρη στον πατριωτισμό του προσωπικού τους διατηρούν το υψηλό επιστημονικό τους επίπεδο, ωστόσο υπονομεύεται συστηματικά ο ρόλος τους και ως προς τη δημοκρατική τους λειτουργία στην πιο ευρεία έννοια του όρου.

Δεν θα μιλήσω για τις αλλαγές που επιδιώχθηκαν στο διοικητικό σύστημα των ΑΕΙ με τον περίφημο ν. 4009/2011, ο οποίος έχει καταντήσει ιερή αγελάδα, ένα σύστημα το οποίο είχε, έχει και εξακολουθεί να έχει ως στόχο –δεν λέω με πρόθεση, τέλος πάντων– την υπονόμευση των εννοιών «δημόσιο, συμμετοχικό, δημοκρατικό πανεπιστήμιο». Ελπίζω σε άλλη ευκαιρία να μπορέσω να μιλήσω διεξοδικά γι' αυτό.

Όμως, θα μιλήσω γι' αυτήν τη λυσσαλέα και στοχευμένη επίθεση που εξαπολύετε εναντίον της Κυβέρνησης για οποιαδήποτε αλλαγή προσπαθεί να κάνει σε ό,τι αφορά την παιδεία. Τα ζήσαμε επί Μπαλτά, τα ζούμε και τώρα. Αυτή η επίθεση είναι βαθιά ιδεολογική. Γι' αυτό είναι και λυσσαλέα και διαχέεται σε πολλά επίπεδα.

Είμαι απ' αυτούς και απ' αυτές που μπορώ να υπερηφανευτώ ότι ποτέ δεν μίλησα σ' αυτήν την Αίθουσα ούτε στα γραπτά ούτε στο δημόσιο λόγο για «Γερμανοτσολιάδες», για «εθνικούς προδότες» και για οτιδήποτε τέτοιο. Θεωρώ –και εξακολουθώ να θεωρώ– ότι η πολιτική ζωή πρέπει να διεξάγεται με όρους πολιτικούς και ιδεολογικούς και όχι με όρους εθνικών φρονημάτων.

Όμως, η κυρίαρχη τάξη αυτής της χώρας που ένα μεγάλο μέρος της Αντιπολίτευσης εκπροσωπεί, πάντα μιλούσε και μιλάει με τέτοιους όρους και μάλιστα όταν απονομιμοποιείται από το λαό επικαλείται είτε τα εθνικά φρονήματα είτε τον ευρωπαϊκό εκσυγχρονισμό –και τα δύο αυτά παίζουν– αδιαφορώντας πολλές φορές –επικαλούμενη, μάλιστα, στη δεύτερη περίπτωση του ευρωπαϊκού εκσυγχρονισμού και φίλιες ιδεολογικές δυνάμεις της Ευρώπης– αν έτσι υπονομεύει την ελευθερία ενός λαού που επέλεξε μία άλλη κυβέρνηση, με άλλη ιδεολογία και άλλη στρατηγική.

Είδαμε σ' αυτήν την Αίθουσα, φθάσαμε σ' αυτό το σημείο σ'

αυτήν τη Βουλή, να ασχολούνται οι πολιτικοί με το έργο των επισημών και να τους στοχοποιούν ως εθνικούς προδότες. Η επισημή, δηλαδή, οφείλει να υπακούει στις επιταγές της πολιτικής εξουσίας. Κατά τα άλλα, μου αρέσει που ο ν. 4009/2011 αποπολιτικοποιεί τα ΑΕΙ! Από την άλλη μεριά, ερχόμαστε εδώ μέσα και λέμε ότι αν δεν μας αρέσει αυτό που λέει ένας επιστήμονας, ας πάει στο πυρ το εξώτερον, διότι είναι εθνικός προδότης. Είναι κάποιες από τις όψεις μίας υποκρισίας που κάποτε θα έπρεπε να αναλυθεί εδώ.

Από την άλλη μεριά, έχουμε ένα λόγο που ξυπνάει στις περισσότερες περιπτώσεις ένα μετεμφυλιακό, βαθιά αντιαριστικό κλίμα και από την άλλη μεριά έχουμε μία άλλη πτέρυγα που παίζει τον εγγυητή της ευρωπαϊκότητας της χώρας. Έχουμε από τη μία μεριά ανθρώπους που στην Ευρώπη είναι ακροβολισμένοι για να αναχατίσουν οποιαδήποτε προσπάθεια αλλαγών στην παιδεία –όχι μόνο στο ν. 4009/2011 αλλά και στον εθνικό διάλογο– και από την άλλη έχουμε στο εσωτερικό της χώρας «παπαγαλάκια» που μιλούν για αφελληνισμό της παιδείας από το Φίλη, από εμένα και που κάνουν συντονισμένες προσωπικές επιθέσεις και συμβάλλουν έτσι στην αφύπνιση ενός χυδαίου φασισμού που τείνει να αποκτά ερείσματα όχι μόνο στη χώρα, αλλά και στην Ευρώπη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας αναπληρώτριας Υπουργού)

Δεν θα πω τώρα για το τι ζούμε αυτό το διάστημα με όλα αυτά, όπως το να λείπει Βουλευτής της Δημοκρατικής Συμπαράταξης μάλιστα ότι οι επιστήμονες –αυτοί που δεν μας αρέσουν, βέβαια– είναι κάτι ράθυμοι που κάθονται στα γραφεία τους και δεν πρέπει να τους ακούμε και ευτυχώς που δεν τους ακούμε. Αυτά ακούστηκαν εδώ πέρα από τη Δημοκρατική Συμπαράταξη και δεν σηκώθηκε κανένας να μιλήσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ολοκληρώστε τη σκέψη σας, όμως, σας παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

Θα πω, όμως, για τις προσπάθειες που γίνονται για να χάσουν τα ΑΕΙ αυτόν τον προωθητικό ρόλο που έχουν στην κοινωνία ως έρεισμα δημοκρατίας. Και μόνο η προεπιλογή των πρυτάνεων με το ν. 4009/2011 –που, ευτυχώς, με πράξη νομοθετικού περιεχομένου καταργήσαμε αυτές τις αρμοδιότητες από το συμβούλιο του ιδρύματος– με όρους εάν αρέσει ή δεν αρέσει η ιδεολογία τους στο συμβούλιο του ιδρύματος, θα έπρεπε τουλάχιστον όσοι από εμάς εδώ μέσα ανήκουμε στην πανεπιστημιακή κοινότητα να μας κάνει να ντρεπόμαστε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Σας παρακαλώ, ολοκληρώστε, κυρία Υπουργέ.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Κλείνω, κύριε Πρόεδρε. Δεν θα πω τίποτα άλλο.

Όμως, θέλω να πω ένα πράγμα. Έχουν γίνει πάρα πολλά. Προσπαθούμε να στήσουμε αυτό το παράλληλο πρόγραμμα. Ο εθνικός διάλογος είναι ένα μέσο αυτού του παράλληλου προγράμματος αλλά και της προοπτικής για το τι παιδεία θέλουμε, άρα για το τι μέλλον θέλουμε.

Συνέδεσα την οικονομική επιβίωση για τη δημοκρατία.

Θα κλείσω, αφού δεν με αφήνει ο Πρόεδρος να μιλήσω άλλο. Έχει δίκιο.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Διπλάσιο χρόνο πήρατε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Μιλάτε επί δεκαέξι λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Ναι, έχει δίκιο. Έχει δίκιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Έχετε εξαντλήσει όλη την ανοχή μας.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων): Θα πω κάτι που μου είπε ένα φίλος Γάλλος πανεπιστημιακός: «Δεν αντισταθήκαμε στις αλλαγές στα πανεπιστήμια, δεν αντισταθήκαμε στη λάιλαπα του νεοφιλελευθερισμού, δεν αντισταθήκαμε στην

κατάρρευση της Μέσης Ανατολής, τώρα κλαίμε». Κάτι σημαίνει αυτή η σύνδεση των ΑΕΙ με τις δημόσιες πολιτικές.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την Αναπληρώτρια Υπουργό Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων. Όπως ξέρετε, κύριοι συνάδελφοι, ζήτησε να πάρει και τη δευτερολογία της. Οπότε, είχε μία ανοχή δύο με δυόμισι λεπτών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεώρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «1974: Η αποκατάσταση της δημοκρατίας» που οργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής, είκοσι έξι μαθήτριες και μαθητές και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το αμερικάνικο κολλέγιο.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Ιωάννης Βρούτσης Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας για δώδεκα λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ-ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, εγώ πότε θα μιλήσω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Καρρά, μετά εσείς, για λόγους κοινοβουλευτικής τάξης. Σας ευχαριστώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ-ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, πάντοτε ως μικρή Κοινοβουλευτική Ομάδα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ελπίζω και εύχομαι στην άλλη Βουλή να είναι καλύτερα τα πράγματα.

Κυρίες Βρούτση, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καθώς συζητούμε τον προϋπολογισμό, τρέχει η πολιτική επικαιρότητα. Σήμερα το πρωί είχα τη χαρά και την τιμή να ακούσω την κ. Γεροβασίλη, την Κυβερνητική Εκπρόσωπο, η οποία ουσιαστικά εκφράζει την Κυβέρνηση στο σύνολό της, να τοποθετείται και να μιλάει για δύο σημαντικά, μείζονος σημασίας ζητήματα.

Το πρώτο, είχε να κάνει με την ηθική διάσταση της Αριστεράς, κάτι το οποίο επανέλαβε ουσιαστικά για αυτό το οποίο προέκυψε χθες με τον πιο βαρύγδουπο και ουσιαστικό τρόπο, ότι υπάρχει σοβαρό θέμα πθέν έρχες με Υπουργό της Κυβέρνησης, και όχι μόνο, αλλά και με άλλους Υπουργούς διαχρονικά που βρίσκονται σε εκκρεμότητα τα ζητήματα. Η κ. Γεροβασίλη, εκπροσωπώντας το ΣΥΡΙΖΑ και τους ΑΝΕΛ είπε: «Κανένα πρόβλημα, γιατί είμαστε Αριστεροί και γιατί βρίσκεται σε διεξαγωγή έρευνας το θέμα».

Για ακούστε! Κι απευθύνομαι στην Κυβέρνηση. Να συμφωνήσουμε ότι εφόσον πρόκειται για Υπουργό της Κυβέρνησης ή για οποιονδήποτε και είναι σε έρευνα, ενώ υπάρχουν πλέον αδιάσειστα στοιχεία, ότι δεν πρέπει να μεγαλοποιήσουμε το θέμα; Θα συμφωνήσουμε. Εμείς στη Νέα Δημοκρατία πάντα έτσι λειτουργούμε με υπευθυνότητα.

Αυτή είναι, όμως, η ηθική διάσταση της Αριστεράς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Φερθήκατε το ίδιο προεκλογικά με σύμβουλο του προηγούμενου Πρωθυπουργού της χώρας, που δεν υπήρχε το παραμικρό εναντίον του ως ένδειξη, -απλά η περιγραφή και το όνομά του στη λίστα Λαγκάρντ- και το κάνατε προεκλογικό σποτάκι; Αυτή είναι η ηθική διάσταση της Αριστεράς;

Να είστε βέβαιοι ότι αυτή η ηθική διάσταση και το ηθικό πλεονέκτημα της Αριστεράς σύντομα θα γίνει ηθικό μειονέκτημα. Αυτό να το ξέρετε, κύριοι της Κυβέρνησης, γιατί το ένα λάθος έρχεται μετά το άλλο, από διορισμούς συγγενών στα υπουργικά γραφεία, από αδιαφάνεια σε κυβερνητικές ενέργειες και δράσεις, με αποκρούφωμα το χθεσινό ζήτημα του Υπουργού στον οποίο αναφέρομαι, του κ. Σταθάκη.

Το δεύτερο ζήτημα είχε να κάνει με τη θρασυτατή δήλωση της κ. Γεροβασίλη, η οποία προσβάλλει τη νοημοσύνη του ελληνικού λαού και η οποία είπε: «Δεν μειώσαμε τις συντάξεις των Ελλήνων και ούτε πρόκειται να τις μειώσουμε». Αν αυτό δεν προκαλεί οργή και δεν είναι ο ορισμός του θράσους, τι είναι;

Γνωρίζετε ότι τον Αύγουστο μήνα μειώσαμε τις συντάξεις των Ελλήνων οριζόντια, 2% τις κύριες και 6% τις επικουρικές; Στις επικουρικές έγινε πρώτη φορά και μάλιστα είχατε το θράσος να τις βαπτίσετε ότι πάνε και υπέρ υγείας! Όπως αποδείχθηκε με ερώτηση που έκανα προς τον αρμόδιο Υπουργό, ούτε 1 ευρώ –

να το ακούσουν οι συνταξιούχοι, οι Έλληνες που μας παρακολουθούν, να ακούσουν για τα βαφτίσια των περικοπών των συντάξεων που ήδη έχουν γίνει- ούτε 1 ευρώ δεν πήγε στα νοσοκομεία και στον ΕΟΠΥΥ. Να χαίρεστε τον ΣΥΡΙΖΑ και το θράσος σας!

Ακόμη, χθες ο κ. Κατρούγκαλος Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης κατέθεσε στην ΟΚΕ, την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, το σχέδιο της υποτιθέμενης μεταρρύθμισης για το ασφαλιστικό.

Για να κοιταχτούμε στα μάτια, κύριοι Υπουργοί της Κυβέρνησης, για λίγο και να πούμε ποια είναι η αλήθεια. Στην πράξη δεν πρόκειται για μεταρρύθμιση, πρόκειται για ένα μηχανισμό μείωσης συντάξεων που έρχεται και το βαφτίζει «μεταρρύθμιση» για να κρύψει, λόγω έλλειψης θάρρους ή λόγω του φόβου του πολιτικού κόστους, τις μειώσεις των συντάξεων. Αυτό κάνετε.

Είναι ο ορισμός του θράσους αυτό το οποίο είχατε φλάμπουρο δυόμισι ολόκληρα χρόνια, τη μεταρρύθμιση. Γιατί ήταν πραγματικά μεταρρύθμιση, διαρθρωτική αλλαγή στις επικουρικές συντάξεις η ρήτρα μηδενικού ελλείματος, η οποία διασφαλίζει, απουσία πλέον ελλειμάτων, ότι οι επόμενες γενιές θα πάρουν σύνταξη και ότι κανένας δεν θα πληρώνει την επικουρική σύνταξη του άλλου. Γιατί αυτή είναι η δομή και η καταστατική αρχή των επικουρικών συντάξεων. Είναι η εισφορά μόνο εργαζομένου και εργοδότη. Δεν έχει καμμία συμμετοχή το κράτος. Αυτό το βαπτίσατε χθες με την κατάθεση των σχεδίων του κ. Κατρούγκαλου «ρήτρα βιωσιμότητας». Να ακούσουν οι Έλληνες την υποκρισία σας και το θράσος σας να τον κοροϊδεύετε κατάμουτρα!

Λέτε ότι δεν θα μειωθούν οι συντάξεις. Σας ενημερώνω, λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, Βουλευτές -δεν ξέρω τι σας ενημερώνουν στην Κοινοβουλευτική Ομάδα- ότι στον παρόντα προϋπολογισμό που ψηφίζουμε, ήδη από τα κείμενα του προϋπολογισμού, μειώνεται για κάθε Έλληνα συνταξιούχο μεσοσταθμικά 1,1 σύνταξη. Πώς; Εάν αθροίσουμε τη μείωση των δαπανών λόγω συντάξεων του 2016, βγαίνει ένα ποσό 1,838 δισεκατομμύρια ευρώ. Και αν σε αυτό συσσωρεύσουμε και τα άλλα υπόλοιπα 800 εκατομμύρια από το εναπομείναν ποσό που θα καταργηθεί το ΕΚΑΣ, πάμε στα 2,618 δισεκατομμύρια ευρώ.

Ας πάρουμε ως δεδομένο τα στοιχεία του «ΗΛΙΟΥ» τα οποία έχουμε. Είναι του Ιουνίου τα τελευταία. Ξέρετε, ο «ΗΛΙΟΣ» είναι αυτό το έντυπο που αποκάλυψε για πρώτη φορά -καινοτομία για τη χώρα μας- πόσες συντάξεις και πόσες συνταξιούχους έχουμε, που νίκησε τις «μαϊμού» συντάξεις. Και το σταμάτησε ο κ. Κατρούγκαλος, σταμάτησε να το παρουσιάζει! Η διαφάνεια της Αριστεράς! Βγαίνει, λοιπόν, ότι κάθε μήνα περίπου η δαπάνη για συντάξεις είναι 2,3 δισεκατομμύρια ευρώ.

Κάνοντας αυτήν την απλή συσχέτιση, φαίνεται ότι ήδη οι μειώσεις των συντάξεων για κάθε Έλληνα συνταξιούχο με αυτόν τον προϋπολογισμό είναι 1,1 σύνταξη, χωρίς να υπολογίσουμε δύο πράγματα: τις εισοδηματικές επιπτώσεις από το ΦΠΑ και τις άγνωστες ουρές που έχετε προβλέψει, τις ακατανόηστες δαπάνες που έχετε προβλέψει στον προϋπολογισμό για τις μειώσεις των συντάξεων. Όμως, αυτά θα τα δούμε. Εκτιμητές λένε πάντως ότι άλλη μία σύνταξη χάνεται λόγω εισοδηματικών επιπτώσεων από την αύξηση της φορολογίας σε όλους τους Έλληνες.

Ας πάμε λίγο τώρα και στον προϋπολογισμό. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πράγματι ο πρώτος προϋπολογισμός της Αριστεράς, ένας προϋπολογισμός στον οποίο αποτυπώνεται πλέον με κάθε ειλικρίνεια, δεν μπορεί να κρυφτεί, ότι:

Πρώτον, εμφανίζονται τα 5,7 δισεκατομμύρια αχρείαστα μέτρα σε φόρους και μειώσεις συντάξεων για όλους τους Έλληνες πολίτες, που ήταν αχρείαστα και δεν χρειαζόντουσαν και ουσιαστικά είναι το τίμημα του λαϊκισμού και της δημαγωγίας του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ, λόγω της ανεφάρμοστης πολιτικής τους, λόγω της δημαγωγίας τους, λόγω όλου αυτού του εφιαλτικού δεκαμήνου που ζήσαμε, της δημιουργικής ασάφειας Βαρουφάκη, και όλα αυτά τα οποία ζούμε σήμερα.

Δεύτερον, είναι ένας προϋπολογισμός που επιφέρει θυσίες στον ελληνικό λαό, νέες θυσίες, καθώς μηδένισε το κοντέρ των προηγούμενων θυσιών. Πρόκειται όμως για θυσίες χωρίς ελπίδα -και εκεί είναι η ουσιαστική διαφορά- θυσίες χωρίς ελπίδα και αχρείαστες μειώσεις συντάξεων και αύξηση φόρων.

Ερώτημα: Γιατί δεν μιλάτε, παραδείγματος χάριν, για το ΦΠΑ στα νησιά του Αιγαίου; Απορώ πώς συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ νησιώτες θα ψηφίσουν τέτοιο προϋπολογισμό που καταργεί αυτό το μεγάλο πλεονέκτημα που έφερε ο Κωνσταντίνος Καραμανλής στην πατρίδα μας, ως αντιστάθμισμα της μειονεκτικής θέσης των νησιών μας. Πώς θα το ψηφίσουν και θα πάνε στα νησιά μετά οι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ να καμώνονται ότι είναι υπέρ και ότι είναι ευαίσθητοι με τα νησιά;

Αυτό, λοιπόν, το θείο δώρο υπέρ των νησιωτών, το έδωσε σε συσκευασία δώρου ο ΣΥΡΙΖΑ, δηλαδή κ. Τσίπρας και ο κ. Καμμένος, στην τρόικα, κάτι που δεν είχαμε κάνει ποτέ.

Πώς είναι δυνατόν να δεχθούμε την αύξηση της φορολογίας στους αγρότες, όταν δεν υπήρχε ανάγκη να γίνει αυτό; Πώς να δεχθούμε τις μειώσεις των συντάξεων και την αύξηση της φορολογίας στις επιχειρήσεις και όλο αυτό το οποίο έχει να κάνει με το κοινωνικό κράτος, του οποίου ουσιαστικά μειώνετε τους πόρους;

Όλα αυτά εμείς τα ονομάζουμε «αχρείαστα». Γιατί; Διότι είναι αχρείαστα! Και μας βλέπει ο ελληνικός λαός, μας βλέπουν οι άνεργοι, οι εργαζόμενοι, οι συνταξιούχοι, οι επιχειρηματίες. Γιατί είναι αχρείαστα! Γιατί; Διότι απλά τίποτα απ' αυτά που φέρνεται από το Δεκέμβριο του 2014 έως σήμερα ως μειώσεις και ως βάρος στον ελληνικό λαό και στην τσέπη του κάθε νοικοκυριού, δεν ήταν αναγκαίο να γίνει. Διότι, για παράδειγμα, αυτό το οποίο εισπράττει στην τσέπη του σήμερα διά μέσου του προϋπολογισμού ο κάθε φορολογούμενος, συνταξιούχος, άνεργος, εργαζόμενος, επιχειρηματίας είναι το αποτέλεσμα όλων αυτών των αναποτελεσματικών πολιτικών σας. Αυτές οι αναποτελεσματικές πολιτικές σας οδήγησαν, για παράδειγμα, στο να μετατρέψουμε την ανάπτυξη του συν 0,7% σε ύφεση μείον 0,7% το 2016 και με αναμφίβολο το 0% που έχετε για το 2015, καθώς άλλαξε η ΕΛ-ΣΤΑΤ το τρίτο τρίμηνο. Ακόμα, έχει να κάνει με το ότι τα πλεονάσματα που φτιάξαμε με τις θυσιές του ελληνικού λαού το 2013 και το 2014 τα κάνατε πάλι ελλείμματα! Αυτό πληρώνουμε!

Επίσης, έχουμε να κάνουμε με την ανεργία, για την οποία – προσέξτε το, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ! – κανείς δεν καμώνεται ότι υπάρχει το μαγικό ραβδί. Όμως, εμείς είχαμε ασκήσει πολιτικές με τις οποίες η ανεργία μειωνόταν. Στην μακροοικονομική υπόθεση που είχα συμφωνήσει με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και την τότε τρόικα –τώρα θεσμοί– σε επίπεδο εθνικολογιστικής βάσης, η ανεργία στο τέλος του 2016 θα ήταν 19,5%. Αυτό θα ήταν! Σήμερα στον προϋπολογισμό είναι 25,4%! Αυτό σημαίνει ένα gap, ένα άνοιγμα πέντε μονάδων! Τι σημαίνει αυτό; Με την πιο συντηρητική προσέγγιση των σαράντα χιλιάδων ανέργων ανά μονάδα ανεργίας, σημαίνει διακόσιες και πλέον χιλιάδες χαμένες θέσεις εργασίας! Να, τα χρήματα για την κοινωνική ασφάλιση! Να, γιατί υπάρχει ανεργία, να γιατί κόβετε τις συντάξεις.

Όσον αφορά την αδήλωτη εργασία, την παρέλαβα στο 30%... **ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΩΝΑΣ:** ...πόσα εκατομμύρια ήταν; (δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Μην κάνετε παρεμβάσεις, κύριε συνάδελφε, σας παρακαλώ!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: ...την παρέδωσα το Δεκέμβριο του 2014 στο 12,3% και σήμερα έχει εκτιναχθεί στο 25,5%! Ο ίδιος ο Πρωθυπουργός το είπε από εδώ. Αυτό πληρώνουμε σήμερα. Την αναποτελεσματικότητά σας και ότι κατεβάσατε τα χέρια και απλά μπήκατε σε έναν αυτόματο πιλότο. Δεν κάνατε τίποτα!

Επίσης, πληρώνουμε αυτό που είπα και πριν, τις εξαγγελίες και τους βερμπαλισμούς σας, γιατί πολύ εύκολα θα μπορούσε να προσχωρήσει κάποιος στην άποψη «καλά, να δούμε λίγο και τι έκανε αυτή η Κυβέρνηση και τι υποσχέθηκε». Εγώ δεν θα πάω να μιλήσω για τη δέκατη τρίτη σύνταξη, τον ΕΝΦΙΑ και τα υπόλοιπα αλλά για τα ισοδύναμα.

Έρχομαι στα ισοδύναμα, λοιπόν. Άκουγα και ακούω τον γελαστό Υπουργό κ. Αλεξιάδη –ο οποίος επιβάλλει φόρους και γελάει– να λέει ότι τα ισοδύναμα, το παράλληλο πρόγραμμα, που είναι η υφαρπαγή της ψήφου των εκλογών του Σεπτεμβρίου, είχε να κάνει με τρεις θεμελιακούς άξονες, για τους οποίους η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ την επόμενη μέρα θα έβρισκε τα λεφτά για το ισοδύναμο πρόγραμμα, το παράλληλο πρόγραμμα, τα ανώδυνα ισοδύναμα.

Πρώτον, λίστα Λαγκάρντ, δεύτερον, λαθρεμπόριο και τρίτον, φοροδιαφυγή. Πείτε μου πού στον προϋπολογισμό υπάρχουν χρήματα απ' αυτά. Πουθενά! Πρόκειται για τον ορισμό της εξαπάτησης των Ελλήνων πολιτών! Αυτή είναι εξαπάτηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, σε ένα λεπτό.

Και αντ' αυτού, φέρατε μια ρύθμιση, την περίφημη ρύθμιση των εκατό δόσεων, το φιάσκο των εκατό δόσεων, με το οποίο παγιδεύσατε εκατοντάδες χιλιάδες Έλληνες, φυσικά πρόσωπα, σε μια ατέρμονη διαδικασία. Σήμερα φεύγουν κατά εκατοντάδες, διότι αλλάξατε επτά φορές τη ρύθμιση!

Και επιτέλους πήρα την απάντηση μόνο από το Υπουργείο Οικονομικών. Όσον αφορά τους μεγαλοφειλέτες για πάνω από 1 εκατομμύριο ευρώ –τους οποίους η Νέα Δημοκρατία δεν τους έβαλε μέσα–, μου δώσατε απάντηση πόσοι είναι αυτοί και πόσα λεφτά χαρίστηκαν. Χαρίσατε, διαγράψατε από χρέη των μεγαλοφειλετών 188 εκατομμύρια ευρώ! Να χαίρεστε την Κυβέρνησή σας! Αυτά να τα ακούει οι άνεργοι, οι εργαζόμενοι, να τα ακούει ο ελληνικός λαός!

Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Βρούτσης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και μαζί με αυτό στη σελίδα 109 του προϋπολογισμού, για πρώτη φορά –αυτό δεν έχει προηγούμενο!– φαίνεται ότι το πλεόνασμα του Ο.Α.Ε.Δ. είναι 504 εκατομμύρια ευρώ. Μετατρέψατε τον ΟΑΕΔ –υποτίθεται– σε κερδοσκοπική εταιρεία. Μα, ο στόχος του ΟΑΕΔ είναι να έχει μηδέν υπόλοιπο! Φαρπάζετε τα 504 εκατομμύρια ευρώ –κάτω από το εφεύρημα του υψηλότερου επιτοκίου της Τράπεζας της Ελλάδας–, είναι άγνωστο πού πηγαίνουν και δεν κάνατε προγράμματα ανεργίας για τους ανθρώπους που έχουν ανάγκη! Αυτοί είστε στο ΣΥΡΙΖΑ!

Να αξιολογήσετε και να κρίνετε τους Υπουργούς σας, γιατί τα 504 εκατομμύρια ευρώ του ΟΑΕΔ τα εμφανίζετε ως πλεόνασμα, ενώ θα έπρεπε να είναι μηδέν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκτιμώ και πιστεύω ότι αυτός ο προϋπολογισμός μπορεί να κατατίθεται από αυτήν την Κυβέρνηση αλλά ο άλλος Προϋπολογισμός του 2017, δεν θα κατατεθεί από την ίδια Κυβέρνηση. Και δεν το λέω υπό την έννοια της κυβερνητικής πίεσης που θα ασκηθεί όλο το επόμενο διάστημα εδώ αλλά γιατί πολύ απλά πιστεύω ότι όλο αυτό το κύμα της αγανάκτησης –το οποίο θεριέψατε και κάνατε τσουνάμι, δηλητηριάζοντας την κοινωνία εναντίον της προηγούμενης κυβέρνησης– θα μετατραπεί σε αντιμάμαλο, γιατί δεν εκτιμήσατε το αντιμάμαλο και θα σας πνίξει.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιωάννη Βρούτση.

Τον λόγο έχει για δώδεκα λεπτά ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Ένωσης Κεντρώων κ. Γεώργιος Καρράς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ-ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πρέπει να πω το εξής. Κύριε Μπαλάφα, συγχωρέστε με, δεν ξέρω τι ακριβώς αρμοδιότητες έχετε στην Κυβέρνηση...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΑΛΑΦΑΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Θα σας πω μετά!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ-ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΡΑΣ: Εντάξει. Γιατί δεν βλέπω οικονομικούς Υπουργούς. Εν πάση περιπτώσει.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΑΛΑΦΑΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Σίγουρα έχω τεράστια υπομονή να ακούω όσα λέγονται!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ-ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΡΑΣ: Δεν έχω κάτι μαζί σας. Την ιδιότητα για την...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΑΛΑΦΑΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Εκλογές έγιναν πριν από δύο μήνες.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ-ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΡΑΣ: Δεν μιλάω προεκλογικά και

μην το πάτε αλλού! Ρωτώ πού είναι οι Υπουργοί Οικονομικών μέσα στην Αίθουσα, όταν μιλάμε για προϋπολογισμό. Αυτό ερωτώ και δεν μου απαντάτε!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΑΛΑΦΑΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Οι Έλληνες δεν είναι παραπλανημένοι...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ-ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΡΑΣ: Αφήστε τα! Είστε Υπουργός Οικονομικών, ναι ή όχι; Αυτή είναι η ερώτησή μου! Δεν είστε, λοιπόν, Υπουργός Οικονομικών. Επομένως, μιλάμε προ κενών εδρών της Κυβέρνησης ως προς το οικονομικό επιτελείο.

Και επανέρχομαι. Έχουμε προϋπολογισμό. Έρχεται, λοιπόν, ο κ. Τσακαλώτος στην εισαγωγή και μας λέει ότι έχουμε τρεις άξονες, οι οποίοι αν πληρωθούν-εκπληρωθούν, θα οδηγήσουν σε απογείωση την ελληνική οικονομία. Ποιοι είναι αυτοί; Η αξιολόγηση που αναμένεται. Η αξιολόγηση, λοιπόν, του προγράμματος που σημαίνει ότι αναμένονται νέα μέτρα. Διότι παντού, όποια εφημερίδα ανοίξουμε, όποια τηλεόραση, όποιο site, όποιο ραδιόφωνο, μιλούν για τα υπολείποντα, καθυστερούμενα προαπαιτούμενα για να κλείσει το κομμάτι της υπο-δόσης του 1 δισεκατομμυρίου. Περιμένουμε, λοιπόν, μέτρα!

Ο δεύτερος άξονας του Υπουργείου Οικονομικών που θα απογειώσει, όπως αναφέρεται, την οικονομία είναι η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών. Μας λένε μάλιστα ότι ολοκληρώθηκε αλλά δεν μας λένε τις λεπτομέρειες. Δεν μας λένε ότι ολοκληρώθηκε η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών με δύο λεπτά τη μετοχή των συστημικών τραπεζών. Γνωρίζετε, κύριοι, ότι τόσο πουλήθηκε στα ξένα funds!

Σήμερα για να αποκτήσουν μια ελάχιστη υπόσταση αυτές οι μετοχές, συνενώνονται ανά δεκαπέντε, για να δώσουν μια ονομαστική τιμή 0,30 λεπτών. Οι αγοραστές ήταν τα λεγόμενα «κοράκια». Λένε ότι ήρθαν ξένοι επενδυτές. Ήταν τα distress funds, τα hedge funds, τα οποία επιδιώκουν βραχυπρόθεσμα κέρδη από την εισαγωγή αυτών των μετοχών στο χρηματιστήριο. Και μετά να θυμηθούν και την έκφραση του Ομήρου «ώχeto απιών» οι επενδυτές!

Θα ξαναγυρίσουμε στο ίδιο σημείο λοιπόν, κύριοι! Γιατί η Ένωση Κεντρώων έχει ξαναπεί ότι θα έπρεπε να έχουν προηγηθεί δύο σοβαρότατες ρυθμίσεις της ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών. Θα έπρεπε να έχουν ρυθμιστεί οριστικά τα «κόκκινα» δάνεια για τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά, για τα οποία ψηφίστηκε μεν προχθές ο νόμος –και τον ψηφίσαμε και εμείς-, αλλά δεν περιμένουμε κάτι σε σύντομο χρόνο, εν όψει και της δικαστικής διαδικασίας που εισάγει, όπως το να πάει στα ειρηνοδικεία, να βρούμε το προσωπικό και να μεταφέρουμε τις καθαρίστριες του κ. Κατρούγκαλου στη δικαιοσύνη ως γραμματείς και όλα αυτά.

Θα εξακολουθήσουμε να έχουμε, λοιπόν, οικογένειες σε ομηρία, η υπερχρέωση των οποίων οφείλεται και στην κακή πολιτική της Νέας Δημοκρατίας, που είχε την ευκαιρία και το 2012 και το 2013 και το 2014, ανακεφαλαιώνοντας τις τράπεζες, να ρυθμίσει αυτό το θέμα, ώστε να μη συνεχίσουν να φορτώνονται τα νοικοκυριά με χρέη, τα οποία ουσιαστικά είναι ανύπαρκτα, για τον λόγο ότι και οι τιμές των ακινήτων έχουν απομειωθεί και οι τράπεζες έχουν ανακεφαλαιοποιηθεί τρεις φορές με 50 δισεκατομμύρια του ελληνικού λαού. Όμως, οι οικογένειες παραμένουν οφειλέτες. Δηλαδή, έχουμε «επί δύο» το κέρδος στο εσωτερικό των τραπεζών.

Πάμε στο επόμενο. Επιχειρηματικά δάνεια. Έχουν ρυθμιστεί τα επιχειρηματικά δάνεια; Πώς θα ρυθμιστούν τα επιχειρηματικά δάνεια; Θα γίνει εσωτερική ρύθμιση μέσω των τραπεζών; Φοβούμαι ότι δεν αντέχουν. Θα γίνει με «bad banks»; Ούτε αυτό το ακούσαμε, αν θα δημιουργηθούν θυγατρικές τράπεζες των συστημικών τραπεζών που θα διαχειριστούν αυτά τα δάνεια. Μήπως θα γίνει εκείνο το οποίο ακούγεται έντονα στην αγορά, το οποίο έχει δημιουργήσει έναν πανικό και έχει αναστείλει κάθε οικονομική δραστηριότητα, ότι, δηλαδή, θα πουληθούν σε ξένα funds με ποσοστό 5% επί της τιμής του δανείου, δηλαδή 5 λεπτά ανά ευρώ και αμέσως μετά θα αρχίσει η διάλυση, υπό την έννοια της εξυγίανσης, των εταιρειών, γιατί θα ξεπουλήσουν τα κομμάτια τους για να βγάλουν τα βραχυπρόθεσμα κέρδη; Και πάλι να θυμηθούν την έκφραση του Ομήρου, ότι αυτά τα funds ώχeto απιόντα εις το εξωτερικό και καλόν αρμένισμα να έχουν. Δεν λύ-

νονται αυτά τα πράγματα, κύριοι.

Μας λέει, λοιπόν, ο κ. Τσακαλώτος στην εισαγωγή του προϋπολογισμού, ότι επιλύοντας την αξιολόγηση κι επιλύοντας την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών, θα πετύχει τι; Θα πετύχει τη μείωση του χρέους. Δεν μας λέει, όμως, ότι αυτές τις δύο σοβαρότατες προϋποθέσεις για τη μείωση του χρέους μπορεί η παρούσα η Κυβέρνηση να τις εξασφαλίσει, ότι θα είναι επιτυχείς.

Έχουν συζητηθεί πάρα πολλά το τελευταίο δίμηνο, όσο κι αν ο κ. Μπαλάφας διαμαρτύρεται ότι μιλάμε δύο μήνες για τα ίδια θέματα, αν κατάλαβα το πνεύμα σας, κύριε Μπαλάφα. Όσο κι αν το λέει αυτό, έχουν συζητηθεί, έχουν ξανασυζητηθεί αλλά αποτέλεσμα μηδέν!

Θέλω, λοιπόν, εδώ να σταχυολογήσω ορισμένα σημεία του προϋπολογισμού, χωρίς να θέλω να αναφερθώ σε αριθμούς ή συγκρίσεις προηγούμενων ετών ή προβλέψεις. Έχουν εξαντληθεί από τους συναδέλφους στη συζήτηση αυτή. Νομίζω ότι θα είμαι κουραστικός. Είμαστε και λίγοι-καλή ώρα- σήμερα. Να μην πω, λοιπόν, περισσότερα.

Αποδέχεται το σχέδιο του προϋπολογισμού τη δεδομένη μέχρι σήμερα αρνητική πορεία. Το λέει στη σελίδα δεκαέξι. Αποδέχεται ότι η απασχόληση και η ανεργία δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν. Το αποδέχεται αυτό. Και το αποδέχεται σε συνδυασμό με τι; Ότι τη λέξη «αύξηση» τη συναντά σε κάθε σελίδα του δημοσιονομικού σκέλους του προϋπολογισμού. Αύξηση άμεσων φόρων, αύξηση έμμεσων φόρων, αύξηση εισροών κ.λπ.. Δεν βλέπω, όμως, πουθενά τη λέξη «μείωση». Αντίθετα, τη λέξη «μείωση» τη βλέπω στις δαπάνες, στο Πρόγραμμα Δημόσιων Επενδύσεων, στις εισροές που αναμένονται στον ισολογισμό από τις άλλες πηγές, από τρίτες παροχές. Άρα, δεν βλέπω τη λέξη «μείωση», βλέπω τη λέξη «αύξηση». Οδηγούμεθα, λοιπόν, σε ισοσκελισμένο ή σε μη ισοσκελισμένο προϋπολογισμό; Ισοσκελισμένος δεν μπορεί να είναι.

Πάμε, λοιπόν, στο επόμενο. Μεταρρύθμιση ασφαλιστικού συστήματος: Συνιστά μεταρρύθμιση η μείωση των συντάξεων; Συνιστά μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος το κόψιμο των επικουρικών; Συνιστά μεταρρύθμιση αυτό που ακούγεται ότι επαναφέρετε υπό άλλο όνομα, το μηδενικό έλλειμμα των επικουρικών; Θα βρεθεί ένα κομψό όνομα -θα το ακούσουμε κι αυτό- και θα το δεχθούμε στο τέλος, γιατί θα κινδυνεύει να μην υπάρχει καθόλου σύνταξη ούτε επικουρική.

Και έρχεται, λοιπόν, σε ένα επόμενο σημείο ο προϋπολογισμός και μας λέει ότι εγγυάται την κοινωνική ασφάλεια και το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα. Θα πω κάτι εδώ: Αν δεν μπορεί ένα κράτος να εγγυηθεί αυτά τα δύο στοιχεία του, τότε δεν μπορεί να υπάρξει κράτος, δεν μπορεί να υπάρξει κοινωνική συνοχή, δεν μπορεί να υπάρξει κοινωνικός ιστός.

Όσο, λοιπόν, εμφανίζουμε ως επιτυχία ότι θα υπάρξει το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, έστω και με αυτόν τον κολοβό, τον ελλειμματικό προϋπολογισμό, είναι η αποτυχία της πολιτείας. Διότι δεν είχε ανάγκη ο Έλληνας πολίτης στη διαδρομή του ελληνικού κράτους από ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα. Ο Έλληνας πολίτης είναι περήφανος, είχε τις δραστηριότητες του, είχε την περιουσία του, ήταν νοικοκύρης. Τον φέρατε, λοιπόν, και τα δύο κόμματα -και η Νέα Δημοκρατία και ο ΣΥΡΙΖΑ τον τελευταίο χρόνο- να εξαρτάται -αν θέλετε- από τη φιλανθρωπία του κράτους. Αυτό του λέμε; Του λέμε ότι υπάρχει φιλανθρωπία κι επομένως μπορείτε να επιβιώσετε στοιχειωδώς, γιατί είναι καλή η Κυβέρνηση;

Υπάρχουν, όμως, δύο ζητήματα που τίθενται επόμενα. Δεν είδα τίποτα για εκείνο που θα εκκινήσει τη χώρα, για εκείνο που έχει ανάγκη η χώρα, για εκείνο το οποίο έζησε τη χώρα.

Άκουσα προηγούμενως την κ. Παπαρήγα, που μίλησε για τους караβοκύρηδες της Ύδρας. Έστω και με τον τρόπο της ωφέλειας που επέτυχαν μετά την απελευθέρωση, έφτασαν την επανάσταση σε ένα σημείο και υπήρξε χώρα.

Ναυτιλία. Ελληνική ναυτιλία. Διάβασα το κομμάτι του προϋπολογισμού για το Υπουργείο Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής. Έχει πολλές δράσεις. Έχει ωραίες δράσεις. Θα μπορεί να κινηθεί μέσα στο Αιγαίο, να ελέγξει τις εισροές, να κάνει, να ράνει. Όμως, στο κομμάτι των οικονομικών βλέπω μία μείωση, η οποία ενδεχομένως -δεν είμαι σε θέση αυτήν τη στιγμή να κάνω τον

υπολογισμό- μπορεί να αγγίζει το 30% σε σχέση με τις πιστώσεις που εδόθησαν πέρυσι.

Αν περιμένουμε, λοιπόν, κυρίες και κύριοι, με την περικοπή του προγράμματος του Υπουργείου Ναυτιλίας, τις εισροές από την Ευρώπη, φοβάμαι ότι τις πήρε η Τουρκία, για να αντιμετωπιστεί το προσφυγικό. Φοβάμαι ότι τις πήρε η Τουρκία! Σκεφτείτε, κυρίες και κύριοι, τι μπορεί να σημαίνει αυτό και τι συνέπειες μπορεί να έχει.

Η ναυτιλία είναι ένα ξεχωριστό κομμάτι της Ελλάδος, το οποίο, δυστυχώς, στον προϋπολογισμό αυτό δεν βλέπω να αντιμετωπίζεται αναπτυξιακά. Βλέπω, μάλιστα, στην αγορά μια κίνηση εξόδου όχι μόνο των ναυτιλιακών εταιριών από τον Πειραιά, που είναι η βάση τους αλλά και των ναυτιλιακών γραφείων, εκείνων που με συνταγματική διάταξη -με τον γνωστό ν.86- είχαν δικαιώματα και είχαν και πρόνοιες υπέρ φοροαπαλλαγών να λειτουργούν στην Ελλάδα διαχειριστικά, όχι όμως παραγωγικά. Έχουμε έξοδο και σε αυτά. Σκεφτείτε τα, κύριοι!

Θέλω, λοιπόν, στη συνέχεια να αναφερθώ σε ένα ζήτημα, το οποίο με τρομάζει. Το έλλειμμα των ασφαλιστικών ταμείων στον προϋπολογισμό υπολογίζεται -αν θυμάμαι καλά ή αν έχω σημειώσει ακριβώς- στα 2,191 δισεκατομμύρια ευρώ. Το έλλειμμα αυτό είναι σημαντικό και καλώς υπάρχει -αν θέλετε- διότι και τη σύνταξη πρέπει να τη δώσετε είτε περικοπεί είτε όχι. Κάτι πρέπει να κάνει αυτή η Κυβέρνηση. Δεν μπορεί να τα εγκαταλείψει όλα στην πνοή ενός μνημονίου. Όλα αυτά πρέπει να ισχύουν.

Όμως, για το έλλειμμα αυτό θα ήθελα να ακούσουν τον αντίλογο. Πώς θα μειώσετε το έλλειμμα αυτό με την αύξηση της εργασίας, με τη δημιουργία θέσεων εργασίας, με τη δημιουργία νέων επιχειρήσεων;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, εν ανάγκη θα πάρω και το χρόνο της δευτερολογίας μου.

Πώς ένα υποστηρίζει το κράτος δράσεις για τους ανέργους, για τους οποίους όλοι κλαυθμρίζουμε σήμερα και λέμε ότι χρειάζονται οι άνθρωποι αυτοί τη στήριξη του κράτους; Είναι συνάνθρωποί μας. Κλαυθμρίζουμε, λοιπόν, για όλα αυτά αλλά δεν συνάντησα πουθενά μία κουβέντα, μία λέξη από την οποία να καταλαβαίνω ότι μπορούν να δημιουργηθούν μόνο θέσεις εργασίας. Τίποτα δεν συνάντησα.

Το μόνο που άκουσα έτσι τυχαία σήμερα από την κυρία Υπουργό, που είναι αρμόδια επί της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, είναι ότι περιχαράκωνει το πανεπιστήμιο, επειδή έχει μια πτώση της χρηματοδότησης 20%. Περιχαράκωνει, λοιπόν, το πανεπιστήμιο, αλλά δεν σημαίνει ότι περιχαράκωνοντας το πανεπιστήμιο σταματάμε να το έχουμε ποσειτελώς από πλευράς στελεχών. Δεν μας μίλησε, όμως, για δράσεις, για χορηγίες για το πανεπιστήμιο, για συνεργασία με άλλα πανεπιστήμια, τα οποία θα φέρουν εισοδήματα στο πανεπιστήμιο. Εν πάση περιπτώσει.

Συνεχίζω, κυρίες και κύριοι, αν μου επιτρέψετε. Αποκρατικοποιήσεις: Είναι ένα μεγάλο κομμάτι. Όμως, είναι ένα κομμάτι, το οποίο είναι πολύ δύσκολο και το οποίο δεν θα αποδώσει. Και θα σας πω γιατί. Θα κάνουμε κάποιους πλούσιους, πλουσιότερους και δεν θα συνεισφέρουμε στο κράτος.

Πέτυχε η αποκρατικοποίηση του τζόγου που έκανε η Νέα Δημοκρατία. Έδωσε τον ΟΠΑΠ, έδωσε τον Ιπποδρόμο και δεν ξέρω εγώ τι άλλο έδωσε. Και καλά τα έδωσε κατά την άποψή μας. Αυτά, λοιπόν, φέρνουν φορολογικά έσοδα και στοιχηματικά.

Κοιτάω, λοιπόν, μέσα και βλέπω. Ελληνικό. Η αξία του Ελληνικού αποτιμήθηκε στα 345 εκατομμύρια για το έτος 2016. Τα πέντε χιλιάδες διακόσια στρέμματα αυτά, το «φιλέτο» της Ελλάδας, αποτιμήθηκε στα 345 εκατομμύρια! Δεν θέλω να αναφέρω το όνομα που εμφανίζεται ως πλειοδότης με κάποιο fund του εξωτερικού. Όμως, θα πω ότι αυτή η εταιρεία, η οποία αυτήν τη στιγμή επιχειρεί να πάρει το Ελληνικό, έχει ωφεληθεί πολλαπλά από όλες τις κυβερνήσεις. Από το 2002 και μετά έχει πλουτίσει εις βάρος του ελληνικού λαού και εις βάρος της ελληνικής περιουσίας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Το όνομα αυτής;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ - ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΡΑΣ: Δεν χρειάζεται. Είναι γνωστό. Αν χρειαστεί, θα το πούμε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Εγώ δεν το ξέρω.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ - ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΡΑΣ: Θα σας το πούμε μετά.

Έρχεται, λοιπόν, και λέμε ότι θα δοθεί μία περιουσία 345 εκατομμυρίων. Δεν σκέφτεστε, κύριοι, ότι πρέπει να μελετηθούν τα ζητήματα των ειδικών οικονομικών ζωνών στο Ελληνικό σε ένα ποσοστό 10%-20%; Το ευρωπαϊκό Δίκαιο το προβλέπει, το επιτρέπει. Να εργαστούμε προς αυτήν την κατεύθυνση. Να έρθουν επιχειρήσεις. Να έχουν ειδικό φορολογικό καθεστώς. Δεν λέμε «όχι» σε αυτά. Να έχουν, όμως, την τήρηση της εργασιακής ελληνικής νομοθεσίας και συμφωνίες με το ελληνικό κράτος, ούτως ώστε να έρθουν και κεφάλαια και να υπάρχει απόδοση. Διότι εκείνα τα 345 εκατομμύρια που θα δώσει η πλειοδότης του διαγωνισμού άπαξ, θα μπορεί να τα έχει το κράτος ως ετήσιο έσοδο. Σκεφτείτε το.

Για να επιταχύνω, θέλω να καταθέσω για τα Πρακτικά μία σύντομη σημείωση, υπό τη μορφή υπομνήματος, που έχω συντάξει για αυτόν ακριβώς τον λόγο.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος - Δημήτριος Καρράς καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα σημείωση, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τελειώνοντας, θα ήθελα να ρωτήσω τα εξής: Αυτά τα περίφημα 25 έως 50 δισεκατομμύρια του νέου ΤΑΙΠΕΔ, του νέου Ταμείου Δημόσιας Περιουσίας από πού θα έρθουν; Ψηφίστηκε. Το ΤΧΣ σε λίγο καιρό θα αλλάξει τίτλο. Από πού θα έρθουν; Από τα 345 εκατομμύρια του Ελληνικού; Δεν υπάρχουν σχεδόν ούτε αυτά. Διότι ξέρετε ότι στο τέλος, με την έννοια των διαγωνισμών, αρχίζουν οι ενστάσεις, «Δεν υπογράφουμε τη σύμβαση, γιατί στην προκήρυξη μου έλεγετε αυτά και δεν τα βρίσκω».

Προχωρήστε, λοιπόν, με τόλμη, κύριοι της Κυβέρνησης να αναζητήσετε λύσεις, οι οποίες θα δώσουν δουλειά στον κόσμο και θα φέρουν μόνιμα έσοδα.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να πω το εξής: Εχθές και τις προηγούμενες μέρες η Ένωση Κεντρώων ακούστηκε πολύ. Και ακούστηκε με, όμως, με χαρακτηρισμούς όπως, «είναι λεβέντες και λεβεντόπαιδα», «είναι λαγοί». Ακούστηκε, επίσης, ότι είναι έτοιμη να προσχωρήσει στην Κυβέρνηση. Αυτό το σενάριο πόθεν προέκυψε; Εγώ χθες το βράδυ, ακολουθούμενος από ολόκληρη την Κοινοβουλευτική Ομάδα, το διέψευσα κατηγορηματικά, διότι δεν ισχύει τίποτα.

Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου να τα πω και αυτά, γιατί η συζήτηση επί του προϋπολογισμού είναι και πολιτική, όπως γνωρίζετε καλύτερα από μένα.

Το διαψεύσαμε, λοιπόν, και το διαψεύδουμε και πάλι. Θέλω, όμως, να απαντήσουμε στο εξής: Υπάρχουν σενάρια τα οποία διακινούνται. Γιατί; Διότι υπάρχουν και άλλα σενάρια που λένε ότι από τον ΣΥΡΙΖΑ θα υπάρξουν διαρροές Βουλευτών στο επόμενο διάστημα για το ασφαλιστικό και το φορολογικό. Κάποιοι, λοιπόν, έχουν συμφέρον να εμφανίζουν αυτά τα σενάρια. Πραγματικά έχουν, όμως, και άλλο συμφέρον. Και η Νέα Δημοκρατία έχει συμφέροντα να μιλάει για τέτοια σενάρια. Ξέρετε γιατί; Και εσείς και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ έχετε την ιδιοκτησία του τρίτου μνημονίου είτε το θέλετε είτε όχι. Το υπογράψατε, το αποδέχθηκε και πρέπει να το εφαρμόσετε.

Συνεπώς, ο μιν ΣΥΡΙΖΑ αναζητά αποδιοπομπαίους τράγους, η δε Νέα Δημοκρατία θέλει να φορτώσει τα δικά της αλλού. Γι' αυτό, λοιπόν, προτείναμε μία λύση που μπορεί να βοηθήσει τη χώρα. Οικουμενική κυβέρνηση. Να αναλάβουν και τα δύο μεγάλα κόμματα τις ευθύνες τους, να προχωρήσουν σε άμεση εφαρμογή, να τελειώνουμε γρήγορα, να βγούμε από την κρίση.

Η Ένωση Κεντρώων έχει δηλώσει απαρχής, ότι ούτε Υπουργεία επιδιώκει ούτε λάφυρα θέλει.

Περιμένω, λοιπόν, να ακούσω τις αποφάσεις σας, γιατί πρέπει να αποφασίσετε ότι πρέπει να βγάλετε τη χώρα από το τέλμα! Τακτικισμοί, λαϊκισμοί, τερτίπια δεν μπορούν να ισχύσουν!

Ευχαριστώ πολύ και για την ανοχή σας, κυρίες Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Γεώργιο Καρρά.

Τον λόγο έχει ο κ. Γεράσιμος Μπαλαούρας, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, για έξι λεπτά.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ: Ευχαριστώ, κυρίες Πρόεδρε.

Συνάδελφοι, είναι σαφές ότι αυτός ο προϋπολογισμός, είναι ένας προϋπολογισμός για μια χώρα σε κατάσταση πολιορκίας - είναι, νομίζω, το πιο εύστοχο που μπορεί να πει κανείς- μία πολιορκία που έχει αρχίσει από την άνοδο του ΣΥΡΙΖΑ στην Κυβέρνηση και κρατάει μέχρι τώρα, μέσα στο πλαίσιο που μας έχουν αναγκάσει, το πλαίσιο του τρίτου μνημονίου.

Ο προϋπολογισμός, είναι οι προγραμματικές δηλώσεις μιας επόμενης περιόδου -δηλαδή του 2016- έστω και υπαινικτικά. Στον προϋπολογισμό του 2016 στέλνονται, όμως, και άλλα μηνύματα. Δεν είναι απλώς μία καταγραφή οικονομικών δεδομένων. Είναι τα πρώτα μηνύματα που στέλνουμε για να εξετάσουμε και να διατυπώσουμε την πορεία μας.

Αν και σε κατάσταση πολιορκίας, τα μηνύματα αυτά εντάσσονται στην στρατηγική μας, μια στρατηγική -όπως την έχουμε νομίζω προσφυώς πει, από τον κ. Τσακαλώτο τουλάχιστον- που διατυπώνεται με τον οδικό χάρτη. Πρόκειται για έναν οδικό χάρτη που αφορά πρώτα την ανακεφαλαιοποίηση -έχει ήδη συντελεσθεί- και μετά είναι η πρώτη αξιολόγηση. Το επόμενο βήμα -ίσως και το σημαντικότερο- είναι η συζήτηση για το χρέος. Και από εκεί και πέρα, μπαίνουμε σε μία κανονικότητα -ας την πω έτσι- όπου εμείς θα πρέπει να αναζητήσουμε και να διατυπώσουμε το αναπτυξιακό μας μοντέλο, το αναπτυξιακό μας όραμα, αν θέλετε.

Ξεκινώντας από τα τέσσερα αυτά ζητήματα, ας δούμε το θέμα της ανακεφαλαιοποίησης. Υπάρχει ένα ερώτημα προς όλες τις πλευρές και προς τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, τον κ. Βρούτση, που μίλησε προηγουμένως.

Αν δεν γινόταν ανακεφαλαιοποίηση, κύριε Βρούτση, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας και των άλλων κομμάτων, μήπως θα είχαμε όχι απλώς «κούρεμα» όλων των καταθέσεων από το πρώτο ευρώ αλλά θα είχε συντελεστεί και χρεοκοπία τουλάχιστον δύο τραπεζών; Επαναλαμβάνω το ερώτημα, γιατί οι Υπουργοί δεν τα λένε τόσο καθαρά όσο μπορεί να τα πει ένας Βουλευτής. Θα είχαμε χρεοκοπία τουλάχιστον δύο τραπεζών; Κατά τη γνώμη μου, θα είχαμε χρεοκοπία και των άλλων δύο, γιατί το τσουνάμι θα έπαιρνε μεγάλες διαστάσεις;

Γιατί χρειάστηκε πέραν αυτού και η ανακεφαλαιοποίηση; Το βασικό πρόβλημα είναι τα «κόκκινα» δάνεια. Όταν τα «κόκκινα» δάνεια φτάνουν στο σύνολό τους πάνω από 100 δισεκατομμύρια ευρώ -110 δισεκατομμύρια λένε ότι είναι- είναι δυνατόν να υπάρχουν τράπεζες που μπορούν να προχωρούν σε μία κίνηση έστω και ζόμπι; Διότι σαν ζόμπι ήταν οι τράπεζες. Νομίζω πως όχι.

Μας κατηγορούν ότι η τιμή που πουλήθηκε ήταν μικρή. Ας δούμε τα δεδομένα:

Πράγματι, το ελληνικό κράτος στην τελευταία ανακεφαλαιοποίηση πλήρωσε -ο ελληνικός λαός, δηλαδή, ο φτωχός και ο μεσαίος, γιατί οι πλούσιοι έχουν τρόπο να ξεφεύγουν- 25 δισεκατομμύρια το 2012. Τον Σεπτέμβριο του 2014, η αξία τους ήταν 16,5 δισεκατομμύρια. Λίγους μήνες μετά, τον Δεκέμβριο του 2014, είχαν πάει στα 14,3 δισεκατομμύρια. Τον Γενάρη του 2015, πριν αναλάβει ο ΣΥΡΙΖΑ Κυβέρνηση, ήταν στα 10,9 δισεκατομμύρια. Και τέλος, τον Ιούνιο του 2015, πριν τα capital controls, είχαν πάει στα 6 δισεκατομμύρια. Μάλιστα τώρα πλήρωσε το ελληνικό κράτος -με Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ εννώς- 5,7 δισεκατομμύρια ευρώ.

Κι άλλο ένα στοιχείο, κύριε Βρούτση και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας: Γιατί, άραγε, το Χρηματιστήριο αυτές τις ημέρες πέφτει ραγδαία, ρίχνοντας πολύ κάτω ακόμα και αυτήν την ελάχιστη τιμή, την πολύ μικρή τιμή που πουληθήκαν οι τράπεζες;

Προχωρώ τρέχοντας, γιατί έχω αρκετά να πω.

Εμείς, λοιπόν, μπήκαμε μέσα σε αυτήν την ιστορία με δικαίωμα ψήφου, πήραμε το cocos, που έχουν πάρα πολύ υψηλό επιτόκιο -σχεδόν 8%- και μάλιστα σε μια περίοδο που τα επιτόκια είναι μηδαμικά και δεν αυξάνουμε το χρέος επειδή πληρώσαμε μόνο 5,7 δισεκατομμύρια από τα 25 δισεκατομμύρια που είχαμε οιωνοί δανειστεί.

Το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας έχει δικαίωμα να ασκήσει βέτο και για τις αποφορές των τραπεζών και για την πορεία των διοικήσεων, να τους πετάξει, κ.λπ..

Θέλω να πω, συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, ένα ακόμα στοι-

χείο. Λέτε ότι πηγαίναμε καλά σαν οικονομία τα προηγούμενα χρόνια. Θα σας πω κάτι το οποίο με εντυπωσίασε από την «ΚΑ-ΘΗΜΕΡΙΝΗ»: Η αποεπένδυση το 2014 ήταν 11,5% του ΑΕΠ, ο χαμηλότερος δείκτης από το 1960. Δηλαδή, αν κοιτάξουμε το σχεδιάγραμμα αυτό του ακαθάριστου σχηματισμού παγίου κεφαλαίου, το οποίο θα το καταθέσω στα Πρακτικά, θα δούμε ότι ως αποεπένδυση το 2014, σε μια νορμάλ και μια εύρωστη, όπως λέει η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, οικονομία είχαμε αυτό.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεράσιμος Μπαλαούρας, κατ'επίκληση για τα Πρακτικά το προαναφερθέν σχεδιάγραμμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Με τον προϋπολογισμό, όπως είπαν πολλοί συνάδελφοι, αυξάνουμε για πρώτη φορά μετά από πέντε χρόνια τις επενδύσεις. Αυξάνουμε για πρώτη φορά μετά από έξι χρόνια τις κοινωνικές προτεραιότητες κατά 823 εκατομμύρια, δίνοντας μεγάλο βάρος στην υγεία, με τους ανασφάλιστους να βρίσκουν για πρώτη φορά δυνατότητα προσφυγής στα νοσοκομεία και μειώνουμε τις δαπάνες. Είναι όχι όπως τα θέλετε εσείς, με τη νεοφιλελεύθερη αντίληψή σας αλλά πραγματικές δαπάνες, όπως αξιοποίηση των ακινήτων του δημοσίου.

Φοροδιαφυγή. Λίστες και τώρα η τελευταία της Βεστοφαλίας -Ρηνανίας. Θα δούμε τα αποτελέσματα. Ήδη, ετοιμαζόμαστε και τρέχουμε. Και ακούσατε τι είπε ο Υπουργός των Οικονομικών της Βεστοφαλίας; Είπε ότι η προηγούμενη κυβέρνηση τους «έφτυσε» και δεν ήθελε να αξιοποιήσει την λίστα αυτή.

Τέλος, είχαμε εισπραξιμότητα. Ακόμα και από τότε που έδινε την εξέταση ο Φαλτσιανί, πήραμε 80 εκατομμύρια. Για να δείτε πως ο κόσμος αυτός που έχει φοροδιαφύγει, όταν πάει το φόβητρο, αρχίζει και κινείται. Και έδωσε, λοιπόν, αμέσως- αμέσως, μέσα σε δέκα μέρες, 80 εκατομμύρια.

Τώρα, ειπώθηκε ότι δεν μπαίνουν στον προϋπολογισμό τα κονδύλια που θα εισπράξουμε από την φοροδιαφυγή, ότι είμαστε απατεώνες σαν Κυβέρνηση και εμείς που την στηρίζουμε. Είναι προφανές ότι δεν μπαίνουν, διότι έξι χρόνια είχατε κυβερνήσει και ήσασταν αναξιόπιστοι. Σας έχει καταγράψει -από τον Πρωθυπουργό τότε, τον Γιώργο τον Παπανδρέου, μέχρι τον τελευταίο Πρωθυπουργό τον Σαμαρά- η κοινή γνώμη της Ευρώπης και όχι μόνο, σαν αναξιόπιστους. Πώς, λοιπόν, θα δεχτούν από μια νέα Κυβέρνηση, την οποία δεν την κάνουν και κέφι, διότι είναι αριστερή κυβέρνηση, να γράψει τα κονδύλια τα οποία θα παλέψει για να πάρει από φοροδιαφυγή, από λαθρεμπόριο, από διαφθορά, κ.λπ.;

Για το ασφαλιστικό θα πω μόνο μια φράση: Θέλουμε, πιστεύουμε, θα διεκδικήσουμε να παραμείνει αναδιανεμητικό το μοντέλο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Το ίδιο δηλαδή.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ: Το μοντέλο είναι αναδιανεμητικό. Δεν είναι κεφαλαιοποιητικό, κύριε Βρούτση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Άρα, να παραμείνει το ίδιο.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ: Δεν είναι κεφαλαιοποιητικό. Υπάρχει μια τεράστια διαφορά που αφορά την δημοκρατική αντίληψη των σχέσεων του πολίτη με το κράτος και με τη δημόσια διοίκηση.

Το αναδιανεμητικό μοντέλο νομίζω -και οι συνάδελφοι του ΚΚΕ θα συμφωνήσουν- είναι κάτι το οποίο βοηθάει τις επόμενες γενιές, τους αναξιοπαθούντες κ.λπ..

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ: Δεν είπα και τίποτα. Είπα τίποτα; Αναδιανεμητικό είπα. Δεν σας είπα τίποτα παραπάνω. Γιατί διαμαρτύρεστε;

Δεν θέλουμε να γίνουν οριζόντιες περικοπές. Θέλουμε να γίνονται κινητοποιήσεις. Εμείς θέλουμε την κοινωνία να απαιτεί, την κοινωνία να κάνει έντονη κριτική και μάλιστα να κάνει κριτική όταν διαπιστώνει ότι μια κυβέρνηση μπορεί, πιεζόμενη, να ξεστρατίζει.

Τέλος, για τα σενάρια, συνήθως οι συνάδελφοι της Ένωσης Κεντρώων έρχονται πάνω στο Βήμα και λένε ότι η Βουλή είναι αδειανή, λείπουν οι Βουλευτές, κ.λπ.. Τώρα λείπουν όλοι. Δεν

μπορούν να απαντήσουν. Έχουμε δοκιμάσει τα σενάρια της Οικουμενικής, αγαπητοί συνάδελφοι. Έχουμε δοκιμάσει τα σενάρια των τεχνοκρατών. Έχουμε κανέναν τεχνοκράτη να βάλουμε; Τους έχουμε «αξιοποιήσει» όλους. Και τον κ. Χαρδούβελη, και τον κ. Στουρνάρα. Όλους τους έχουμε αξιοποιήσει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Έχετε υπερβεί τον χρόνο. Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ: Ναι, αλλά με διακόψατε τόσες φορές.

Έφτασε στο σημείο, μάλιστα, ο κ. Βορίδης, να προτείνει τον Σαμαρά. Δηλαδή, να θέλουμε τους σκελετούς να τους βγάλουμε από το ντουλάπι.

Τελειώνω με μια κινεζική παροιμία. Επειδή την προηγούμενη φορά στην παρθενική μου ομιλία είπα την αραβική παροιμία, που επανέλαβε ο Πρωθυπουργός και έγινε ντόρος και τότε μου απάντησε ο αξιότιμος Γενικός Γραμματέας του ΚΚΕ, θα διαβάσω τώρα μια κινεζική: «Η καλύτερη στιγμή να φυτέψεις ένα δέντρο, είναι είκοσι χρόνια πριν. Η επόμενη καλύτερη στιγμή είναι τώρα».

Ελπίζω, λοιπόν, το δέντρο του ΣΥΡΙΖΑ να φυτρώσει, να πιάσει γερά και να έχουμε καλή σκιά.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Γεράσιμο Μπαλαούρα, Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ.

Τον λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Κατσαφάδος Κωνσταντίνος, με την αντίστοιχη ανοχή που δείξαμε και στον κ. Μπαλαούρα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, αν και εγώ δεν θα ζητήσω την ανοχή σας, γιατί καταλαβαίνω την αγωνία των Βουλευτών της Κυβέρνησης, που προσπαθούν να μας βαπτίσουν το κρέας, ψάρι. Οπότε εγώ θα ήθελα να είμαι όσο το δυνατόν πιο σύντομος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με μεγάλο ενδιαφέρον περίμενα κι εγώ, όπως το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας, τον πρώτο προϋπολογισμό του ΣΥΡΙΖΑ. Περίμενα να δω τον άλλο δρόμο, αυτόν που απαλλάσσει τους Έλληνες από τον ΕΝΦΙΑ και την έκτακτη εισφορά, που θα έφερνε την δέκατη τρίτη σύνταξη, το αφορολόγητο στις 12.000 ευρώ, την αύξηση του κατώτατου μισθού αλλά και των συντάξεων, την κατάργηση της επιβολής 13% φόρου στους αγρότες. Περίμενα να δω τον προϋπολογισμό που θα επιβεβαίωνε -αν θέλετε- ότι αυτός ο βαθύς διχασμός, στον οποίο επενδύσαμε και εκθρόνισαμε στην χώρα ήταν αληθινός και ότι εμείς οι προσκυνημένοι, οι νενέκοι και όλα τα άλλα τα οποία μας έχετε κατηγορήσει κατά το παρελθόν, πράγματι, λειτουργούσαμε αντεθνικά.

Τότε να είστε σίγουροι, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, ότι θα είχαμε το θάρρος να ψηφίσουμε τον προϋπολογισμό.

Δυστυχώς, όμως, η πραγματικότητα, την οποία διαπιστώνουμε, είναι τελείως διαφορετική. Έχουμε έναν προϋπολογισμό με πρόσθετα μέτρα πάνω από 5,7 δισεκατομμύρια ευρώ, με αύξηση φορολογικών συντελεστών που πλήττει το σύνολο των οικογενειών και των επιχειρήσεων. Και αυτό το κάνετε για να στηρίξετε μια οικονομία, την οποία επαναφέρατε από τα πρωτογενή πλεονάσματα και τους θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης μετά από τόσα χρόνια και κάτω από τον μόχθο της ελληνικής κοινωνίας, στα ελλείμματα και στην ύφεση.

Αυτό πέτυχε η «περήφανη διαπραγμάτευση» που κάνατε τόσο καιρό, ο ερασιπνευστικός και η ανικανότητά σας. Τα capital controls, τα οποία βιώνει η ελληνική οικονομία, φρέναραν τις εισαγωγές και τις εξαγωγές. Τα φορολογικά έσοδα, παρά τους πρόσθετους φόρους που επιβάλλετε, είναι τα χαμηλότερα της δεκαετίας και οι ληξιπρόθεσμες οφειλές προς ιδιώτες σε σχέση με πέρυσι, έχουν εκτιναχθεί κατά 58%. Αυτό, βέβαια, έχει ως αποτέλεσμα να φέρει περισσότερα λουκέτα στην αγορά και αντί για θέσεις εργασίας να έχουμε νέες θέσεις ανεργίας.

Για αποκρτικοποιήσεις και ιδιωτικές επενδύσεις ούτε λόγος, βέβαια, αφού διάφορα τερτίπια και προσχώματα, τα οποία στηρίζονται στη δυσανεξία την ιδεολογική την οποία έχετε απέναντι

σε αυτήν την πολιτική, οδηγούν σε καθυστερήσεις και σε μη υλοποίηση των διάφορων επενδύσεων που είχαν προγραμματιστεί.

Ακόμα, όμως, και την κρατική ανάπτυξη, την οποία εσείς ευαγγελίζεστε λόγω ιδεολογικών αγκυλώσεων, τη συρρικνώνετε, αφού κόβετε από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων 1 δισεκατομμύριο ευρώ.

Την ίδια ώρα, προωθείτε αυξήσεις ασφαλιστικών εισφορών τόσο στις επιχειρήσεις όσο και στους εργαζομένους. Έτσι, λοιπόν, σκέφτεστε να φέρετε την ανάπτυξη και να καταπολεμήσετε την ανεργία.

Θριαμβολογείτε, βέβαια, για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών, χωρίς να μας λέτε, όμως, πώς και για ποιον λόγο προέκυψε η ανάγκη για νέα ανακεφαλαιοποίηση, μια ανακεφαλαιοποίηση όπου αποκλείστηκαν οι Έλληνες επενδυτές και έχασαν τα χρήματά τους οι μικρομέτοχοι, μια ανακεφαλαιοποίηση, όπου ενώ η χρηματοπιστωτική αξία των μετοχών πέρυσι τέτοια εποχή ήταν κοντά στα 25.000.000.000 ευρώ, σήμερα είναι 500.000.000.

Κι αν θέλετε να απαλλαγείτε όχι μόνο από τις δικές μας κατηγορίες αλλά και του πρώην συντρόφου σας και μέχρι πριν από λίγους μήνες Υπουργού του κ. Λαφαζάνη, ο οποίος μίλησε για σκάνδαλο και για ποινικές ευθύνες συγκεκριμένων Υπουργών αυτής της Κυβέρνησης, δεν έχετε τίποτα άλλο από το να κάνετε μια εξεταστική επιτροπή. Αλλιώς θα είναι πασιδηλο απέναντι σε όλους ότι προσπαθείτε να κρύψετε τις ευθύνες τις οποίες έχετε από αυτό το πολύ μεγάλο σκάνδαλο.

Φοβερές, όμως, είναι και οι επιδόσεις σας στην κοινωνική πολιτική. Αφού καταφέρατε να δώσετε μόνο τη μισή επιχορήγηση στα νοσοκομεία, να μειώσετε κατά 50% το επιδόμα θέρμανσης, να μεθοδεύετε να κόψετε το ΕΚΑΣ από εξήντα χιλιάδες χαμηλοσυνταξιούχους, να δώσετε το 40% μόνο των πολυτεκνικών επιδομάτων σε μια χώρα, που το δημογραφικό είναι το ζωτικότερο θέμα το οποίο πρέπει να κληθούμε να αντιμετωπίσουμε πάρα πολύ σύντομα και που εσείς, ακόμα κι αυτήν τη στιγμή με αυτό το τεράστιο πρόβλημα το οποίο υπάρχει στο δημογραφικό, στην ιερή πράξη του τοκετού επιβάλλετε 23% ΦΠΑ, χωρίς να δημιουργείτε, δυστυχώς, κανένα δίκτυο προστασίας τόσο στις τρίτεκνες όσο και στις πολύτεκνες οικογένειες.

Μας καλείτε, όμως, να συναινέσουμε και να ομολογήσουμε σε ένα σχέδιο για το ασφαλιστικό, που ούτε εσείς ακόμα δεν έχετε σχεδιάσει αλλά έχετε ήδη υπογράψει περικοπές οι οποίες αγγίζουν πάνω από το 1.800.000.000 για τα επόμενα δύο χρόνια. Δείχνετε, λοιπόν, ότι με αυτά τα επικοινωνιακά τρικ, το μόνο το οποίο, πραγματικά, αναζητείτε δεν είναι η συναίνεση αλλά συνενόχους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλα στα ζωή, όπως και στην πολιτική, είναι ζήτημα προτεραιοτήτων. Προτεραιότητά σας είναι, από ό,τι φαίνεται, να κόβετε τις χρηματικές υποτροφίες από τους αριστούχους μαθητές και τους φοιτητές λέγοντας ότι το ΙΚΥ δεν έχει χρήματα, όταν την ίδια ώρα χρήματα υπάρχουν για να προσληφθούν νέες καθαρίστριες στη θέση των άλλων που μετατάξατε στο Υπουργείο Δικαιοσύνης.

Προτεραιότητά σας είναι, να ορίζετε άλλον πρόεδρο και άλλο διευθύνοντα σύμβουλο στις ΔΕΚΟ, με παχυλούς μισθούς, αντί να δίνετε τα πολυτεκνικά επιδόματα τα οποία δικαιούνται οι ελληνικές οικογένειες.

Δική μας, όμως, προτεραιότητα οφείλει και πρέπει να είναι, μαζί με την αυτοκριτική την οποία πρέπει να κάνουμε για τα λάθη του παρελθόντος, να βάλουμε την αριστεία μπροστά και να μη θεωρούμε ότι είναι ρετινιά. Να βαδίσουμε στο δρόμο της ευθύνης και της αλήθειας, να περάσουμε και να παρουσιάσουμε στον ελληνικό λαό ένα συνεκτικό εθνικό σχέδιο για τη χώρα, μακριά από τον λαϊκισμό και τη δημαγωγία, μακριά από αυτές τις δύο τεράστιες δυνάμεις οι οποίες οδήγησαν τη χώρα εδώ που βρίσκεται σήμερα.

Μαζί με όλους αυτούς, όμως, οι οποίοι πιστεύουν σε μια ευρωπαϊκή Ελλάδα, μαζί με όλους όσους πιστεύουν την ανάγκη για ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις, οι οποίες είναι προτεραιότητα για τη χώρα για να προχωρήσει μπροστά, μεταρρυθμίσεις σε όλα τα επίπεδα, από το πολιτικό σύστημα μέχρι την οικονομία και την κοινωνία, μαζί με όλες τις δυνάμεις οι οποίες πιστεύουν στις αρετές και στις ικανότητες του Έλληνα πολίτη.

Γιατί, φίλες και φίλοι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να φτιάξουμε την Ελλάδα που πραγματικά μας αξίζει, πρέπει να δουλέψουμε όλοι μαζί, να φύγουμε από ιδεοληψίες, να φύγουμε από ιδεολογικές περιχαράκωσεις, να πιστέψουμε στη δύναμή μας, να είμαστε ρεαλιστές με τις πραγματικές δυνατότητες τις οποίες έχει η χώρα και τότε ναι, θα πάρουμε την τύχη στα χέρια μας και θα φτιάξουμε το μέλλον το οποίο πραγματικά αξίζει, όχι μόνο σε εμάς αλλά και στις επόμενες γενιές.

Γι' αυτόν τον λόγο, κύριε Πρόεδρε, καταψήφισα αυτόν τον προϋπολογισμό.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Κατσαφάδο.

Τώρα τον λόγο έχει ο κ. Χρήστος Παππάς, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή, για δώδεκα λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, εισαγωγικά, δεν θα έπρεπε αυτήν τη στιγμή να είμαι στο Βήμα αυτό. Η θέση μου έπρεπε να ήταν με την οικογένειά μου. Θα έπρεπε να παρευρίσκομαι στην εξόδιο ακολουθία προσφιλεστάτου συγγενούς μου, πράγμα το οποίο δεν δύναμαι, διότι έτσι θέλησαν οι παραδικαστικοί παράγοντες, η «παράγκα» δηλαδή Ντογιάκου, Σαμαρά, Αθανασίου και CIA.

Άκουσον, άκουσον! Βουλευτής Επικρατείας δεν μπορεί να διαβεί την ελληνική επικράτεια και μάλιστα Βουλευτής εκλεγμένος σε τέσσερις διαδοχικές αναμετρήσεις. Δεν μπορεί να πει το αντίο στον εθνικιστή Αλέξανδρο Παππά του Χρήστου, τον άνθρωπο ο οποίος έκανε όχι την ψευδεπίγραφη εθνική ενότητα πράξη, αλλά τον άνθρωπο που ήταν και στον ΕΔΕΣ και στον ΕΛΑΣ και σας κορόιδεψε όλους, γιατί είχε δει από πολύ μικρός την ταύτιση Αριστεράς και Δεξιάς, δηλαδή ότι είστε το ίδιο.

Κύριε Πρόεδρε, απευθυνόμενος δι' υμών στις κυρίες και στους κυρίους Βουλευτές, έχω να πω τούτο: «Σήμερα ενδεχομένως κάποιος να ακούσουν τη φωνή της συνείδησής τους και να ακούσουν τη συνείδησή τους να λέει: Τι υποσχέθηκες στον κόσμο και σε εμπιστεύτηκαν όσοι σε ψήφισαν και σε ανέδειξαν αντιπρόσωπο του έθνους; Δεν το αισθάνεσαι; Η συνείδησή σου αλυσοδεμένη στα έγκατα του είναι σου σπαρταρά. Ελευθερώσέ την. Όσοι στον κόσμο σε εμπιστεύτηκαν, όσοι σε ψήφισαν και σε ανέδειξαν αντιπρόσωπο του έθνους, δεν το αισθάνονται; Ελευθερώσέ τη λοιπόν. Αφουγκραστείτε όλοι σας τις γοερές κραυγές των πενιασμένων που λιμοκτονούν, για να ξεχρεωθούν τα δάνεια των δανειστών».

Τα λόγια αυτά, λόγια που πράγματι έπρεπε να είναι λόγια συνείδησης, όπως είπα, δεν είναι δικά μου. Είναι παρμένα από τη σημερινή ανοιχτή επιστολή του βετεράνου της Αριστεράς, του δικού σας ανθρώπου, του Μανώλη Γλέζου. Ανοιχτή επιστολή απευθυνόμενη στους τριακόσιους της Βουλής.

Σίγουρα ο Μανώλης Γλέζος καθισμένος στο παραγώνι των στερνών κατωφλιών της ζήτησής του, όπως χαρακτηριστικά ο ίδιος αναφέρει, έκανε ένα σημαντικό λάθος. Η επιστολή θα έπρεπε να απευθύνεται σε διακόσιους ογδόντα δύο και όχι σε τριακόσιους. Εμείς, οι δεκαοκτώ Έλληνες εθνικιστές Βουλευτές της Χρυσής Αυγής και συνείδηση έχουμε και εθνική συνείδηση έχουμε και ελληνικό φιλότιμο έχουμε, που δυστυχώς έχει εκλείψει.

Και δεν αναφέρθηκα τυχαία στην εισαγωγή μου, κύριε Πρόεδρε, στην οικογένεια και είπα ότι δεν θα μπορούσα να παρευρεθώ κ.λπ.. Αναφέρθηκα στην οικογένεια, γιατί είναι ο τρίτος πυλώνας της εθνικής μας ζωής. «Πατρίς, Θρησκεία, Οικογένεια» είναι το ελληνικό αιώνιο τρίπτυχο, το τρίπτυχο του βράχου της ελευθερίας, που στέκεται εδώ και τρεις χιλιάδες χρόνια στον τόπο αυτό, όπως χαρακτηριστικά είχε αναφέρει και ο Αρχηγός μας, ο Γενικός Γραμματέας κ. Νικόλαος Μιχαολιάκος από τη θέση αυτή.

Επί του προϋπολογισμού: Πολλοί συνάδελφοί μου ομιλητές, συναγωνιστές Βουλευτές και Βουλευτίνες, αναφέρθηκαν με στοιχεία, με αριθμούς κι έκαναν τις δικές τους τοποθετήσεις για τον υφιστάμενο, μνημονιακό και καταστροφικό προϋπολογισμό του 2016.

Χωρίς να αδικώ κανέναν θα αναφερθώ στα λόγια του συναγωνιστού μας Κασιδιάρη που ανέφερε το τεράστιο εθνικό ζήτημα,

το οποίο είναι ζήτημα όχι μόνο ηθικό, αλλά και οικονομικό, της πρωτοφανούς γερμανικής κλοπής.

Αναφέρθηκε, δηλαδή, στο ζήτημα του γερμανικού κατοχικού δανείου και των πολεμικών αποζημιώσεων, οι οποίες –σημειώστε– στο σύνολό τους ανέρχονται σε δεκάδες εκατοντάδες δισεκατομμύρια ευρώ. Φανταστείτε ότι οι ακριβείς υπολογισμοί –όχι οι ελληνικοί, οι γερμανόδοιοι, τα γενικά λογιστήρια κ.λπ.– με βάση το δολάριο ή και τη λίρα Αγγλίας, δηλαδή και με τις δύο μεθόδους, ανεβάζουν μόνο το άμεσα απαιτητό κατοχικό δάνειο στα 570 δισεκατομμύρια ευρώ. Τολμήστε να το διεκδικήσετε, αριστεροί και δεξιοί. Τολμήστε, κύριοι της Συγκυβέρνησης, να το εγγράψετε στον προϋπολογισμό.

Καταγγέλλουμε, επίσης, και καταγγέλλουμε όλοι μας την υπό διάλυση Νέα Δημοκρατία –μην ανησυχείτε, αυτά είναι λόγια των Βουλευτών σας– η οποία όχι μόνο υπερψήφισε το μνημόνιο –συμφωνία το έλεγε τότε ο Αρχηγός σας– της 14ης Αυγούστου, αλλά σήμερα για ψηφοθηρικούς λόγους καταγγέλλει τα μέτρα του μνημονίου, που αποτελούν φυσικό ακολούθημα αυτού του μνημονίου ή της συμφωνίας, που λέτε εσείς. Ούτως ή άλλως η Νέα Δημοκρατία διακαώς επιθυμώσα –θυμόμαστε όλοι εκείνες τις ημέρες– την ψήφιση της συμφωνίας, του μνημονίου και έλεγε «φέρετε γρήγορα το μνημόνιο να το ψηφίσουμε και τα μέτρα είναι δική σας υπόθεση».

Επίσης, ο συναγωνιστής μας ο Γιάννης Λαγός εξέφρασε μια θέση η οποία είναι παγκοίνας γνωστή. Την ξέρουμε και εμείς, την ξέρουν και εκατοντάδες χιλιάδες Συνέλληνές μας. Είπε ότι αριστερά και δεξιά είστε το ίδιο. Είτε μιλάμε για δεξιούς, λοιπόν, είτε μιλάμε για αριστερούς, εσείς εδώ μέσα το ίδιο κάνετε. Και ναι –είναι αλήθεια– το ίδιο κάνετε. Μεγάλο τμήμα των αφυπνισμένων Ελλήνων το έχει καταλάβει, αυτοί όλοι που έχουν κλειστή την τηλεόραση, που αντιστέκονται, αυτοί που πλαισιώνουν τις δυνάμεις μας, αυτοί που πιστεύουν ότι οι μοναδικοί που μπορεί να αντισταθούν στην εθνοδιάλυση είναι οι Βουλευτές, είναι το πολιτικό κίνημα της Χρυσής Αυγής.

Και κλείνω, κύριε Πρόεδρε, με την κατάληξη του λόγου της πρωτοεκλεγμένης Βουλευτού μας, κ. Σωτηρίας Βλάχου. Είπε απευθυνόμενη σε εσάς όλους του μνημονιακού, του δημοκρατικού, του συνταγματικού τόξου, ότι οι πρόγονοί μας πούλησαν περισσότερες για να κάνουν πατρίδα και εσείς πουλήσατε πατρίδα για να φτιάξετε περισσότερες. Δεν ακούστηκε κιχ χθες στην Αίθουσα αυτή.

Κάποιοι από του λίγους που ήταν μέσα εδώ, έσκυψαν απλώς το κεφάλι. Τι να πουν; Να ομολογήσουν την ενοχή ενός ολόκληρου πολιτικού συστήματος; Την ενοχή των κυβερνήσεων της Δεξιάς και του σοσιαλισμού σαράντα χρόνια τώρα; Να συμφωνήσουν με τον Πάγκαλο, που είπε ότι μαζί τα φάγαμε, τα δύο κόμματα της καταστροφής;

Κύριε Πρόεδρε, ως γνωστόν στον προϋπολογισμό του κράτους παρακολούθημα είναι και ο προϋπολογισμός της Βουλής. Θορυβήθηκαν χθες όλα τα κόμματα του συνταγματικού τόξου, όταν αιφνίδια χθες το μεσημέρι μάθανε ότι στον σχετικό κωδικό για την κρατική χρηματοδότηση των κομμάτων αντί να αναγραφούν 15.500.000 ευρώ, αναγράφησαν 5.500.000 ευρώ. Να πω ότι ο προϋπολογισμός της Βουλής πέρασε από επιτροπές, πέρασε από λογιστήρια, πέρασε από Κοινοβουλευτικές Ομάδες. Τυχαία χθες το είδε ένας υπάλληλος. Αυτό, για να γνωρίζει ο κόσμος πώς ψηφίζονται οι νόμοι –νόμοι που αφορούν τις ζωές σας– μέσα σε αυτήν εδώ την Αίθουσα..

Φυσικά βέβαια το θέμα αυτό της κρατικής επιχορήγησης δεν αγγίζει εμάς τους χρυσανγίτες. Διότι αποδεδειγμένα σε επτά διαδοχικές εκλογικές αναμετρήσεις στηριχθήκαμε στις δυνάμεις μας, στον εθελοντισμό μας, στην πίστη μας για την πατρίδα και το λαό και ελεγχθήκαμε οικονομικά γι' αυτό από το ΣΔΟΕ και οι Βουλευτές και τα ταμεία του κινήματος, του κόμματος του δικού μας. Ποιο από τα δικά σας κόμματα, ποιοι Βουλευτές αντέχουν αυτόν τον έλεγχο;

«Αυτά τα εξοντωτικά μέτρα εμείς τα θεωρούμε ως την ταφόπλακα της Ελλάδας. Εσείς υποσχεθήκατε ότι με αυτά και με τις τρομακτικές θυσίες που θα γίνουν, θα πάρουμε τη δόση. Η δόση, όμως, δεν έρχεται και αντί να έρχεται η δόση βλέπουμε τους δανειστές μας να μας εμπαιζούν και να μας εξευτελίζουν συνολικά

ως λαό.

Θεωρούμε, λοιπόν, ότι διαπραγμάτευση δεν έγινε καμμία. Και δυστυχώς, δεν υπάρχει ούτε ίχνος ντροπής απ' αυτούς που δεν έκαναν διαπραγμάτευση, παρά μόνο τα χειροκροτήματα από τους εκατόν πενήντα χειροκροτητές σας. Να σημειώσω εδώ ότι από τους εκατόν πενήντα οι τρεις –σημειώστε το, να το γνωρίζει και ο κόσμος– είναι μουσουλμάνοι το θρήσκευμα.

Ως Χρυσή Αυγή καταψηφίζουμε τον προϋπολογισμό της Συγκυβέρνησης, διότι δεν προβλέπει τίποτα για την ανάπτυξη της χώρας. Δεν προβλέπει τίποτα απολύτως για την καταπολέμηση της ανεργίας και την επιστροφή –που είναι το βασικότερο όλων στη εθνική παραγωγή.

Θα έλεγα ότι είναι το τρίτο σχέδιο νόμου που έρχεται κατά σειρά. Προηγήθηκε το ξεπούλημα των ΔΕΚΟ και το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας. Ζήσαμε το πολυνομοσχέδιο –με τον τρόπο που ήρθε– και τώρα ολοκληρώνεται η βρώμικη δουλειά με τον προϋπολογισμό, που είναι ένα προοίμιο νέων αντιλαϊκών μέτρων και μιας σαρωτικής ύφεσης για την ελληνική οικονομία.

Είναι προφανές σε όλους εκτός από τους εκατόν πενήντα τρεις ότι ο προϋπολογισμός του ερχόμενου έτους τον οποίο καλούμαστε εμείς αύριο να ψηφίσουμε και να εγκρίνουμε με ναι ή όχι, δεν είναι προϋπολογισμός που κατήρτισαν Έλληνες τεχνοκράτες. Είναι –όπως είπα– προσάρτημα στα πολυνομοσχέδια και στους νόμους.

Όσον αφορά τους τομείς του προϋπολογισμού που πρέπει να είναι τομείς ενός ευνομούμενου εθνικού κράτους –όπως είναι το κράτος που οραματίζεται η Χρυσή Αυγή– αυτοί είναι η υγεία, οι δημόσιες επενδύσεις, η ναυτιλία, ο τουρισμός, η εργασία, η παιδεία. Στα θέματα αυτά τοποθετήθηκαν άριστα συνάδελφοί μου και θα τοποθετηθεί και αύριο ο Αρχηγός μας, Νικόλαος Μιχαλολιάκος.

Εγώ θα σταθώ ιδιαίτερα στο θέμα της παιδείας, γιατί γνωρίζετε πόσο σημαντική είναι η παιδεία για την ψυχή ενός λαού. Για τον λόγο αυτό άλλωστε φροντίσατε ξεκινώντας από τον Γεώργιο Ράλλη να καταστρέψετε την παιδεία. Εάν οι σύγχρονοι Έλληνες είχαν λάβει παιδεία, θα είχαν λάβει ελευθερία και εθνική υπερηφάνεια. Δεν θα ψήφιζαν σήμερα τους υποτελείς ξένων συμφερόντων. Δεν θα γίνονταν και οι ίδιοι Έλληνες υποτελείς. Δεν θα γίνονταν δούλοι των κομμάτων. Θα είχαν αξιοπρέπεια. Θα είχαν την αξιοπρέπεια και την υπερηφάνεια που ήδη ξαναδίνει στον λαό μας η Χρυσή Αυγή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Απευθύνομαι απ' αυτό το Βήμα κυρίως σε όλους όσους είναι νέοι. Νέες και νέοι, αγαπητά μου παιδιά, αυτοί οι οποίοι κρατούν μέχρι τώρα στα χέρια τους τις τύχες της χώρας, η περίφημη γενιά του Πολυτεχνείου, όλοι αυτοί την παραδίδουν στάχτη και μπουρμπερε με χρέη για δύο και τρεις γενιές και συγχρόνως με εκχώρηση εθνικής κυριαρχίας. Εμείς, παιδιά μου, δεν δεχόμαστε την πολιτική τους. Ποτέ δεν τη δεχτήκαμε.

Είμαι τώρα πενήντα τριών ετών. Από τα μαθητικά μου χρόνια, όμως, έμαθα να είμαι πάνω απ' όλα και πριν απ' όλα Έλληνας. Μη συμβιβάζεστε, μην παραδίδετε, μην πιστεύετε στα ψέματα που σας εκτοξεύουν σαν αλήθεια αριστεροί και δεξιοί. Απευθύνομαι σε όλους τους σημερινούς δεκαεξάρηδες, στους δεκαοχτάρηδες, στους μελλοντικούς χρυσαυγίτες. Εσείς είστε το μέλλον της χώρας και κρατάτε το μέλλον της πατρίδας σας στα χέρια σας. Είστε το αύριο και είναι το χθες.

Σήμερα επάνω ελληνική νεολαία, έλεγε ο Περικλής Γιαννόπουλος. Εμπρός, λοιπόν, ελληνική νεολαία να διώξουμε τους φαύλους, τους τιποτένιους, τους προδότες, να οικοδομήσουμε μια νέα Ελλάδα, να σηκώσουμε τον ήλιο ψηλά, να πάρουμε από τον βούρκο τον ήλιο, να φωτίσει ο ήλιος όλο τον κόσμο, ο φωτεινός ήλιος της Ελλάδος, ο ήλιος της Χρυσής Αυγής».

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω με ένα μικρό κομμάτι από τη δευτερολογία μου. Τελειώνω με τούτο.

Να γνωρίζετε ότι το κείμενο που σας ανέγνωσα είναι ακριβώς το ίδιο με τον λόγο που εκφώνησα από τούτο το Βήμα ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος τον Δεκέμβριο του 2012 στην τότε συζήτηση για τον προϋπολογισμό του 2013. Και δυστυχώς βλέπω ότι τίποτα δεν έχει αλλάξει.

Τουναντίον, τα πράγματα έχουν επιδεινωθεί όχι μόνο στα οικονομικά, όχι μόνο στην αθρόα εισβολή αλλοπίστων και αλλοθρήσκων μεταναστών, προσφύγων και λοιπά, αλλά κυρίως στα εθνικά μας θέματα, για τα οποία κανείς δεν ομιλεί.

Σήμερα επισκέπτεται την Αθήνα το «γεράκι» των Ηνωμένων Πολιτειών, ο ανθέλληνας Τζον Κέρι. Είναι μια επίσκεψη που σηματοδοτεί το ξεπούλημα του ονόματος της Μακεδονίας μας, το ξεπούλημα του Αιγαίου, το ξεπούλημα της Κύπρου από τη συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου, μια συγκυβέρνηση αδύναμη και υποταγμένη στις αμερικανικές απαιτήσεις για την ενέργεια, αλλά και στα επικίνδυνα παιχνίδια της Δύσης στη Μέση Ανατολή.

Για τον Λαϊκό Σύνδεσμο-Χρυσή Αυγή είναι επιτακτική και άμεση η ανάγκη για την πατρίδα μας να υπάρξει γεωπολιτική στροφή προς την ορθόδοξη Ρωσία, κάτι που μπορεί να γίνει μόνο με μια εθνική κυβέρνηση, η οποία θα έχει πυλώνα τους Έλληνες εθνικιστές.

Εμείς είμαστε παρόντες. Διαβεβαιώνουμε τον δοκιμαζόμενο ελληνικό λαό, ο οποίος δεν λυγίζει και μας ακούει, ότι εμμένουμε στις θέσεις μας, δεν κάνουμε ούτε βήμα πίσω. Δεν αλλάζω ούτε «σίγμα» από τον λόγο του Δεκεμβρίου του 2012. Εμείς δεν λυγίζουμε, γιατί τους εθνικιστές δεν τους λυγίζουν ούτε οι σφαίρες ούτε οι φυλακές. Εμείς έχουμε τον Θεό, έχουμε τον λαό, έχουμε το δίκιο στο πλευρό μας. Είμαστε ενωμένοι σαν γροθιά. Είμαστε το μέλλον. Εμείς είμαστε η ελπίδα. Εμείς είμαστε η Χρυσή Αυγή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Παππά, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Χρυσής Αυγής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξαναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, είκοσι έξι μαθήτριες και μαθητές, καθώς και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί από το γυμνάσιο και τις λυκειακές τάξεις της Κοιλιάδας Λάρισας.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Αμυράς, Βουλευτής από το Ποτάμι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι εμπειρότεροι εμού Βουλευτές και κοινοβουλευτικοί λένε ότι δεν έχει ξαναγίνει να συζητείται ο προϋπολογισμός στην Αίθουσα και να μην υπάρχουν Υπουργοί των Οικονομικών. Αυτό δεν είναι μια ιδεολογία των Βουλευτών, αλλά έχει πρακτικό έρεισμα. Θέλουμε να ρωτήσουμε πράγματα, θέλουμε να πληροφορηθούμε για διάφορα σε σχέση με τα οικονομικά μεγέθη του προϋπολογισμού και φοβάμαι ότι μάλλον αυτά θα πάνε εν κενώ.

Πάμε να δούμε, όμως, τον προϋπολογισμό έτους 2016 της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Αμφισβητώ εξ αρχής την ικανότητα της Κυβέρνησης να τον τηρήσει, να τον εκτελέσει έτσι όπως τον έχει προδιαγράψει. Και αυτό θα δείτε γιατί το λέω.

Πρέπει πρώτα από όλα να κινηθούμε όπως ένας οποιοσδήποτε επιχειρηματίας, ένας οποιοσδήποτε οικογενειάρχης, ο οποίος κοιτάει δύο βασικά μεγέθη, τα έσοδα και τα έξοδα, τα έσοδα και τις δαπάνες.

Στα έσοδα, λοιπόν, βλέπουμε στη σελίδα 75 της εισηγητικής έκθεσης του προϋπολογισμού ότι ο προϋπολογισμός τους φθάνει στα 49,1 δισεκατομμύρια ευρώ. Λέει, λοιπόν, η εισηγητική έκθεση, η Κυβέρνηση δηλαδή ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, ότι θα αυξηθούν τα έσοδα του κράτους κατά 489 εκατομμύρια ευρώ για το 2016.

Δεν είναι ακριβές αυτό. Θα αυξηθούν κατά 2.300.000.000 ευρώ. Γιατί; Στον προϋπολογισμό και απολογισμό του 2015 είχαν ενταχθεί, είχαν εγγραφεί το 1.800.000.000 ευρώ των SMPs, δηλαδή των κερδών από τις κεντρικές τράπεζες του ευρώ. Αυτά ήταν ταμειακά τοποθετημένα στο 2015, με βέβαιη χρονιά αρχικής απορρόφησης το 2014. Άρα, τι μας λείπει ο προϋπολογισμός; Μας λείπει ότι για το 2016 οι φόροι που θα επιβληθούν θα είναι 2.300.000.000 ευρώ παραπάνω από το 2015.

Φόροι, λοιπόν, σχεδόν 2,5 δισεκατομμυρίων ευρώ παραπάνω το 2016 έναντι του 2015; Με ποια οικονομία; Με μια οικονομία που έχει τα capital controls; Με μια οικονομία που μαστίζεται από

την ανεργία, τα χαμηλά εισοδήματα, τους χαμηλούς τζίρους των επιχειρήσεων, την επενδυτική απαξίωση;

Ζητάει, λοιπόν, η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και θα επιβάλει 2.300.000.000 ευρώ παραπάνω φόρους από μια αγορά και από νοικοκυριά που βρίσκονται σε ύφεση, σε υποχώρηση.

Πάμε να δούμε, όμως και το άλλο μέγεθος που έχει σημασία στον προϋπολογισμό, στον προϋπολογισμό οποιουδήποτε Υπουργού οικονομικών σε οποιαδήποτε χώρα. Πάμε να δούμε τις δαπάνες, τα έξοδα του κράτους. Λέει, λοιπόν, η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ στη σελίδα 76 της εισηγητικής έκθεσης ότι οι δαπάνες για το 2016 θα κυμανθούν στα 49 δισεκατομμύρια ευρώ, μειωμένες κατά 263 εκατομμύρια ευρώ.

Δηλαδή ένα ολόκληρο κράτος μέσα σε μία χρονιά, το 2016, θα μπορέσει να μειώσει τις δαπάνες του, τα έξοδά του κατά 263 εκατομμύρια ευρώ, όταν την ίδια στιγμή ζητάει από τον ιδιώτη επιχειρηματία, τον ιδιώτη-φυσικό πρόσωπο, οικογενειάρχη 2.300.000.000 ευρώ παραπάνω φόρους.

Θα πει κάποιος: «Εντάξει, μπορεί να είναι πολύ μικρή η εξοκονόμηση δαπανών του κράτους, 0,5% όλο και όλο επί του προϋπολογισμού, αλλά τουλάχιστον θα σταθεί ένα κράτος για τους μισθούς και τις συντάξεις». Αμ δε! Ο ίδιος ο προϋπολογισμός – το κείμενο- αναφέρει ότι θα υπάρξει διεύρυνση των ελλειμμάτων των ασφαλιστικών οργανισμών και βεβαίως έρχεται και το ασφαλιστικό, έρχονται τα «τσουκωμάτα», έρχονται οι περικοπές στις συντάξεις, κύριες και επικουρικές, τις οποίες θα φέρετε εσείς η ίδια Κυβέρνηση, που τώρα μας λέτε ότι τάχα θα μειώσετε – σχεδόν τίποτα δεν κάνετε!- τις δαπάνες του κρατικού προϋπολογισμού.

Πού είναι, όμως, το παράλληλο πρόγραμμά σας; Άκουσα λίγο νωρίτερα την Αναπληρώτρια Υπουργό Παιδείας που μιλούσε και σημείωσε ότι ανέφερε έξι φορές το παράλληλο πρόγραμμα. Πού είναι το παράλληλο πρόγραμμα; Πώς θα το ενεργοποιήσετε; Ποιες προβλέψεις έχετε ούτως ώστε να μην φορολογήσετε με τέτοιο άγριο τρόπο το νοικοκυριά και τις επιχειρήσεις, οι οποίες κινούνται μέσα σε μια οικονομία ύφεσης, όπως ο ίδιος ο προϋπολογισμός αναγνωρίζει;

Και εγώ θα ήθελα να επισημάνω και θα ήθελα να τοποθετηθώ στα θέματα του περιβάλλοντος και της ενέργειας. Πρώτα από όλα –και για να είμαστε πρακτικοί- αν είχα εδώ μπροστά μου κάποιον Υπουργό από το Υπουργείο Οικονομικών θα τον καλούσα να μας δώσει μια απάντηση:

Το Υπουργείο Περιβάλλοντος στον κωδικό της Υπηρεσίας Δασών προβλέπει ένα κονδύλι ύψους 7,9 εκατομμυρίων ευρώ για καταναλωτικές και σύνθετες δαπάνες. Τι σημαίνουν οι καταναλωτικές και σύνθετες δαπάνες 8 εκατομμυρίων ευρώ για το 2016 της Υπηρεσίας Δασών, όταν το 2014 αυτή η δαπάνη ήταν 447.000 ευρώ; Πού οφείλεται αυτή η αύξηση; Γι' αυτό ζητάμε να υπάρχει κάποιος Υπουργός Οικονομικών, για να μας τα πει, να μας μεταφέρει αυτές τις πληροφορίες που χρειαζόμαστε.

Πάμε, λοιπόν, στο περιβάλλον και την ενέργεια. Θα σας πω ότι η ομιλία του Πρωθυπουργού του κ. Τσίπρα στο Παρίσι στην έναρξη της Παγκόσμιας Διάσκεψης του ΟΗΕ για το κλίμα ήταν απογοητευτική. Και δεν το λέω μόνο εγώ. Αν διαβάσετε ξένο Τύπο, θα δείτε ότι όντως –αν δεν τον αγνοούσαν τελείως- υπήρχαν πάρα πολλές δυσμενείς αναφορές. Γιατί; Σε μια χώρα που έχει ήλιο, που έχει κύμα, που έχει αέρα, είναι δυνατόν ο Πρωθυπουργός να μην αναφερθεί ούτε μισή φορά στις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας; Και είναι κάτι που έκανε ο Καναδός Πρωθυπουργός, ο Τζαστίν Τραντό, ο οποίος είπε «για μας η κλιματική αλλαγή είναι μια ευκαιρία ανάπτυξης»;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για τη μικρή ανοχή σας.

Πού είναι το παράλληλο πρόγραμμα στην ενέργεια και στο περιβάλλον;

Θέλω να σας πω, όμως, ότι η Κυβέρνηση αντιμετωπίζει με προχειρότητα τα θέματα του περιβάλλοντος και της ενέργειας, τα οποία είναι κατά βάση οικονομικά. Έχουμε υπεραξία εκεί. Έχουμε και ορυκτό πλούτο, αλλά και ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, οι οποίες κάθονται και κοιμούνται.

Εδώ, λοιπόν, θα σας πω κάτι, ότι τη Δευτέρα που μας έρχεται,

στις 7 του μήνα, λήγει η ελληνική διαβούλευση για την κατάθεση του εθνικού σχεδίου για το πώς θα αντιμετωπίσουμε την κλιματική αλλαγή.

Θέλω να σας πω, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι όλες οι ευρωπαϊκές χώρες πλην Ελλάδος έχουν καταθέσει, έχουν ολοκληρώσει τη διαβούλευσή τους από τον Σεπτέμβριο. Είμαστε η μόνη χώρα που φθάσαμε στη Διεθνή Διάσκεψη για το Κλίμα χωρίς εθνικό σχέδιο αντιμετώπισης κλιματικής αλλαγής. Τι άλλο θέλετε να σας πω;

Υπάρχουν τα καλά παραδείγματα. Για παράδειγμα, η Αλόννησος, με την πολύ δραστήρια εκεί κινητοποίηση του δήμου και της Μεσογειακής Εταιρείας για την Προστασία της Φώκας, από την 1^η Δεκέμβρη, από προχθές, απέσυρε και αποσύρει σταδιακά όλες τις πλαστικές σακούλες. Γιατί σας το λέω αυτό; Γιατί θέλω να έρθω στο υποτιθέμενο παράλληλο πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ.

Ακούστε τι είχε πει ο κ. Σταθάκης, ο Υπουργός Οικονομίας, στις 4 Δεκεμβρίου του 2013 από αυτό εδώ το Βήμα: «Θα κάνουμε παραγωγική ανασυγκρότηση και θα αναπτύξουμε τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας με μικρές αποκεντρωμένες μονάδες στα νησιά».

Ε, λοιπόν, ακούστε: Πριν από δύο εβδομάδες η ΔΕΗ, εποπτευόμενη βεβαίως από την Κυβέρνηση, υπέγραψε και πήρε δάνειο από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων ύψους 190 εκατομμυρίων ευρώ, για να ιδρύσει και να λειτουργήσει για τα επόμενα είκοσι χρόνια μονάδες πετρελαίου για παραγωγή ηλεκτρικού ρεύματος στη Σαντορίνη, τη Μύκονο και τη Ρόδο. Η Ρόδος είναι το νησί με τη μεγαλύτερη ηλιοφάνεια στη Μεσόγειο. Το αντιλαμβάνεστε αυτό; Για τα επόμενα είκοσι χρόνια θα επιβαίνουμε στο άρμα του πετρελαίου! Θα τα κάνουμε πετρελαιοκίνητα αυτά τα νησιά!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ολοκληρώνετε, σας παρακαλώ, αν έχετε την καλοσύνη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Ναι, κύριε Πρόεδρε.

Επίσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να πω το εξής: Υπάρχει μια ακόμα εκκρεμότητα –έχει σπάσει παγκόσμιο ρεκόρ δημόσιας διαβούλευσης- επί δώδεκα χρόνια: το λατομικό νομοσχέδιο.

Αυτήν τη στιγμή που μιλάμε κοντά στις χίλιες επτακόσιες νόμιμες επιχειρήσεις, μεταλλεία, ορυχεία και λατομεία, λειτουργούν – κανείς δεν γνωρίζει πόσες- παράνομες λατομικές επιχειρήσεις.

Επί δώδεκα χρόνια δεν έχουμε φτιάξει το λατομικό νομοσχέδιο που θα βάλει μια τάξη σε όλα αυτά. Καμμία, μα καμμία νύξη στον προϋπολογισμό για τον νέο λατομικό χάρτη που πρέπει να έχει αυτή η χώρα, σε έναν κλάδο που απασχολεί εκατό χιλιάδες ανθρώπους και που συνεισφέρει κατά 3% έως 5% στο ΑΕΠ κάθε χρόνο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αυτά, λοιπόν, είναι ερωτήματα, είναι ζητήματα που δείχνουν ότι το σώμα της οικονομίας πια –και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε- δείχνει να είναι ανήμπορο στις βελόνες των φόρων και των ιδεοληπτικών ανακολουθιών σε σχέση με τη λογική πρακτικών της Κυβέρνησης.

Γι' αυτό, λοιπόν, εμείς, το Ποτάμι, δεν πρόκειται να υπερψηφίσουμε αυτόν τον προϋπολογισμό. Είναι ένας προϋπολογισμός που για άλλη μια φορά έγινε στο πόδι, διευρύνει τη μαύρη τρύπα ρουφώντας υγιείς δυνάμεις ιδιωτών, ανθρώπων, νοικοκυριών, επιχειρήσεων.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Αμυρά Γεώργιο, Βουλευτή από το Ποτάμι.

Τον λόγο έχει τώρα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Παφίλης Αθανάσιος, για δώδεκα λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Να συνεχίσω από εκεί που σταμάτησε ο κ. Αμυράς.

Επειδή δεν είμαστε αφελείς ούτε «γλείφουμε το δάκτυλό μας», συνολικά γύρω από το θέμα της κλιματικής αλλαγής και της προ-

στασίας του περιβάλλοντος εξελίσσεται σήμερα μια διαπάλη τεράστιων οικονομικών συμφερόντων. Εκείνοι που το καταστρέφουν εμφανίζονται ως σωτήρες, μέχρι του σημείου που η πιο σοβαρή έκθεση που είχε γίνει για την κλιματική αλλαγή, όπου επικεφαλής ήταν ένας Ινδός, καταγγέλθηκε και το παραδέχθηκε και ο ίδιος ότι αλλοίωσε όλα τα στοιχεία προκειμένου να εξυπηρετηθούν τεράστια οικονομικά συμφέροντα. Αυτά παίζονται.

Όσο για την Αλόνησο, μου είπε ο Γιώργος ο Λαμπρούλης που είναι από τη Θεσσαλία, ότι καλές είναι αυτές οι δράσεις, αλλά στην Αλόνησο δεν έχουν γιατρό εκεί οι κάτοικοι!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Το ένα δεν αποκλείει το άλλο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Λέω, λοιπόν, ότι παίζονται τεράστια οικονομικά συμφέροντα. Αναφέρθηκε και ο Νίκος ο Καραθανασόπουλος και ο Σταύρος ο Τάσος, οι σύντροφοι Βουλευτές του ΚΚΕ, στο τι συμφέροντα παίζονται σε αυτό το πεδίο της πράσινης ανάπτυξης, των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, όλων αυτών που είναι πολύ «σύγχρονα» και «μοντέρνα»,...

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Μην εκνευρίζεσαι τώρα γιατί θα βρεις τον μπελά σου.

Λέω, λοιπόν, τι τεράστια οικονομικά συμφέροντα παίζονται, τι κρύβεται πίσω από διάφορες –εντός ή εκτός εισαγωγικών– οικονομικές δράσεις –δεν αναφέρομαι στον απλό κόσμο που έχει ευαισθησία και καλά κάνει και έχει–, τι χρηματοδοτήσεις, τι παίχτηκε στην Κοζάνη με την τρίτη μονάδα –αν δεν κάνω λάθος– πριν από κάποια χρόνια μέχρι να πουληθούν κάποια φίλτρα, οπότε μετά δεν υπήρχε κανένα περιβαλλοντικό πρόβλημα!

Επομένως, είναι ένα πεδίο σήμερα, όπου προσπαθούν να βρουν διέξοδο τα τεράστια συσσωρευμένα κεφάλαια. Και το αποτέλεσμα ποιο θα είναι, σε τελευταία ανάλυση; Ο ελληνικός λαός να πληρώνει πιο ακριβό ρεύμα απ' ό,τι πλήρωνε πριν και να φουσκώνουν οι τσέπες αυτών.

Ένα δεύτερο σχόλιο που θέλω να κάνω –για να μην σπαταλώ και τον χρόνο του επόμενου ομιλητή– αφορά το θράσος των φασιστών της Χρυσής Αυγής. Τους ακούσαμε να καταγγέλλουν το γεράκι των Αμερικανών, τον κ. Κέρι. Μα, ο 6ος Στόλος δεν ήταν στο Φάληρο –εμείς τον θυμόμαστε– που προστάτευε τη χούντα της οποίας τη σημαία σήκωσε ο Παππάς στην Κρήτη;

Ακούσαμε και κάτι ακόμα, ότι είναι διαφορετικοί από όλους τους υπόλοιπους. Ναι, γιατί είναι φασίστες! Πρόκειται για την πιο απάνθρωπη θεωρία που έχει γεννήσει η ανθρωπίνη σκέψη και την έχουν υλοποιήσει κιόλας. Απλώς τώρα προσπαθούν να αλλάξουν γραμμή, να εμφανιστούν ως εθνικιστές. Αυτό είναι. Είναι όμως οι ίδιοι από άλλη άποψη: Ο φασισμός είναι η εξουσία του κεφαλαίου, η εξουσία των πιο επιθετικών, των πιο αντιδραστικών τμημάτων του κεφαλαίου. Είναι γνήσιο και όχι νόθο τέκνο του ίδιου του καπιταλισμού. Αυτά υπερασπίζονται.

Τώρα, για να περάσω και στην συζήτηση του προϋπολογισμού, να ρωτήσω κατ' αρχάς ποια είναι η αντιπαράθεση που γίνεται αυτές τις ημέρες και εδώ και αρκετό καιρό βέβαια, αλλά συγκεκριμένα τώρα με τον προϋπολογισμό; Έχει ακούσει κανείς τη φράση «ανατροπή αυτής της πολιτικής» ή έστω «κατάργηση των μνημονίων»; Όχι.

Ο καυγάς γίνεται από τον υπό νέα μορφή δικομματισμό ή καλύτερα διπολισμό. Έχει ένα μπλοκ που είναι η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και το υπόλοιπο μπλοκ είναι Νέα Δημοκρατία, ΠΑΣΟΚ, Ποτάμι και Ένωση Κεντρώων, που μπήκε στο στερέωμα τώρα τελευταία και λέει πράγματα που κάνουν τη θάτσερ να φαντάζει αριστήρη σε αυτά που λέει.

Ποια είναι λοιπόν η αντιπαράθεση; Η αντιπαράθεση γίνεται όσον αφορά το ποια είναι η καλύτερη ομάδα –θα το πούμε έτσι–, ποια είναι κατάλληλη όχι για να καταργήσει πλέον, αλλά για να υλοποιήσει τα τρία μνημόνια τα οποία δεν έχουν καμμία αυτοτέλεια, δεν είναι κάτι ξεχωριστό το καθένα από αυτά –το έχουμε πει αυτό πάρα πολλές φορές και έχουμε δικαιωθεί–, αλλά αποτελούν συμπύκνωση των απαιτήσεων του κεφαλαίου και εξειδικεύονται βέβαια σε κάθε χώρα διαφορετικά, αλλά με κοινή στρατηγική.

Υπάρχει, όμως, και κάτι καινούριο και πρέπει να το πούμε –το είπε και ο Γιάννης ο Γκιόκας–, ότι πέρα από το ότι ο ΣΥΡΙΖΑ μιλάει με δύο γλώσσες, άλλα στα χαρτιά και άλλα στα αφτιά, άλλα γρά-

φει στον προϋπολογισμό και άλλα προσπαθεί να πει στον κόσμο, πέρα από όλο αυτό, συνολικά πλέον δεν λέει ότι «είμαστε υποχρεωμένοι» στην επιχειρηματολογία του, υποστηρίζει με επιχειρήματα πια την αναγκαιότητα αυτής της πολιτικής την οποία εφαρμόζει σήμερα και μάλιστα το αποτυπώνει και στον προϋπολογισμό. Λέει ότι η συμφωνία η οποία έγινε ήταν θετική. Έχει σταματήσει αυτό το «δεν μπορούσαμε να κάνουμε αλλιώς, άλλες ήταν οι θέσεις μας», «υποχρεωθήκαμε» κ.λπ. και αρχίζει και επιχειρηματολογεί και ανταγωνίζεται με τη Νέα Δημοκρατία στο ποιος θα το εφαρμόσει καλύτερα.

Η όλη πάντως επιχειρηματολογία και όλο το προπαγανδιστικό οικοδόμημα των προηγούμενων χρόνων, βάσει των οποίων ο ΣΥΡΙΖΑ και οι ΑΝΕΛ εξαπάτησαν συνειδητά, κατά τη γνώμη μας, τον λαό –λέμε για την ηγεσία– και πήραν την κυβερνητική εξουσία, έχει καταρρεύσει από την ίδια την πραγματικότητα, όπως και το αντιμνημονιακό μέτωπο –ας το πω έτσι.

Το μνημόνιο τι είναι; Είναι οι απαιτήσεις του κεφαλαίου. Είναι οι ανάγκες του ίδιου του συστήματος σε συνθήκες κρίσης να προετοιμάσει την ανάκαμψη και να την αντιμετωπίσει. Δεν είναι κάτι το διαφορετικό, που ήρθε από το φεγγάρι και που έχει αναχθεί ως το άπαν. Αυτό έχει μια σημασία, κατά τη γνώμη μας, για τους εργαζομένους και τα λαϊκά στρώματα και τον λαό μας συνολικά, γιατί συγκεντρώνεται μεγάλη πείρα μέσα σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα.

Αυτή η πείρα τελικά τι αποδεικνύει; Έχει και μια άλλη σημασία για όσες δυνάμεις, σε όποια θέση του πολιτικού φάσματος και αν τοποθετούνται που προσπαθούν να ζωντανέψουν αυτό που έχει πεθάνει από την ίδια τη ζωή, δηλαδή το ονομαζόμενο «αντιμνημονιακό μέτωπο».

Είναι φανερό –και θα πω δυο λόγια ακόμα– ότι αυτή η σύγκρουση, η οποία γίνεται και μέσα στη Βουλή, πέρα από προθέσεις, αντικειμενικά είναι ψεύτικη.

Η γενικότερη σύγκρουση γινόταν για το ποιο μείγμα πολιτικής θα ακολουθηθεί τα προηγούμενα χρόνια και το αποκαλύπταμε αυτό. Τώρα το μείγμα έχει ομογενοποιηθεί. Τσακώνονται ποιος θα εφαρμόσει καλύτερα το ίδιο μείγμα, δηλαδή την καπιταλιστική ανάπτυξη. Αυτή είναι η ιστορία, ποιος είναι καλύτερος.

Τι αποδεικνύει, λοιπόν, η ίδια η πραγματικότητα; Ότι όποιος είναι μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, όποιος υποστηρίζει μια οικονομία που είναι στα χέρια των μονοπωλίων και την υπηρετεί, όποιος αποδέχεται και τη θηλιά του χρέους –ανεξαρτήτως πώς τη διαπραγματεύεται– που έχει ο λαός στον λαιμό, δεν μπορεί, όπως και αν ονομάζεται, όπως και αν θέλει να λέγεται, να εφαρμόσει φιλολαϊκή πολιτική.

Αυτό δεν είναι για να δικαιώσει τη θέση του ΚΚΕ, που το είχε πει εδώ και πάρα πολύ καιρό, είναι πια η ίδια η πραγματικότητα. Γι' αυτό, τι λέμε; Τι πρέπει να κάνει ο λαός; Επειδή ακριβώς δεν μπορεί να υπάρξει σ' αυτά τα πλαίσια φιλολαϊκή πολιτική, πρέπει να δημιουργήσει προϋποθέσεις γενικότερης ανατροπής άμεσα, με οργάνωση της ταξικής πάλης των αγώνων, με δημιουργία της λαϊκής συμμαχίας, να βάλει εμπόδια και να την σταματήσει, γιατί η επίθεση θα είναι διαρκείας, και να δημιουργήσει προϋποθέσεις συνολικής ανατροπής και να μην πέσει σε δυο μεγάλες παγίδες, που λέγονται συναίνεση και σταθερότητα.

Τι σημαίνει σήμερα να ζητάς από τον λαό τη συναίνεση; Σημαίνει ότι έχεις βάλει τα ξύλα, τον έχεις δέσει στην κλώνα και του λες «βάλε φωτιά, να καείς ο ίδιος». Αυτή είναι η συναίνεση. Όταν έχει μια διαμορφωμένη αντιλαϊκή βάρβαρη πολιτική, η οποία δρομολογείται και του ζητάς συναίνεση, τότε του ζητάς να υποταχθεί στην καπιταλιστική βαρβαρότητα. Δεν πρέπει να υπάρχει ποτέ συναίνεση.

Δεύτερον, τι σημαίνει σταθερότητα; Θέλουν, λέει, σταθερό φορολογικό σύστημα, για να αρχίσω από τα απλά. Δηλαδή; Κι άλλο. Είναι φτηνό, έλεγε ένας ομιλητής του ΣΥΡΙΖΑ. Είναι ακριβή, λέει, η Ελλάδα για τις επενδύσεις. Άρα, λιγότερη φορολογία στο μεγάλο κεφάλαιο.

Τι σημαίνει σταθερότητα; Να αποδεχθεί ο λαός τις εργασιακές σχέσεις της ζούγκλας, τις σχέσεις σύγχρονης γαλέρας, να είναι σύγχρονος σκλάβος. Αυτή είναι η σταθερότητα που ζητάει το ίδιο το σύστημα, όπως σταθερότητα είναι και σε μια σειρά άλλα πράγματα. Πρέπει να αποφύγει ο λαός αυτές τις δυο παγίδες.

Μια τρίτη παγίδα είναι οι δυνάμεις που σήμερα, λόγω της πολιτικής αυτής της Κυβέρνησης, έχουν βγει στα κεραμίδια, ξαφνικά, λες κι ο λαός ξεχνάει τι πολιτική εφάρμοσαν όλα τα προηγούμενα χρόνια.

Πάντως συναίνεση έχετε και μην παραπονιέστε. Το λέω γενικά, εννοώ έχει η Κυβέρνηση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Έξω έχουμε τη συναίνεση.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Η Κυβέρνηση, κύριε Βούτση, έχει στρατηγική συναίνεση. Όταν ζορίστηκε το σύστημα, όλοι μαζί ψηφίσατε το τρίτο μνημόνιο, ναι ή όχι; Έχετε στηρίξει άλλου είδους και ο κόσμος σιγά-σιγά θα το καταλάβει. Τι κριτική σας κάνουν όλοι; Σας κάνουν κριτική όσον αφορά το γιατί δεν επιταχύνετε αυτά τα μέτρα, αυτά που έχετε αποφασίσει. Αυτή είναι η ουσία της κριτικής, γιατί δεν τα επιταχύνετε.

Και βέβαια λένε ότι «εμείς που είμαστε πιο γνήσιοι εκφραστές αυτής της πολιτικής, δεν μπορούμε να χωνέσουμε ότι είμαστε και εκτός κυβέρνησης. Μπορούμε να τα εφαρμόσουμε καλύτερα». Η ουσία της κριτικής είναι το «εφαρμόστε τα» και ο καυγός γίνεται για το ποιος θα έχει το πάνω χέρι σε όλη αυτή την εφαρμογή της πολιτικής.

Υπάρχουν πλεονεκτήματα. Ένα πλεονέκτημα που έχει η Κυβέρνηση είναι ότι ο λαός δεν πιστεύει τους άλλους, γιατί τους έζησε όλα τα προηγούμενα χρόνια. Ένα δεύτερο πλεονέκτημα που έχει και που θα της βγει μπόμερανγκ και θυμηθείτε το...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Άστο αυτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Μόνο τα καλά σου αρέσουν! Κριτική δεν θέλεις να ακούς.

Ένα δεύτερο πλεονέκτημα που έχει προς το παρόν, αλλά θα βγει μπόμερανγκ – ξαναλέω – είναι ότι αυτά που περνάτε τώρα, δεν θα μπορούσαν να τα περάσουν εύκολα οι άλλοι. Η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ δεν θα μπορούσαν να περάσουν τέτοια βάρβαρα μέτρα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θέλω και τον χρόνο της δευτερολογίας μου και της τριτολογίας μου. Δεν θα ξαναμιλήσω.

Αυτό, όμως, άρχισε ο λαός να το αντιλαμβάνεται. Να είστε βέβαιοι ότι τα πρώτα ψήγματα της αντίστασης και της κινητοποίησης ήδη έχουν φανεί και αυτό που χρειάζεται είναι να μεταμορφωθεί αυτό σ' ένα λαϊκό ρεύμα αντίστασης και ανατροπής, γιατί η λύση βρίσκεται στη σύγκρουση με αυτήν την πολιτική, στη σύγκρουση με τις αιτίες αυτής της πολιτικής, που είναι η καπιταλιστική ιδιοκτησία, η συμμετοχή της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Εμείς απευθυνόμαστε στα λαϊκά στρώματα, σε όλους ανεξάρτητα με το τι ψήφισαν και τι επιλογές έκαναν και τους λέμε να συσπειρωθούν με βάση τα ταξικά τους συμφέροντα, να κάνουν στο πλάι τις ψεύτικες ελπίδες που καλλιεργούνται και να ανοίξουν τα φτερά μεγάλων λαϊκών αγώνων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, ζήτησα όλο το χρόνο που έχω και δεν θα ξαναμιλήσω. Είναι δώδεκα λεπτά και έξι λεπτά η δευτερολογία και τρία λεπτά η τριτολογία, δηλαδή είκοσι ένα λεπτά, αν δεν κάνω λάθος στην αριθμητική.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Είκοσι πέντε λεπτά για σένα!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Προϋπολογισμός, λοιπόν, ο πρώτος των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ.

Θα έλεγα σε ορισμένους να χαμηλώσουν τους τόνους, γιατί τουλάχιστον ορισμένοι, ακόμα και οι Υπουργοί είναι πιο προσεκτικοί. Είναι τουλάχιστον προκλητικό να λέτε στον ελληνικό λαό ότι αυτός ο προϋπολογισμός είναι διαφορετικός από τους προηγούμενους και έχει κοινωνικό χαρακτήρα.

Εμείς λέμε ότι είναι στην ίδια γραμμή με τους προηγούμενους, άρα είναι ίδιος. Διαφορετικός είναι χρονικά. Λέμε επίσης ότι κλιμακώνει την αντιλαϊκή επίθεση. Έχουμε άδικο; Θα το αποδείξουμε.

Είναι στρατηγικά διαφορετικός ο δικός σας προϋπολογισμός; Τι λέει στη σελίδα 29; Ποιοι είναι οι στρατηγικοί στόχοι. Λέει «θέλουμε ενισχυμένη δημοσιονομική υπευθυνότητα». Πρέπει να σας

πω ότι έχετε εξελιχθεί σε λογομάστορες. Αυτά που άνοιξε το ΠΑΣΟΚ με λέξεις που δεν καταλάβαινε κανένας, τώρα τα εφαρμόζετε εσείς.

Τι να καταλάβει ο εργαζόμενος από τις λέξεις «ενισχυμένη δημοσιονομική υπευθυνότητα»; Πρακτικά τι σημαίνει αυτό; Σε ποιον απευθύνεστε; Στο κεφάλαιο; Όχι. Σημαίνει, πληρώστε, πληρώστε, πληρώστε και το λέτε στα λαϊκά στρώματα.

Ποιος είναι ο δεύτερος στρατηγικός άξονας; «Σταθερό και ελκυστικό περιβάλλον για τις επιχειρήσεις». Αυτό δεν λέει; Διαβάστε το, το έχω εδώ. Πού απευθύνεται εδώ; Στο κεφάλαιο. Άρα, λοιπόν, είναι στην ίδια στρατηγική με τους προηγούμενους; Αυτό δεν έκαναν και οι προηγούμενοι παλιότερα;

Ενδιάμεσα λέει – γιατί δεν θέλω να παραποιήσω τίποτα – ότι προβλέπονται και μέτρα ανακούφισης. Αυτό για να μην πω ότι είναι σύντομο ανέκδοτο, να πω ότι είναι λάθος. Τίποτα δεν έχει.

Ποιοι είναι οι άξονες, για να δούμε εάν είναι διαφορετικός ο προϋπολογισμός; Οι άξονες είναι: «Σημαντικές διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις σ' ένα ευρύ φάσμα πεδίων πολιτικής, ώστε να διευκολυνθεί – προσέξτε – η οικονομική δραστηριότητα, να ενισχυθεί το επενδυτικό κλίμα, να αυξηθεί η επιχειρηματικότητα». Αυτά δεν έλεγαν και οι προϋπολογισμοί της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ όλα τα προηγούμενα χρόνια που κυβερνούσαν; Αυτά ακριβώς έλεγαν με τις ίδιες λέξεις.

Ποιες είναι αυτές οι μεταρρυθμίσεις; Πρώτον, αγορά εργασίας. Τι σημαίνει μεταρρύθμιση στην αγορά εργασίας; Μήπως θα φέρετε το 751; Μήπως θα καταργήσετε τις ελαστικές σχέσεις εργασίας και τη σύγχρονη δουλεία; Πουθενά. Θα προχωρήσετε πιο πέρα, δηλαδή σε πιο φθηνή εργατική δύναμη ή στην καλύτερη περίπτωση θα μένουμε στα σημερινά επίπεδα που είναι επίπεδα δουλειάς.

Δεύτερον, πρόωση και επιτάχυνση των ιδιωτικοποιήσεων. Αυτό δεν είναι; Αυτή δεν είναι η πολιτική σας; Δεν προχωράτε γρήγορα σε ιδιωτικοποιήσεις σε όλους τους τομείς ενώ το καταγγέλλατε; Καλά είπε ο φίλος μου και γείτονας κ. Μανιός, «ο νεοφιλελευθερισμός είναι να τα δώσεις όλα στους ιδιώτες». Μα, αυτό δεν κάνετε;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΝΙΟΣ: Όχι ακριβώς.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Τι κάνετε, δεν τα δίνετε στους ιδιώτες; Δεν υπογράψατε για τα αεροδρόμια; Δεν βγάξετε το λιμάνι, τα πάντα στο σφυρί; Διαφέρει επειδή έχει άλλη σφραγίδα; Τον άκουσα σε μια παθιασμένη ομιλία που μπορεί να εκφράζει συναισθήματα, αλλά η πραγματικότητα είναι τελείως διαφορετική απ' αυτά που λέμε.

Τρίτον, απελευθέρωση στρατηγικών τομέων της οικονομίας περαιτέρω.

Τέταρτον, αναμόρφωση του αστικού κράτους. Όλα αυτά που γίνονται σήμερα είναι για να υπάρξουν μέτρα ώστε να μπορεί το κράτος να υπηρετεί πιο εύκολα την επιχειρηματικότητα.

Αυτά έλεγαν και οι προηγούμενοι. Είναι σαν να διαβάσαμε τους προϋπολογισμούς των προηγούμενων χρόνων. Νέα αναπτυξιακά κίνητρα, δηλαδή ζεστό χρήμα στους επιχειρηματικούς ομίλους, φορολογική ασυλία για το μεγάλο κεφάλαιο.

Για πείτε μας, λοιπόν, για να δούμε αν δεν καταλαβαίνουμε καλά τα χαρτιά. Αυτά δεν ζητάει τόσα χρόνια το κεφάλαιο; Αυτά δεν πέρασαν μέσα από τα μνημόνια, το πρώτο, το δεύτερο και το τρίτο, πολύ γρήγορα; Αυτή δεν είναι η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης συνολικά σ' όλες τις χώρες με ή χωρίς μνημόνια; Αυτό ζητούν, αυτά ακριβώς τους δίνουμε.

Άρα, τι διαφορετικό έχει στρατηγικά αυτός ο προϋπολογισμός; Το ότι λέτε να θέλετε να κάνετε; Αυτό δεν έχει σημασία. Σημασία έχει η πολιτική που ακολουθείτε.

Λέμε επίσης ότι κλιμακώνει την αντιλαϊκή επίθεση. Έχουμε άδικο; Για να το δούμε. Πρώτο θέμα. Καταργείτε τίποτα αντιλαϊκό από τα προηγούμενα; Όχι. Τα διατηρείτε όλα. Προσθέτετε νέα βάρη, ναι ή όχι; Νέα μέτρα, λοιπόν, για το 2015 και το 2016, 7,3 δισεκατομμύρια. Οι νέοι φόροι είναι 4,2 δισεκατομμύρια, 41% ΦΠΑ, δηλαδή κατανάλωση.

Ποιος τους πληρώνει αυτούς τους φόρους; Ο πιο αντιλαϊκός φόρος είναι αυτός, όπως και οι έμμεσοι φόροι. Τα λαϊκά στρώματα τα φορτώνετε κι άλλο. Επίσης βάζετε 160 εκατομμύρια φόρους ακόμα στους αγρότες και 114 εκατομμύρια στους νέους

επαγγελματίες.

Δαπάνες, 3 δισεκατομμύρια περιστολή. Βγάλτε τα 500 εκατομμύρια για την Άμυνα, τα υπόλοιπα 2,6 δισεκατομμύρια από πού κόβονται; Από μισθούς, συντάξεις, από την πρόνοια, από τα ασφαλιστικά ταμεία, από την κοινωνική περίθαλψη. Το σύνολο είναι 8%, αν πληρώσουν οι μονοπωλιακοί όμιλοι και 92% οι εργαζόμενοι.

Αυτό είναι περαιτέρω κλιμάκωση της αντιλαϊκής επίθεσης, ναι ή όχι; Ποιον εξυπηρετεί αντικειμενικά; Είναι σκληρός, ταξικός και βάρβαρος αυτός ο προϋπολογισμός για τα λαϊκά στρώματα που καλούνται να τα πληρώσουν όλα, ναι ή όχι;

Και αν προσθέσουμε και ανοίξουμε το θέμα για το τι έρχεται ακόμα με το ασφαλιστικό, που αναβλήθηκε για τον Ιανουάριο – και σας το ξαναλέω ότι είναι αιτία πολέμου, είναι το τελευταίο πλέον, δηλαδή μετά δεν υπάρχει κάτι χειρότερο από την εξαθλίωση, κι εμείς, σε ό,τι μας αφορά, δεν πρόκειται να το επιτρέψουμε – αν δούμε και τα νέα μέτρα που έρχονται, άρα, λοιπόν, πάμε προς αυτήν την κατεύθυνση.

Λέγονται και αρκετά. Είπε μια Υπουργός –δεν είναι θέμα προσώπου– ότι είναι προϋπολογισμός αυτός είναι προϋπολογισμός πολέμου, αναγκαστικός. Βρισκόμαστε σε πόλεμο και επομένως, δεν μπορούμε να κάνουμε κάτι διαφορετικό. Ας συμφωνήσουμε.

Ποιοι είναι οι αντίπαλοι σε αυτόν τον πόλεμο; Να καθορίσουμε τα στρατόπεδα. Έτσι δεν γίνεται στον πόλεμο; Εκτός αν έχετε δε και καινούργια πράγματα εσείς. Ποιος είναι ο αντίπαλος, λοιπόν; Ποιος πολεμάει ποιον; Πολεμάει η διαφθορά; Σιγά. Αυτό είναι το άπαν; Φυσικά, υπάρχει και είναι στοιχείο του ίδιου του καπιταλιστικού συστήματος. Ποιος πολεμάει ποιον; Είναι ο πόλεμος κεφαλαίου και εργασίας, πόλεμος αδυσώπητος, συνεχής και αδιάκοπος, που προσπαθεί να τσακίσει κυριολεκτικά τα δικαιώματα, για να μπορέσει να φέρει την κερδοφορία. Είναι ή δεν είναι;

Με ποιο στρατόπεδο είστε εσείς; Με την εργασία; Όλα αυτά που σας απέδειξα πριν, με στοιχεία, δείχνουν ότι είστε με το κεφάλαιο, δυστυχώς, και ανεξάρτητα, λέω, από το τι λέει ο καθένας. Ποιος είναι ο αντίπαλος σήμερα; Είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση, ναι ή όχι; Είναι η ιμπεριαλιστική συμμαχία, ναι ή όχι; Αποδειχτηκε ότι είναι λυκοσυμμαχία, που λέγαμε εμείς, και για εμάς και για όλους τους λαούς, ναι ή όχι; Με ποιον είστε, λοιπόν; Κόντρα σε αυτήν ή όχι; Και αφήστε τώρα ότι υπάρχουν και δυνάμεις και τέτοια. Οι δυνάμεις αλλάζουν.

Τρίτο θέμα: Ποιος πολεμάει; Ο ιμπεριαλισμός με όλους τους λαούς και κινδυνεύουμε να γίνουμε ολοκαύτωμα στην περιοχή. Θα τα πω πιο ωμά. Τα είπε η Αλέκα Παπαρήγα. Τι κάνει η Κυβέρνησή σας; Πάει κόντρα στον ιμπεριαλισμό ή τα δέχεται όλα, για διάφορους λόγους; Δεν έχουμε και χρόνο να αναλύσουμε τους λόγους.

Άρα, μην μιλάμε για πόλεμο. Φυσικά, είμαστε σε πόλεμο και το αντιλαμβανόμαστε. Ποια είναι, λοιπόν, η προοπτική; Ο λαός δεν μπορεί να περιμένει τίποτα πια.

Και κλείνω με αυτό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μου το χαλάς στο καλύτερο!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΔΡΙΤΣΕΛΗ: Έχει και καλύτερο!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κι επειδή σε άλλες εποχές υπάρχει ένα σύνθημα που σημαδεύει όχι τη δική μας ιστορία αλλά και την ιστορία των λαών, που λέει «όταν ο λαός βρίσκεται μπροστά στον κίνδυνο της τυραννίας, διαλέγει ή τις αλυσίδες ή τα όπλα», αυτό, λοιπόν, στη σημερινή εποχή μεταφράζεται –για να μην αρχίσουν ορισμένοι και βγουν στα κεραμίδια– ότι όταν ο λαός βρίσκεται μπροστά στον κίνδυνο της καπιταλιστικής βαρβαρότητας και του εξανδραποδισμού, τότε διαλέγει τον οργανωμένο, σκληρό ταξικό αγώνα, τότε διαλέγει να χτίσει το δικό του στρατόπεδο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Τα όπλα είναι όπλα. Άσε τη μετάφραση.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Οι εργάτες, οι υπάλληλοι, οι αυτοαπασχολούμενοι, οι φτωχοί αγρότες διαλέγουν μια ισχυρή λαϊκή συμμαχία που θα αντιστέκεται και που άμεσα θα βάλει στόχο ανατροπής. Τότε μόνο μπορεί να αποσπάσει και τότε μόνο μπορεί να δημιουργήσει προϋποθέσεις για μια άλλη κοινωνία όπου ο πλούτος που παράγεται θα πηγαίνει σε αυτούς που τον παρά-

γουν και δεν θα τον τρώνε τα παράσιτα οι κεφαλαιοκράτες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Παφίλη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να πω κάτι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Όχι, σας παρακαλώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Όχι, δεν θα κάνω ομιλία. Ζητώ τον λόγο επί της διαδικασίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Για ποιο πράγμα τώρα;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Αυτό που ήθελα να πω είναι –απέφυγα να μιλήσω τόση ώρα– ότι ο προϋπολογισμός είναι κατ' εξοχήν ένα οικονομικό ζήτημα και πρέπει να είναι παρόντες ή παρούσες από την Κυβέρνηση οι Υπουργοί Οικονομικών. Απουσιάζουν από το πρωί. Πρέπει να επιμεληθείτε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού): Κάνετε λάθος. Ήταν εδώ ο κ. Τσακαλώτος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Κοντονή, αυτήν τη στιγμή δεν υπάρχει εκπρόσωπος του Υπουργείου Οικονομικών. Κι εσείς ήρθατε πολύ αργότερα και απουσιάζουν από πολλή ώρα πριν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Στο μεγαλύτερο μέρος παρίστανται.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού): Κάνετε λάθος. Είμαι εδώ από το πρωί.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Ενημερώστε παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Καλώς.

Ο Βουλευτής Λευκάδας της Νέας Δημοκρατίας κ. Αθανάσιος Καβαβάδης ζητεί άδεια ολιγοήμερης απουσίας στο εξωτερικό, για προσωπικούς λόγους. Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Προχωρούμε στην τοποθέτηση του Προέδρου της Βουλής κ. Νικολάου Βούτση. Κύριε Βούτση, έχετε τον λόγο. Πόσο χρόνο θέλετε, κύριε Πρόεδρε;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Δώδεκα λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Έχετε τον λόγο για δώδεκα λεπτά με ανοχή.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακόμα και στην έκθεση της Τραπεζής της Ελλάδος που μας έδωσαν πριν από δύο ώρες, υπάρχει ένας σαφής τόνος –μια νότα, θα έλεγε κανείς– αισιοδοξίας για τα οικονομικά πράγματα της χώρας, τουλάχιστον από ένα σημείο και ύστερα –από την αρχή σχεδόν, αλλά σίγουρα από ένα σημείο και ύστερα– της νέας χρονιάς, όπως επίσης υπάρχει θετική αποτίμηση για την ανακεφαλαιοποίηση –και το λέω γιατί εδώ ακούστηκαν πολλές κορώνες επ' αυτού του ζητήματος– και το αποτέλεσμα της, που γλιτώνει και 16 δισεκατομμύρια περίπου από τα χρέη, σε σχέση με τη δανειακή σύμβαση. Και αυτό είναι σημαντικό.

Θα ήταν παράξενο η Αντιπολίτευση να ψήφιζε ή να ενέκρινε τον προϋπολογισμό. Δεν θα λειτουργούσε η δημοκρατία. Είναι απολύτως εύλογο το ότι δεν υπερψηφίζει τον προϋπολογισμό. Πλην, όμως, θα περίμενε κανείς μερικά πράγματα να ειπωθούν στη συζήτηση που αναπτύσσεται εδώ και μέρες στη Βουλή, κυρίως όσον αφορά τι λέει και τι προτείνει η Αντιπολίτευση, κυρίως η Αξιωματική Αντιπολίτευση, για το τι πρέπει να γίνει.

Επιτρέψτε μου να σας πω ότι πέρυσι τέτοιο καιρό –και το θυμάστε και δείτε και τα Πρακτικά– η Αξιωματική Αντιπολίτευση, ο ΣΥΡΙΖΑ, εμείς τότε, σε όλες τις ομιλίες μας είχαμε ένα σύνολο θετικών προτάσεων, πέραν του καταγγελτικού λόγου κ.λπ., για το πώς θα μπορούσε σε κάθε τομέα να χαρακτηριστεί και να προχωρήσει μια άλλη πολιτική. Κάποιες από αυτές απεδείχθη εκ των πραγμάτων και μέσα στη συγκεκριμένη συγκυρία ότι χρονικά δεν θα μπορούσαν να υλοποιηθούν τουλάχιστον αυτό τον χρόνο, άλλες ενδεχομένως απεδείχθησαν ότι ως προτεραιότητες δεν ήταν σωστές, οτιδήποτε. Πάντως υπήρχε η κατάθεση ενός συνόλου θετικών προτάσεων για την υπέρβαση της κρίσης, σε άλλη κατεύθυνση από την τότε Κυβέρνηση.

Σήμερα δεν έχουμε ακούσει τίποτα. Θέλω να εξάρω ως προς

αυτό το ότι στην ομιλία του ο κ. Δένδιας πραγματικά -ψάχνοντας να ακούσω κάτι θετικό και από άλλους- είπε για το ασφαλιστικό να φτιάξουμε έναν κουμπάρ σε σχέση με τη δημόσια περιουσία και την αξιοποίησή της και το έβαλε στη συζήτηση. Και επαναλαμβάνω ότι χρειάζεται αυτό να το εξάρει κανείς. Οτιδήποτε άλλο, από ένα σύνολο ομιλιών, είναι σε μια κατεύθυνση άρνησης, καταγγελίας, διαφοροποίησης, χωρίς καμμία θετική εναλλακτική πρόταση.

Και αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό, διότι συνδέεται και με άλλα πράγματα. Θα περίμενε κανείς, παραδείγματος χάριν, προς τους Ευρωπαίους -αν πούμε ότι προηγούμενως δεν θα μπορούσε να διαμορφωθεί ένα μέτωπο θετικών προτάσεων- να υπάρχει ένα μέτωπο αντιστάσεων σε σχέση με αυτά που πράγματι συμβαίνουν, που πιέζουν τη χώρα, εν προκειμένω αυτήν την Κυβέρνηση. Ξεχάσατε πολύ γρήγορα ότι πέρυσι δεν ολοκληρώθηκε η πέμπτη αξιολόγηση και δεν είχαν κάνει δεκτές ούτε τις δικές σας προτάσεις και το e-mail Χαρδούβελη κ.λπ. Τα ξεχάσατε.

Δηλαδή, σήμερα ως προς τους Ευρωπαίους εταίρους τι ορθώνεται από αυτήν τη Βουλή απέναντι; Δεν ακούγεται κουβέντα από πλευράς Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Όσον αφορά την κινδυνολογία, παραδείγματος χάριν, ή μάλλον την επικινδυνότητα που εμπεριέχει εκ των πραγμάτων η συζήτηση για το θέμα της Σένγκεν -το οποίο δυο-τρεις ημέρες έρχεται και ξανάρχεται και συζητιέται και σωστά συζητιέται, διότι η κατάσταση και η πραγματικότητα είναι τέτοια που συζητιούνται σε όλη την Ευρώπη αυτά- θα ορθωθεί μια άμυνα, μια καταγγελία ενάντια σε αυτούς που θέλουν να διώξουν και να σπρώξουν τη χώρα έξω από τη Σένγκεν, σε αυτήν την περίπτωση εν προκειμένω, να ή όχι;

Δεν μπορεί να σιωπά η Αξιωματική Αντιπολίτευση σε αυτό και να ψάχνει μήπως ο Μουζάλας ή η Χριστοδουλοπούλου δεν τα έκαναν καλά και οδήγησαν τη χώρα να είναι επί ξύλου κρεμάμενη για να βγαίνει ο Σλοβάκος, ο Ούγγρος κ.λπ. και να λείει να φύγει η χώρα από τη Σένγκεν, και από εκεί και πέρα σιωπή. Δεν γίνεται.

Όμως, θα πω και για άλλα, για να μην αισθάνεσθε ότι αδικείται ο λόγος σας, για την παιδεία, για το περίφημο 23%, το οποίο πράγματι θυμάστε ότι ήταν κάπου στις τεσσεράμισι το πρωί, όταν ήρθε σε ένα καλοκαίρι. Είχαν έρθει και οι συνδικαλιστές της παιδείας και ψάχναμε να δούμε τι; Ψηφίσατε, ψηφίσαμε. Ευτυχώς δεν υλοποιήθηκε.

Η Κυβέρνηση είχε προτείνει, εξ όσων γνωρίζω, το 0%, 6%, 13% αντ' αυτού, δηλαδή αντί του 23%, το οποίο δεν ήταν κακό, δηλαδή το 0% για νήπια κ.λπ., το 6% για τη μάζα, που είναι τα φροντιστήρια ξένων γλωσσών κ.ά., που όλες οι οικογένειες όλων των διαστρωματώσεων δίνουν, έστω για να καταγραφεί ως φορολογική ύλη, η οποία σήμερα δεν καταγράφεται και το 13% για λύκεια, γυμνάσια, κ.λπ. και γινόταν μία συζήτηση. Ήρθε η Ευρωπαϊκή Ένωση και είπε ή 0% ή 23% και εξαναγκάστηκε η Κυβέρνηση ως προς αυτό, πήγε στο 0% και έψαχνε τα κρασιά κ.λπ..

Εσείς τι θέση έχετε; Γιατί δεν στηρίζετε το 0%, 6%, 13% ενδεχομένως; Γιατί το 0% ή 23%; Τι προβάλατε σε αυτό; Επαναλαμβάνω πράγματα που είναι ψηφισμένα από την ελληνική Βουλή το καλοκαίρι σαν τέτοια.

Άλλα θέματα: Θα πω για το τραπεζικό σύστημα. Έχετε αντιληφθεί -διότι βλέπω και αξιολογους πρώην Υπουργούς που είχαν μία δραστηριότητα και μία εμπειρία και οι οποίοι πυροβολούσαν αυτές τις μέρες για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών- ότι ζητήθηκε από τη χώρα μας -και παίζεται ακόμη- να είναι η μόνη χώρα στην Ευρώπη που να έχει μόνο συστημικές τράπεζες 100%; Ενώ δεν υπάρχει χώρα που να έχει πάνω από 70% συστημικές, έχουν και τις άλλες τράπεζες που μπορούν και κάνουν τις στοχευμένες δουλειές, επενδύσεις στη μικρή επιχειρηματικότητα σε όλες τις χώρες. Από τη χώρα μας απαιτήθηκε -και τα γνωρίζετε, δεν θέλω να αναφερθώ από μικροφώνου σε λεπτομέρειες- να υπάρχουν μόνο οι τέσσερις τράπεζες και να κλείσουν όλες οι άλλες και οι συνεταιριστικές.

Δεν σας άκουσα πουθενά. Τι συνέβη; Τίποτε. Μόνο για την ανακεφαλαιοποίηση και το πώς την έκανε η Κυβέρνηση, που την έκανε δυστυχώς και δεν μπορούσε να γίνει διαφορετικά, ευτυχώς ως προς το αποτέλεσμα, τα 5,6 μόνο δισεκατομμύρια. Σας είπα και τι λείει η έκθεση της Τράπεζας της Ελλάδας.

Όμως, γι' αυτό το μείζον θέμα, σε σχέση με την κατεύθυνση του τραπεζικού συστήματος στη χώρα, γιατί δεν λέτε τίποτε; Όλη σας την πείρα πού την ακουμπάτε; Τι έχετε να πείτε εσείς επ' αυτού; Πώς θα το διορθώσετε μεθαύριο ή πώς σήμερα βοηθάτε την Κυβέρνηση να το διορθώσει;

Θα μπορούσα να αναφερθώ και σε πολλά άλλα πράγματα, όπως στο μέλλον της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συνταράσσεται η Ευρωπαϊκή Ένωση την τελευταία διετία, ουκρανικό, προσφυγικό, η διατλαντική συμφωνία, η οικονομική κρίση, οι στρατηγικές της λιτότητας, η σύγκρουση που γίνεται μέσα σε ένα πολυπολικό διεθνές σύστημα ισχύος, οι πόλεμοι κ.λπ. Κουβέντα για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σαν να μιλάμε ότι υπάρχει μία Αξιωματική Αντιπολίτευση στην Ελλάδα απολύτως επαρχιώτικη -πολιτικά επαρχιώτικη, εννοώ- που βλέπει ανάμεσα στο τρίγωνο, όπως λέγαμε παλιά, Κολωνάκι, τάδε κ.λπ. το τι συμβαίνει στην πολιτική ζωή του τόπου.

Πείτε θέσεις γι' αυτά τα πράγματα. Τι πρέπει να γίνει με την αρχιτεκτονική του ευρώ; Τι πρέπει να γίνει με το θέμα της δημοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, με το Ευρωκοινοβούλιο, με τον προτιπολογισμό, με τα άλλα που είπε χθες ο κ. Τσακαλώτος εδώ, απαντώντας και κάνοντας έναν γόνιμο διάλογο με τον κ. Λοβέρδο;

Εσείς πού είστε μέσα σε αυτό το πράγμα; Δεν υπάρχουν, δεν είναι μέσα στην ατζέντα σας, την ύλη σας. Το λέω ως δυστύχημα, δεν το λέω ως ευτύχημα.

Ύστερα, επιτρέψτε μου να σας πω το εξής. Οι εκλογές έγιναν χθες. Αισθάνεσθε καθόλου την ανάγκη να αναλογιστείτε, να αναδιατυπώσετε, να μελετήσετε τι έχει συμβεί σε αυτήν τη χώρα, μέσα από τις μνημονιακές πολιτικές της τελευταίας πενταετίας; Αισθάνεσθε την ανάγκη; Δεν το λέω με την έννοια της αυτοκριτικής προς τον λαό ή μέσα στο κόμμα σας. Δεν με ενδιαφέρει αυτό. Με ενδιαφέρει το εξής; Λέτε πραγματικά τέσσερις φορές να εξαπάτησε η Αριστερά -εν προκειμένω, ο ΣΥΡΙΖΑ- το λαό μέσα σε ενάμιση χρόνο; Διότι ακούω από το πρωί μέχρι το βράδυ για εξαπατήσεις: «εξαπατήθηκαν», «οι αυταπάτες», «οι εξαπατήσεις», μία, δύο, τρεις, τέσσερις. Δεν σκέφτεστε ότι μπορεί να συμβαίνει και κάτι άλλο, ότι μπορεί να συμβαίνουν άλλα πράγματα, ότι μπορεί να έχουν αλλάξει τόσο πολύ τα πράγματα και οι συνειδήσεις και οι προοπτικές και οι ελπίδες του κόσμου και η κοινωνική διαστρωμάτωση και τα ταξικά συμφέροντα και η ευρωπαϊκή διάσταση σε σχέση με τις σχέσεις της χώρας; Τίποτε. Μηδέν. Κανένας προβληματισμός γι' αυτό το ζήτημα.

Υπάρχει πεδίο συνεννόησης -και εννοώ ευρύτατης συνεννόησης- με τις επιμέρους διαφοροποιήσεις σε διάφορα θέματα; Βεβαίως και υπάρχει. Βέβαια, θα αναφερθώ στο προσφυγικό όπου έγιναν, απ' ό,τι φαίνεται, κάποια βήματα στο Προεδρικό Μέγαρο, τουλάχιστον απ' όσους ήταν εκεί, αλλά εξ όσων γνωρίζω και από τη συζήτηση μέσα στη Βουλή, ενδεχομένως αυτό το ζήτημα, δηλαδή το προσφυγικό θέμα, τυγχάνει και ευρύτερης, θα μπορούσε να πει κάποιος, σύμπλησης κάποιων κεντρικών απόψεων.

Θα πω, όμως, για τα εξής ζητήματα τα οποία είναι επί θύραις και γι' αυτό κάνω αυτή την ομιλία σήμερα, επειδή έχουμε μιάμιση ημέρα μπροστά μας και καλό είναι μέχρι αύριο να έχουμε τοποθετηθεί.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Προέδρου της Βουλής)

Επιτρέψτε μου λίγο χρόνο, κύριε Πρόεδρε.

Πρώτον, οι συντάξεις. Είπε ο Πρωθυπουργός να υπάρξει μία συμφωνία ότι δεν θα μειωθούν οι συντάξεις. Άρα, τι εννοεί; Διότι, είναι προφανές πως υπάρχουν «συν-πλην» και μέσα στον προτιπολογισμό και αλλού -τα έχουμε δει όλοι- και άρα, να αναζητηθούν από κοινού οι λύσεις, τα καλάθια, οι κουμπάρδες -έτσι τα λένε- μεσομακροπρόθεσμα, όχι ad hoc, για μία χρονιά, γιατί καταλαβαίνετε ότι δεν το τσιμπάει κανείς αυτό. Θυμάστε τι έκανε η Νορβηγία σε σχέση με τα πετρέλαια της τότε που τα είχε βρει. Έλυσε το πρόβλημά της για τα επόμενα τάδε χρόνια.

Να δούμε εδώ και να γίνει μία ευρύτατη συζήτηση σε σχέση με τον κουμπάρ και με τις πραγματικές αδυναμίες στην κεφαλαιοποίηση, που προήλθαν μέσα από τις αιτίες που έχουν αναλυθεί και για τις οποίες φταίει, φταίνε. Δεν μπαίνω σε αυτήν τη συζήτηση. Γιατί δεν κάνετε μία γόνιμη συζήτηση πάνω σε αυτό;

Γιατί δεν μπαίνετε σε αυτήν τη συζήτηση; Τι περιμένετε ακριβώς; Να πέσει ο ΣΥΡΙΖΑ και να έρθει η Νέα Δημοκρατία; Άστα να πάνε στο διάλογο!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΤΣΑΝΙΩΤΗΣ: Κυριακή κοντή γιορτή!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Αυτά δεν γίνονται. Αφήστε!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Λέω, λοιπόν, πρώτον, μία συμφωνία στη βάση της μη μείωσης των συντάξεων.

Δεύτερον, για τις εργασιακές σχέσεις, υπάρχει απαίτηση -και το ξέρουν πάρα πολύ καλά, κυρίως από πλευράς του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου- για απελευθέρωση των απολύσεων, παραπέρα ελαστικών σχέσεων, κ.λπ. κ.λπ.. Μπορεί να γίνει μία συμφωνία, ένα αρραγές μέτωπο για να ξανάρθουν οι συλλογικές συμβάσεις και όλα τα συμπαρομαρτούντα και να υπάρξει και άμυνα και να γίνουν διορθωτικά βήματα σε σχέση με το μείζον θέμα των εργασιακών σχέσεων, να φύγουμε από τον εργασιακό μεσαίωνα; Είναι κάτι που παίζεται τώρα. Πείτε το. Το έχετε πει και το παλεύετε κ.λπ. -δεν το συζητώ- απλώς από όλες τις πτέρυγες να διαμορφωθεί αυτή η αντίληψη.

Τρίτον, το χρέος. Ελπίζω πια όλοι να έχουμε καταλάβει ότι δεν είναι βιώσιμο. Δεν είναι δυνατόν! Την ίδια κουβέντα κάναμε πέρυσσι τέτοιον καιρό, πρόπερσι, αντιπρόπερσι, αν είναι ή δεν είναι βιώσιμο. Ε, δεν είναι! Το λένε απαξάπαντες ότι δεν βγαίνει και αρχίζουν και ψάχνουν διάφορες μεθόδους απομείωσης, ονομαστικής απομείωσης, κουρέματος, που δεν το λένε κουρέμα ή θα το πουν κάποιοι κουρέμα κ.λπ. κ.λπ..

Συμφωνούμε ότι δεν είναι βιώσιμο; Δεν το έχω ακούσει ακόμη. Προκαλούμε επί ενάμιση χρόνο και ως αξιωματική αντιπολίτευση, που ήμασταν σε εκείνα τα Έδρανα και τώρα, ως Κυβέρνηση, για να υπάρξει έστω επ' αυτού μία συνολική στάση ότι «παιδιά, δεν βγαίνει με αυτό το χρέος, ούτε εθνικό σχέδιο παραγωγικής ανασυγκρότησης της χώρας μπορεί να γίνει στη βάση των δεσμεύσεων που υπάρχουν ετησίως, εάν πρόκειται να αποπληρωθεί όλο αυτό το χρέος». Υπάρχουν διάφορες πλευρές, πλούσιος διάλογος και επιστημονικός και άλλος για το πώς θα μπορούσε να διεκδικηθεί από τη χώρα η μεγαλύτερη δυνατή απομείωση του χρέους. Πάμε μαζί σε αυτό το πράγμα. Δεν καταλαβαίνω γιατί όχι.

Άρα, λοιπόν, υπάρχει ένα ευρύτατο πλαίσιο στο οποίο ιδού πεδίο δόξης λαμπρό, κρατώντας όλη την κριτική για το πώς φτάσαμε εδώ, πώς είναι τα νούμερα έτσι, αλλιώς, το ένα, το άλλο. Αλίμονο! Αλλιώς, δεν θα υπήρχε Συμπολίτευση και Αντιπολίτευση. Δεν είναι δυνατόν, όμως, να μη γίνεται καθόλου συζήτηση γι' αυτό το πράγμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτές τις μέρες, και στη βάση του ότι δεν γίνεται αυτός ο ουσιαστικός διάλογος, αναπτύσσονται σενάρια πολιτικής φαντασίας των κέντρων διαπλοκής. Ξανά μανά. «Παρενθέσεις», για την Κυβέρνηση. Οικουμενικές κυβερνήσεις. Αποσταθεροποίηση του πολιτικού συστήματος, που καταγγέλλεται και από πλευρές της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, με αφορμή τη συζήτηση και τη διαδικασία -είναι εντελώς δικό της θέμα- που έχει επιλέξει για την επιλογή της ηγεσίας της.

Δεν πρέπει να μπει ένα τέρμα και σε αυτήν την αντιδημοκρατική πρακτική, που είναι πραγματικά ένα σχέδιο κάποιων που δεν θελήσανε το πρώτο οκτάμηνο, που ήταν πόλεμος -και τώρα είναι δεύτερος πόλεμος- να χάσουν τα συμφέροντά τους και βάζουν σαν πιόνι το πολιτικό σύστημα ή επιχειρούν να το βάλουν, για να μπορέσουν να μείνουν αλώβητα τα δικά τους συμφέροντα; Δεν πρέπει να υπάρχει ένα μέτωπο δημοκρατίας από όλη τη Βουλή απέναντι σε αυτούς;

Σε τελευταία ανάλυση αυτός ο προϋπολογισμός είναι ένα σωστό εργαλείο, ένα επαρκές για αυτή τη φάση εργαλείο, για την εφαρμογή και τήρηση του οδικού χάρτη στον οποίο πριν από πολύ λίγο καιρό με την ανάλυση των προγραμματικών δηλώσεων της Κυβέρνησης ο Πρωθυπουργός από αυτό το Βήμα είχε αναφερθεί, όπως και ο Υπουργός των Οικονομικών, και τα λοιπά.

Παραμένουμε πιστοί, πρώτον, στην ανάγκη ανατροπής της πολιτικής λιτότητας σε ευρωπαϊκή κλίμακα. Και έχει πολύ μεγάλη...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Σε ευρωπαϊκή.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Σε ευρω-

παϊκή κλίμακα, κύριε Παφίλη. Και έχει πολύ μεγάλη σημασία αυτό που έγινε στην Πορτογαλία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Έχει πολύ μεγάλη σημασία να δούμε το τι θα γίνει και να βοηθήσουμε όλοι να γίνει και στην Ισπανία, να βοηθήσουμε όλοι να γίνει και σε άλλες χώρες, να αξιοποιήσουμε όλες τις μικρές, τις τόσες αντιφάσεις του συστήματος, ακριβώς για να μπορέσει να ηττηθεί η στρατηγική της λιτότητας σε ευρωπαϊκή κλίμακα και βεβαίως να ηττάται και σε κάθε μία χώρα ξεχωριστά, αλλά όχι πρωτίστερα και σαν ένα απονενοημένο διάβημα ενός αποκομμένου στρατεύματος -ας πούμε- το οποίο πηγαίνει στο άπειρο.

Δεύτερον, είπαμε -και ξαναλέμε- ότι αυτή η Βουλή με την εξάντληση της θητείας της και αρκετά πριν, μπορεί να είναι η Βουλή όπου θα υπάρξει η απεξάρτηση και ο απεγκλωβισμός από τα μνημόνια και τις δεσμεύσεις που δεσμεύουν σήμερα τη λαϊκή κυριαρχία. Και αυτό θα γίνει. Το πιστεύω ακράδαντα. Για χρόνια θα είναι κυβερνήσεις πλειοψηφίες δημοκρατικά εκλεγμένες και με στήριξη του λαού και εδώ και στην κάλη και στον δρόμο, με κορμό τη ριζοσπαστική Αριστερά της ταξικής, κοινωνικής, λαϊκής μεροληψίας και της ιστορικής ευθύνης για το πού πηγαίνει ο κόσμος και ο λαός μας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Νικόλαο Βούτση Πρόεδρο της Βουλής.

Πριν προχωρήσουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, πενήντα μαθήτριες και μαθητές και τέσσερις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 1^ο Γυμνάσιο Λευκάδας.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Προχωρούμε με τον Αναπληρωτή Υπουργό Εξωτερικών κ. Νικόλαο Ξυδάκη, ο οποίος έχει τον λόγο για οκτώ λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δύο λόγια για την πολιτική πράξη που επιχειρείται μέσω του προϋπολογισμού και μέσω των αλληπάλληλων πράξεων, οι οποίες είναι απ' ενός οι δεσμεύσεις από τις συμφωνίες, απ' ετέρου πράξεις που προκύπτουν από το πολιτικό πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ. Δυο λόγια και σ' ό,τι αφορά το δικό μας πεδίο ευθύνης, του Υπουργείου Εξωτερικών. Αλλά και δυο λόγια για τις ενέργειες, τις πράξεις, αλλά και τις πολιτικές που ξεδιπλώνονται στην εξωτερική πολιτική, σ' ό,τι αφορά κυρίως το ακανθώδες ζήτημα που απασχολεί την Ευρώπη, το προσφυγικό.

Σ' ό,τι αφορά τον προϋπολογισμό του Υπουργείου Εξωτερικών, αρμόδιος είναι ο Υπουργός Εξωτερικών ο κ. Κοτζιάς, να σας τα πει αναλυτικά, εφόσον έρθει εδώ. Αυτό που μπορώ να πω εγώ είναι ότι ο προϋπολογισμός του Υπουργείου Εξωτερικών κινείται σε ιστορικά χαμηλά, είναι πιθανόν κάτω και από το 0,2% του εθνικού τακτικού προϋπολογισμού. Έχουν γίνει πρωτοφανείς περικοπές. Έχει υποδιπλασιαστεί σχεδόν, σε σχέση με πριν από την κρίση.

Προσπαθούμε με κάθε τρόπο να περιστείλουμε τις περιττές δαπάνες. Δυστυχώς, περιστέλλονται μερικές πολύ. Οι περισσότερές φτάνουν σε σημείο να δυσχεραίνεται η πλήρης λειτουργία του εκτενούς διπλωματικού δικτύου της χώρας μας.

Η χώρα μας έχει ομογένεια, έχει διασπορά σε όλα τα μήκη και πλάτη της γης. Έχει μια μεγάλη ναυτιλία. Είναι μια χώρα με μεγάλη παρουσία στο διπλωματικό πεδίο και έχει ένα πολύ εκτενές διπλωματικό δίκτυο. Πολλά προξενία έχουν συγχωνευθεί ή κλείσει. Δεν χρειαζόντουσαν. Έχουν αλλάξει οι καιροί. Ωστόσο, με πολύ μεγάλες προσπάθειες και με πολύ μεγάλη ένταση στην εργασία και της διπλωματικής υπηρεσίας και των υπαλλήλων προσαρμόζεται η εκπροσώπησή μας σε όλα τα διεθνή φόρα. Είμαστε παρόντες σε όλες τις πολυμερείς συζητήσεις. Στις διμερείς σχέσεις έχουμε πολύ καλές επιδόσεις και ανοίγουμε πολλά και-

νούργια πεδία.

Είναι, επίσης, βασικός ο ρόλος που παίζει το Υπουργείο σε αυτήν την καινούργια προσπάθεια που κάνει η χώρα να αναπτύξει διεθνείς οικονομικές σχέσεις και να προσελκύσει επενδύσεις. Είναι πολύ καλά συντονισμένο με την εγχώρια οικονομία του τουρισμού. Προσπαθεί με κάθε τρόπο -και με τις εκδόσεις βίζας και με κάθε άλλο τρόπο- να διευκολύνει την προσέλκυση επισκεπτών στη χώρα μας.

Τώρα, στο γενικότερο πλαίσιο η δική μου εκτίμηση είναι ότι πρόκειται για έναν σκληρό προϋπολογισμό, αναμφίβολα. Δεν το έχει κρύψει η Κυβέρνηση. Είναι, όμως, ένας προϋπολογισμός ζυγισμένος. Προσπαθεί να αφήσει δυνατότητες εκδίπλωσης της οικονομίας και συναφώς οπωσδήποτε της κοινωνίας μετά το 2016. Και γνωρίζουμε ότι είναι ενταγμένος σε μια δρομολόγηση, σε έναν οδικό χάρτη όπου προεξάρχουν οι μεγάλες ρυθμίσεις σε ζητήματα ακανθώδη, όπως το ασφαλιστικό, τα οποία ασφαλώς θα έχουν μια μακρόπνοη στόχευση να μπει μια τάξη, δυστυχώς, σε μια περίοδο όπου η ανεργία, η μαύρη εργασία και η απορρύθμιση της εργασίας έχουν υποσκάψει το ασφαλιστικό σύστημα. Όμως, νομίζω ότι μετά από αυτό το οδόσημο των τελικών ρυθμίσεων, μπορούμε να προσδοκούμε βάσιμα -είναι βέβαιο- ότι θα ξαναέρθει, θα ξαναμπει στο πρόγραμμα με την συνεισφορά του το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο -αναμένονται περί τα 20 δισεκατομμύρια- και θα ανοίξει ο δρόμος για την ένταξη της Ελλάδας στο πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης. Αυτό νομίζω ότι είναι το ίδιο σημαντικό, υπό μία έννοια, με την ρύθμιση του χρέους.

Η χαμένη ρευστότητα θα μπορέσει να ξαναβρεθεί και νομίζω ότι σε μερικούς μήνες θα μπορούμε να κοιτάμε διαφορετικά από ό,τι αυτήν τη στιγμή που είμαστε κάτω από την μέγερη των σκληρών μεταρρυθμίσεων που επιβάλλει η συμφωνία -αυτών που είμαστε αναγκασμένοι να κάνουμε και πρέπει να κάνουμε, για να βγούμε μπροστά- και στην απρόσμενη ιστορική κρίση που ξύπνησε με το κύμα των προσφύγων και των μεταναστών.

Πάνω σε αυτό, πρέπει να πούμε ότι ούτε η Ελλάδα ούτε η Ευρώπη ήταν προετοιμασμένες. Οι προβλέψεις ήταν για υποτριπλάσιες ροές στο πιο δυσμενές σενάριο. Φαίνεται, όμως, ότι πολλοί παράγοντες γεωπολιτικοί και γεωστρατηγικοί επέτειναν και τον όγκο του προσφυγικού κύματος και επιτάχυναν τους ρυθμούς και έφεραν πολύ πιο κοντά το σημείο υπερχειλίσης.

Η δική μας θέση, παγίως εκφρασμένη και σε όλα τα ευρωπαϊκά φόρα και σε όλα τα μεσογειακά και διεθνή φόρα, είναι ότι προέχει να δοθεί το γρηγορότερο δυνατόν μια πολιτική λύση στην πολεμική σύρραξη στη Ρωσία. Γι' αυτό χαιρετίζουμε την πρωτοβουλία της Βιέννης στην οποία μετέχουν και δυτικές χώρες, αλλά και το Ιράν και η Ρωσία και χώρες του αραβικού κόσμου.

Φαίνεται ότι μετά το τρομερό χτύπημα στο Παρίσι -το οποίο ως το δούμε σαν μία εξαγωγή του τρόμου και της φρίκης που βιώνει η Μέση Ανατολή στην καρδιά της Ευρώπης- η Ευρώπη ξυπνά. Αρμυνίζεται πολύ γρήγορα και προσπαθεί να αναλάβει πολιτική και διπλωματική πρωτοβουλία. Είναι βάσιμες οι ενδείξεις -και ελπίζουμε να γίνουν και αποδείξεις- ότι όλο το βάρος της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα πέσει στην πολιτική λύση. Ενεργοποιείται, διότι η κρίση που εξαγει αυτήν τη στιγμή ο συριακός πόλεμος έχει δύο μορφές. Δεν είναι μόνο η ασύμμετρη απειλή της τρομοκρατίας. Είναι και η εξαγωγή των εκατοντάδων χιλιάδων πονεμένων ανθρώπων -ίσως και πάνω από ένα εκατομμύριο- που καταφθάνουν ή έχουν καταφθάσει στην Ευρώπη ή λατάρουν να φύγουν από τις γκρεμισμένες πόλεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Αναπληρωτή Υπουργού)

Έτσι καταλαβαίνουμε ότι όλη η Μεσόγειος είναι μία γειτονιά με αλληλένδετα συμφέροντα. Αυτές τις καταστροφές μόνο πολιτικά με αλληλεγγύη, σωφροσύνη και με γνώμονα την ειρήνη και την ασφάλεια στην περιοχή μπορούμε να αντιμετωπίσουμε.

Θα ήθελα να πω δυο λόγια για τις απειλές, τις άδικες επιθέσεις και τα ψέματα που έχουν διασπαρεί τα τελευταία εβδομήντα στα διεθνή media. Νομίζω ότι αυτό έχει να κάνει, πρώτον, με την αμηχανία της Ευρωπαϊκής Ένωσης να αντιμετωπίσει συνολικά, ολιστικά και πολιτικά ένα μείζον ιστορικό πρόβλημα και ελάχιστα με τις δικές μας υπαρκτές τεχνικές δυσκολίες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Αναπληρωτή Υπουργού)

Δύο λεπτά θα χρειαστώ ακόμα, κύριε Πρόεδρε.

Εμείς από την αρχή έχουμε ομολογήσει ότι δεν μπορούμε να αντιμετωπίσουμε μόνοι μας όλον αυτόν τον όγκο της προσφυγιάς. Είναι ένα πρόβλημα ευρωπαϊκό και όχι ελληνικό. Είπαμε από την πρώτη στιγμή ότι οι πρόσφυγες πρέπει να διευκολυνθούν για τις μεταγκαταστάσεις από τις τουρκικές ακτές ή από τις χώρες της Μέσης Ανατολής, όπου καταυλίζονται σε πρόχειρους καταυλισμούς. Πρέπει η Ευρώπη να βοηθήσει αυτό το κύμα.

Με σχετική καθυστέρηση ανελήφθη η ευρωπαϊκή πρωτοβουλία. Έγινε η συζήτηση και η συνεργασία με την Τουρκία, αλλά πάντα τα γεγονότα τρέχουν πιο γρήγορα απ' ό,τι κινείται η Ευρωπαϊκή Ένωση και η γραφειοκρατία της. Ωστόσο, φαίνεται ότι υπάρχει η πολιτική βούληση.

Όμως, ταυτόχρονα βλέπουμε ότι αυτή η μεγάλη κρίση, η δεύτερη μετά τη μεγάλη οικονομική κρίση και την ενδιάμεση της Ουκρανίας, δοκιμάζει τη συνοχή και την ενότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Υπάρχουν πολιτικές δυνάμεις σε κάποιες ευρωπαϊκές χώρες, οι οποίες θέλουν να αγνοούν και τις ιδρυτικές συνθήκες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τις συνθήκες που έχουν όλοι προσυπογράψει, όπως τη Συνθήκη της Γενεύης, που προβλέπουν πώς μεταχειρίζεται τον πρόσφυγα, πώς τον μετανάστη, πώς τον αιτούντα άσυλο ή τον αιτούντα ανθρωπιστική βοήθεια.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ)

Η Ευρώπη, αν εισακουσθούν αυτές οι φωνές, κινδυνεύει να πιάει πριν από τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο, πριν από τις μεγάλες κατακτήσεις του Διεθνούς Δικαίου και των Διεθνών Οργανισμών.

Έχω εδώ να καταθέσω στο Σώμα το άρθρο 78 της Συνθήκης της Λισαβόνας που έχουν προσυπογράψει όλα τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το συναφές άρθρο της Συνθήκης της Γενεύης, το οποίο είναι κοινό ευρωπαϊκό δίκαιο και αναπόσπαστο μέρος του ευρωπαϊκού κεκτημένου.

(Στο σημείο αυτό ο Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών κ. Νικόλαος Ξυδάκης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Σας πληροφορώ, λοιπόν, ότι απ' αυτά που βλέπουμε και στις συνόδους Υπουργών και στις συνόδους ηγετών, ακούγονται φωνές που αμφισβητούν τις ίδιες τις ιδρυτικές Συνθήκες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τις ίδιες τις νομικές, πολιτικές και ηθικές αξίες που βρίσκονται στον πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Νομίζω ότι η Ελλάδα έχει κάνει τα πάντα τους τελευταίους μήνες για να βγάλει ασπροπρόσωπη την Ευρώπη, να σώσει εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους, να κάνει πάνω από ογδόντα χιλιάδες διασώσεις μέσα στη θάλασσα. Δυστυχώς, έχουμε θρηνηθεί θύματα. Όλα αυτά τα κάνει σε μία κατάσταση δημοσιονομικής ασφυξίας μετά από πέντε και έξι χρόνια οικονομικής κρίσης. Νομίζω ότι έχουμε συμβάλλει όσο λίγοι στον ευρωπαϊκό πολιτισμό αυτούς τους δύσκολους μήνες μέσα στην πολιτική μας μετάβαση, μέσα σε περίοδο εκλογών, μέσα σε περίοδο ανασύνταξης του κρατικού μηχανισμού και της Κυβέρνησης.

Οι καλύτερες κριτικές είναι καλώςδεχτες, αλλά η κριτική η οποία προέρχεται από ξενοφοβικά και μισανθρωπικά αντανάκλαστικά, δεν θα πρέπει καν να εισακούονται.

Σας ευχαριστώ πολύ και για το χρόνο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Τον λόγο έχει ο κ. Παπαφιλίππου από το ΣΥΡΙΖΑ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΦΙΛΙΠΠΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όντας ριζοσπάστης αριστερός, φρονώ ότι αυτές οι μέρες είναι ιδιαίτερα σημαντικές, γιατί συζητείται ο πρώτος προϋπολογισμός που έχει καταθέσει η Κυβέρνηση της Αριστεράς σε συνεργασία με τους ΑΝΕΛ.

Λόγω δε αυτού του γεγονότος τίθεται εκ των πραγμάτων το εξής ερώτημα: Με δεδομένη τη δυσμενέστατη σημερινή οικονομική και κοινωνική συγκυρία -για την οποία βέβαια δεν φέρουν ευθύνη ο ΣΥΡΙΖΑ και οι ΑΝΕΛ- αυτός ο προϋπολογισμός έχει θε-

τικό και αριστερό πρόσημο για τη χώρα μας και για το λαό μας και ειδικότερα για την κοινωνική πλειοψηφία αυτού, δηλαδή τους άνεργους, τους χαμηλόμισθους, τους μικρομεσαίους και χαμηλοσυνταξιούχους που ταξικά υπερασπίζεται ο ΣΥΡΙΖΑ και που έχουν πληγεί περισσότερο από τις καταστροφικές οικονομικές και κοινωνικές πολιτικές που έχουν εφαρμόσει τα τελευταία πέντε χρόνια οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας;

Θυμίζω ότι αυτές οι πολιτικές προκάλεσαν στη χώρα μας και τους συμπατριώτες μας έναν οικονομικό και κοινωνικό Αρμαγεδδώνα που συνοψίζεται επιγραμματικά στα εξής: μείωση του ΑΕΠ κατά 25,7%, εκτίναξη του χρέους από 126,7% του ΑΕΠ το 2009, στο 178,6% το 2014, τρομακτική αύξηση της ανεργίας και ιδίως αυτής των νέων, μείωση των εισοδημάτων σε ποσοστό περίπου 40%, μεγάλη μείωση των συντάξεων, εξαφάνιση των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων και μεγάλων διαστάσεων ανθρωπιστική κρίση.

Για τον λόγο αυτό, ο ελληνικός λαός που έχει και μνήμη και κρίση, αν και οι συνάδελφοι των δύο παραπάνω κομμάτων τον εμφανίζουν ως πνευματικά ανάπηρο, σε δύο αλληπάλληλες εκλογικές αναμετρήσεις έθεσε αυτά τα δύο κόμματα στο περιθώριο και ανέθεσε τη διακυβέρνηση της χώρας στο ΣΥΡΙΖΑ και τους ΑΝΕΛ.

Όμως, για να δοθεί έγκυρη και ασφαλής απάντηση στο παραπάνω ερώτημα, δηλαδή στο αν ο παρών προϋπολογισμός έχει θετικό και αριστερό πρόσημο, θα πρέπει αυτός ο προϋπολογισμός να ιδωθεί και να αξιολογηθεί ως ο πρώτος προϋπολογισμός από τους τέσσερις τέτοιους των ετών 2016-2019, δηλαδή της τετραετούς κυβερνητικής θητείας μας, αφού όλοι μαζί θα σηματοδοτήσουν τη δημοσιονομική στρατηγική της Κυβέρνησής μας.

Στο σημείο αυτό κρίνω αναγκαίο να επισημάνω ότι παρά τους ευσεβείς πόθους διαφόρων πολιτικών και οικονομικών κύκλων, είτε διαπλεκομένων μεταξύ τους, είτε όχι, για πρόωγη πτώση της Κυβέρνησης, η Κυβέρνησή μας είναι απολύτως βέβαιο ότι θα εξαντλήσει την τετραετία, αφού η πλειοψηφία που τη στηρίζει είναι απόλυτα συμπαγής και αποφασισμένη να φέρει σε πέρας το δύσκολο έργο που της εμπιστεύθηκε το Σεπτέμβριο ο ελληνικός λαός. Θυμίζω δε ότι αυτό το έργο συνοψίζεται επιγραμματικά στα εξής: Στο τέλος της τετραετίας να βγει η χώρα μας από την επιτροπεία και να υπάρξει ανάκαμψη της οικονομίας με την κοινωνία και τους συμπολίτες μας όρθιους.

Επανερχόμενος στο συζητούμενο προϋπολογισμό και εξετάζοντάς τον υπό την προαναφερθείσα σκοπιά, κρίνω αναγκαίο να κάνω τις παρακάτω επισημάνσεις που βασίζονται στα επιμέρους στοιχεία του και σε όσα διακηρύχθηκαν και ανέλυσαν σε βάθος και με πειστικό τρόπο από το Βήμα της Βουλής τόσο οι Υπουργοί της Κυβέρνησής μας όσο και πολλοί από τους συναδέλφους μου.

Οι στόχοι της Κυβέρνησής μας, λοιπόν, σε ορίζοντα τετραετίας είναι οι εξής: Πρώτος στόχος είναι η διατήρηση της δημοσιονομικής ισορροπίας. Αυτό αποτυπώνεται στους στόχους πρωτογενών πλεονασμάτων στο ισοζύγιο του προϋπολογισμού της τάξης του 0,5% του ΑΕΠ το 2016, του 1,75% το 2007 και του 3,5% τα έτη 2018 και 2019, όταν πλέον η οικονομία θα έχει ανακάμψει από την ύφεση.

Δεύτερος στόχος είναι να τεθεί τέρμα στην αναπαραγωγή της υφεσιακής ροής της ελληνικής οικονομίας με τον απεγκλωβισμό της από τα υψηλότερα πρωτογενή πλεονάσματα που προέβλεπαν τα προγράμματα των προηγούμενων κυβερνήσεων από το 2010 έως το Γενάρη του 2015. Τα νέα και κατά πολύ χαμηλότερα πρωτογενή πλεονάσματα θα επιτρέψουν να εφαρμοστεί χαλαρότερη δημοσιονομική πολιτική, να συμπίεστεί λιγότερο η ζήτηση και να αντιμετωπιστούν επαρκέστερα κοινωνικά προβλήματα και να αρθούν αδικίες.

Τρίτος και σημαντικότερος στόχος είναι η μεγάλη ενίσχυση του κοινωνικού προϋπολογισμού, δηλαδή του προϋπολογισμού για την καταπολέμηση της ανεργίας και της ανθρωπιστικής κρίσης, για την υγεία και την παιδεία.

Ενδεικτικά παραθέτω κάποια σημαντικά στοιχεία του κοινωνικού προϋπολογισμού. Πρώτον, το σύνολο των εξόδων του κοινωνικού προϋπολογισμού αυξάνεται κατά 823 εκατομμύρια ευρώ

σε σχέση με τον προηγούμενο Προϋπολογισμό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα τελειώσω σε ένα λεπτό.

Δεύτερον, στον κοινωνικό προϋπολογισμό περιλαμβάνονται δαπάνες για την καταπολέμηση της ανεργίας, για λοιπές παροχές ασθενείας, για προνομιακές παροχές, για ενίσχυση των δημόσιων νοσοκομείων ως προς τις προμήθειες αγαθών και την παροχή υπηρεσιών. Έχουν προκηρυχθεί εννιακόσιες ογδόντα πέντε θέσεις και επίκειται η προκήρυξη άλλων δύο χιλιάδων τετρακοσίων σαράντα μόνιμων θέσεων.

Έχουν προβλεφθεί στον τακτικό προϋπολογισμό οι δαπάνες για την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης και για την επέκταση του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος σε εθνικό επίπεδο. Και τέταρτον, προβλέπεται αύξηση των δαπανών κατά 62 εκατομμύρια ευρώ για την παροχή επιδόματος κοινωνικής αλληλεγγύης για τους ανασφάλιστους υπερήλικους.

Δεν θα πρέπει, δε, να παραληφθεί η ενίσχυση, μέσω πάλι του προϋπολογισμού, δημόσιων επενδύσεων για πρώτη φορά, που θα τροφοδοτεί σημαντικά την ανάκαμψη και θα υποστηρίξει την έξοδο της οικονομίας από την κρίση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο πυρήνας του παρόντος προϋπολογισμού είναι συνδυασμός της δημοσιονομικής ισορροπίας με την κοινωνική δικαιοσύνη. Αυτή η προτεραιότητα δεν υπάρχει σε κανέναν άλλο προϋπολογισμό και αποτελεί μέσα σε αντίθετες συνθήκες και μεγάλους οικονομικούς περιορισμούς, το αριστερό αποτύπωμα της Κυβέρνησης στον προϋπολογισμό του 2016.

Όσο, δε, κατά τα επόμενα χρόνια θα εισρέουν στα κρατικά ταμεία αυξημένα έσοδα από την πάταξη της φοροδιαφυγής, της φοροαποφυγής και του λαθρεμπορίου και θα εξοικονομούνται δαπάνες από το δημόσιο με τη χρήση δικών του κτηρίων, το μερίδιο που θα δεσμεύεται για τον κοινωνικό προϋπολογισμό θα είναι μεγαλύτερο και το αριστερό αποτύπωμα θα ενισχύεται.

Για τους προαναφερθέντες λόγους, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αυτονόητο ότι θα υπερψηφίσω τον προϋπολογισμό.

Δυστυχώς, ο χρόνος δεν μου επιτρέπει να ασκήσω και εγώ την κριτική από την πλευρά μου ως προς όσα ισχυρίζονται και διακηρύττουν οι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο Υφυπουργός Εξωτερικών κ. Δημήτριος Μάρδας.

Κύριε Μάρδα, αυτή είναι η δευτερολογία σας, αλλά να ξέρετε ότι υπάρχει ανοχή χρόνου.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΡΔΑΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, σε γενικές γραμμές είμαι πάντοτε σύντομος, αλλά σήμερα, εφόσον το θέλετε, θα είμαι λιγότερο σύντομος.

Καθώς τελειώνει η χρονιά και έχουν ακουστεί αρκετά πράγματα τα οποία σχετίζονται σε γενικές γραμμές άμεσα με τον προϋπολογισμό και το χρέος ή με οτιδήποτε άλλο επηρεάζει τον κρατικό προϋπολογισμό, θα ήθελα να κάνω κάποιες επισημάνσεις, οι οποίες προκάλεσαν αρκετό ενδιαφέρον όταν τις άκουσα στη Βουλή.

Έρχομαι, λοιπόν, στο κούρεμα του χρέους. Όπως θυμάστε, το ονομαστικό κούρεμα ήταν της τάξης των 137,9 δισεκατομμυρίων ευρώ. Άκουσα με ενδιαφέρον κατ' επανάληψη στη Βουλή ότι το πραγματικό κούρεμα –και ο κ. Βενιζέλος το είπε αυτό– ήταν της τάξης των 167 δισεκατομμυρίων ευρώ. Αυτή είναι μια θέση η οποία ομολογουμένως παρουσιάζει ενδιαφέρον, γιατί, ξέρετε, όταν εμείς οι οικονομολόγοι ακούσουμε κάτι το οποίο δεν συνάδει με αυτό το οποίο γνωρίζουμε, είναι εύλογο να το ψάχνουμε.

Και χωρίς, βέβαια, ο κ. Βενιζέλος να δώσει κάποιες εξηγήσεις, το έψαξα και έχει εν πολλοίς δίκιο, γιατί έλαβε κατά νου ένα σύνολο παραγόντων, που στην ουσία πράγματι, μπορούσαν να οδηγήσουν στην αύξηση του κουρέματος του χρέους, τα 167 δισεκατομμύρια ευρώ, ως πραγματικού μεγέθους, καθώς, υποθέτω, ότι έλαβε κατά νου –και ορθά έλαβε κατά νου– κάποια πράγματα τα οποία είχαν σχέση, για παράδειγμα, με τους τόκους που θα πληρώναμε αν δεν είχαμε αυτό το κούρεμα. Οπότε, όλα αυτά τα στοιχεία οδηγούν ομολογουμένως σε μια αύξηση του

ονομαστικού χρέους στα 167 δισεκατομμύρια ευρώ, που είναι το πραγματικό χρέος.

Αυτό, βέβαια, θα ήταν πλήρως σωστό αν οι όποιοι υποστηρίζουν αυτήν την ανάλυση, λάβουν υπόψη όλους του παράγοντες που επηρεάζουν το πραγματικό χρέος. Διότι αν λάβουμε υπόψη όλους τους παράγοντες και όχι μόνο κάποιους που επηρεάζουν το πραγματικό χρέος ή το πραγματικό «κούρεμα», τότε, σύμφωνα με μελέτες που έχουν βγει -και έχουμε εδώ- από την Τράπεζα της Ελλάδος, αλλά και άλλες μελέτες που έχουν παραχθεί και στα πανεπιστήμια και σε ινστιτούτα, το πραγματικό κούρεμα είναι της τάξης των 51,2 δισεκατομμυρίων ευρώ. Άρα, δεν είναι 167 δισεκατομμύρια ευρώ, αλλά 51,2 δισεκατομμύρια ευρώ.

Και αυτό ερμηνεύεται πάρα πολύ απλά από το εξής γεγονός: Όταν κάποιος κουρέψει ένα χρέος ή πάρει πίσω κάποια χρήματα από κάποιον και του τα δώσει κάτω από το τραπέζι, τότε δεν βλέπουμε μόνο το τι έχει πάρει, αλλά και το τι έχει δώσει και πρέπει να βγει το καθαρό αποτέλεσμα. Και πράγματι πρέπει να γίνεται ανάλυση σε όρους πραγματικού χρέους ή πραγματικού κουρέματος, κάτι το οποίο η Τράπεζα της Ελλάδος -επαναλαμβάνω- τον ανεβάζει στα 51,2 δισεκατομμύρια ευρώ και όχι στα 167 δισεκατομμύρια ευρώ.

Χωρίς να είμαι απόλυτος, τις προάλλες ο αγαπητός συνάδελφος που ήταν στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, στην αποστροφή του λόγου του σε ένα παρόμοιο θέμα, αναφέρθηκε σε ένα τέτοιο νούμερο, το οποίο προέκυπτε μέσα από τον συλλογισμό τον οποίο αναπτύσσετε πάνω στο έδρανο. Βέβαια, εκείνη την ώρα δεν είχα τον χρόνο να απαντήσω, αλλά ενδεχομένως μπορούμε κάποια ώρα να το δούμε κατ' ιδίαν, γιατί ως ένα βαθμό αυτά που είπατε συνάδουν με τις εκθέσεις της Τράπεζας της Ελλάδος.

Έρχομαι σε ένα δεύτερο θέμα το οποίο συζητήθηκε και το οποίο είναι τα capital controls. Έγινε μια συζήτηση η οποία άρχισε από ένα σημείο το οποίο έλεγε ότι λόγω των capital controls, η ύφεση στη χώρα θα ήταν από 2,6% έως 4%. Τότε, με τους υπολογισμούς που έκανα, είπα -χωρίς, βέβαια, να έχω ακριβή στοιχεία- ότι αυτή η ύφεση δεν θα ξεπερνούσε το 1% και ότι ήταν υπερβολικά τα ποσοστά τα οποία δόθηκαν. Σύμφωνα με τον προϋπολογισμό, αυτή η ύφεση είναι κάτω από το 1%. Άρα, ήταν υπερβολικά αυτά τα οποία είχαν ακουστεί.

Και το θέμα το οποίο αξίζει να διερευνήσει ίσως και εδώ κάποια επιστημονική επιτροπή της Βουλής είναι το εξής: Θα είχαμε capital controls αν υπήρχε η Νέα Δημοκρατία; Αυτή η ερώτηση έχει πάρα πολύ ενδιαφέρον.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Όχι αν υπήρχε, αλλά αν κυβερνούσε. Γιατί υπάρχει η Νέα Δημοκρατία!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΡΔΑΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Αν κυβερνούσε! Με συγχωρείτε. Να συμπληρώσω, «αν υπήρχε ως Κυβέρνηση».

Δεν μπορώ να πω με βεβαιότητα ότι θα είχαμε. Όμως και λίγο δύσκολα μπορεί να πει κάποιος με βεβαιότητα -με τα δεδομένα που έχουμε στα χέρια μας- ότι δεν θα υπήρχαν capital controls. Σας δίνω κάποια δεδομένα, τα οποία μπορεί βέβαια να μην οδηγούν αυτή τη στιγμή σε ασφαλή συμπεράσματα, αλλά δεν μπορούν να αποκλείσουν και αυτό το γεγονός το οποίο σας ανέφερα: Ως το 2014 είχαμε έξοδο από τις τράπεζες περίπου 115 δισεκατομμυρίων ευρώ. Υπήρχε μεγάλη απόκλιση στο πρωτογενές πλεόνασμα του 2014, κάτι το οποίο έχουμε πει κατ' επανάληψη και έχει πλέον βεβαιωθεί με τα πραγματικά δεδομένα.

Η αβεβαιότητα για το κλείσιμο της συμφωνίας του Φλεβάρη του 2015 ήταν δεδομένη. Δεν μπορούσε, δηλαδή, να πει κάποιος εκ των προτέρων, ότι θα κλείνατε το Φλεβάρη του 2015 την όποια νέα συμφωνία που θα υπογράφατε. Αυτό σημαίνει ότι δεν θα παίρνατε και τα 7 δισεκατομμύρια ευρώ, τα οποία είχαν προγραμματιστεί να δοθούν, έχοντας υπόψη ότι από τον Αύγουστο του 2014 είχαμε να παίρνουμε κάποια χρήματα τα οποία μας όφειλαν.

Δεν θα έρθω στα ταμειακό έλλειμμα της περιόδου, το οποίο και αυτό επηρεάζει. Και θυμάστε -το έχουμε πει- ότι σύμφωνα με τα δεδομένα που είχαμε παραλάβει, στις 24 Φεβρουαρίου είχαμε ένα ταμειακό έλλειμμα της τάξης των 350 εκατομμυρίων ευρώ. Αν βάλουμε και κάποια άλλα δεδομένα, τότε το ερώτημα, «Αν υπήρχε

ως κυβέρνηση η Νέα Δημοκρατία θα είχαμε κούρεμα;», μπορώ να σας πω ότι είναι λίγο έωλο. Και θα άξιζε τον κόπο να γινόταν μία μελέτη, έτσι ώστε να δούμε ποια από τις δύο θέσεις καταρρίπτεται. Η υπόθεση, όμως, είναι δύσκολο να καταρριφθεί, σύμφωνα με τα λίγα δεδομένα που σας έδωσα και κάποια άλλα, τα οποία υπάρχουν και μπορούν να οδηγήσουν σε αυτό το αποτέλεσμα.

Με αυτές τις παρατηρήσεις ήθελα να κλείσω τις απόψεις μου για τον προϋπολογισμό. Είναι θέσεις που ακούστηκαν καθ' όλη τη διάρκεια μετά τις εκλογές. Θεωρώ ότι δεν απαντήθηκαν και πως θα ήταν σκόπιμο να δοθούν οι απαραίτητες διευκρινήσεις τόσο σε ό,τι αφορά το κούρεμα του χρέους, όσο και σε ό,τι αφορά το ερώτημα περί capital controls κάτω από μια οποιαδήποτε άλλη οικονομική πολιτική, την οποία θα ακολουθούσε η χώρα, η οποία θα συνέχιζε αυτά τα οποία είχατε προδιαγράψει έως το 2014.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Τον λόγο έχει ζητήσει ο κ. Λοβέρδος.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα κι εγώ τον λόγο για ένα λεπτό ως γενικός εισηγητής.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΓΙΑΛΛΑΣ: Δεν προβλέπεται.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Κάνετε λάθος, προβλέπεται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Εάν επιτρέπει ο κ. Λοβέρδος. Είναι ο αμέσως επόμενος μετά τον κ. Μάρδα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κανένα πρόβλημα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Αφού συμφωνεί και ο κ. Λοβέρδος, έχετε τον λόγο, κύριε Σταϊκούρα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΓΙΑΛΛΑΣ: Δεν προβλέπεται, κύριε Πρόεδρε. Κι εγώ ζήτησα χθες τον λόγο ως γενικός εισηγητής και με απορρίψατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ήταν για άλλο θέμα.

Κύριε Σταϊκούρα, έχετε τον λόγο για ένα λεπτό.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Κατ' αρχήν, ο κύριος Υπουργός με την τοποθέτησή του επιβεβαίωσε ότι έγινε αναδιάρθρωση χρέους στο παρελθόν. Άρα, ουσιαστικά, επιβεβαιώσατε, πέρα και πάνω από τους αριθμούς, ότι το χρέος μειώθηκε ως απόλυτος αριθμός. Αυτό καλό είναι να το πείτε και στις δύο Κοινοβουλευτικές Ομάδες, διότι ισχυρίζονται ότι δεν έγινε τίποτα στο παρελθόν.

Μπορεί να υπάρχει διαφωνία στο ύψος των αριθμών, αλλά το ύψος του χρέους μειώθηκε και άλλαξε και η δομή και το προφίλ του χρέους, δηλαδή η έκταση της ληκτότητας των ομολόγων και το ύψος των επιτοκίων, με αποτέλεσμα οι τόκοι να είναι πολύ χαμηλότεροι. Χαίρομαι, γιατί συμφωνήσαμε σε αυτό.

Σε ό,τι αφορά τώρα τους κεφαλαιακούς περιορισμούς, θέλω να σας πω ότι δεν υπήρξε ποτέ περίπτωση, με οποιαδήποτε κυβέρνηση, εάν ακολουθούσε τον βηματισμό που είχαμε μέχρι και τον Φεβρουάριο του 2015, να υπήρχαν κεφαλαιακοί περιορισμοί, διότι πολύ απλά οι κεφαλαιακοί περιορισμοί είναι το αποτέλεσμα του ότι η Κυβέρνηση βρέθηκε εκτός προγράμματος στο τέλος Ιουνίου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Οικειοθελώς.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Το κλείσιμο των τραπεζών και οι κεφαλαιακοί περιορισμοί ήταν το αποτέλεσμα των πράξεων και παραλείψεων της τότε κυβέρνησης μέσα στο καλοκαίρι.

Άλλωστε -το είπατε κι εσείς- τον Φεβρουάριο η τότε κυβέρνηση ζήτησε τα 7 δισεκατομμύρια ευρώ. Απλά τα ζήτησε στο τέλος της αξιολόγησης, που όμως τυχαίως το τέλος της αξιολόγησης ήταν στο τέλος Ιουνίου. Σύμφωνα με τον τότε Υπουργό Οικονομικών, η Ελλάδα δεν είχε ανάγκη χρημάτων τον Φεβρουάριο, είχε ανάγκη αξιοπρέπειας.

Άρα, δεν υπήρξε θέμα κεφαλαιακών περιορισμών και κλεισίματος των τραπεζών από καμία κυβέρνηση -ακόμα κι από την Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ- εάν ακολουθούσε τον βηματισμό που είχε προηγηθεί, δηλαδή να κλείσει το πρόγραμμα τον Φεβρουάριο ή εάν υπήρχε μια μικρή παράταση, που εσείς ζητήσατε, να μπορούσε να γίνει εκταμίευση χρηματικών ποσών στο μεσοδιάστημα.

Οι κεφαλαιακοί περιορισμοί ήταν το αποτέλεσμα των πράξεων και των παραλείψεων της Κυβέρνησής σας και το ίδιο και το ότι η χώρα βρέθηκε εκτός προγράμματος μέσα στο καλοκαίρι.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Δημοκρατικής Συμπαράταξης κ. Λοβέρδος.

Κυρίες Λοβέρδο, είναι η δευτερολογία σας, αλλά θα υπάρξει ανοχή χρόνου, όπως υπάρχει με όλους τους ομιλητές.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είχα την ευκαιρία εχθές, στην πρωτολογία μου, να εκθέσω τις απόψεις της Δημοκρατικής Συμπαράταξης για τον προϋπολογισμό του 2016, με έναν τρόπο - όπως φιλοδόκησα και ελπίζω να τα κατάφερα- ολοκληρωμένο, σκληρό ως προς την κριτική απέναντι στην Κυβέρνηση, αλλά δίκαιο ως προς την ορθότητα των επιχειρημάτων και πάντως χωρίς χαρακτηρισμούς, υπονομεύσεις και επανάληψη ενός κακού παρελθόντος της τελευταίας πενταετίας, όπου η Αντιπολίτευση αρίστευσε στην υπονόμευση και στη συκοφάντηση. Αρίστευσε τότε.

Χάρηκα τον διάλογο με τον Υπουργό Οικονομικών εχθές για τις απόψεις που υπάρχουν σήμερα και συζητούνται στη σύγχρονη σοσιαλδημοκρατία και καλωσορίζω τον Υπουργό Οικονομικών σε αυτόν τον διάλογο. Είναι μία μετατόπιση, οπωσδήποτε, σε σχέση με το πρόσφατο παρελθόν και το δικό του, αλλά και του κόμματός του. Πάντως, η συζήτηση αυτή είναι ευπρόσδεκτη και μπορεί να είναι και σε ένα επίπεδο γενικότερο και χρήσιμη.

Θέλω να κάνω δύο αναφορές για όσα είπε ο κ. Μάρδας εχθές, επειδή φύγατε μετά. Έκανα μία αναφορά, γενικότερα, για το κλίμα αποεπένδυσης. Επειδή θέσατε στην πρωτολογία σας εχθές τέσσερα θέματα ως προς τα οποία ενεργοποιείται η Κυβέρνηση και ένα από αυτά ήταν το ζήτημα των επενδύσεων, πολύ σωστά είπατε για την ανάγκη καταπολέμησης της γραφειοκρατίας.

Σας είπα κι εγώ, απαντώντας σας, πως είναι κάτι στο οποίο ήμασταν ελλειμματικοί ως κυβερνήσεις τα περασμένα χρόνια, πάντως έγιναν κάποια βήματα, όχι αυτά που η χώρα έχει ανάγκη. Αυτά που η χώρα έχει ανάγκη στο πεδίο της μείωσης της γραφειοκρατίας και στην καλύτερη οργάνωση της σχέσης κράτους με την οικονομία, ακόμα τα χρωνάμε.

Όμως, πρέπει να δεχτείτε μία κριτική, να την πάρετε εσείς, δικιά σας και σε βάρος σας, διότι παραλάβατε ένα επενδυτικό κλίμα που βελτιωνόταν, παρ' όλες τις δυσκολίες που το κράτος δημιουργεί. Και συμφωνώ όταν λέτε για επενδύσεις που παλεύουν οι άνθρωποι από το 2005 να κάνουν κι ακόμα δεν τις έχουν κάνει. Και εκεί, μέσα στις θεσμικές εγγυήσεις -τάχα μου θεσμικές εγγυήσεις- που το κράτος παρεμβαίνει για να στηρίξει τη διαφάνεια κλπ., παράγεται διαφθορά. Για να υπερβεί κανείς τις καθυστερήσεις, δημιουργεί και ο ίδιος άθελά του πολλές φορές, αλλά και το σύστημα γενικότερα, συνθήκες διαφθοράς. Οι αριθμοί σας τραυματίζουν σε σχέση με αυτό που είπατε. Πήρατε ένα κλίμα επανόδου σε ρυθμούς θετικούς στις επενδύσεις -το τέταρτο τρίμηνο του 2014 ήταν κατά 5,4% θετικότερο από το τρίτο τρίμηνο εκείνου του έτους- και με το που αναλάβατε, είχαμε πτώση 2,3%. Και έκτοτε αυτό το ποσοστό αυξάνεται. Άρα στο ενδεκάμηνό σας δεν δώσατε πνοή.

Κι όταν υπόσχαστε μείωση της γραφειοκρατίας, χωρίς να συνοδεύετε την υπόσχεσή σας με συγκεκριμένες πολιτικές που θα εφαρμόσετε, τότε, κύριε Μάρδα, θα μείνετε εσείς από τη μικρή γωνιά του Υπουργείου Εξωτερικών ένας Υφυπουργός με καλές διαθέσεις που θα βρίσκουν φραγμό μπροστά στο σύνολο της υπόλοιπης γραφειοκρατίας, που είναι απέναντί σας. Ή θα πείτε αυτά που πρέπει να γίνουν, θα τα σταχυολογήσετε, θα τα χρονοδιαγράψετε -είτε είναι πρακτικές είτε είναι θέματα για τα οποία υπάρχει ανάγκη νομοθετικής πρωτοβουλίας- και θα τα φέρετε εδώ και θα καλέσετε την Εθνική Αντιπροσωπεία να σας στηρίξει ή λέτε λόγια του αέρα -αέρας κοπανιστός- που κάθε τετραετία, τριετία, κατά τις εκλογικές ημερομηνίες, τα λέμε όλοι αλλά δεν τα κάνουμε. Διότι, ως πολιτικό σύστημα, έχουμε πολλές εξαρτήσεις από το κράτος και φοβόμαστε να κάνουμε τις ρήξεις που πρέπει να γίνουν και που η οικονομία έχει απόλυτη ανάγκη.

Συνεπώς, εδώ έχετε πρόβλημα. Έχετε πρόβλημα και μην λέτε

μεγάλα λόγια πριν έχετε συγκεκριμένα πράγματα να πείτε στην Εθνική Αντιπροσωπεία για πρακτικές στηριγμένες στην υπάρχουσα νομοθεσία και για νομοθετικές πρωτοβουλίες.

Μίλησε πριν από λίγο ο Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών. Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το Υπουργείο Εξωτερικών υφίσταται εδώ και πάρα πολλά χρόνια -αναφέρω ειδικότερα στα χρόνια της κρίσης- μειώσεις στον προϋπολογισμό του. Οι μειώσεις στο προϋπολογισμό του Υπουργείου Εξωτερικών δεν έχουν απέναντί τους ευρύ φάσμα διαμαρτυριών, κοινωνικές αντιδράσεις.

Γι' αυτό θέλω πάντα να θυμίζω τον αρχηγό της δημαγωγίας στο σύγχρονο ελληνικό κράτος, καλός μαθητής του οποίου είναι ο νυν Πρωθυπουργός, τον Πρωθυπουργό του 19^{ου} αιώνα, τον Δηλιγιάννη, που έκλεισε τις πρεσβείες, διότι παρούσαζε επιχειρήματα εδώ όπως: «Τι τις θέλουμε τις πρεσβείες;» «Πόσο παίρνει ένας πρέσβης και πόσο παίρνει ο λαουτζίκος;», κ.ο.κ.. Τέτοια έλεγε και τις έκλεισε τις πρεσβείες για να κάνει οικονομία στον κρατικό προϋπολογισμό.

Μετά από λίγο, βέβαια, η μεγάλη ανάγκη να υποστηριχθεί η θέση της χώρας, μας οδήγησε στην εκ νέου λειτουργία των πρεσβειών. Είχε, όμως, χαθεί πολύτιμος χρόνος, πάρα πολύς πολύτιμος χρόνος!

Έχουμε φέτος, συνάδελφοι, -το ψηφίζετε αυτό- 8 εκατομμύρια λιγότερα στο Υπουργείο Εξωτερικών. Το Υπουργείο Εξωτερικών είναι στα όριά του. Κατά τη γνώμη μου, είναι και πέραν των ορίων αντοχής του. Δεν μπορείς να υποστηρίξεις τη χώρα σου στα μεγάλα της θέματα, αν δεν έχεις διαρθρωμένες σωστά υπηρεσίες, πέραν της ασκούμενης εξωτερικής πολιτικής, για την οποία δεν έχω χρόνο να κάνω αναφορά. Έκανα εχθές το πρωί μια μικρή αναφορά και τη Δευτέρα που έχουμε μία κύρωση σύμβασης στην Επιτροπή Εξωτερικών, θα είμαστε πάρα πολύ αναλυτικοί και για τα οικονομικά του Υπουργείου και για τις πολιτικές του, ειδικά των τελευταίων ημερών, όπου ο Πρωθυπουργός της χώρας, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έκανε το ένα λάθος πίσω από το άλλο ειδικά στα ελληνοτουρκικά.

Είπα χθες -δεν ξέρω αν ο πρώην Υπουργός, ο κ. Βρούσης, το πρόσεξε, είδα ότι παρακολουθούσε την ομιλία μου σε εκείνο το σημείο, το πρόσεξαν, όμως, κάποιοι δημοσιογράφοι και σήμερα μου ζήτησαν να εξηγήσω- ότι το ασφαλιστικό έχει όλες τις αλλαγές και όλες τις παραμετρικές αλλαγές νομοθετημένες και εφαρμόζονται από τις αρχές Σεπτεμβρίου και από την Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Στο τρίτο μνημόνιο, στο μνημόνιο της Αριστεράς, το πρώτο θέμα που έχετε ψηφίσει και εφαρμόζετε, είναι η διάσωση του ασφαλιστικού μέσα από την εφαρμογή του ν. 3863/2010 που είχατε πολεμήσει. Στη συνέχεια, για τα επόμενα τρία-τέσσερα χρόνια, με συμπληρώσεις, με πρακτικές, ο νόμος αυτός αντιμετωπίζει το ασφαλιστικό από καλούς όρους. Μάλιστα, τον Δεκέμβριο του 2014 η τότε ηγεσία του Υπουργείου Εργασίας έκανε μία αναλογιστική μελέτη -με τις προϋποθέσεις, βέβαια, της ανάπτυξης που υπήρχαν τότε- που έδωσε βιωσιμότητα στο ασφαλιστικό σύστημα για τα επόμενα τριάντα χρόνια.

Τώρα, φέρνετε έναν διάλογο περί αλλαγής της αρχιτεκτονικής του ασφαλιστικού, που δήθεν θα δώσει πόρους. Δεν υπάρχουν αυτά, κυρίες και κύριοι Βουλευτές. Δεν υπάρχουν!

Βαπτίζετε «ασφαλιστικό» την ανάγκη άντλησης πόρων από το ασφαλιστικό για τον δημόσιο τομέα. Μία αλλαγή θα έδινε πόρους στο ασφαλιστικό σύστημα. Μία είναι! Δεν χρειάζεται Σύνοδος των Πολιτικών Αρχηγών ούτε προ ημερησίας διατάξεως συζήτηση σε επίπεδο πολιτικών Αρχηγών στη Βουλή. Χρειάζεται μία μικρή τροπολογία. Να έχουμε ένα Υπουργείο Κοινωνικών Ασφαλίσεων και Υγείας. Ένα Υπουργείο -το ένα του χέρι να είναι ο λεγόμενος «πελάτης» του συστήματος υγείας και το άλλο του χέρι να είναι ο πάροχος- υπό έναν Υπουργό και τα χρήματα για τον ΕΟΠΥΥ να μην κατατίθενται στα πέντε ασφαλιστικά ταμεία της κύριας ασφάλισης -τα τρία μεγάλα και τα δύο μικρά- και από εκεί να γίνονται μεταβιβάσεις στον ΕΟΠΥΥ. Αν ο ΕΟΠΥΥ έχει αυτομάτως τα χρήματα, μπορεί να αγοράζει φθηνότερα ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και έτσι να μειώνεται η δαπάνη του.

Όμως, αυτό έχει πολύ μεγάλα προβλήματα. Έχει το πρόβλημα της απροθυμίας των ασφαλιστικών ταμείων κύριας ασφάλισης να το δεχτούν, διότι θα έχουν πρόβλημα καταβολής συντάξεων, γιατί παίρνουν τα λεφτά της ιατροφαρμακευτικής για να πληρώ-

νουν κάθε 1^η του μηνός τις συντάξεις.

Έχετε το κουράγιο; Οι δικοί μας Πρωθυπουργοί δεν είχαν το κουράγιο να κάνουν αυτήν την αλλαγή. Έχετε το κουράγιο να κάνετε αυτήν την αλλαγή; Αυτή η αλλαγή θα ήταν χρήσιμη. Δεν σας βλέπω. Κάτι για αρχιτεκτονικές λέτε, κάτι λόγια του αέρα λέτε, κάτι συζητήσεις των πολιτικών Αρχηγών λέτε, που δήθεν θα θέσουν όρους δημιουργίας πόρων για το ασφαλιστικό, χωρίς να κάνουμε περικοπή κύριων συντάξεων κ.λπ.. Και τελευταία ακούμε πολλούς θετικούς –δικούς σας Βουλευτές- στη δημόσια συζήτηση να μιλάνε για αύξηση εισφορών, που θα την ψηφίσετε λέει.

Αυτό θα διαλύσει την οικονομία. Θα αυξήσει την αδήλωτη εργασία έτι περαιτέρω. Αυξήθηκε στο ενδεκάμηνό σας. Αυτό θα είναι η μαχαίρι στο ασφαλιστικό. Και μην διανοηθείτε να φέρετε κάτι τέτοιο εδώ.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αυτό που είπε ο Ανδρέας Νεφελούδης εχθές, ότι δηλαδή θα συνδεθεί η κύρια σύνταξη με εισοδηματικά κριτήρια, ευρύτερα της εργασίας, μην τολμήσετε να το φέρετε εδώ, διότι θα έχουμε ένα πραγματικό κοινοβουλευτικό και πολιτικό πόλεμο.

Κυρίες Πρόεδρε, μία φράση ακόμα θα ήθελα να πω για την παιδεία. Ο εθνικός διάλογος, έτσι όπως επιχειρείται, έχει δύο προβλήματα: Τη σύνθεση της κεντρικής επιτροπής –να μην κάνω και εγώ αναφορές, γιατί θα είχαν πολεμικό χαρακτήρα οι αναφορές- και τα προβλήματα που υπάρχουν από τη στιγμή που καλείς για εθνικό διάλογο και παράλληλα εξοπλίζεις με τροπολογίες που φέρνεις και ψηφίζεις το κομματικό κράτος. Αυτά τα δύο ακυρώνουν τον διάλογο.

Προτείνω στον κύριο Υπουργό της Παιδείας να ενεργοποιήσει μία επιτροπή που πέρυσι νομοθετήσαμε, την επιτροπή των πρώην Υπουργών Παιδείας –όσων είναι εν ζωή- για να μπορέσει να κάνει μία συζήτηση μαζί τους για πράγματα πάρα πολύ χρήσιμα και άμεσα. Παράδοση του Υπουργείου αυτού δεν έγινε ποτέ.

Εμείς ήμασταν εκεί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, για να παραδώσουμε. Παρέλαβε ένας Υπουργός που έλεγε ότι δεν καταλαβαίνει μνημόνια, τρόικα κλπ.. Ο αρμόδιος Υπουργός δεν έμεινε. Πήγε στο Υπουργείο Πολιτισμού να παραλάβει, αλλά ούτε και εκεί έμεινε. Παραδώσαμε στον Αναπληρωτή Υπουργό, ο οποίος λέγοντάς μας: «Εμείς δεν αναγνωρίζουμε τρόικα κλπ.», έφυγε έξω από τη συζήτηση του συγκεκριμένου.

Τώρα που ταπεινωθήκατε με την αδυναμία διορισμού αναπληρωτών, καταλάβετε περί τίνος πρόκειται.

Τώρα, λοιπόν, υπάρχει περιθώριο μιας συζήτησης, όχι φυσικά σε αυτήν κεντρική επιτροπή. Είναι κωμωδία αυτό, για να μην πω κάτι περισσότερο. Να πάμε σε αυτό το όργανο, που είναι νομοθετημένο από πέρυσι, μήπως και κάτι ακουστεί, αν θεωρείται ότι υπάρχει περιθώριο κάτι να ακούσετε και κάτι από αυτό να πραγματοποιήσετε.

Τέλος, θα ήθελα να πω ότι κάναμε μία συζήτηση πριν από λίγες μέρες για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών. Εδώ ακούστηκαν αρκετά πράγματα τις προηγούμενες δύο ημέρες. Δεν μπορεί, όμως, ο Πρόεδρος της Διαρκούς Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων της Βουλής να μας λέει ότι με αυτήν την κίνηση της ανακεφαλαιοποίησης προστατεύτηκαν οι καταθέσεις και να χαιρείται. Πράγματι, προστατεύτηκαν οι καταθέσεις. Αυτό είναι αλήθεια. Είναι, όμως, το μόνο που προστατεύτηκε. Είχαμε, όμως, αρνητικές συνέπειες σε όλα τα άλλα πεδία που σχετίζονται με τη λειτουργία του τραπεζικού συστήματος. Όλα τα άλλα πεδία! Και κάναμε ειδική αναφορά για τους μετόχους, για το δημόσιο και κ.ο.κ..

Έλεγα –και αυτό σχήμα λόγου μου αρέσει- ότι μου θύμισε ο Πρόεδρος της Επιτροπής Οικονομικών εκείνον τον άνθρωπο που βάραι το κεφάλι του στον τοίχο και πονάει, ο οποίος κάποια στιγμή σταματάει να το χτυπάει και δεν πονά και λέει, «τα κατάφερα, έγινα καλά».

Προσθέσατε στις κρίσεις ανταγωνιστικότητας που είχαμε, δημόσιου χρέους, ελλειμμάτων που είχαμε το 2009, και την κρίση των τραπεζών. Σώσατε τις καταθέσεις με μία ανακεφαλαιοποίηση για την οποία θα ζητηθούν ευθύνες. Δεν τελειώσατε με το θέμα αυτό. Μπир παρά πουλήθηκαν οι τράπεζες σε ιδιώτες. Το

καλοκαίρι με το δημοψήφισμα λέγαμε ότι σε λίγο καιρό στην Ελλάδα με 5 δισεκατομμύρια θα αγοράζεις όλο το Χρηματιστήριο και θεωρούσαμε ότι μιλάμε καθ' υπερβολή. Με 5 δισεκατομμύρια αγοράστηκαν οι τράπεζες! Και υπάρχουν άνθρωποι εδώ, μέλη της Εθνικής Αντιπροσωπείας, που το υπερηφανεύονται κιόλας!

Να κατεβάσουμε «τα λόγια τα μεγάλα», να δούμε σε ποια κατάσταση βρισκόμαστε και να δούμε αν με την εκκίνηση της οικονομίας –αν τα καταφέρετε, μέχρι στιγμής όλες οι επιδόσεις σας είναι αρνητικές ή και θλιβερές- καταφέρει η χώρα να κάνει τα επόμενα βήματά της.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Ο κ. Μάρδας έχει τον λόγο για ένα λεπτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΡΔΑΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι πολύ σημαντικό να ξέρουμε ποιο είναι το πραγματικό μέγεθος κουρέματος του χρέους και να ξέρει και ο κόσμος ότι από όλο αυτό το πανδαιμόνιο το οποίο έγινε τότε, μειώθηκε το χρέος μόνο κατά 51 δισεκατομμύρια. Σε τελική ανάλυση, ποιος σήκωσε αυτό το βάρος; Οι μικροομολογιούχοι, τα ταμεία και κάποιοι άλλοι έμειναν ανέγγιχτοι. Αυτό είναι πολύ σημαντικό.

Από εκεί και πέρα, κατά πόσο αυξήθηκε ή μειώθηκε ή τι έγινε το χρέος, το παρακολουθούμε και βλέπουμε πώς εξελίσσεται.

Δεν είναι τίποτα απόλυτο ως προς το γεγονός αν είχαμε capital controls, σε περίπτωση κατά την οποία η Νέα Δημοκρατία υπήρχε ως κυβέρνηση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Άντε πάλι!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΡΔΑΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Όχι, μην βιάζεστε να βγάλετε συμπεράσματα. Εγώ δεν είμαι απόλυτος, αλλά δεν μπορείτε να το αποκλείσετε.

Αυτά τα οποία λέτε ότι θα κλείνατε τον Φλεβάρη, είναι μια υπόθεση. Δεν ήταν δεδομένο. Αν ήταν να κλείνατε, θα κλείνατε τον Δεκέμβρη, όπως προβλεπόταν. Δεν υπήρχε λόγος να φτάσετε τον Φλεβάρη.

Ούτε τα 7 δισεκατομμύρια, που σκοπεύατε ότι θα παίρνατε, ήταν απόλυτο ότι θα τα παίρνατε στο χρόνο που θέλατε, έχοντας υπόψη ότι είχαμε να παίρνουμε από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο από τον Αύγουστο του 2014. Και εκείνα έπρεπε να τα πάρουμε.

Άρα, ανάμεσα στις υποθέσεις και τα πραγματικά δεδομένα υπάρχει μια διαφορά. Εγώ δεν ήμουν απόλυτος να σας πω ότι θα γινόταν. Η υπόθεση ότι θα γινόταν δύσκολα αποκλείεται.

Θα ήθελα να απευθυνθώ στον αγαπητό κ. Λοβέρδο. Όταν κάנוμε ανακοινώσεις που έχουν σχέση με τον προϋπολογισμό της επόμενης χρονιάς, θέτουμε κάποιους στόχους. Αυτοί οι στόχοι δεν είναι ούτε μεγάλα λόγια ούτε μικρά λόγια. Κριτική μπορούμε να δεχτούμε, όταν τελειώσει η χρονιά και έρθουμε και δώσουμε τα αποτελέσματα αυτών των στόχων. Αν δεν προσεγγίσαμε τους στόχους μας, τότε σαφώς θα δεχτούμε την όποια κριτική, που θα είναι σωστή.

Εκ των προτέρων να πει κάποιος ότι δεν θα προσεγγίσετε τους στόχους σας, αυτό γίνεται αν έχει κάποια στοιχεία που μπορούν να αποδείξουν κάτι τέτοιο, όχι όμως στοιχεία που συνδέονται με μια προφορική παρουσίαση, στοιχεία που συνδέονται με κάποιες αναλύσεις, οι οποίες μπορούν να οδηγήσουν στο συμπέρασμα ότι δεν θα προσεγγίσουμε τους στόχους μας. Τότε, εκεί θα έρθω και θα πω να το συζητήσουμε και να δούμε κατά πόσο η ανάλυση είναι σωστή ή όχι. Αυτή η ανάλυση –επαναλαμβάνω- δεν είναι πολιτική ανάλυση, είναι τεχνική ανάλυση.

Ως προς το ΥΠΕΞ και τις μειώσεις των προϋπολογισμών μπορώ να σας πω αυτό το οποίο έλεγα και παλαιότερα. Ο προϋπολογισμός της χώρας έχει ακόμα περιθώρια περιορισμού της σπατάλης. Αυτό το κάναμε στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους. Όχι θα το κάνουμε, το κάναμε. Από χίλιους τετρακόσιους περίπου κωδικούς της τάξης του 1.500.000.0000 περικόψαμε δαπάνες της τάξης των 200 εκατομμυρίων, που τις θεωρούσαμε ως σπατάλη. Αυτό είναι άσκηση, η οποία έγινε.

Στο Υπουργείο Εξωτερικών δουλεύουμε τον προϋπολογισμό που έχουμε και με μια αναδιάταξη των δαπανών μπορούμε να καταφέρουμε αυτά τα οποία θέλουμε, παρά το γεγονός ότι

έχουμε αυτή τη μείωση του προϋπολογισμού, κάτι το οποίο το έχουν οι υπόλοιποι.

Η αναδιάρθρωση των δαπανών, όμως, μας δείχνει ότι υπάρχουν περιθώρια να κινηθούμε με μεγαλύτερη άνεση, ακόμα και σε ένα τέτοιο δύσκολο περιβάλλον, αρκεί να κάνουμε τις απαραίτητες οικονομίες και να κόψουμε την υφιστάμενη σπατάλη, η οποία κόβεται διαρκώς, αλλά την βρήκαμε και προσπαθούμε ακόμα να τη συμμαζέψουμε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Έλεος! Τα 200 πού τα δώσατε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΡΔΑΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Ποια 200;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Που βρήκατε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΡΔΑΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Τα 200 κόπηκαν, ήδη, από τον προϋπολογισμό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Μάρδα, ολοκληρώσατε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΡΔΑΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα, τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ορίστε, κύριε Βρούτση, έχετε τον λόγο για ένα λεπτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Ευχαριστώ πολύ.

Άκουσα με προσοχή τον κ. Μάρδα. Είναι ο Υπουργός, ο οποίος προχθές έκανε μια καταπληκτική δήλωση, ότι είναι ο γενναίος, προσωπικά εκείνος, και καταλόγισε μη γενναιότητα στην προηγούμενη κυβέρνηση, ότι δεν εφάρμοσε το μνημόνιο.

Εγώ, κύριε Υπουργέ, θα περίμενα να πείτε κάτι πάνω σε αυτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΡΔΑΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Τα είπα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Έτσι κατεγράφη σε όλα τα μέσα ενημέρωσης. Δεν τα διαψεύσατε. Μας κατηγορήσατε ότι δεν ήμασταν γενναίοι να εφαρμόσουμε το μνημόνιο και είστε εσείς, ο σούπερ μνημονιακός Υπουργός. Σας τον χαρίζουμε τον τίτλο. Είστε, όμως, εκτός κλίματος με την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ, η οποία σε όλη την τοποθέτησή της μέχρι τώρα μιλάει περί αντίστασης στο μνημόνιο.

Ξεκαθαρίστε τι είστε. Ξεκαθαρίστε τι θέλετε. Σταματήστε αυτόν τον πολιτικό διωσμό αναμεσά σας και το παραμύθι που λέτε στον κόσμο. Δικαίωμά σας να είστε υπέρ του μνημονίου τόσο έντονα.

Το θέμα είναι, όμως, ότι με την αναφορά στις υποθέσεις που κάνετε, αν γυρίζαμε τον χρόνο πίσω, να είστε σίγουρος –και το ξέρει πλέον όλη η ελληνική κοινωνία, είναι συνειδηση και έχει γίνει συνειδηση όλου του κόσμου- και αν παρέμενε η Νέα Δημοκρατία κυβέρνηση και δεν την ρίχνατε με τον απαράδεκτο, βίαιο αυτό τρόπο, ότι ούτε οι συντάξεις θα μειώνονταν, ούτε capital controls θα είχαμε ούτε θα είχαμε αυξήσεις φόρων ούτε φορολογία στους αγρότες ούτε κατάργηση του ΦΠΑ των νησιωτών. Όλα θα είχαν μπει σε μια άλλη πορεία, σε μια πορεία νοικοκυρέματος. Η Ελλάδα θα είχε βγει από το μνημόνιο και επιτέλους θα είχαμε προχωρήσει στο ξέφωτο.

Δυστυχώς, εσείς και το κόμμα στο οποίο ανήκετε οδηγήσατε τη χώρα στα συντρίμια. Και σήμερα καταργήσατε όλες αυτές τις θυσίες του ελληνικού λαού. Δεν υπάρχει ελπίδα. Η ελπίδα που είχατε πει ήταν κάλπηκη και μας οδηγείτε πλέον σε ένα αβέβαιο μέλλον, κύριε Υπουργέ.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Καραμανλής, από τη Νέα Δημοκρατία.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΡΔΑΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τώρα αρχίσαμε τα προσωπικά; Μισό λεπτό.

Ο κύριος Υπουργός θέλει τον λόγο επί προσωπικού. Εσείς, κύριε Λοβέρδο, θέλετε τον λόγο επί προσωπικού;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο επί προσωπικού.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΡΔΑΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Κατ' αρχάς, δεν παρακολουθήσατε χθες την επτάλεπτη σχεδόν ομιλία μου σε αυτό το θέμα. Πάρτε τα Πρακτικά της Βουλής, να το δείτε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Δεν μπορώ να σας παρακολουθώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΡΔΑΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Σας απαντώ.

Μην διαβάζετε τους τίτλους των εφημερίδων, τους τίτλους των δελτίων ειδήσεων. Διαβάστε αυτά που είπα. Μπορώ να σας τα στείλω κιόλας, να τα διαβάσετε. Τα βλέπετε και γραμμένα σήμερα σε αρκετές ιστοσελίδες ή ακόμα και στα Πρακτικά της Βουλής. Μην ψάχνετε για φτηνά άλλοθι, θεωρώντας ότι κάποιος είναι μνημονιακός, ο οποίος σας είπε ότι ήσασταν δειλοί και στρατηγικά φάλτσοι, επειδή δεν κάνατε το αυτονόητο.

Και τι κάνατε, που εκεί δεν αναφέρθηκε; Κάνατε μια πολιτική λιτότητας άμεσα με μεγάλη ταχύτητα, θεωρώντας ότι είναι η σωστή, η οποία κατέβασε τα εισοδήματα των συνταξιούχων και μισθωτών εκεί που τα έφτασε.

Όταν αναφέρω την λέξη «τρενάρι» μέτρα πολιτικής, η πολιτική των μισθών και των συντάξεων δεν είχε το παραμικρό τρενάρισμα. Αυτή ήταν η λέξη που χρησιμοποίησα. Εσείς, βέβαια, με την λέξη «τρενάρισμα» δεν ξέρω τι εννοείτε. Τρενάρισα αυτά που είπε ο κ. Λοβέρδος, ότι παρακολούθησε χθες, τη διαφθορά, τη γραφειοκρατία και ένα άλλο σύνολο πολιτικών, που ήταν αυτονόητες από το 2005, όχι από το 2009.

Εκεί είναι η κριτική μου για την δελία που δείξατε και την έλπει στρατηγικής, όχι στην πολιτική λιτότητας την οποία δείξατε, κάτι το οποίο επί έξι χρόνια συνεχώς το καυτηριάζω. Καταλαβαίνετε –λίγο να παρακολουθούσατε- ότι δεν είναι δυνατόν κάποιος επί έξι χρόνια να καυτηριάζει μια πολιτική και ξαφνικά στον έβδομο να την επικροτεί, ενώ ουδέποτε είχε τέτοιες θέσεις.

Ως εκ τούτου, παρακολουθείτε –το έχω πει και άλλη φορά στη Βουλή- αυτά τα οποία λέμε, όπως τα λέμε και όχι τους τίτλους κάποιων άρθρων ή κάποιων αναλύσεων. Κατατέθηκε στη Βουλή όλη η απομαγνητοφώνηση της ομιλίας μου για την επίμαχη εκπομπή, όπου βέβαια πολύ καθαρά βλέπετε αυτά τα οποία σας είπα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κ. Μάρδα.

Κύριε Λοβέρδο, τώρα θέλετε τον λόγο επί προσωπικού, θέλετε να κάνετε παρέμβαση;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Θέλω τον λόγο για ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Έχετε τον λόγο για ένα λεπτό αυστηρά, γιατί έχω ανακοινώσει τον Βουλευτή που θα μιλούσε και περιμένει.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος έχω την δυνατότητα μετά από παρέμβαση Υπουργού να ζητώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Λοβέρδο, δεν διαπραγματευόμαστε αυτό. Δεν συζητάμε αυτό. Σας είπα να είστε σύντομος εντός ενός λεπτού.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Εγώ, κύριε Μάρδα, έχω και το ηχογραφημένο από τη συνέντευξή σας με τα «τρενάρι».

Οι πολιτικές μεταλλάξεις είναι μέσα στο πρόγραμμα, αλλά όχι τόσο ραγδαίες. Αφορά όλη την Κυβέρνηση, αφορά και εσάς. Να δέχεστε την κριτική, ειδικά όταν αφορά πράγματα που λέτε τώρα, ενώ δεν τα λέγατε χθες και λέγατε άλλα προχθές. Κριτική είναι αυτή. Δεν σας είπαμε κάτι περισσότερο. Κριτική σας κάναμε.

Πόσω μάλλον για τα τέσσερα επιχειρήματα τα χθεσινά σας: Επενδύσεις, λαθρεμπόριο, γραφειοκρατία, διαφθορά. Σας είπαμε ότι και στα τέσσερα έχετε αποτύχει. Από τον Νικολόδη, που χάθηκε και κανένας δεν ξέρει γιατί χάθηκε, από το λαθρεμπόριο, που θα φέρετε σε έξι μήνες που είπατε, από τις επενδύσεις, που έχουν αυτό το ρυθμό και από την γραφειοκρατία, που έχετε προσθέσει υπογραφές πριν γίνει μια επένδυση. Πού είναι τα επιχειρήματά σας; Δεν έχετε επιχειρήματα.

Έχω εγώ, όμως, ένα ερώτημα προς εσάς, που ήσασταν πριν από λίγο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών και που απευθύνεται στον Υπουργό Οικονομικών, με πολύ ενδιαφέρον και ενόψει και της συνεδρίασης της Επιτροπής Εξωτερικών που έχουμε τη Δευτέρα.

Μειώνεται ο προϋπολογισμός και πάλι του Υπουργείου Εξωτε-

ρικών. Διαβάζω από τον γελαστό κ. Αλεξιάδη, κάτι φοβερά ενδιαφέρον, σοκαριστικά ενδιαφέρον. Λέει: «Θα υλοποιήσουμε έναν σωστό νόμο ΠΑΣΟΚ – Νέας Δημοκρατίας για τις ηλεκτρονικές επιδόσεις εγγράφων». Πράγματι, το ψηφίσαμε το 2014.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Λοβέρδο, συγγνώμη...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Αφήστε με, ρωτώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Συγγνώμη, σας διακόπτω συνειδητά. Τόση ώρα είχατε τον χρόνο, υπέρ τον δέοντα, με μεγάλη ανοχή από το Προεδρείο και μην μου εκφράσετε κάποιο παράπονο, δεκατέσσερα λεπτά...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Όχι, κανένα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): ...και αυτό το ερώτημα δεν το θέσατε, ενώ ήταν εδώ ο κ. Μάρδας.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Δεν πρόλαβα, κύριε Πρόεδρε. Τώρα που τον βλέπω, τώρα τον ρωτάω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Με συγχωρείτε τώρα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Δεν πρόλαβα. Τέλειωσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Έχετε και αύριο ενδεχομένως δυνατότητα, ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος να παρέμβετε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Τέλειωσα. Τώρα έχω και άνεση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τώρα θα ζητήσει ο Υπουργός τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κοιτάξτε, με αυτά και μ' αυτά οι εναπομείναντες Βουλευτές περιμένουν, οι οποίοι έχουν κάθε δικαίωμα να διαμαρτύρονται.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Τριανταπέντε Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ δεν πήραν το λόγο, άρα έχουμε πολυτέλειες χρονικές σήμερα.

Τελείωνα. Θα είχα τελειώσει.

Κύριε Υπουργέ των Οικονομικών, κύριε Τσακαλώτε, λέει εδώ ο κ. Αλεξιάδης ότι 11,5 δισεκατομμύρια πληρώσαμε για επιδόσεις το 2014.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Εκατομμύρια.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Δισεκατομμύρια λέει.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Οι επιδόσεις;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ναι. Ισχύει;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Αυτό είναι το ερώτημά σας, κύριε Λοβέρδο;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Δεν πρέπει να είναι, πρέπει να είναι λάθος αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Διατυπώσατε το ερώτημά σας.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Αν είναι 11,5 δισεκατομμύρια, το νούμερο είναι απίστευτο για να είναι αληθινό. Διορθώστε το. Αν είναι 11,5 εκατομμύρια θέμα, αναδιάρθρωσης δεν υπάρχει. Ότι οικονομήσατε από αυτό το ποσό, καλό είναι, με τις ηλεκτρονικές επιδόσεις. Έχετε σκοπό να τις εφαρμόσετε από φέτος; Εμείς τις είχαμε ψηφίσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τελειώσατε.

Τον λόγο έχει ο κ. Καραμανλής από τη Νέα Δημοκρατία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Είστε βέβαιος;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Σε ποιον απευθύνετε; Περί βεβαιότητας που είπατε. Σε ποιον;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Τίποτα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Καραμανλή, έχετε τον λόγο και με ανοχή να ξέρετε εκ των προτέρων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αν κάποιος αγνοούσε τι συνέβη στη χώρα από τον Ιανουάριο έως σήμερα, σίγουρα θα δυσκολευόταν πολύ να πιστέψει ότι αυτός ο προϋπολογισμός είναι ο πρώτος προϋπολογισμός μιας ριζοσπαστικής κυβέρνησης της Αριστεράς, διότι στην ουσία είτε μας αρέσει είτε όχι, είναι ένα μνημονιακός προϋπολογισμός, που φέρνει νέους φόρους και νέες περικοπές, που τελικά οδηγεί στην ύφεση και που επιβάλλει νέα μέτρα 5,7 δισεκατομμυρίων, τα οποία είναι εμπροσθοβαρή –κι έτσι καταρρίπτεται εδώ και το επιχείρημα του Υπουργού, ότι έξι χρόνια εμείς οδηγήσαμε τη χώρα σε μεγαλύτερη ύφεση– και που φέρνει πάλι περικοπές στους συνταξιούχους.

Όταν εμείς της μείζονος Αντιπολίτευσης λέμε το αυτονόητο, ότι δηλαδή φέρατε ένα τρίτο και σκληρότερο μνημόνιο, μας απαντάτε πολλές φορές και από αυτό το Βήμα και με έναν κυνικό τρόπο, θα μου επιτρέψετε να πω, ότι ο λαός το ήξερε αυτό το Σεπτέμβριο πάνω-κάτω και παρ' όλα αυτά, σας ψήφισε.

Γι' αυτό σήμερα θα αναφερθώ σε κάτι το οποίο σίγουρα δεν είπατε και δεν ήξερε ο ελληνικός λαός, όταν σας ψήφισε στις εκλογές. Και αυτό είναι στο πώς σχεδιάσατε και τελικά εφαρμόσατε την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών.

Γεγονότα και μόνο: Πρώτον, οι τράπεζες δεν χρειάζονταν νέα ανακεφαλαιοποίηση, αν προηγουμένως δεν τις είχε κλείσει και δεν είχε επιβάλει capital controls η Κυβέρνηση, αφού στην περίοδο τη δική σας είχε γίνει εκροή καταθέσεων της τάξεως των 40.000.000.000. Και όσον αφορά το υποθετικό ερώτημα για το αν θα είχαν γίνει capital controls, αν ήταν η προηγούμενη κυβέρνηση στην εξουσία, ο εισηγητής μας σας απάντησε πολύ σωστά ότι αν η Κυβέρνηση δεν είχε βγει εκτός προγράμματος, δεν θα είχαμε τα capital controls. Εγώ θα προσθέσω ότι στην ιστορία δεν ρωτάμε ποτέ «αν».

Δεύτερον, πριν δύο χρόνια η τότε κυβέρνηση έκανε την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών, δηλαδή έκανε μια επένδυση 25.000.000.000 ευρώ, χάρη στην οποία διασώθηκε τότε το τραπεζικό σύστημα και ταυτόχρονα το ελληνικό δημόσιο – και αυτό νομίζω ότι είναι πολύ σημαντικό– βρέθηκε να κατέχει το πλειοψηφικό πακέτο των τεσσάρων συστημικών τραπεζών. Τώρα αυτή η επένδυση έχει εξανεμιστεί. Η αξία των ιδίων μετοχών σήμερα είναι μόλις 500.000.000. Δηλαδή, έχουμε ζημιά 24,5 δισεκατομμύρια ευρώ με μία και μόνο κίνηση.

Τρίτον, δεν χάθηκαν από τους Έλληνες φορολογούμενους μόνο 24,5 δισεκατομμύρια. Χάθηκε και το πλειοψηφικό πακέτο των τραπεζών, η συμμετοχή του δημοσίου μειώθηκε δραματικά.

Τέταρτον, καταβάλλοντας μόνο 5.000.000.000, τον έλεγχο του τραπεζικού συστήματος έχουν κάποιες ξένες. Προσέξτε, όχι κάποιες ξένες θεσμικοί και σοβαροί επενδυτές, αλλά τα λεγόμενα distressed funds, που στόχο, όπως όλοι γνωρίζουμε, έχουν το γρήγορο κέρδος, με κάθε τρόπο.

Πέμπτον, η ανακεφαλαιοποίηση τελικά των τραπεζών θα μπορούσε κάποιος να ισχυριστεί ότι ήταν κομμένη και ραμμένη στα μέτρα ακριβώς αυτών των funds. Δηλαδή, όπως παραδέχτηκε και ο κ. Σταθάκης, χωρίς όριο στην τιμή, χωρίς καμία δυνατότητα αναβολής της διαδικασίας, χωρίς συμμετοχή του δημοσίου και χωρίς συμμετοχή των θεσμικών εγχώριων επενδυτών ή, αν θέλετε ακόμα, και τη συμμετοχή εγχώριων μικροεπενδυτών.

Και καταλήγω λέγοντας ότι εδώ και χρόνια εγώ αυτό που θυμάμαι, είναι η Αριστερά να έχει πολιτική σημαία της το διαρκές ξεπούλημα της χώρας από τη Δεξιά. Από την ιδιωτικοποίηση του ΟΛΠ και του ΟΤΕ, μέχρι την επένδυση της Εθνικής Τραπέζης στην Τουρκία, σύσσωμη η τότε Αντιπολίτευση, από το κραταιό τότε ΠΑΣΟΚ μέχρι τον μικρό τότε κοινοβουλευτικό ΣΥΡΙΖΑ, είχε κάνει κεντρικό της αφήγημα ότι κάθε προσπάθεια αξιοποίησης της δημόσιας περιουσίας, δηλαδή ιδιωτικοποίησης, ήταν ξεπούλημα σε κερδοσκόπους που παίρνουν τα ασημικά για ένα κομμάτι ψωμί.

Μάλιστα, στον προϋπολογισμό αναφέρεται ότι υπάρχουν πολλαπλά οφέλη από αποκρτικοποιήσεις. Υπολογίζονται στα 2.000.000.000 ευρώ. Παρ' όλα αυτά, μέχρι στιγμής δεν έχουμε ακούσει ούτε ένα Βουλευτή ούτε έναν Υπουργό του ΣΥΡΙΖΑ να υπερασπίζεται αυτά τα πολλαπλά οφέλη από τις αποκρτικοποιήσεις.

Η πολιτική, όμως, όπως όλοι ξέρουμε, παίζει πολύ περίεργα παιχνίδια κι έτσι σήμερα η Αριστερή Κυβέρνησή σας κάνει ακριβώς αυτό που δεν θα τολμούσε να κάνει και ο πιο ακραίος νεοφιλελεύθερος.

Ο ισχυρισμός ότι η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών είναι ένα έγκλημα που έγινε εις βάρος του Έλληνα φορολογούμενου δεν είναι, λοιπόν, σε καμία περίπτωση υπερβολικός. Και ίσως δεν θα ήταν υπερβολικό να ισχυριστεί κανείς ότι αυτή ακριβώς η ανακεφαλαιοποίηση είναι από τα πιο σοβαρά θέματα και σκάνδαλα της Μεταπολίτευσης, αφού μέσα σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα χάθηκαν 24,5 δισεκατομμύρια.

Κλείνοντας, φαίνεται ότι σε ένα πράγμα ήταν συνεπής ο ΣΥ-

PIZA και είχε πει την αλήθεια στον ελληνικό λαό, όταν ήταν ακόμη Αντιπολίτευση και έδινε τα πάντα να γίνει Κυβέρνηση. Είχε πει ότι θα βαράει τα νταούλια ο κ. Τσίπρας και ότι οι αγορές θα χορεύουν. Προφανώς, εννοούσε πως θα βαράει τα νταούλια όπως ακριβώς θέλουν αυτοί που αποκαλούσε τότε «όρνια των αγορών» κι εκείνοι, λοιπόν, θα χορεύουν και θα γλεντάνε από τη χαρά τους σήμερα, αφού η Κυβέρνησή σας τους έχει κάνει όλα τα χατίρια. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κ. Καραμανλή.

Τον λόγο έχει ο Υπουργός Περιβάλλοντος κ. Σκουρλέτης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε,

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από το φθινόπωρο του 2014 είχε γίνει αντιληπτό ότι το πρόγραμμα δεν τελειώνει, ότι το πρόγραμμα δεν έβγαине. Το βλέπω και στο ύφος σας ότι συμφωνείτε κατά βάθος.

Αντιλαμβανόμενοι αυτήν την πραγματικότητα, είδατε ότι δεν ήταν δυνατόν να ανταποκριθείτε στις δυσκολίες, στις καταστάσεις που είχατε οι ίδιοι οδηγήσει την οικονομία κι έτσι, πηγαίνοντας για τις εκλογές, φροντίσατε προηγούμενα να μην υπάρχει συμφωνία, ενώ κάνατε τα πάντα για να ναρκοθετήσετε το περιβάλλον, την κατάσταση στην οικονομία αμέσως μετά τις εκλογές, γιατί είχατε συνειδητοποιήσει ότι θα τις χάνατε.

Αυτή είναι η πραγματικότητα, μια πραγματικότητα που δεν έχει καμία σχέση με όλες τις αφηγήσεις σας περί success story, περί της πιθανότητας να βγαίναμε στις αγορές την άνοιξη που μας πέρασε, περί μιας πετυχημένης πολιτικής, περί θυσιών, οι οποίες γίνανε και πιάσανε τόπο. Τίποτα από όλα αυτά δεν έγινε και το γνώνιζε πολύ καλά, γι' αυτό με ανακούφιση είδατε ότι δεν συγκεντρώθηκαν οι ψήφοι για την εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας και οδηγηθήκαμε στις εκλογές.

Ήταν μια ιδιότυπη απόδραση από τις ευθύνες σας, απόδραση από μία κατάσταση η οποία ήταν εφιαλτική για την κοινωνία και την οικονομία.

Η συμφωνία που διαμορφώθηκε αμέσως μετά, μετά το εφτάμηνο, τον Αύγουστο, ήταν επιβεβλημένη από τα πράγματα. Ήταν μια συμφωνία επιβεβλημένη από τους συσχετισμούς. Η συμφωνία, όμως, αυτή διαφέρει από τις προηγούμενες δύο. Διαφέρει, διότι πέτυχε να μην εμπεριέχει εφιαλτικά υφεσιγόνα πρωτογενή ελλείμματα. Η συμφωνία αυτή προώθησε και έκανε πράξη την υπόθεση της ανακεφαλαιοποίησης και κυρίως μιας ανακεφαλαιοποίησης η οποία χαρακτηρίζεται από μία ριζοσπαστική προσέγγιση στο ζήτημα των τραπεζών. Γιατί; Γιατί απαντάει στον πυρήνα του προβλήματος, που είναι τα κόκκινα δάνεια.

Προσέξτε. Λέτε, πάλι χωρίς πειστικό τρόπο, απευθυνόμενοι στον ΣΥΡΙΖΑ: «Η δική σας πολιτική οδήγησε στην ανάγκη της εκ νέου ανακεφαλαιοποίησης». Μα, είναι αλήθεια; Τα πάνω από 100 δεσκατομύρια κόκκινα δάνεια είναι αποτέλεσμα των επτά μηνών διακυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ ή είναι το αποτέλεσμα της πολιτικής σας; Ήταν μια πολιτική που χαρακτηριζόταν από σχέσεις διαπλοκής, όπου έδινε χωρίς όρους και προϋποθέσεις δάνεια σε συγκεκριμένα διαπλεκόμενα συμφέροντα, μια πολιτική που οδήγησε στην αναξιοπιστία του τραπεζικού συστήματος.

Και βεβαίως, συνέβαλλε σε αυτή την αναξιοπιστία, στην οριακή κατάσταση που είχαν φτάσει τα πράγματα, όλη αυτή η προπαγάνδα που ξεκίνησε από τον πρώην Πρωθυπουργό, τον κ. Σαμαρά, όταν στο καφενείο αυτής εδώ της Βουλής καλούσε τους Έλληνες να βγάλουν τα χρήματά τους έξω. Ακολούθησε μετά η κ. Βούλτεψη ως Κυβερνητικός Εκπρόσωπος και διάφορα άλλα πρωτοκλασάτα στελέχη σας.

Η συμφωνία αυτή που υπογράψαμε εμείς τον περασμένο Αύγουστο είχε και ένα άλλο ζήτημα. Έβαλε επί τάπητος μια διαφορετική προσέγγιση για το θέμα του χρέους, κάτι το οποίο δεν διανοηθήκατε ποτέ να το κάνετε, κάτι που, όπως θυμάστε, όλα τα προηγούμενα χρόνια της διακυβέρνησής σας το ξορκίζατε, λέγοντας ότι το ελληνικό χρέος είναι βιώσιμο.

Αλήθεια, είναι βιώσιμο το ελληνικό χρέος; Το ισχυρίζεστε ακόμα; Αλήθεια, στην κουβέντα που θα αρχίσει τώρα και όπου ο καθένας θα αναγκαστεί να πάρει θέση, εσείς τι θα πείτε; Θα υπε-

ρασιπιστείτε την ελληνική Κυβέρνηση, η οποία θα προσπαθήσει να επιτύχει μια αναδιάρθρωση, η οποία θα ελαφρύνει σημαντικά το ελληνικό χρέος; Είναι κάτι στο οποίο οφείλετε να απαντήσετε.

Ταυτόχρονα, η συμφωνία του προηγούμενου Αυγούστου οριοθέτησε το θέμα των ιδιωτικοποιήσεων, βάζοντάς το στο πλαίσιο των ήδη δρομολογημένων εννέα γνωστών ιδιωτικοποιήσεων και κάνοντας μια διαφορετική προσέγγιση στο θέμα της αξιοποίησης της περιουσίας του δημοσίου, βάζοντας τους όρους για τη δημιουργία ενός νέου ταμείου.

Μέσα απ' αυτό το πρίσμα, λοιπόν, θα πρέπει κανείς να προσεγγίσει και τον προϋπολογισμό που συζητάμε σήμερα. Είναι ένα προϋπολογισμός δύσκολος, ένας προϋπολογισμός που θέτει σαν προτεραιότητα το θέμα της δημοσιονομικής σταθεροποίησης, με την όσο δυνατόν μεγαλύτερη κοινωνική ευαισθησία. Θα το επαναλάβω: Με την όσο δυνατόν μεγαλύτερη κοινωνική ευαισθησία. Θα πρέπει να το ακούτε, διότι τέτοια δεν υπήρχε ούτε δράμι στην πολιτική επί των ημερών σας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πολιτική αυτή που εφαρμόζεται αυτή τη στιγμή φαίνεται ότι βάζει ένα φρένο στον κατήφορο και διαμορφώνει αργά και βασιανιστικά τους όρους για ένα άλλο τοπίο. Ήδη έχει φανεί από την προσέγγιση, από τις εκτιμήσεις που γίνονται για την ελληνική οικονομία για το 2016 ότι τα πράγματα αλλάζουν. Και όποιος λίγο σταθεί απ' έξω, θα δει τα πράγματα με όρους κάπως πιο μακροσκοπικούς. Θα διαπιστώσει ότι η ελληνική οικονομία φαίνεται ότι μπορεί να κερδίσει το στοίχημα της αξιοπιστίας της και να υπάρξουν ορατά αποτελέσματα από την άνοιξη του επόμενου έτους.

Ταυτόχρονα, η συμφωνία που υπογράψαμε τον προηγούμενο Αύγουστο είχε ορισμένα διλήμματα, είχε ορισμένα ανοιχτά στοιχεία, κάτι που δεν υπήρχε σε καμιά περίπτωση σε αυτά που είχατε υπογράψει εσείς. Εσείς ακολουθήσατε με ευλάβεια ένα πρόγραμμα που σας επιβλήθηκε και δεν διανοηθήκατε στο πλαίσιο μιας διαπραγματεύσεως να αφήσετε κάποια πράγματα ανοιχτά.

Ένα απ' αυτά τα ζητήματα είναι ο ΑΔΜΗΕ και θα ήθελα να αναφερθώ σε αυτό, μια και σχετίζεται με ζητήματα της ευθύνης του Υπουργείου Ενέργειας. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γνωρίζετε πολύ καλά ότι στη συμφωνία του Αυγούστου, όσον αφορά το ζήτημα των δικτύων υψηλής τάσης, του ΑΔΜΗΕ δηλαδή, υπήρχε μια προσέγγιση που έλεγε ότι ή θα προχωρήσετε στην ιδιωτικοποίηση ή θα μας παρουσιάσετε ένα εναλλακτικό ισοδύναμο μέτρο.

Το ισοδύναμο μέτρο δεν έχει να κάνει με χρήματα τα οποία θα βρίσκαμε πουλώντας ή βάζοντας κάποια άλλα μέτρα τα οποία θα ισοδυναμούσαν με αυτά που θα κερδίζαμε εάν πουλούσαμε τον ΑΔΜΗΕ. Μιλάμε για ένα θεσμικό ισοδύναμο, που σχετίζεται με τον τρόπο λειτουργίας της αγοράς ενέργειας.

Πάνω σε αυτό το ζήτημα από τις πρώτες εβδομάδες, συζητώντας με τους θεσμούς, ξεκαθαρίσαμε ότι δεν τίθεται για την Κυβέρνηση το ζήτημα της ιδιωτικοποίησης και έχει γίνει αποδεκτό.

Σήμερα, λοιπόν, συζητάμε –και μπαίνουμε αυτή την εβδομάδα στην πιο κρίσιμη εβδομάδα, για να δούμε τελικά εάν θα συμφωνήσουμε με τους εταίρους μας- τη συνδιαμόρφωση στη βάση μιας εναλλακτικής προσέγγισης, που βεβαίως θα αποσυσχετίζει τα δίκτυα υψηλής τάσης από τη ιδιοκτησία της ΔΕΗ, που όμως θα παραμένουν αυτά κάτω από δημόσιο έλεγχο.

Θέλω να σας απευθύνω ένα ερώτημα και παρακαλώ τους συναδέλφους από τη Νέα Δημοκρατία που θα μιλήσουν, να μας πουν εάν αυτή την κρίσιμη εβδομάδα, που η ελληνική Κυβέρνηση θα δώσει τη μάχη για να διατηρηθεί ο δημόσιος χαρακτήρας των δικτύων υψηλής τάσης, θα πάρετε θέση τέτοια, ώστε να βοηθάτε αυτή την προσπάθεια ή αν θα ξαναθυμηθείτε τις παλιές σας προτάσεις για την ιδιωτικοποίηση και τη μικρή ΔΕΗ.

Αλήθεια, επιμένετε ακόμα σε αυτό; Θεωρείτε ότι αυτή την εβδομάδα που θα έρθουν οι εκπρόσωποι των θεσμών εδώ, θα πρέπει να υπάρχει αυτό πάνω στο τραπέζι; Πείτε μας. Είναι πολύ κρίσιμο να ξέρουμε τι λέει η Αξιωματική Αντιπολίτευση στην Ελλάδα, εάν τελικά μπορεί ακόμα να πει κάτι. Γιατί, ειλικρινά αυτούς τους πρώτους μήνες της δεύτερης διακυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ δεν υπάρχει κάτι συγκεκριμένο που να λέγεται από μεριά σας.

Ξέρετε κάτι; Εμείς όταν ήμασταν στην Αντιπολίτευση, σας λέγαμε κάποια πράγματα, ότι είστε ακραία νεοφιλελεύθεροι, δεν διαπραγματεύεστε, δεν το κάνετε με όρους αξιοπρέπειας, δεν κοιτάτε το θέμα των συμμαχιών, δεν καταθέτετε μια διαφορετική άποψη για τη Ευρώπη. Αυτή η πολιτική σας, ουσιαστικά αποδυναμώνει την ίδια τη έννοια, την ιδέα της Ενωμένης Ευρώπης.

Τώρα τι λέτε; Από ποια πλευρά μας κάνετε κριτική; Από τη πλευρά των επιχειρημάτων, όταν κατά τη διάρκεια του δημοψηφίσματος λέγατε «ναι» σε νέα μέτρα; Από τη πλευρά των επιχειρημάτων και των θέσεων, που είχατε εσείς δεσμευτεί μέσα στο μεσοπρόθεσμο για τη συνέχιση της άγριας λιτότητας; Από τη μεριά των επιχειρημάτων που ήθελαν πρωτογενή πλεονάσματα πολύ υψηλότερα απ' αυτά που κατορθώσαμε να προβλέψουμε εμείς για την ελληνική οικονομία τα επόμενα χρόνια;

Για όλα αυτά δεν έχετε πει τίποτα απολύτως, παρά το μόνο που κάνετε είναι να είστε χωρίς πυξίδα, με κρίση ταυτότητας, με στρατηγική κρίση, που διακρίνει σήμερα τον πολιτικό σας φορέα και αποτυπώνεται και στον τρόπο που γίνεται η συζήτηση για την ανάδειξη του νέου Αρχηγού σας.

Αλήθεια, αυτοί οι νέοι υποψήφιοι Αρχηγοί, δεν έχουν να καταθέσουν μια πολιτική πλατφόρμα; Είναι καλό για τη δημοκρατία να υπάρχουν κόμματα τα οποία να επιλέγουν τον Αρχηγό τους πριν κάνουν συνέδριο; Και αν αυτός ο Αρχηγός δεν μπορεί να εκφράσει την πολιτική πλατφόρμα που θα προκύψει από το συνέδριο που θα γίνει μετά; Δεν είναι σχήμα οξύμωρο; Βεβαίως αυτά, είναι φιλά γραμματα για κόμματα τα οποία έχουν συνηθίσει να λειτουργούν με όρους καθαρά προεδροκεντρικούς και η έννοια της εσωκομματικής δημοκρατίας είναι κάτι με το οποίο έχουν πάρει διαζύγιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στον τομέα της ενέργειας στη χώρα μας συμβαίνουν ήδη πολλά και θα συμβούν ακόμα περισσότερα. Είμαστε σε μια τέτοια ιστορική φάση, όπου αλλάζει συνολικά το διεθνές περιβάλλον. Οι επιλογές μας να επανεκκινήσουμε το έργο του ΤΑΠ, του μεγάλου αυτού αγωγού, και ταυτόχρονα το έργο της διασύνδεσης προς τα βόρεια σύνορά μας με τον λεγόμενο ελληνοβουλγαρικό αγωγό είναι επιλογές, οι οποίες έρχονται να λειτουργήσουν θετικά στην υπόθεση της ενεργειακής ασφάλειας της χώρας αλλά και της ανάπτυξής της.

Προσέξτε, όμως: Εμείς παραλάβαμε μια συμφωνία, αυτή για τον ΤΑΠ, από τις προηγούμενες κυβερνήσεις, μια συμφωνία που, εάν ήμασταν εμείς στα πράγματα, θα την κάναμε διαφορετικά. Παρ' όλα αυτά μέσα από τη διαπραγμάτευση που κάναμε το τελευταίο διάστημα μετά τις τελευταίες εκλογές, καταφέραμε και κερδίσαμε ορισμένα πράγματα.

Πρώτα απ' όλα, να υπάρξει αποζημίωση για τη δημόσια γη – δεν το προβλέπατε εσείς στη συμφωνία που είχατε κάνει – να υπάρξει αποζημίωση από τη εταιρεία για τη διέλευση από τη δασική γη, που ούτε αυτό το προβλέπατε. Και επίσης πετύχαμε τον διπλασιασμό των ποσών που θα δοθούν στη βάση της εταιρικής κοινωνικής ευθύνης από τους δήμους διέλευσης. Διότι, πράγματι αντιλαμβανόμαστε ότι σε ορισμένες περιοχές υπάρχει ανάγκη να υπάρξουν αντισταθμιστικά οφέλη.

Επιπλέον, με την ευκαιρία της σημερινής συζήτησης, θα ήθελα να σας πω ότι χθες, σε μια πολύ κρίσιμη συζήτηση που έγινε από τη Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας, κατορθώσαμε και πήγαμε σε μια απόφαση που μειώνει έστω και λίγο –αλλά θεωρώ ότι έχει μια ιδιαίτερη σημαντική και συμβολική αξία– το ETMEAP για τα οικιακά τιμολόγια και για τις μικρές επιχειρήσεις. Είναι ένα πρώτο βήμα σε μια κατεύθυνση που θέλουμε να ακολουθήσουμε. Και είναι προάγγελος να πάμε σε μια πιο μεγάλη μείωση των τιμολογίων ηλεκτρικής ενέργειας το 2016.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως σας είπαμε και πριν, ο προϋπολογισμός αυτός είναι επιβεβλημένος από την ίδια την πραγματικότητα.

Εμείς θα πορευθούμε, προσπαθώντας πάντοτε να εξασφαλίζουμε τη μέγιστη κοινωνική συναίνεση. Θα επιδιώκουμε τον διάλογο με τις άλλες πολιτικές δυνάμεις. Δεν φλερτάρουμε με απόψεις περί οικονομικών κυβερνήσεων, που ουσιαστικά αποδυναμώνουν και νοθεύουν την ίδια τη λειτουργία της δημοκρατίας, πιστεύοντας πως αυτός ο δρόμος μπορεί να είναι δύσκολος, αλλά

με μία Κυβέρνηση της Αριστεράς στο πηδάλιο δημιουργεί αργά, αλλά σταθερά τους όρους απεμπλοκής από τις πολιτικές λιτότητας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα μαθητρίες και μαθητές και πέντε συνοδοί εκπαιδευτικοί από το 44^ο Δημοτικό Σχολείο Λάρισας.

Καλώς ήρθατε, συμπατριώτες!

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Πριν δώσω τον λόγο στον επόμενο ομιλητή, θα προηγηθεί ο κ. Βενιζέλος. Ζήτησε μία παρέμβαση δύο λεπτών για να πει κάτι επί του Κανονισμού.

Ορίστε, κύριε Βενιζέλο, έχετε τον λόγο για δύο λεπτά.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, το ζήτημα που θέλω να θέσω επί του Κανονισμού και πιο συγκεκριμένα το ζήτημα της παραβίασης των άρθρων 24 και 77 του Κανονισμού αφορά το γεγονός ότι πριν από λίγο στην Αίθουσα της Βουλής και ενώπιον του Σώματος Υφυπουργός εψεύσθη ασύστολα, προσπαθώντας να παραπλανήσει την κρίση του Σώματος, ενώ διεξάγεται η κορυφαία κοινοβουλευτική διαδικασία του προϋπολογισμού της Βουλής.

Ο κ. Μάρδας ζήτησε να παρεμβληθεί στη συζήτηση, για να ενημερώσει το Σώμα πόση είναι η ονομαστική μείωση του χρέους που επιτεύχθηκε με τις μεγάλες παρεμβάσεις του 2012 και είτε ούτε λίγο ούτε πολύ ότι η συνολική ονομαστική μείωση είναι 51 δισεκατομμύρια, τα οποία συγκεντρώθηκαν από τις ελληνικές τράπεζες και τα ελληνικά ασφαλιστικά ταμεία.

Πρόκειται για ένα ωμό ψέμα και για μία επιχείρηση συνειδητής παραπλάνησης της Βουλής και της κοινής γνώμης. Επειδή έχω πραγματικά κουραστεί να επικαλούμαι αριθμούς, απηύθυνα προ πολλών εβδομάδων σχετικές ερωτήσεις στον κύριο Υπουργό των Οικονομικών, ο οποίος, με καθυστέρηση και καθ' υπέρβαση του Κανονισμού απάντησε μόλις χθες ότι η ονομαστική μείωση του χρέους το 2012 είναι μεν στο επίπεδο του χρέους της Κεντρικής Κυβέρνησης 108,5 δισεκατομμύρια, στο επίπεδο δε του χρέους της γενικής κυβέρνησης, δηλαδή αφαιρούμενου και του συμψηφισμού των ταμείων –γιατί πρόκειται για τη συνολική ωφέλεια της Γενικής Κυβέρνησης– 96 δισεκατομμύρια, δηλαδή πενήντα ποσοστιαίες μονάδες του ΑΕΠ του 2012, πολύ περισσότερο τώρα που έχει δυστυχώς μειωθεί το ΑΕΠ.

Καταθέτω προς τη Βουλή τις απαντήσεις που μου έδωσε ο κύριος Υπουργός των Οικονομικών, επισυνάπτοντας σχετικό έγγραφο του Οργανισμού Διαχείρισης του Δημοσίου Χρέους. Το έγγραφο αυτό μας θυμίζει –θυμίζει στη Βουλή και τον ελληνικό λαό– ότι το 2011 η μέση διάρκεια του χρέους ήταν εξήμισι έτη. Τώρα είναι δεκαεξήμισι έτη. Μας θυμίζει ότι το κόστος εξυπηρέτησης του χρέους το 2011 είχε μέσο επιτόκιο 4,55% και τώρα, σήμερα, 1,79%. Επίσης, μας θυμίζει ότι το 2011 πληρώσαμε 16,1 δισεκατομμύρια για εξυπηρέτηση χρέους, ενώ φέτος πληρώσαμε 5,7 δισεκατομμύρια, δηλαδή λιγότερο από το 1/3.

Επίσης, σε άλλη απάντησή του, πάλι καθυστερημένη, αλλά εν πάση περιπτώσει έγγραφη απάντηση, μου θυμίζει και μας θυμίζει ο κύριος Υπουργός Οικονομικών ότι όσον αφορά τη συνολική κρατική επιχορήγηση προς τα ασφαλιστικά ταμεία, από τα οποία πράγματι 13 δισεκατομμύρια μεταφέρθηκαν στην περιουσία της γενικής κυβέρνησης, στην οποία ανήκει και το κράτος και τα ταμεία, επωφελήθηκαν τα ταμεία από την κεντρική κυβέρνηση αθροιστικά, από το 2009 μέχρι το 2015 με 104,5 δισεκατομμύρια, εκ των οποίων τα 95 δισεκατομμύρια είναι επιχορηγήσεις προς όφελος φυσικά των ασφαλισμένων.

Επιπλέον δε, στην επίσημη ετήσια έκθεση του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας, του ESM που είναι ο δανειστής της Ελλάδος και διάδοχος του EFSF, όπως έχω πει κατ' επανάληψη, ο κ. Ρέγκλιγγ εξηγεί ότι, πέραν της ονομαστικής μείωσης του χρέους κατά 108,5 δισεκατομμύρια το 2012, επήλθε μόνον μέσω

της μεταβολής των όρων δανεισμού από την Ευρωπαϊκή Ένωση περαιτέρω μείωση σε όρους καθαρής παρούσας αξίας, επειδή έχουμε καλύτερα επιτόκια, μεγαλύτερη διάρκεια, καλύτερες λήξεις, η οποία ισοδυναμεί με το 49% του ελληνικού ΑΕΠ του 2013, δηλαδή με άλλα 100 δισεκατομμύρια.

Τα έγγραφα του κ. Τσακαλώτου και του κ. Ρέγκλινγκ μιλούν για μία μείωση, η οποία είναι σε ονομαστικούς όρους 100 δισεκατομμύρια –για να μιλάμε πιο συνοπτικά- και σε όρους καθαρής παρούσας αξίας, δηλαδή πραγματικής οφειλής, τουλάχιστον άλλα 100, δηλαδή 200 δισεκατομμύρια.

Και καταθέτω στη Βουλή όλα αυτά τα έγγραφα, τα οποία, εν πάση περιπτώσει, είναι έγγραφα της Κυβέρνησης, για να συνεννοηθούμε επιτέλους στον τόπο αυτό και στον χώρο αυτό, για να ξέρετε όλοι σας από πού ξεκινάμε και τι πρέπει να γίνει τώρα ως συμπλήρωμα και προσάρτημα της μείωσης του χρέους.

Πράγματι, θέλουμε να βοηθήσουμε να βελτιωθούν περαιτέρω οι συνθήκες, αλλά για να γίνει αυτό, πρέπει να τα μάθετε αυτά, να τα τιμήσετε, να τα υποστηρίξετε και να φέρετε και το κατ'ελάχιστον αυτών. Όμως, η αλήθεια των αριθμών θα κατισχύσει έναντι του ψεύδους, της συκοφαντίας, της χυδαιότητας και της εξαπάτησης.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ευάγγελος Βενιζέλος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΡΔΑΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο επί προσωπικού, για να απαντήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τώρα θέλει να απαντήσει ο Υπουργός. Κοιτάξτε τώρα τι γίνεται. Τι θα απογίνουν οι Βουλευτές στο τέλος;

Ορίστε, έχετε τον λόγο για ένα λεπτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΡΔΑΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Απέναντι στα όσα είπατε περί ψεύδους και των σχετικών, εγώ καταθέτω στη Βουλή τη σελίδα 107 της συγκεκριμένης έκθεσης της Τράπεζας της Ελλάδος, η οποία λέει ότι το καθαρό τελικό αποτέλεσμα όλων των συναλλαγών, σχετικά με το PSI, ήταν η μείωση του χρέους εντός του 2012 μόνο κατά 51,2 δισεκατομμύρια ευρώ. Δεν είναι δικό μου υπολογισμός αυτοί, είναι από εδώ μέσα.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Εξωτερικών κ. Δημήτριος Μάρδας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, το οποίο βρίσκεται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Μάρδα, τελειώσατε την τοποθέτησή σας;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΡΔΑΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Ναι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Βενιζέλο, σας παρακαλώ, στις 17.00' θα μιλήσετε, μετά από ένα τέταρτο - είκοσι λεπτά. Αφήστε και λίγο χρόνο για τους Βουλευτές. Είναι εδώ και ο Υπουργός Οικονομικών.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Θα μιλήσω για λιγότερο από ένα λεπτό.

Με εκπλήσσει το γεγονός, ότι όχι ένας Υφυπουργός, αλλά ένας καθηγητής των οικονομικών επιστημών διαβάζει λάθος εκθέσεις, με λάθος τρόπο. Η έκθεση της Τράπεζας της Ελλάδος λέει ποια ήταν η συνολική επιβάρυνση του χρέους το 2012, επειδή έτρεχαν ελλείμματα και βεβαίως, το όφελος από την παρέμβαση του 2012 δεν έμεινε καθαρό. Στο τέλος του 2012 έπρεπε να ενσωματώσουμε τα ελλείμματα που είχαν παραχθεί λόγω της κρίσης και λόγω της ύφεσης. Συγχέει το όφελος της παρέμβασης στο χρέος -και μάλιστα της ονομαστικής παρέμβασης-, γιατί αυτό δεν θίγει σε τίποτα την καθαρή παρούσα αξία- με τη συνολική εικόνα διαχείρισης του έτους συνολικά. Βέβαια, συνεχίζαμε να παράγουμε χρέος, γιατί δεν είχαμε φθάσει στο πρωτογενές πλεόνασμα. Και ενώ φθάσαμε στο πρωτογενές πλεόνασμα, η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ μάς γύρισε στην ύφεση και στα πρωτογενή ελλείμματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Ψαριανός.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Στον λίγο χρόνο που έχω να τοποθετηθώ επί του προϋπολογισμού και επειδή όλα τα νούμερα έχουν ακουστεί, όλοι οι αριθμοί, σε όλες τις εκδοχές και σε όλες τις οπτικές υπό τις οποίες μπορεί κάποιος να δει νούμερα και έχουν τεθεί υπ' όψιν μας, σε όλους, και στον ελληνικό λαό και στη Βουλή, δεν θα αναφερθώ καθόλου σε αριθμούς, σε ποσοστά, σε νούμερα, σε μειώσεις, σε αυξήσεις και σε μέτρα.

Θα ήθελα, στον λίγο χρόνο που έχω, να προλάβω να διαβάσω την τοποθέτηση επί του προϋπολογισμού, έναν χρόνο πριν, του Αλέξη Τσίπρα, που ήταν είκοσι πέντε με τριάντα λεπτά, κάπου εκεί. Δεν είχα τον χρόνο. Ούτε περίληψη δεν μπορούσα να κάνω για να βρω και να παραθέσω εδώ μερικά σημεία της τοποθέτησης του νυν αριστερού Πρωθυπουργού της Κυβέρνησης ΑΝΕΛ-ΣΥΡΙΖΑ. Δεν υπήρχε, όμως, χρόνος ούτε για την περίληψη, για να παραθέσω την τοποθέτηση και τα επιχειρήματα του νυν Πρωθυπουργού ως Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης στον περσινό προϋπολογισμό. Είναι ο όγδοος προϋπολογισμός που παίρνω τον λόγο να μιλήσω, από τον προϋπολογισμό του 2008, στο τέλος του 2007.

Με μονότονο τρόπο έλεγα κάθε φορά, σε οποιαδήποτε κυβέρνηση, στην κυβέρνηση Παπανδρέου, στην κυβέρνηση Καραμανλή, στην κυβέρνηση Παπαδήμου και στην αριστερή Κυβέρνηση τη σημερινή, την αριστεροδεξιά, ότι ο προϋπολογισμός αυτός και η συζήτηση που γίνεται, γίνεται επί ενός προϋπολογισμού που θα αποτύχει, που δεν πρόκειται να πετύχει τους στόχους. Τα νούμερα θα πέσουν έξω. Όλα θα πέσουν έξω.

Και ξέρετε, έχουμε γευτεί όλα τα μανιτάρια των παραμυθιών σε αυτήν τη χώρα και σε αυτήν τη Βουλή, σε πολλές εκδοχές, μανιτάρια σκούρα, πράσινα, λαμπερά, κόκκινα μανιτάρια με άσπρες βούλες, των παραμυθιών. Έχουμε ακούσει όλα τα παραμύθια ως ελληνικός λαός σοφός. Έχουμε φάει όλα τα μανιτάρια και όλα τα παραμύθια. Δυσκολευόμαστε μετά να παραδεχθούμε ότι τη φάγαμε την «παραμύθα», ότι «την ήπιαμε» δηλαδή, ότι «την πατήσαμε». Δυσκολευόμαστε πάρα πολύ. Πολλοί ακόμα δεν έχουν παραδεχτεί παραμύθια που φάγανε πριν από σαράντα χρόνια. Δεν θέλω να επεκταθώ, επειδή η Μεταπολίτευση είναι ένα πολύ μακρύ χρονικό διάστημα, αλλά και πολύ γρήγορο στη σύγχρονη ελληνική ιστορία.

Θέλω να σας πω ότι αυτή η ιστορία με τα παραμύθια και τα μανιτάρια συνεχίζεται, ενώ θα έπρεπε να έχει σταματήσει. Θέλω να σας πω ότι σε κάθε συζήτηση για τον προϋπολογισμό ήμασταν εδώ από τους τριακόσιους Βουλευτές διακόσιοι είκοσι - διακόσιοι πενήντα και στριμωχνόμασταν -και από την Κυβέρνηση και από την Αντιπολίτευση και από όλα τα κόμματα, είτε αυτά ήταν πέντε είτε ήταν επτά- ποιος θα πρωτομιλήσει και έφτανε το Σάββατο το βράδυ που ψηφίζαμε και δεν είχαν μιλήσει πενήντα -εξήντα άνθρωποι. Και σήμερα από το Προεδρείο έψαχνε να βρει κυβερνητικούς Βουλευτές να μιλήσουν επί του προϋπολογισμού και δεν βρίσκανε!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΙΓΓΙΑΛΑΣ: Μίλησαν εβδομήντα.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Πριν από δύο ώρες ήταν εδώ τέσσερα άτομα -μετρημένα- από τον ΣΥΡΙΖΑ. Για την Αντιπολίτευση, για τα άλλα κόμματα, δεν με ενδιαφέρει. Εγώ λέω για την Κυβέρνηση, για τον προϋπολογισμό της Κυβέρνησης. Τριάντα πέντε, σαράντα, πενήντα Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ έχουν αποσυρθεί εκ του καταλόγου και δεν θα τοποθετηθούν, διότι δεν έχουν τι να πουν. Να πεις για νενέκους, για γερμανοτσολιάδες, για μερκελιστές; Να καλέσεις τον λαό να βγει στις πλατείες, αναπτύσσοντας ένα θερμικό κλίμα μίσους για τα πολεμικά τομάρια που καταστρέφουν τη χώρα; Δεν έχεις να πεις πολλά πράγματα. Οπότε τι να πεις τώρα και πώς να το μασήσεις; Άλλοι ψηφίζουν κλαίγοντας, άλλοι ψηφίζουν και μετά λένε ότι «δεν έπρεπε να το ψηφίσω, αλλά τι να κάνω;», όλα αυτά τα πράγματα. Δηλαδή τι άλλο θα δούμε σε αυτήν τη χώρα;

Είλικρινά, θα ήθελα να ξέρω, θα ήθελα να κοιτάξω δύο - τρία χρόνια, μετά να δω πώς θα είμαστε. Θα είμαστε πολύ χειρότερα από τώρα. Θα είμαστε μια κατεστραμμένη χώρα, αν δεν αποφασίσουμε, φίλοι και σύντροφοι, πατριώτες, δημοκράτες από όλες οι παρατάξεις -Ξαναλέω, εκτός από αυτήν την παράταξη που δεν θέλει και εκτός από την παράταξη που δεν πρέπει- ότι θα κά-

νουμε ένα πρόγραμμα, έναν σχεδιασμό για τρία χρόνια, για δύο χρόνια, για τέσσερα χρόνια –αυτό θα ήταν το καλύτερο– ότι αυτή η χώρα, για να γίνει μια κανονική χώρα, πρέπει να κάνουμε αυτό και αυτό, θεσμικές αλλαγές, πολιτικό σύστημα, εκλογικό νόμο, φορολογικό, ασφαλιστικό με δίκαιο τρόπο.

Θα μπορούσα να σας περιγράψω τρόπους με τους οποίους αυτό γίνεται δίκαιο. Θα μπορούσα να σας πω για τη λίστα Λαγκάρντ που την κουνούσαμε εδώ πέρα και λέγαμε «μας τα κρύβετε αυτά και δεν παίρνετε λεφτά από τις λίστες...». Πόσα πήρατε; Τι έγινε; Πού είναι ο κ. Νικολούδης; Πού είναι άλλα σέντερ φορ αυτών των κυβερνήσεων της Αριστεράς; Πού είναι να μας πουν τι έγινε με τις λίστες Λιχτενστάιν, με τη λίστα Λαγκάρντ, τι έγινε με το λαθρεμπόριο καυσίμων, καπνών, με το παρεμπόριο; Τι έγιναν όλα αυτά τα σχέδια;

Ξέρετε, ο κ. Σιμορέλης από τα Τρίκαλα μάς είπε ότι εάν δεν υπήρχε το μνημόνιο, θα έπρεπε να το επινοήσουμε, να το εφεύρουμε. Πάρα πολύ σωστά! Εμείς, αυτό το λέμε από το 2009, από το 2010, ότι αυτή η χώρα έπρεπε να εφαρμόσει ένα μνημόνιο. Όχι ένα μνημόνιο καταστροφής, περικοπών και υπερφορολόγησης, αλλά ένα μνημόνιο, για να γίνει δίκαιη η διακυβέρνηση της χώρας σε ευρωπαϊκά πλαίσια, γιατί η Ευρώπη είναι το ασφαλέστερο πολιτικό, οικονομικό και κοινωνικό σύστημα και θα έπρεπε να προχωράει προς την ολοκλήρωσή της και όχι να έχει διασπαστικές φωνές και τάσεις και διάφορα αριστερά, δεξιά και ακροδεξιά κόμματα να κουνάνε τις σημαίες των εθνικισμών και της διάλυσης της Ευρώπης.

Μερικοί λένε ότι η Ευρώπη είναι των μονοπωλίων και των συμφερόντων. Κάθε χώρα χωριστά τι είναι; Δεν είναι των μονοπωλίων και των συμφερόντων;

Πρέπει να τελειώσουμε με τα παραμυθία. Ακούσαμε την «Κοκκινουσκούφιτσα», τη «Σταχτοπούτα», τον «Λύκο και τα Επτά Κατσικάκια», το «Γιαννάκη και τη Φασολιά», όλα τα παραμύθια. Τους δράκους όλους τους είδαμε, τους γνωρίσαμε, τους νενέκους, τους γερμανοτσολιάδες, τα πουλημένα τομάρια, τους οποίους καλούμε τώρα σε μία διαδικασία συναινετική και επειδή αυτοί έρχονται και λένε ότι αυτό δεν είναι συναίνεση, βγαίνουν την άλλη ημέρα οι άλλοι και λένε ότι είναι κάτι βρωμόσκυλα τα οποία ουρλιάζουν, ενώ το караβάνι προχωράει, με τις καμήλες, με όλες τις καμπούρες.

Θέλω να τελειώσω λέγοντας...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Με τη Χιονάτη!

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Με όλο το θάρρος, μπορώ να τελειώσω, έτσι; Ευχαριστώ, κύριε επιτρόπε.

Θέλω να σας πω για τα παραμύθια και ταμανιτάρια. Όλα ταμανιτάρια τρώνονται, αν και μερικά μόνο μία φορά!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Ποταμιού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Κικιλίας από τη Νέα Δημοκρατία και στη συνέχεια η κ. Βαγιωνάκη από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΙΚΙΛΙΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολύ σπάνια και κατά τη θητεία μου στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης και τώρα ως Βουλευτής έχω υψώσει τους τόνους. Οφείλω, όμως, να πω αυτό το οποίο και οι πιο παλιοί από εσάς –εννοώ αυτοί που ήταν και στην προηγούμενη Βουλή από το 2012, όπως και εγώ– και οι σημερινοί οφείλτε να παραδεχθείτε, ότι ο λαϊκισμός έχει απίστευτη αύρα. Είναι σαν να ανεβαίνεις σε μία σανίδα και να σε πηγαίνει το κύμα και να αισθάνεσαι αόρατος, αήττητος, να μπορείς να υπόσχεσαι ό,τι θέλεις, σε όποιον θέλεις, να παίρνεις τα εύσημα από αυτό, να δημαγωγείς, να λαϊκίζεις.

Όμως, ξέρετε, έχει κοντά ποδάρια, γι' αυτό παραδέχονται και τα βιβλία της Νομικής, ότι πάνω από τη δικαιοσύνη των ανθρώπων, κύριε Τασούλα, υπάρχει και η ανταποδοτική δικαιοσύνη, κοινώς η θεία δίκη.

Έχουμε έρθει σήμερα και συζητάμε τον προϋπολογισμό, τη στιγμή που εσείς καλείστε να εφαρμόσετε ένα μνημόνιο που έχει ως αποτελέσματα χρέος στο 200% του ΑΕΠ, πρόσθετα δημοσιονομικά μέτρα 5,7 δισεκατομμύρια ευρώ, επιβολή νέων φόρων, περικοπές μισθών, συντάξεων, επικουρικών, επιδομάτων εφάπαξ, ΕΚΑΣ κ.λπ.. Να κλείσει ο κύκλος αυτός γρήγορα! Πράγματι, σε μια από τις ομιλίες του ο κ. Βενιζέλος, στην προηγούμενη θη-

τεία, μετά από συνεχόμενες αποδοκιμασίες σας και διακοπές στον λόγο του, σας είπε ότι δεν έχετε ακόμη καταλάβει τι έχετε να δείτε μπροστά σας, τι έρχεται, με ποιες προκλήσεις θα βρεθείτε αντιμέτωποι. Κοντός ψαλμός αλληλουτία!

Με συγχωρείτε πάρα πολύ, αλλά κανείς δεν δικαιούται να βγάλει την ουρά του έξω από ένα πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε. Προσφάτως, έγιναν οι εκλογές. Ο ελληνικός λαός αποφάσισε, είναι σεβαστή η ψήφος του. Εσείς κυβερνάτε με τους Ανεξάρτητους Έλληνες. Αυτή ήταν η επιλογή σας.

Αντί αυτό να λειτουργήσει παιδευτικά για εσάς, αυτό που είδαμε είναι να περισσεύει η αμετροέπεια, δυστυχώς το πολιτικό θράσος, το ένα μετά το άλλο, συγκυρίες ή πολιτικά πεπραγμένα της στιγμής να έρχονται να επιβεβαιώσουν αυτό που λέω εγώ, διαφεύδοντας εσάς.

Για παράδειγμα, πόσες φορές τα τελευταία πέντε χρόνια δεν κατηγορήσατε και εσείς, κύριε Μάρδα, και άλλοι τους πολιτικούς σας αντιπάλους για κάθε πιθανότητα ή μη –διερευνητέα– πολιτικής και οικονομικής ατασθαλίας στις θέσεις ευθύνης τους; Πόσες φορές δεν εγειράτε θέματα για το Κέντρο, για τη Δεξιά, μιλώντας όλοι σας για το αριστερό ηθικό πλεονέκτημα;

Εγώ δεν βιάζομαι να κατηγορήσω κανέναν κ. Σταθάκη, κανέναν κ. Φλαμπουράρη και δεν δέχομαι a priori ότι πριν ολοκληρωθεί μια έρευνα –πρωτόγνωρη όμως οφείλω να ομολογήσω, μια που ανοίγονται λογαριασμοί– μπορεί να πει κανείς ότι κάποιος είναι ένοχος ή όχι. Εγώ τους θεωρώ όλους αθώους και το τεκμήριο της αθωότητας πραγματικό και ζωντανό. Αναρωτιέμαι όμως, αν τελικά κάποιος φανεί από την έρευνα ότι είναι ένοχος, αυτό καταρρίπτει το ηθικό πλεονέκτημα για όλους σας; Θα πρέπει να μεμφθούμε όλοι την Αριστερά μετά;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι δεν είναι έτσι. Στον αντίποδα νομίζω ότι υπάρχουν παντού, στην πολιτική, στο επιχειρείν, στην κοινωνία, και καλοί και κακοί και άσχημοι. Δουλειά και υποχρέωση δική μας και των πολιτών είναι να βρουν τους άριστους, τους άξιους, τους ηθικούς, όπου και αν ανήκουν αυτοί. Άρα, και αυτό, αν θέλετε, το ηθικό πλεονέκτημα καταρρίφθηκε.

Έχω σημειώσει τα λόγια του κυρίου Πρωθυπουργού από τον προϋπολογισμό στις 7-12-2014, δηλαδή από τον προϋπολογισμό του 2015. Δεν θα μπω στη διαδικασία να τις διαβάσω. Ειλικρινά, δεν υπάρχει λόγος. Ακούστηκαν αρκετά πράγματα από αυτά που είπε ο κύριος Πρωθυπουργός έναν χρόνο πριν. Είναι σαν να έχουμε πάθει αμνησία όλοι έναν χρόνο μετά.

Θα σημειώσω όμως ότι τώρα μας ζητά συναίνεση ο επικεφαλής του κόμματος που δικαιολόγησε πολιτικά, υιοθέτησε και κάλυψε την όποια πολιτική βία και εξτρεμισμό, έναντι των πολιτικών του αντιπάλων.

Αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το θεωρώ ανήθικο, γιατί ενδεχομένως να βρεθεί ο ίδιος ή εσείς στη δυσάρεστη θέση αύριο, αν η επιλογή σας είναι να προχωρήσετε έτσι όπως πάτε και να προσυπογράψετε μειώσεις συντάξεων και μισθών στο ασφαλιστικό, να υποστείτε τη βάσανο αυτή. Δεν σας το εύχομαι. (Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μπορώ να έχω ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Συνεχίστε, κύριε συνάδελφε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΙΚΙΛΙΑΣ: Ευχαριστώ.

Αυτή υπήρξε όμως μια πραγματικότητα. Αντί εσείς, με τις ηθικές σας ευαισθησίες, το αριστερό σας πρόσημο, αν θέλετε, την αίσθηση της κοινωνικής σας δικαιοσύνης, να υπεραμυνθείτε των συνανδελφών στο Κοινοβούλιο όλα αυτά τα τελευταία χρόνια, βιαστήκατε να τους ρίξετε το ανάθεμα.

Είχε πει ο κύριος Πρωθυπουργός: «Όποια παιχνίδια και αν παίξετε σε συνεργασία με την τρόικα και τους δανειστές, δεν θα ξεγελάσετε κανέναν. Για εμάς δρόμος επιστροφής δεν υπάρχει». Αυτό ήταν Θάτσερ βέβαια, όχι Τσίπρας. Εντυπωσιακό! Του το επιστρέφω πάλι με Θάτσερ: «Το δυστύχημα από ό,τι φαίνεται και το πρόβλημα στον σοσιαλισμό είναι ότι στο τέλος τελειώνουν τα χρήματα των άλλων...».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Άρα, δυστυχώς, επειδή τα χρήματα των άλλων έχουν τελειώσει, είναι καιρός κρίσης και απόφασης, να σταματήσετε να παριστάνετε την Κυβέρνηση με χρήματα των άλλων και να αποφασίσετε πού θα οδεύσει αυτή η χώρα.

Προφανώς εγώ θα καταψηφίσω τον προϋπολογισμό και θα ήθελα τέλος να σας θυμίσω ότι ενδεχομένως εσείς θα πρέπει να κάνετε δευτερές σκέψεις για εκείνο το βράδυ, πριν από έναν χρόνο, που δεν σηκωθήκατε όρθιοι με στεντόρεια φωνή και δεν φωνάζατε: «Σταύρος Δήμας».

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει η κ. Βαγιωνάκη από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ (ΒΑΛΙΑ) ΒΑΓΙΩΝΑΚΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεμέλιο και προϋπόθεση για την ανάκαμψη της οικονομίας αποτελεί η πολιτική σταθερότητα, η οποία όμως θα πρέπει να συνοδεύεται από έναν συνολικό πολιτικό προσανατολισμό με κοινωνικό πρόσωπο.

Ο προϋπολογισμός του 2016 εμπεριέχει αυτό το πολύ σημαντικό στοιχείο. Παρ' ότι διαμορφώθηκε σε ένα ασφυκτικό δημοσιονομικό πλαίσιο, πέτυχε σε σημαντικό βαθμό να είναι ισορροπημένος, ρεαλιστικός, αλλά συνάμα –και αυτό είναι το σπουδαιότερο– να είναι ένας προϋπολογισμός πιο δίκαιος, που εμπεριέχει μια σειρά από αναδιανεμητικά στοιχεία.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Με σχεδόν μηδενικές προβλέψεις για ύφεση, με ρεαλιστικά χαμηλά πρωτογενή πλεονάσματα, αποφύγαμε τον εύκολο δρόμο, τον δρόμο που ακολούθησαν όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις, να επιδοθούμε δηλαδή στη γνωστή κοπτοραπτική, να εμβολίσουμε τα συνθή υποζύγια, αφήνοντας ταυτόχρονα ανέπαφη τη μικρή, μεσαία και μεγάλη διαπλοκή και γκρεμίζοντας περαιτέρω την κοινωνική προστασία και τον δημόσιο χαρακτήρα μιας σειράς κοινωνικών αγαθών.

Παρ' όλο, λοιπόν, που και σε αυτόν τον προϋπολογισμό εγγράφονται ορισμένα δύσκολα μέτρα, αποτυπώνεται παράλληλα, όσο και αν κάποιοι επιθυμούν να το υποβαθμίσουν, η μέριμνα και η σκληρή διαπραγματευτική προσπάθεια της Κυβέρνησης να προστατέψει τους αδύναμους και τις πιο ευάλωτες κοινωνικά ομάδες.

Κρατώντας το τελευταίο σημείο, οφείλω να υπενθυμίσω πως, αν δεν είχαμε παλέψει σκληρά, αυτή τη στιγμή η χώρα θα ήταν υποχρεωμένη, βάσει των στόχων της προηγούμενης συμφωνίας, να παρουσιάσει πλεόνασμα 4,5% αντί για 0,5% που συμφωνήθηκε τώρα, νούμερο που μεταφράζεται σε περαιτέρω 7 δισεκατομμύρια ευρώ μέσα, που τώρα αποφεύγονται, την ίδια στιγμή που για πρώτη φορά μετά από πέντε χρόνια γίνονται εννιάκοσιες ογδόντα πέντε προσλήψεις στον χώρο της υγείας, ενώ θα ακολουθήσουν και άλλες δυόμισι χιλιάδες μετά από πέντε χρόνια, όπως είπα προηγουμένως, την ίδια στιγμή που αυξάνουμε την επιχορήγηση στα νοσοκομεία κατά 200 εκατομμύρια και για τις δημόσιες επενδύσεις κατά 350 εκατομμύρια.

Έτσι, λοιπόν, μετά από πέντε μνημονιακά χρόνια έχουμε έστω και μια μικρή αύξηση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων και συγκεκριμένα 50 εκατομμύρια από ίδιους πόρους και 300 εκατομμύρια από το ΕΣΠΑ. Το πιο σημαντικό, κατά τη γνώμη μου, είναι το γεγονός πως, όταν όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις δεν φρόντισαν και δεν ενδιαφέρθηκαν να εκπονήσουν πολιτικές προστασίας για τις κοινωνικές ομάδες που λύγισαν τα χρόνια του μνημονίου, εμείς φέρνουμε έναν προϋπολογισμό στον οποίο εξασφαλίζονται περισσότερα από 823 εκατομμύρια ευρώ για επιπρόσθετες κοινωνικές δαπάνες.

Με κάρτα ανασφάλιστων και δωρεάν πρόσβαση στα νοσοκομεία, με 62 εκατομμύρια ευρώ για κάλυψη των ανασφάλιστων υπερηλίκων, με σβήσιμο προστίμων στα μέσα μαζικής μεταφοράς σε ανέργους, για τα έτη 2010-2015, με δωρεάν μετακίνηση στα μέσα για τους ανέργους και άλλα επιδιώκουμε να ελαφρύνουμε τις βάρβαρες συνέπειες της ανθρωπιστικής κρίσης.

Μια και μίλησα πριν για μικρή, μεσαία και μεγάλη διαπλοκή και επειδή το 2016 οφείλει να είναι μια πολύτιμη χρονιά στη μάχη κατά της φοροδιαφυγής, να σημειώσω πως για πρώτη φορά σε αυτή την Αίθουσα, σε συζήτηση επί του προϋπολογισμού, μια

Κυβέρνηση ασχολήθηκε σοβαρά και επενδύει πολιτικό κεφάλαιο στον έλεγχο λιστών φοροδιαφυγής, παλιών και νέων, στον έλεγχο καταθέσεων και offshore.

Στην προσπάθειά μας να αυξήσουμε την εισπραξιμότητα του ΦΠΑ και παρά τις αντιξοότητες, τις ανεπάρκειες σε προσωπικό, τα εμπόδια και τον πόλεμο που δεχόμαστε, διεξάγουμε ειδικό επιχειρησιακό σχέδιο σ' όλα τα επίπεδα.

Από τις έξι χιλιάδες ελεγκτικά αξιοποιήσιμες offshore της χώρας έχουν ελεγχθεί οι τριακόσιες ογδόντα τέσσερις και βεβαιώθηκαν φόροι ύψους 129,5 εκατομμυρίων ευρώ και η συντριπτική πλειοψηφία αυτών των ελέγχων, τριακόσιοι είκοσι ένας, πραγματοποιήθηκαν την περίοδο 2014-2015.

Ανάλογα είναι τα νούμερα και οι έλεγχοι στις λίστες φοροφυγάδων. Επίσης, δεδομένα δέκα χιλιάδων πεντακοσίων ογδόντα οκτώ τραπεζικών λογαριασμών Ελλήνων πολιτών σε ελβετική τράπεζα διαβίβασε η φορολογική διοίκηση Βόρειας Ρηνανίας-Βεστφαλίας στο Υπουργείο Οικονομικών. Τα στοιχεία αυτά θα ελεγχθούν εξονυχιστικά. Δεν θα μπουν ούτε σε συρτάρια ούτε θα ταξιδεύουν από στικάκι σε στικάκι.

Κυρίες και κύριοι, το 2016 θα είναι μια χρονιά κατά την οποία θα θέσουμε σε πλήρη εφαρμογή το σχέδιό μας για την αντιστάθμιση των αρνητικών κοινωνικών συνεπειών της συμφωνίας στις 12 Ιουλίου, υλοποιώντας το παράλληλο πρόγραμμά μας.

Είναι μια χρονιά –ας μην ξεχνάμε– κατά την οποία θα ανοίξει η συζήτηση για την αναδιάρθρωση του χρέους, η οποία είναι ικανή να δημιουργήσει ένα πολύ καλύτερο αναπτυξιακό περιβάλλον για τη χώρα και κατ' επέκταση για ντόπιες και ξένες επενδύσεις, αφού, αν καταφέρουμε και απαλλαγούμε με έναν αποτελεσματικό τρόπο από τον βραχνά και τη δημοσιονομική πίεση του χρέους, θα μπορούμε να μιλάμε με άλλους όρους για τις αναπτυξιακές δυνατότητες της Ελλάδας. Συνεπώς είναι φανερό ότι η δημοσιονομική προοπτική της χώρας έχει αλλάξει.

Αυτό βλέπουν διάφορα κέντρα και παράκεντρα επιδιώκοντας να προλάβουν τις εξελίξεις και πιέζουν για τη δημιουργία οικονομικών κυβερνήσεων. Όμως, η κοινωνία μάς εμπιστεύεται, η κοινωνία, όσο και αν πιέζεται, όσο και αν σηκώνει βάρη ασήκωτα, ξέρει καλά πως αν κάποιος μπορεί και επιθυμεί να αλλάξει τον τόπο, αυτός δεν είναι άλλος από τον ΣΥΡΙΖΑ. Με αυτό κατά νου και με το βλέμμα πάντα στραμμένο στην κοινωνία οφείλουμε να πορευτούμε.

Και να μην ξεχνάμε στιγμή ότι το 2016 θα δοκιμαστεί σκληρά η φοροδοτική ικανότητα πλατιών λαϊκών στρωμάτων. Γι' αυτόν τον λόγο θα πρέπει να προχωρήσουμε με αυστηρότητα, με πείσμα και αποφασιστικότητα στην πάταξη της φοροδιαφυγής, το χτύπημα της διαφθοράς, τη δικαιότερη κατανομή των βαρών. Μόνο εμείς μπορούμε να το κάνουμε και θα το κάνουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ευχαριστώ πολύ.

Βάσει των σημειώσεων που βρήκα εδώ στην Έδρα, θα μιλήσει τώρα ο Πρόεδρος κ. Βενιζέλος. Ζητώ συγγνώμη από την Υπουργό κ. Κόλλια.

Έχει ήδη εκφωνηθεί το όνομα του κ. Σπαρτινού, οπότε θα προηγηθεί ο κ. Σπαρτινός. Μετά ο κ. Παπαχριστόπουλος. Θα δούμε αν θα μιλήσει και κάποιος από τους Υπουργούς. Μάλλον θα μιλήσει ο κ. Βίτσας. Θα ενημερωθούμε και θα προχωρήσουμε.

Κύριε Πρόεδρε, έχετε τον λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ποια είναι η κατάσταση της πατρίδας μας δώδεκα μήνες μετά την πολιτική αλλαγή του Ιανουαρίου του 2015; Ποια είναι η κατάσταση του τόπου μας εβδομήντα πέντε μόλις ημέρες μετά τις εκλογές του Σεπτεμβρίου, αφού τους προηγούμενους οκτώ μήνες έγιναν όλα τα λάθη και συντελέστηκαν όλες οι ανατροπές και οι διαφεύσεις και αφού μετά τις εκλογές ο κ. Τσίπρας έκανε την επιλογή της στενής και ηθικοαξιακά ομοιογενούς Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ;

Η κατάσταση είναι τώρα να είμαστε ήδη σε κρίση νομιμοποίησης. Κρίση νομιμοποίησης της Κυβέρνησης εκ γενετής, λόγω ψευδών, ανακολουθιών και αμφιθυμιών. Ανεμομαζώματα-διαβολοσκοπήματα, λέει ο ελληνικός λαός.

Η κοινωνία είναι βαθιά διχασμένη. Τα 2/3, είτε από θέσεις φι-

λοευρωπαϊκές είτε από θέσεις αντισυμβατικές, αντισυστημικές, είναι εξ ορισμού κατά της Κυβέρνησης. Το 1/3, που έχει ψηφίσει την επιλογή της Κυβέρνησης, βρίσκεται σε μία απόλυτη αμφιβολία. Δεν έχει αντιληφθεί τι του συμβαίνει, τι συμβαίνει στη χώρα, μέχρι πού φτάνει η δική του αντοχή.

Έχουμε κρίση στρατηγικής, γιατί η Κυβέρνηση δεν είναι σε θέση να παρουσιάσει ένα ολοκληρωμένο εθνικό σχέδιο ανάκαμψης, που ενσωματώνει και υπερβαίνει το μνημόνιο. Όλη η επιχειρηματολογία είναι μνημόνιο και ξερό ψωμί.

Ποιο μνημόνιο, όμως, των νέων ultra μνημονιακών; Ένα μνημόνιο που προβλέπει 90% φορολογικά έσοδα και μόνο 10% μείωση της δημόσιας δαπάνης.

Το δεύτερο πρόγραμμα, το καταραμένο, είχε μία εσωτερική αναλογία μεταξύ εσόδων και δαπανών 50-50. Τώρα έχουμε γυρίσει σε μία αναλογία χειρότερη από του πρώτου μνημονίου, υπό τις εκβιαστικές συνθήκες του πρώτου μνημονίου.

Και τι είναι αυτό που περιμένει τώρα η Κυβέρνηση; Την παρέμβαση στο χρέος. Μακάρι, θα βοηθήσουμε, αρκεί να γίνει αποδεκτή η αλήθεια, να ζητηθεί συγγνώμη για τα ψέματα και να αξιοποιηθεί η εμπειρία, να αξιοποιηθεί αυτό που έχουμε πετύχει. Μόνο που, δυστυχώς, οι δανειστές έχουν προεξοφλήσει την επικείμενη πρόσθετη αναδιάρθρωση του χρέους στην εκτίμηση των χρηματοδοτικών αναγκών της χώρας, όταν υπέγραψαν το τρίτο μνημόνιο, το τρίτο δάνειο.

Σε σχέση με τις διαρθρωτικές αλλαγές, τι είναι αυτό που ζητάει η Κυβέρνηση; Συναινεση και στήριξη μεταρρυθμιστική; Όχι, ζητάει δήθεν συναινεση, όπως είπα και προχθές, σε μία εθνική αντιμεταρρυθμιστική διαμαγωγία. Δηλαδή, να πούμε ψέματα στον λαό, ότι δεν θέλουμε μείωση των κυρίων συντάξεων, ότι δεν θέλουμε τίποτα το βλαπτικό, αλλά, τι να κάνουμε, δεν μπορούσαμε να το καταφέρουμε, παρά τη σκληρή διαπραγμάτευση. Δηλαδή, να στηρίξουμε τον κ. Τσίπρα σε αυτήν την πλαστή εικόνα που προσπαθεί να διατηρήσει.

Όμως, εδώ υπάρχει και κρίση διαχείρισης, υπάρχει ανικανότητα διακυβέρνησης, υπάρχει διάλυση της κρατικής μηχανής. Η Κυβέρνηση οδήγησε τη χώρα στα capital controls και δεν είναι σε θέση να εκτιμήσει πότε θα αρθούν ούτε πότε διεκδικεί την άρση τους.

Τι να πω; Για τους πλειστηριασμούς της πρώτης κατοικίας; Είπα «ας το αφήνате στις τράπεζες». Θα ήταν πιο ευνοϊκή η ρύθμιση από τη ρύθμιση του τελευταίου νόμου.

Να μιλήσω για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών; Η βλάβη που έχει προκληθεί στο ελληνικό δημόσιο και το χαρτοφυλάκιό του από τη στάση του ΣΥΡΙΖΑ, ως αντιπολίτευση που έρχεται να νικήσει και ως Κυβέρνηση, ξεπερνάει τα 28 δισεκατομμύρια ευρώ.

Για να μη μιλήσω και για το ασφαλιστικό, όπου, υπό τις χειρότερες συνθήκες, τίθεται το διαρθρωτικό ζήτημα και όχι μόνο το δημοσιονομικό, χωρίς καμμία ουσιαστική προετοιμασία και χωρίς κανένα ευρύτερο σχέδιο, το οποίο να συνδέει το αναπτυξιακό με την προοπτική ανάκαμψης της χώρας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Πρόεδρε, μου δίνετε δεκαπέντε δευτερόλεπτα, για να αναγγείλω τα παιδιά που είναι σταθερά;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Θέλετε να με διακόψετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ναι.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Παρακαλώ, βεβαίως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής σαράντα δύο μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 2^ο Γυμνάσιο Κοζάνης.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ πολύ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Καλώς ήρθατε.

Και εγώ ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ας ξανασκεφτούμε σήμερα αν ο Δεκέμβριος του 2015 είναι κα-

λύτερος για τη χώρα απ' τον Δεκέμβριο του 2014. Πότε θα ξαναγυρίσουμε στα δεδομένα του Δεκεμβρίου του 2014; Ίσως τον Δεκέμβριο του 2017, δηλαδή, τρία χαμένα χρόνια και αν.

Βεβαίως, πρέπει να συνομολογήσω ότι η Κυβέρνηση τρέφεται από την κατάσταση της Αντιπολίτευσης. Η Νέα Δημοκρατία εύχομαι και ελπίζω ότι θα βρει τον δρόμο της και θα ολοκληρώσει τις εσωκομματικές διαδικασίες, αλλά η Κυβέρνηση, εκμεταλλευόμενη αυτήν την εκκρεμότητα στην Αξιωματική Αντιπολίτευση, κάνει μια χυδαία προσπάθεια παρέμβασης στα εσωτερικά των κομμάτων της Αντιπολίτευσης.

Δεν λέω για το ΠΑΣΟΚ, όπου τα πράγματα είναι εύκολα, όπου ο κακός είναι ο Βενιζέλος για τα πάντα, κάρφος εις τον οφθαλμό σας. Όμως, ο καλός Καραμανλής και ο κακός Σαμαράς; Ο καλός Λεβέντης, ο κακός Θεοδωράκης;

Θα μπορούσα να πολλαπλασιάσω τα παραδείγματα, τα οποία δημιουργούν μία ζοφερή εικόνα του 1965, μόνο που τώρα η για πρώτη φορά Αριστερά, μαζί με τον ΑΝΕΛ, ως εμπειρογνώμονα επί θεμάτων Δεξιάς και ακροδεξιάς, προσπαθεί να προσελκύσει την αποστασία. Και βέβαια, έχουμε την εμπλοκή του Προέδρου της Δημοκρατίας, με παρότρυνση της Κυβέρνησης, σε μικροκομματικά παιχνίδια, που υπερβαίνουν τα όρια του συνταγματικού του ρόλου.

Έχουμε και νέα προβλήματα, όπως η ατυχής σύνδεση του μνημονίου με την εξωτερική πολιτική. Ελπίζω να πήρε το μάθημά του ο Πρωθυπουργός, μετά τα ατυχή tweets που απηύλανε με τον κ. Νταβούτογλου. Η σύνδεση του προσφυγικού με το μνημόνιο και προβλήματα εσωτερικής και εξωτερικής ασφάλειας μας δημιουργεί τεράστια προβλήματα. Λέγονται λάθος πράγματα, ανιστόρητα σε σχέση με το Αιγαίο και την Ανατολική Μεσόγειο, σε αναφορά προς τις ελληνοτουρκικές λέξεις, όπου η κάθε λέξη, το κάθε επίχειρημα έχουν τη σημασία τους. Μετράμε τις λέξεις και εδώ έχουμε μία ακατάσχετη λογοδιάρροια νέου τύπου, ενώ βρίσκεται ο Έλληνας Πρωθυπουργός δίπλα στον Τούρκο Πρωθυπουργό ή τον Πρωθυπουργό του Ισραήλ.

Να μη μιλήσω για τις δηλώσεις του Υπουργού Εθνικής Άμυνας, οι οποίες λογίζονται ή -για να το πω συγκεκριμένα- καταλογίζονται στη χώρα για την εξωτερική της πολιτική, σε σχέση με τις ευρωατλαντικές σχέσεις, σε σχέση με την Κοινή Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Ασφάλειας. Τι να πρωτοθυμηθώ; Εκ μέρους τίνος μιλάει; Και θέλω να δω πώς το αντιμετωπίσε αυτό σήμερα και ο Πρωθυπουργός και ο Υπουργός των Εξωτερικών στη συνάντησή με τον κ. Κέρι.

Επανερχομαι. Ενώπιον του κινδύνου να αποβληθεί η χώρα από τη Συνθήκη Σένγκεν τώρα να προτείνουμε τα πλωτά κέντρα υποδοχής, ταυτοποίησης και κατανομής σε πλοία μισθωμένα από την Ευρωπαϊκή Ένωση και την Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες, ελλειμνισμένα στις τουρκικές ακτές, που μεταφέρουν τους πρόσφυγες οι οποίοι ταυτοποιούνται στους λιμένες της Ευρώπης και δεν τους εγκλωβίζουν στην Ελλάδα, εγκλωβίζοντας την Ελλάδα στο πρόβλημα.

Έχουμε και θέματα κράτους δικαίου πολύ σοβαρά: υπόθεση Πανούση, ζήτημα υποκλοπών, υποδόριοι εκβιασμοί, απειλές και παρεμβάσεις στη δικαιοσύνη, η οποία χρησιμοποιείται εργαλειοκά από την Κυβέρνηση. Κατάργηση των ανεξάρτητων αρχών. Εκβιασμοί σε σχέση με το επικοινωνιακό σύστημα και απόλυτη αδιαφορία για την πραγματική οικονομία.

Τι γίνεται με τις επενδύσεις; Αφήστε τις ιδιωτικές. Με τις δημόσιες επενδύσεις τι γίνεται; Με την ολοκλήρωση των ιδιωτικοποιήσεων τι γίνεται; Με τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας τι γίνεται; Και πάμε ακόμη παραπάνω ένα βήμα. Τι γίνεται στον χώρο της εκπαίδευσης, του πολιτισμού, στην κοινωνική συνοχή και αλληλεγγύη; Υπάρχει κάτι αισιόδοξο και δημιουργικό; Τίποτα. Ζόφος, λεκτική βία, έλλειψη αυτοκριτικής, έλλειψη γενναιοδωρίας.

Ο τόπος δεν προχωρά έτσι. Η στασιμο-χρεοκοπία είναι εφάμιλλη, αν όχι χειρότερη, και με το Grexit και με την ασύντακτη χρεοκοπία από ένα σημείο και μετά.

Η Τράπεζα της Ελλάδος κατάθεσε σήμερα την ενδιάμεση έκθεση. Τελικά ύφεση και το 2015, ύφεση τουλάχιστον και το πρώτο εξάμηνο του 2016. Και βλέπουμε τι θα γίνει με τα capitals controls, με τις επενδύσεις, με το κλίμα, με την αισιοδοξία.

Η Κυβέρνηση τι λέει σε αυτά; Ποιες είναι οι προϋποθέσεις της υπέρβασης; Πολιτική προϋπόθεση είναι να υπάρχει κυβέρνηση; Όχι, να υπάρχει και να κάνει κάτι. Και, εν πάση περιπτώσει, είστε σε αναζήτηση συναίνεσης ή σε αναζήτηση πλειοψηφίας; Γιατί είναι διαφορετικό το ζήτημα της πλειοψηφίας που αντιμετωπίζετε, κατά το άρθρο 37 του Συντάγματος, και διαφορετικό το ζήτημα της συναίνεσης, πέραν της πλειοψηφίας, που βεβαίως προϋποθέτει σεβασμό στην αλήθεια, στην ιστορία του τόπου αυτού, στη συμβολή της Αντιπολίτευσης, σεβασμό όχι στα δικά μας πρόσωπα, αλλά στα πρόσωπα των πολιτών.

Η Κυβέρνηση πρέπει να αντιληφθεί ότι πρέπει να αποκτήσει επάρκεια διαχειριστική, στρατηγική. Να είναι μία κυβέρνηση επενδυτική, αναπτυξιακή, μεταρρυθμιστική.

Θα το κάνει αυτό η Κυβέρνηση Τσίπρα-ΑΝΕΛ; Ας το κάνει. Αν θεωρεί ότι μπορεί να προχωρήσει, ας προχωρήσει.

Ποιος θέτει ζήτημα κυβερνητικής σταθερότητας; Η Κυβέρνηση. Ποιος τροφοδοτεί σενάρια αποστασίας; Η Κυβέρνηση. Ποιος προκαλεί έκρηξη, αντί για συναίνεση; Η Κυβέρνηση. Όλα και τίποτα.

Βέβαια, δεν αρκούν οι πολιτικές προϋποθέσεις, χρειάζονται και ηθικές. Δηλαδή, η παραδοχή της αλήθειας. Η αναγνώριση της πραγματικότητας των κόπων μας. Η αναγνώριση του γεγονότος ότι προσχωρήσατε στη δική μας στρατηγική και την εφαρμόσατε άτεγκτα και αναποτελεσματικά.

Και οι θεσμικές προϋποθέσεις είναι κρίσιμες. Όχι θεσμικοί κουτσαβακισμοί. Ο κουτσαβακισμός είναι πολύ κακός σύμβουλος. Σεβασμός του κράτους δικαίου, της ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης, των ανεξάρτητων αρχών και πραγματική συζήτηση για το εκλογικό σύστημα, όχι ασαφείς και αόριστες υποσχέσεις.

Εξίσου κρίσιμες είναι οι αναπτυξιακές προϋποθέσεις. Τα αναπτυξιακά πλεονεκτήματα της χώρας είναι γνωστά. Το θέμα είναι πώς μπορούμε πολιτικά να τα προωθήσουμε, με ποιο κράτος, με ποια διοίκηση, με ποιο πολιτικό σύστημα. Αλλά και με ποιες τράπεζες, που, δυστυχώς, τις υπονομεύσατε, δημιουργώντας πολιτική αβεβαιότητα.

Τι θα γίνει με το ΕΣΠΑ; Ποια είναι η συζήτηση για την ολοκληρωμένη λύση για το ασφαλιστικό, που λαμβάνει υπ' όψιν και το επίπεδο πραγματικής οικονομίας και το φορολογικό σύστημα και την ιδιωτική ασφάλιση και τα επαγγελματικά ταμεία. Συνολικά το ποσοστό αναπλήρωσης του εισοδήματος του συνταξιούχου πριν γίνει συνταξιούχος.

Και, βεβαίως, πρέπει να κάνουμε μία σωστή, ολοκληρωμένη συζήτηση για την εσωτερική ισορροπία του μνημονίου. Βεβαίως ψηφίσαμε επί της αρχής να μείνει η χώρα στην Ευρώπη και στο ευρώ. Αυτό ψηφίσαμε στις 14 Αυγούστου. Δεν ψηφίσαμε τη συγκεκριμένη αναλογία μέτρων του μνημονίου, η οποία είναι εξ ορισμού υπονομευτική των προσπαθειών της χώρας.

Και εν τέλει, οι εθνικές προϋποθέσεις, να σταματήσουν οι ανιστόρητοι αυτοί σχεδιασμοί στην εξωτερική πολιτική και την πολιτική ασφάλειας και άμυνας, το προσφυγικό.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, η ιστορία αυτού του τόπου δεν άρχισε ούτε τον Ιανουάριο του 2015 ούτε τον Σεπτέμβριο του 2015. Η ιστορία αυτού του τόπου έχει αρχίσει πολύ παλαιότερα, χωρίς εσάς και θα συνεχιστεί και μετά από εσάς. Όταν το συνειδητοποιήσετε αυτό, τότε θα μπορούσαμε να κάνουμε στη Βουλή αυτή μία σοβαρή συζήτηση για το πού βρίσκεται και πού πηγαίνει το έθνος.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Πριν δώσω τον λόγο στον συνάδελφο κ. Σπартινώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα σας διαβάσω την επιστολή του συναδέλφου κ. Σάββα Αναστασιάδη, ο οποίος ζητεί άδεια ολιγοήμερης απουσίας στο εξωτερικό.

«Προς τον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων, κ. Νικόλαο Βούτση.

Παρακαλώ να μου χορηγήσετε ολιγοήμερη άδεια απουσίας στο εξωτερικό για προσωπικούς λόγους, από Δευτέρα 7 Δεκεμβρίου έως και Παρασκευή 11 Δεκεμβρίου.

Με εκτίμηση

Σάββας Αναστασιάδης.».

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Ορίστε, κύριε Σπартινέ, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΑΡΤΙΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να, λοιπόν, που ο προϋπολογισμός του 2016 εισάγεται από την Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ, κάτι που πολλοί, κυρίως η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, προσπάθησαν από τον περασμένο Ιανουάριο να το εμποδίσουν.

Αν αναλογιστεί κανείς πόσο πολιτικό χρόνο ανάλωσαν, πόσες τακτικές δοκίμασαν, πόσα και ποια μέσα χρησιμοποίησαν, θα μπορούσε να ισχυριστεί ότι το γεγονός αυτό αποτελεί από μόνο του, πέρα από την ίδια τη λογική συγκρότησης του προϋπολογισμού, μια ακόμα πολιτική ήττα γι' αυτούς, μετά τις εκλογικές ήττες.

Σήμερα όλοι αντιλαμβάνονται ότι αυτός ο προϋπολογισμός δεν είναι προϋπολογισμός παρένθεσης, γιατί θα ακολουθήσουν και άλλοι προϋπολογισμοί από την ίδια Κυβέρνηση. Όμως, στον λάκκο της παρένθεσης που έσκαβαν, σήμερα έχουν πέσει οι ίδιοι.

Η Νέα Δημοκρατία έχει εγκλωβιστεί στην παρένθεση της μεταβατικής ηγεσίας, που κρατάει μήνες πολλούς και είναι άδηλο πότε και κυρίως πώς θα κλείσει, υποχρεώνοντάς τη να κινείται μέσα σε ένα νέφος πολιτικής και τακτικής και να υποκαθιστά την πολιτική αντιπαράθεση με αντιπολιτευτικές κορυφώσεις απόγνωσης και πικρίας, λόγω προφανώς της απώλειας της εξουσίας.

Όμως, και το ΠΑΣΟΚ και το Ποτάμι είναι εγκλωβισμένα και αυτά στις δικές τους παρενθέσεις. Πολιτική αμηχανία, απουσία στρατηγικής, αυτοσχεδιασμός τακτικής.

Αν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα καλοπροαίρετο ον έπρεπε σήμερα στη χώρα μας από το φεγγάρι, θα μπορούσε δικαιολογημένα να διατυπώσει κριτική, ενστάσεις και αντιρρήσεις στον προτεινόμενο προϋπολογισμό. Όμως, κανείς μας και καμμία δεν έχει πέσει από το φεγγάρι ούτε, βέβαια, οι Βουλευτές και τα στελέχη των κομμάτων που κυβερνούσαν για χρόνια πολλά, παρόλο που κάποιες στιγμές θέλουν να παριστάνουν τους εξωγήινους. Γνωρίζουν πολύ καλά τη σημερινή κατάσταση, γιατί είναι δημιουργήμα τους που έφερε την κοινωνία σε απόγνωση, και έχουν βάλει για τον φετινό και μόνο προϋπολογισμό περιορισμούς και εμπόδια –θα έλεγα– χωρίς περίσκεψη, χωρίς λύπη, χωρίς αιδώ, ώστε να μπορέσουν να ικανοποιηθούν με πληρότητα όλες οι κοινωνικές ανάγκες.

Ο προϋπολογισμός αυτός δεν είναι πάρα τέκνο της ανάγκης να βγούμε από τις κακοτοπιές που μας έχουν οδηγήσει, με τρόπο σίγουρο, ασφαλή αλλά και μεροληπτικό υπέρ των αδυνάτων.

Τα δεδομένα και τα αποτελέσματά του έχουν αναλυτικά παρουσιαστεί από άλλους συναδέλφους και Υπουργούς και δεν θα τα επαναλάβω κι εγώ. Όμως, η σημερινή κατάσταση της οικονομίας και της κοινωνίας δεν οφείλεται μόνο στις πολιτικές που εφαρμόστηκαν τα χρόνια της κρίσης. Οφείλεται και στις πολιτικές που εφαρμόζονταν από παλιότερα, τις εποχές της εικονικής ευμάρειας, του επιδεικτικού καταναλωτισμού, του χρηματιστηριακού τζόγου, του εύκολου πλουτισμού, των κολλητών και των πυλώνων του πελατειακού κράτους. Τότε που οι κυβερνώντες της εποχής καυχόντουσαν για το οικοδόμημα του σύγχρονου κράτους και της ισχυρής οικονομίας, που στον πρώτο άνεμο της κρίσης αποδείχθηκε πύργος από τραπουλόχαρτα. Τότε που μπορούσαν να γίνουν διαθρωπτικές αλλαγές, χωρίς κόστος για την κοινωνία, αλλά δεν έγιναν, γιατί είχαν κόστος για το πολιτικό κεφάλαιο των τότε κυβερνώντων.

Η τελευταία καπιταλιστική κρίση έπληξε πολλές χώρες, όμως καμμία κοινωνία δεν δεινοπάθησε όσο η ελληνική. Σε αυτό αποδείχτηκε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας, ασυναγώνιστοι. Και έρχεστε σήμερα να θρηνησετε αλαλάζοντες για την καταστροφή του success story που είχατε κατασκευάσει με τους προϋπολογισμούς σας, τα αποτελέσματα των οποίων προϋπολογισμών σας προσπαθεί να θεραπεύσει ο σημερινός προϋπολογισμός.

Τους προϋπολογισμούς σας που επέβαλαν τις συνεχείς μει-

ώσεις μισθών και συντάξεων, της τάξης του 40%.

Τους προϋπολογισμούς όχι απλώς της ανεργίας, αλλά των απολύσεων, που θεωρούσαν τις απολύσεις το φάρμακο για το ξεπέρασμα της κρίσης και για κάθε έναν απολυμένο δημόσιο υπάλληλο δημιουργούσαν πολλαπλάσιο αριθμό απολυμένων στον ιδιωτικό τομέα.

Τους προϋπολογισμούς των οριζόντιων μέτρων, της φορολογικής αδικίας, της εξαφάνισης των κοινωνικών λειτουργιών του κράτους, της αποεπένδυσης, της συρρίκνωσης του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, των συνεχώς διαψευδόμενων εκτιμήσεων για προσέλκυση ιδιωτικών επενδύσεων.

Ο προϋπολογισμός που προτείνει η Κυβέρνηση δεν είναι θαυματουργός. Είναι, όμως, η εκκίνηση για μια αναπτυξιακή πορεία και μια κοινωνική ανάταξη, είναι εφαρμόσιμος και δημοσιονομικά ισορροπημένος. Γι' αυτό θα τον ψηφίσουμε, παρά τον επικοινωνιακό κουρνιαχτό που σηκώνουν τα συστημικά ΜΜΕ και τις κραυγές της αμύχανης Αντιπολίτευσης.

Τέλος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, όσοι και όσες από σας -όχι όλοι, αρκετοί όμως- προσπαθείτε να μας τρομοκρατήσετε, τους Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, για την ψήφο μας σηματοδοτώντας μας με το δάκτυλο, επιτρέψτε μου μια συμβουλή: Μη ματαιοπονείτε! Δεν είμαστε εδώ φερμένοι από πολιτικά τζάκια ούτε για να χτίσουμε πολιτικές καριέρες. Ερχόμαστε και ατομικά και συλλογικά από δρόμο και ξέρουμε πού θέλουμε να πάμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Η Υπουργός κ. Κόλλα έχει τον λόγο. Λόγω και προϋπηρεσίας εις το Προεδρείο αντί για επτά θα έχει δέκα λεπτά.

MARIA ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Υφυπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Και λόγω Μακεδονίας-Θράκης άλλα πέντε!

Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, κυρίες και κύριοι, οι παλαιότεροι από μας, όσοι έχουμε μείνει, πέρα από το βάρος και την ευθύνη για τα λάθη και τις παραλείψεις μας, έχουμε ένα πλεονέκτημα: Είμαστε σε θέση να ανακαλέσουμε από τη μνήμη μας στάσεις, επιλογές και συμπεριφορές και παράλληλα μέσα από το βάρος όλων αυτών να προτάξουμε σήμερα το αυτονόητο, που είναι η κοινή, απλή λογική. Αυτή έχει σήμερα ανάγκη η χώρα και ειδικά μέσα από αυτή τη συζήτηση του προϋπολογισμού να συμφωνήσουμε στα αυτονόητα.

Πιστεύει κανείς ότι τα προβλήματα είναι μόνο δημοσιονομικά, ότι έχουν να κάνουν μόνο με τη δανειοληπτική ικανότητα της χώρας μας ή τη διεθνή αξιοπιστία μας;

Πιστεύει κανείς ότι μετά από έξι χρόνια κρίσεων και μνημονίων θα τα ξεπεράσουμε όλα μόλις βγούμε στις περιβόητες αγορές; Δεν το πιστεύω και εσείς πιστεύω το ίδιο.

Η κρίση που περνάμε έχει καθολικό και σωρευτικό χαρακτήρα και η μόνη λέξη που μπορεί να εκφράσει το βάθος και το πλάτος της είναι «παρακμή». Υπογεννητικότητα και μεταναστευτικό καθορίζουν το μέλλον μας. Η μη λήψη συγκεκριμένων, απτών και ξεκάθαρων πρωτοβουλιών απειλεί την ίδια μας την ύπαρξη.

Σε σχέση με την πρόταση του προϋπολογισμού είμαι υποχρεωμένη, ως εκ των αρμοδιοτήτων μου, να τονίσω τα ιδιαίτερα σημαντικά θέματα που πρέπει να συμπεριληφθούν στον οικονομικό σχεδιασμό, βάση του οποίου αποτελεί ο συζητούμενος ετήσιος προϋπολογισμός του κράτους.

Οι ιδιαίτερες ανάγκες της Μακεδονίας και της Θράκης μας, οι οποίες στις μέρες μας αντιμετωπίζουν προβλήματα, απαιτούν σοβαρή αντιμετώπιση και αμέριστη προσοχή καθώς και τη δημιουργία ενός πλαισίου οικονομικών μέτρων.

Η Μακεδονία και η Θράκη αυτή τη στιγμή δέχονται ένα μεγάλο μέρος του συνολικού προσφυγικού προβλήματος. Στη Μακεδονία και στη Θράκη βρίσκεται το συντριπτικό ποσοστό της επίγειας συννοσηρογραφίας της χώρας μας καθώς και όλες σχεδόν οι πύλες εξόδου των προσφύγων και των επίδοξων οικονομικών μεταναστών.

Είναι, λοιπόν, απόλυτη ανάγκη να υπάρξουν μέτρα για την αδιάλειπτη παροχή των αναγκαίων αγαθών προς τους πρόσφυγες, αλλά και για την ενίσχυση των κατοίκων των περιοχών που

αντιμετωπίζουν πρωτοφανή προβλήματα εξαπτίας της κατάστασης σχεδόν σε όλους τους τομείς.

Δεν θα αναφερθώ και εγώ στη διακοπή της σιδηροδρομικής γραμμής, με ό,τι αυτό σημαίνει. Έχω τονίσει επανειλημμένα τον τελευταίο καιρό πως πρέπει να αποτραπεί κάθετα η πιθανότητα να δημιουργηθούν επιπλέον προβλήματα στον πληθυσμό. Προσέξτε, λέω «πληθυσμό» και δεν ξεχωρίζω ελληνικό πληθυσμό ή τον προσφυγικό. Γιατί σε μια τέτοια περίπτωση θα έχουν κοινωνικές εντάσεις που, δεδομένων των παγκόσμιων συνθηκών, μπορεί να αποδειχθούν ιδιαίτερα επιζήμιες.

Τονίζω ότι η όποια αύξηση του ποσοστού ανεργίας, ειδικά στις συγκεκριμένες περιοχές της Μακεδονίας και της Θράκης, πολλαπλασιάζει το κοινωνικό σοκ και μπορεί να οδηγήσει σε φαινόμενα κοινωνικής απορρύθμισης. Η ερήμωση των ακριτικών περιοχών, που μας έρχεται από τις προηγούμενες περιόδους, είναι υπαρκτή, οι κίνδυνοι είναι δεδομένοι και το ζητούμενο είναι αν θα είναι αναστρέψιμη ή όχι και πώς.

Η ικανή παροχή απασχόλησης, εργασίας και συνθηκών επιβίωσης στους κατοίκους των περιοχών, μόνιμων και προσωρινών, είναι απαραίτητη προϋπόθεση για να εμποδίσουμε τη δημιουργία εντάσεων, ενώ αντίθετα μπορούμε να αντιληφθούμε τι θα συμβεί, αν οι φιλοξενούμενοι αλλά και οι οικοδεσπότες στις περιοχές κοντά στα σύνορα αντιμετωπίζουν προβλήματα καθημερινής επιβίωσης.

Το δεύτερο και σημαντικό θέμα που θα ήθελα να θίξω και να λάβει υπ' όψιν του ο οικονομικός σχεδιασμός του 2016 είναι η αντιμετώπιση των φυσικών φαινομένων που πλήττουν τη βόρεια Ελλάδα, λόγω των γεωγραφικών χαρακτηριστικών της. Σαν παράδειγμα αναφέρω την περίπτωση των πλημμυρών που μαστίζουν τον Νομό Έβρου, τον Νομό Σερρών και άλλους νομούς της βόρειας Ελλάδας, λόγω της καθόδου υδάτων από τα βουνά της Βουλγαρίας και τις λεκάνες απορροής των νομών αυτών.

Σε κάθε περίπτωση απαιτείται οικονομικός σχεδιασμός, που θα λαμβάνει υπ' όψιν του τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά και τις απαιτήσεις του προβλήματος και θα αποτελέσει μια βάση συζήτησης για τις αντίστοιχες συνεισφορές, σε κεφάλαια και έργο, που θα πρέπει να κάνουν και οι γείτονές μας, για να λυθεί οριστικά το πρόβλημα.

Όπως και σε άλλα μέρη της Ελλάδας, θα πρότεινα στην περιοχή της δυτικής Μακεδονίας -γιατί υπάρχει η ανάγκη- τη δημιουργία ενός κόμβου τριεθνών εμπορικών σχέσεων, για να αξιοποιηθούν έτσι στο έπακρο τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της περιοχής αυτής. Η ιδιαιτερότητα των προβλημάτων που εντοπίζονται στη Μακεδονία και τη Θράκη απαιτούν λήψη ειδικών αποφάσεων. Υπάρχουν, όμως, και άλλα σημαντικά προβλήματα, όπως είναι η έλλειψη ερευνητικών και επιχειρηματικών κέντρων εκκόλαψης και στήριξης των νεοφανών επιχειρήσεων.

Η ενεργοποίηση έτι περαιτέρω της «Αλεξάνδρειας Ζώνης Καινοτομίας» είναι βέβαιο ότι θα συμβάλει τα μέγιστα στην κατεύθυνση αυτή. Από την άλλη, η επιτυχία της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης «HELEXPO» και των σχετικών θεσμών που βρίσκονται γύρω της, οι οποίοι με τον κατάλληλο σχεδιασμό μπορούν να παραγάγουν πολλαπλά οικονομικά αποτελέσματα απ' ό,τι ήδη προσφέρουν και απαιτείται να τα πάρει σοβαρά και προσεκτικά υπ' όψιν του ο οικονομικός σχεδιασμός για το νέο έτος, ειδικά όταν στην επόμενη γενική έκθεση του Σεπτεμβρίου η Ρωσία είναι το τιμώμενο κράτος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι νέοι άνθρωποι είναι σήμερα απογοητευμένοι από όσα δεν τους δώσαμε τα προηγούμενα χρόνια. Περιμένουν από εμάς να δημιουργήσουμε ξανά γι' αυτούς το όραμα για μια καλύτερη Ελλάδα. Αναμένουν τη μία και μεγάλη ιδέα που θα τους εμπνεύσει και που θα λειτουργήσει ως το εφαλτήριο για την αναγέννηση του Ελληνισμού. Γι' αυτό και για κάθε σχεδιασμό μας πρέπει να συμφωνήσουμε εκ των προτέρων. Η ευχή και κατάρα που μας δίνουν είναι να συμφωνήσουμε επιτέλους σε μια κοινή πολιτική, που θα οδηγήσει τη χώρα συντεταγμένα στο δικαίωμά της να ελπίζει και να αφήσουμε πίσω μας όλα αυτά που μας χωρίζουν, όλα αυτά που δεν μας επιτρέπουν να συμφωνήσουμε στα αυτονόητα, ακόμα δυστυχώς και σήμερα. Οι ευκαιρίες, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ελαχιστοποιούνται.

Σε αυτήν την Κυβέρνηση επενδύθηκαν πολλές ελπίδες, ακόμα και από ανθρώπους που δεν την ψήφισαν. Όπως έχω ενημερώσει και τον Υπουργό των Εσωτερικών, το Υφυπουργείο Μακεδονίας-Θράκης καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια για την ενίσχυση στον τομέα της αρμοδιότητάς του, αλλά και της περιοχής της ονομαστικής ευθύνης του, που είναι η Μακεδονία και η Θράκη.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε να αντιμετωπίσουμε έναν μικρό προϋπολογισμό για το Υφυπουργείο και μια σχετική -θα μου επιτρέψετε να πω- αδιαφορία από τις δυνάμεις του κέντρου. Αυτή σε καμμία περίπτωση, βέβαια, δεν υπάρχει και δεν γίνεται εσκεμμένα, αλλά αποτελεί μια κακή παράδοση του ελληνικού κράτους, που πρέπει να την αλλάξουμε. Τα δεδομένα περιορίζουν το εύρος των πρωτοβουλιών που μπορούμε να αναλάβουμε αυτοτελώς και οι πρωτοβουλίες που αναλαμβάνει το Υφυπουργείο μας περιορίζονται, πέρα από τις περιορισμένες αρμοδιότητές του, ως επί το πλείστον σε δράσεις που υλοποιεί μέσα από τους εποπτευόμενους από αυτό φορείς -και ήδη ανέφερα κάποιους προηγούμενους- και από τη συμμετοχή τους σε διακρατικά και διασυνοριακά προγράμματα.

Όμως, δεν θα σταματήσουμε να παλεύουμε με κάθε μέσο που έχουμε στη διάθεσή μας. Σε υπομνήματα που έχω καταθέσει κατά καιρούς τονίζω και τεκμηριώνω την αναγκαιότητα αλλά και την ξεκάθαρη θέση του ΥΜΑΘ, να αναλάβει μια σειρά αυξημένων αρμοδιοτήτων ως περιφερειακός κυβερνητικός φορέας της χώρας.

Πιστεύω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι το 2016 μπορεί να είναι μια χρονιά που θα απελευθερωθούν οι δυνάμεις που αυτήν τη στιγμή βρίσκονται σε σχετική αδράνεια. Και για να τις βοηθήσουμε και εμείς, πρέπει να τους δώσουμε μια ξεκάθαρη ώθηση, μια ξεκάθαρη κατεύθυνση, πράγματα που αποτελούν την ουσία του κεντρικού σχεδιασμού και του συζητούμενου προϋπολογισμού.

Το ΥΜΑΘ θα συνδράμει, βεβαίως, ενεργά στην υλοποίηση του αναπτυξιακού σχεδιασμού της Κυβέρνησης και τη στήριξη της παραγωγικής ανασυγκρότησης της χώρας και της βореϊου Ελλάδος. Και για να πετύχουμε τους στόχους μας, ζητάμε το όραμά μας να ληφθεί σοβαρά υπ' όψιν σε όλα τα επίπεδα του κρατικού και κοινωνικού σχεδιασμού, γιατί έτσι συντεταγμένοι και με ξεκάθαρους στόχους είμαι σίγουρη ότι θα τα καταφέρουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Σας ευχαριστώ.

Για να μην υπάρχουν δύο Βουλευτές από το ίδιο κόμμα, γνωρίζοντας ότι θα έχω τη συναίνεση του κ. Παπαχριστόπουλου, καλώ τον Υπουργό κ. Βίτσα στο Βήμα.

Μια θερμή παράκληση στα υπουργικά έδρανα. Αν εκτός του κ. Βίτσα υπάρχει κάποιος άλλος συνάδελφος Υπουργός, να ενημερωθούμε, γιατί αλλιώς μετά τον κ. Παπαχριστόπουλο κλείνουμε μια απόψε. Επίσης, αν είναι, να ειδοποιήσει κάποιος και την κ. Φωτίου.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Λόγω Ορεινής Ναυπακτίας, κάποιον χρόνο παραπάνω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Μην ανησυχείτε!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Περισσότερο ως αστείο, γιατί απ' ό,τι είδα, η κ. Κόλλια ήταν πολύ καλύτερα προετοιμασμένη.

Θέλω, κατ' αρχάς, να επισημάνω ένα πράγμα σε σχέση με το πώς γίνεται ο δημόσιος διάλογος. Διάβασα σε ένα έγκριτο ενημερωτικό site σήμερα το πρωί κάτι το οποίο και θέλω να το κρίνετε. Τίτλος: «Αντικειμενικές αξίες. Μειώσεις σε ακριβές περιοχές, αυξήσεις σε φθηνές». Τι συμπέρασμα βγάξετε; Ότι κάτι κακό κάνει αυτή η Κυβέρνηση και ιδιαίτερα το Υπουργείο Οικονομικών. Διαβάζω μετά το κείμενο που ακολουθεί αυτόν τον τίτλο: «Σε μείωση των αντικειμενικών αξιών των ακινήτων στις περισσότερες περιοχές της χώρας προχωράει η ηγεσία του Υπουργείου Οικονομικών από το επόμενο έτος. Οι νέες αντικειμενικές αξίες αναμένεται να είναι μειωμένες σε μέσα επίπεδα έως και 45% στην Αττική και έως 39% στην υπόλοιπη Ελλάδα, σύμφωνα με στοιχεία που έχει συλλέξει ο «ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ». Σε ελά-

χιστες περιοχές οι αντικειμενικές αξίες θα πρέπει να αυξηθούν, καθώς παραμένουν σε επίπεδα χαμηλότερα από τις τιμές της αγοράς, παρά την κρίση». Τι συμπέρασμα βγάξετε; Αυτό βάλτε το τώρα για τα κόκκινα δάνεια, για την προστασία της πρώτης κατοικίας και πάμε λέγοντας.

Όμως, πρέπει να αποκαταστήσουμε την πολιτική συζήτηση και αυτό εμένα ιδιαίτερα με ενδιαφέρει. Και προσπαθώντας να αποκαταστήσω -και δεν θα πω τίποτε άλλο για την Αντιπολίτευση, μάλιστα δεν είναι καν προς την Αξιωματική Αντιπολίτευση το περισσότερο- υπάρχει μια ενδιαφέρουσα σημειολογία, διπλή και ταυτόχρονη, στη φετινή συζήτηση του προϋπολογισμού. Πολλοί και πολλές, και από τη Συμπόλιτευση και από την Αντιπολίτευση, επισημάνανε σε αυτήν τη συζήτηση ότι είναι ο πρώτος προϋπολογισμός που συντάσσει, ζητά να ψηφισθεί και καλείται να εκτελέσει η Κυβέρνηση με πυρήνα την Αριστερά. Η άλλη όψη του ίδιου νομίσματος σύγχρονα και αυτονόητα μας λέει ότι είναι ο πρώτος προϋπολογισμός εδώ και δεκαετίες που δεν συμμετέχει στη σύνταξή του ούτε η Νέα Δημοκρατία ούτε το ΠΑΣΟΚ, σήμερα ως μέρος της Δημοκρατικής Συμπαράταξης.

Μήπως αυτό ονομάζει «κρίση νομιμοποίησης» ο πρώην Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ; Εγώ θα έλεγα «πανικός λόγω απώλειας». Όμως, ο ελληνικός λαός δύο φορές επέλεξε μέσα στο 2015 αλλαγή σελίδας. Και εμείς γνωρίζουμε ότι βαδίζουμε έναν δύσκολο δρόμο. Και γνωρίζουμε σήμερα ότι έχουμε μπροστά μας έναν πραγματικό προϋπολογισμό, που αναγνωρίζει την πραγματικότητα όπως είναι, όπως έχει διαμορφωθεί και χαράζει τον δρόμο προς μια πραγματικότητα όπως θέλουμε να είναι και γι' αυτό δουλεύουμε, η Κυβέρνηση, ο ΣΥΡΙΖΑ, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες και η συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού.

Σήμερα, και μέσα στους δύο αυτούς μήνες αυτής της Κυβέρνησης, υλοποιούμε τα τρία πρώτα βήματα. Ολοκληρώσαμε τα προαπαιτούμενα, εκταμιεύσαμε τα 2 δισεκατομμύρια που θα ενισχύσουν κατά κύριο λόγο την υγεία, την παιδεία, αλλά και θα είναι μια ένεση μιας πρώτης ανακούφισης στην εσωτερική αγορά. Εξασφαλίζουμε τη σταθερότητα του τραπεζικού συστήματος, για να ανταποκριθεί στον ρόλο του σαν ένα εργαλείο της αναπτυξιακής προσπάθειας, και μάλιστα με τρόπο που απαιτεί πολύ λιγότερα, δηλαδή μόλις το των προϋπολογισμένων. Κάτι τέτοιο μόνο ως επιτυχία μπορεί να σημειωθεί. Μετά αρχίζουμε, βέβαια, την κουβέντα.

Σε μια αντίστοιχη διαδικασία, θυμάμαι ότι το γεγονός ότι έρχονταν ξένα funds θεωρείτο ψήφος εμπιστοσύνης στις προσπάθειες της Κυβέρνησης. Τώρα είναι ξεπούλημα. Εντάξει, χάσαμε τη δυνατότητα να παρακολουθούμε το ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία να λένε πόσο αντιαναπτυξιακός και πόσο υφεσιακός είναι ο προϋπολογισμός του ενός προς τον άλλον, κάτι που γινόταν μέχρι το 2012, αλλά δεν έχουμε χάσει τη μνήμη.

Το τρίτο βήμα είναι το ζήτημα της διαχείρισης του χρέους. Δεν θα επιμείνω σ' αυτό. Ξέρουμε ότι, αν δεν λυθεί ο βραχνάς του χρέους, ό,τι και να πετύχουμε και σαν Κυβέρνηση θα είναι πρόσκαιρο και πάντως ασταθές. Με το χρέος βιώσιμο και διαχειρίσιμο, τότε μπορεί η οικονομία να ανοίξει νέους δρόμους και η κοινωνία μας να βγει από τον φαύλο κύκλο της κρίσης.

Φτάνει ο προϋπολογισμός; Λέω, όχι. Χρειαζόμαστε ένα δίκαιο φορολογικό σύστημα, χρειαζόμαστε αναπτυξιακό νόμο κι έναν νόμο για την κοινωνική οικονομία, ώστε να ολοκληρώσουμε κατ' αρχάς το αναπτυξιακό παζλ με κοινωνικό πρόσημο. Εδώ θέλω να βάλω και μια άλλη διάσταση. Και η ανάπτυξη έχει πρόσημο. Γιατί από αναπτυξίες ζήσαμε πολλές σ' αυτήν τη χώρα, που είχαν όμως ένα συγκεκριμένο πρόσημο και ήταν η βάση της κρίσης που ακολούθησε και θα πω δυο πράγματα και πάνω σ' αυτά.

Θα ήθελα να επισημάνω ορισμένα ζητήματα τα οποία αφορούν το Υπουργείο της Εθνικής Άμυνας. Γνωρίζουμε κατ' αρχάς ότι μπορούμε να βασιζόμαστε στους ανθρώπους των Ενόπλων Δυνάμεων. Θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι η οικονομική κρίση και τα αποτελέσματά της δεν έχει μειώσει στο ελάχιστο την αξιοπιστία, το φρόνημα και το αξιόμαχο του στρατεύματος. Οι ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις έχουν πλήρη επίγνωση της αποστολής τους και πρέπει όλοι να είμαστε περήφανοι για το επίπεδό τους. Πρέπει όλοι να σταθούμε με εμπιστοσύνη απέναντι στις Ένοπλες Δυνάμεις και το προσωπικό τους.

Προκειμένου, όμως, σε όλες και όλους να γίνει αντιληπτή η κατάσταση που έχει διαμορφωθεί στον χώρο της άμυνας, θέλω να παραθέσω τα εξής στοιχεία: Στην κατηγορία των αποδοχών από το 2009 μέχρι το 2015 είχαμε μείωση κατά 35%. Στο λειτουργικό σκέλος του προϋπολογισμού στο ίδιο χρονικό διάστημα η μείωση έφτασε στο 60% και στα εξοπλιστικά, δηλαδή αγορά εξοπλισμών αλλά και συντήρηση και επισκευές, η μείωση στο ίδιο διάστημα κυμάνθηκε –σωστά– στο 68%.

Βεβαίως, έχω μαζί μου τους προϋπολογισμούς όλων των ετών από το 2001 έως το 2015 και πραγματικά, όταν δει αυτές τις μειώσεις κάποιος, θα πει «πολλές μειώσεις». Και είναι έτσι. Αλλά τι χρειαζόνταν τα 2,2 δισεκατομμύρια για τα εξοπλιστικά προγράμματα το 2008; Τι χρειαζόνταν τα 2 δισεκατομμύρια για τα εξοπλιστικά προγράμματα μόνο γι' αυτό το σκέλος το 2009; Και, βεβαίως, τι χρειάζεται να γράφουμε νούμερα που δεν τα εκτελούμε; Μήπως τα χρειαζόμαστε; Υπάρχει ένα μεγάλο ερώτημα όσον αφορά αυτό το θέμα.

Εμείς κληθήκαμε να αντιμετωπίσουμε μαζί με τη στρατιωτική ηγεσία αυτήν τη δυσμενή, τη δύσκολη κατάσταση. Όμως, θέλω να σημειώσω τα εξής: Παίρνοντας έναν προϋπολογισμό που συντάχθηκε το 2014 για το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, έχουμε υλοποιήσει το σύνολο του προϋπολογισμού και αφού τον έχουμε μειώσει κατά 100 εκατομμύρια με βάση αυτά που οι προηγούμενες κυβερνήσεις είχαν υπογράψει στο μεσοπρόθεσμο. Και το έχουμε κάνει αυτό, ώστε να παράγεται ένα συνεχώς καλύτερο έργο.

Πού βρέθηκαν τώρα όσα ειπώθηκαν εδώ περί τεράστιας νέας μείωσης, περί τεράστιων νέων περικοπών, όταν δεν παίρνουν υπ' όψιν τους ότι έχουμε την ικανότητα και έχουμε τη δυνατότητα να διαμορφώσουμε αυτήν την κατάσταση, ώστε να έχουμε και νέα μείωση στα εξοπλιστικά προγράμματα το νέο έτος, αλλά να εκτελούμε πλήρως όλη τη διαδικασία την οποία έχουμε αποφασίσει και έχουμε ακολουθήσει και μάλιστα σε συνεργασία πάντοτε με τη στρατιωτική ηγεσία, ώστε οι μειώσεις αυτών των πιστώσεων να απορροφώνται μαζί με τα Γενικά Επιτελεία;

Πού ακούστηκε ότι εμείς δεν πληρώσαμε το επίδομα παραμεθορίου; Μόνο στη σφαίρα της φαντασίας αυτών που το λένε, γιατί το γνωρίζουν αυτό οι άνθρωποι μας στις Ένοπλες Δυνάμεις. Και πού ακούστηκε ότι δεν καταβάλλουμε το 50% της επιδικασθείσας από το Συμβούλιο της Επικρατείας; Κι εγώ λέω σήμερα ότι γυρνώντας το ρολόι της οικονομίας, γυρνώντας τη μηχανή της οικονομίας και το υπόλοιπο 50% θα καταβληθεί. Άρα μαζί με τα Γενικά Επιτελεία έχουμε λύσει αυτά τα ζητήματα.

Προχωράμε έχοντας συγκεκριμένη λογική. Όταν λέμε εμείς «Ένοπλες Δυνάμεις, άμυνα, η οποία μπορεί να τα βγάλει πέρα», μιλάμε για τρία βασικά πράγματα: εθνική, αμυντική, βιομηχανική στρατηγική. Το προέβλεπε ο νόμος το 2011. Ποτέ δεν έγινε. Ποιους δεν εξυπηρετούσε; Δεύτερον, μιλάμε για την αναδιοργάνωση που δεν σημαίνει μείωση, σημαίνει μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα. Τρίτον, μιλάμε για τη μέριμνα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Και θα ήθελα μόνο ένα να αναφέρω –μια και με πήρε ο χρόνος– που αφορά κάτι που θα γίνει στον επόμενο μήνα, την αμυντική βιομηχανία. Στον υπό αναθεώρηση νόμο για τις προμήθειες των Ενόπλων Δυνάμεων, που πρέπει να σας πω ότι όλοι τον ονομάζουν «νόμο για τις μη προμήθειες των Ενόπλων Δυνάμεων» – με την έννοια ότι ήμασταν η μόνη χώρα που πήραμε την Κοινοτική Οδηγία και την κάναμε νόμο όπως ήταν, ενώ η ίδια προβλέπει εξαιρέσεις, πράγμα που το έκανε η Πολωνία και αυτήν τη στιγμή είναι η έβδομη χώρα στην Ευρώπη – σ' αυτόν, λοιπόν, τον νόμο θα υπάρχει ρητή πρόβλεψη ότι η χώρα θα διεκδικεί εγχώρια βιομηχανική συμμετοχή από τους υποψήφιους προμηθευτές στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής νομοθεσίας –ιδίαιτερα αφορά τη συνθήκη λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης–, αν δεν έχει άλλους τρόπους για να αναπτύξει και να συντηρήσει τους τομείς της. Με αυτόν τον τρόπο συνδυάζουμε την κρατική αμυντική βιομηχανία με την ιδιωτική αμυντική βιομηχανία αλλά και τη δυνατότητα που έχουν τα στρατιωτικά εργοστάσια.

Τέλος, το επόμενο χρονικό διάστημα –ήδη έχει κατατεθεί στη Βουλή– θα υπάρξει ένα νομοσχέδιο που λύνει ζητήματα που αφο-

ρούν τη μέριμνα. Εδώ θα λύσουμε για πάντα –ελπίζω για πάντα– το ζήτημα του στρατιωτικού ρουσφετιού ή αλλιώς «βύσματος». Εμείς περιγράφουμε έναν σχεδιασμό και υλοποίηση των μεταθέσεων των οπλιτών, ώστε να υπάρχει ένα σύστημα μοριοδότησης, που θα ενισχύσει και τη διαφάνεια και την αξιοκρατία και θα επιλύει και κοινωνικά προβλήματα.

Αλλά έχουμε και μια κοινωνική προσφορά. Σε συμφωνία με το Υπουργείο Υγείας, όσοι γιατροί έχουν τελειώσει και πηγαίνουν στον Στρατό, με κόστος που αναλαμβάνει το Υπουργείο Υγείας, με την έννοια ότι θα πληρώνονται από το Υπουργείο Υγείας, θα κάνουν το αγροτικό τους –και θα προσμετράται σ' αυτό– εκεί που δεν λύνεται το ζήτημα μέχρι τα τώρα.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Το ίδιο θα κάνουμε με τους δικηγόρους οι οποίοι ασχολούνται σε νομικά γραφεία. Και αυτό θα προσμετράται στην άσκηση επαγγέλματος. Και ακόμα προχωράμε, ώστε να λύνουμε τέτοια ζητήματα και με άλλα επαγγέλματα, επιστημονικά και μη.

Τέλος –γιατί θα τα συζητήσουμε και στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο, που ελπίζω όλοι μαζί να το ψηφίσουμε και να γίνει νόμος– θα λύσουμε χρονίζοντα θέματα που αφορούν τους ανυπότακτους με τα τεράστια πρόστιμα, που δεν επιτρέπουν σε δικά μας παιδιά και έξοχους επιστήμονες να γυρίσουν στην Ελλάδα, να κάνουν το καθήκον τους, αλλά και να μπορούν να προσφέρουν.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ευχαριστώ κι εγώ, κύριε Υπουργέ. Ελπίζω πάντως για τα αγροτικά ιατρεία να εννοείτε τα άγονα αγροτικά ιατρεία.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Εννοείται. Θα τα επιλέγει το Υπουργείο Υγείας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Επειδή το έχω ζητήσει, ας το πω να γραφτεί στα Πρακτικά. Τα άγονα αγροτικά ιατρεία.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Να γραφτεί και η απάντησή μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Στηρίζω το μέτρο, αλλά το τονίζω.

Κύριε Παπαχριστόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πριν ξεκινήσω, θέλω να παρακαλέσω τον Πρόεδρο της Βουλής, που θέλω να πιστεύω ότι είναι από τους καλύτερους που είχε ποτέ η Βουλή, να βρει έναν τρόπο οι Βουλευτές να είναι παρόντες. Βέβαια «οὐκ ἐν τῷ πολλῷ τοῦ εὐ, ἀλλ' ἐν τῷ εὐ τῷ πολὺ».

Είμαστε λίγοι –και πολλές ώρες είναι λίγοι αυτές τις τρεις μέρες– και πρέπει να βρείτε έναν τρόπο –πιστεύω ότι θα τα καταφέρετε– οι Βουλευτές να είναι παρόντες. Αυτό είναι παράκληση, τίποτ' άλλο.

Εγώ θέλω να ξεκινήσω διαφορετικά. Φρέσκες, σημερινές κίολας, ειδήσεις: Ο Μάριο Ντράγκι ανοίγει παραθύρο για την ποσοτική χαλάρωση. Ήμουν από αυτούς –ίσως να ηχούσε λίγο περίεργα– που μέσα στα τέσσερα αναπτυξιακά πακέτα έβαζα και τα 3 δισεκατομμύρια τον μήνα, δηλαδή γύρω στα 36 τον χρόνο, που αναλογούν στη χώρα μας από την ποσοτική χαλάρωση του Μάριο Ντράγκι. Είναι σημερινή είδηση και δεν νομίζω να την αμφισβητεί κανένας.

Μια άλλη ακόμα, θετική, σημερινή είδηση είναι τα 7,8 δισεκατομμύρια του ΕΛΑ για την καλή κατάσταση των τραπεζών. Θέλω να συνεχίσω με θετικές ειδήσεις και να πω το εξής ότι –το ξαναλέω– τσιμπιέμαι καμιά φορά σε αυτήν την Αίθουσα και λέω «μήπως έχω καταστραφεί και δεν το έχω καταλάβει;». Θα είμαι ειλικρινής. Θέλω να θυμίσω ότι γύρω στον Φεβρουάριο συζητιέται η ρύθμιση του χρέους, το εάν θα έχει ή όχι θετική κατάληξη. Περιμένω. Εγώ πιστεύω ότι θα έχει. Άκουσα με μεγάλη προσοχή τον κ. Τσακαλώτο για το 15% και με τις προϋποθέσεις που πρέπει να έχει.

Ακόμα, να μπει στη λογική μας ότι υπάρχει μεγάλη πιθανότητα στο τέλος του 2016 –θέλετε όχι στο τέλος του 2016, στις αρχές του 2017, στη μέση του 2017, εγώ να πάω και λίγο πίσω, να μην είμαστε και αιθεροβάμονες– να βγούμε στις αγορές, με απλά ελληνικά όπια δεν θα μας επιβάλλει κανείς το τι θα κάνουμε σε αυτή τη χώρα.

Θα ήθελα ακόμα, συνεχίζοντας –και μιλάω για πραγματικότητα και όχι φαντασιώσεις δικές μου ή δικές μου εκτιμήσεις- να πω ότι η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών έχει σχεδόν ολοκληρωθεί και λειτουργήσει πολύ καθοριστικά για τις αποφάσεις των Ευρωπαίων δανειστών. Εδώ με λύπη μου είδα ότι, αφού για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα η Αντιπολίτευση έπαιξε με την «Πανουσιάδα» και δεν της βγήκε, έπαιξε με τον πλειστηριασμό της πρώτης κατοικίας και δεν της βγήκε –λυπάμαι που το λέω- έπαιξε με διαφθορά –δήθεν- δυο Υπουργών που κανόνιζαν ιστορίες στη Συγγρού και δεν της βγήκε, έχει περίπου επενδύσει στο να αποδείξει ότι η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών είναι το καινούργιο σκάνδαλο.

Θέλω απλά να θυμίσω ότι οι «προνομιούχες» μετοχές, που είχε μέχρι τώρα η χώρα και έστελνε έναν αντιπρόσωπο στις τράπεζες, σχεδόν δεν είχαν κανένα αντίκρισμα, γιατί δεν είχε δικαίωμα ούτε ψήφο, ας πούμε, στη συνέλευση των μετόχων ούτε να καθορίσει την πολιτική της τράπεζας ούτε τίποτα. Βέβαια, το ποσοστό στα χαρτιά ήταν γύρω στο 55% με 65%. Το λέω αυτό, γιατί ακούω, έτσι, κραυγές μεγάλες.

Σήμερα, που δεν είναι τόσο μεγάλο το ποσό, είναι από το 11% μέχρι το 30% περίπου –και δεν αφορά τη Eurobank, αφορά τις άλλες τρεις- έχει δικαίωμα ο εκπρόσωπος του κράτους, του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, να έχει και βέτο στην πολιτική και στη διοίκηση και κυρίως στη συνέλευση των μετόχων. Για να δούμε εάν πράγματι είναι σκάνδαλο ή όχι, επίσης θα πρέπει να θυμίσω ότι η Τράπεζα της Ελλάδος δεν διαμαρτυρήθηκε, ο κ. Στουρνάρας, οι τραπεζίτες δεν είπαν κουβέντα και κυρίως αυτοί που υποτίθεται ότι έχασαν τα λεφτά τους, οι επιχειρηματίες, δεν έβγαλαν κιχ. Το αφήνω, λοιπόν, να το ξανασκεφτούν καλά οι συνάδελφοι, γιατί βλέπω να το αναπαράγουν και να το λένε.

Θέλω ακόμα να πω κάτι, ότι πράγματι οι τραπεζικές μετοχές σχεδόν μηδενίστηκαν. Μήπως θα πρέπει να σκεφτούμε πώς ακριβώς και ποια εικόνα έδωσε το τραπεζικό σύστημα για χρόνια με τα θαλασσοδάνεια, με τους υπόδικους τραπεζίτες, με, με, με;

Θέλω να σταματήσω εδώ και να πάω στα πιο πρόσφατα και να πω το εξής: Έχουμε ένα εκρηκτικό πρόβλημα με το προσφυγικό. Πρόσφατα έγινε μια συμφωνία. Δεν είμαι αιθεροβάμων. Δεν είμαι σίγουρος εάν η Τουρκία θα δεχθεί και θα εφαρμόσει τελικά τους όρους αυτής της συμφωνίας. Πιστεύω όμως ότι ήταν ένα βήμα αναγκαίο. Είμαι από αυτούς που στην κυριολεξία –συγχωρήστε μου την έκφραση- ουρλιάζω επί χρόνια. Η Τουρκία, η Ιορδανία και ο Λίβανος έχουν στα εδάφη τους τέσσερα εκατομμύρια πρόσφυγες. Η Τουρκία έχει πάνω από δύο εκατομμύρια πρόσφυγες. Δεν μπορείτε να την αγνοήσετε, ότι γνώμη και να έχετε γι' αυτή τη χώρα.

Είναι κέρδος, πιστεύω, για την Ελλάδα και για την Ευρώπη με την προοπτική ένταξης της Τουρκίας –που πιστεύω ότι είναι σωστή- το γεγονός ότι δεν θα χρειάζεται βίζα πια γι' αυτές τις χώρες και –το πιο πονηρό απ' όλα- να συζητήσουμε για πρώτη φορά ότι η ταυτοποίηση μπορεί να γίνεται στα παράλια της Μικράς Ασίας. Είναι ανάσα για εμάς. Γιατί, λυπάμαι, έχουμε μια γεωγραφική θέση τέτοια, που από της διακρίσεις δεκαοκτώ χιλιάδες μετανάστες, οι διακρίσεις χιλιάδες πέρασαν από τη χώρα μας. Θέλω να πιστεύω ότι η κινδυνολογία του Σένγκεν δεν θα βρει άλλους υποστηρικτές. Το τι κάνει ο Πρωθυπουργός της Ουγγαρίας, της Σλοβενίας και της Σλοβακίας εδώ και καιρό το ξέρουμε, δεν είναι καινούργιο.

Άκουσα με μεγάλο σεβασμό την Ελίζα Βόζενμπεργκ, που είναι Ευρωβουλευτής της Νέας Δημοκρατίας. Κανείς δεν έχει τη δυνατότητα να μας βγάλει από τη Συνθήκη του Σένγκεν –και το κλείνω εδώ- και δεν θα βγούμε.

Θέλω να πω δυο κουβέντες για το ασφαλιστικό, που όντως είναι υδρογονοβόμβα εν δυνάμει και έχει απασχολήσει σε μεγάλο βαθμό –και καλά κάνει- τους πάντες και τα πάντα. Είναι εθνικό ζήτημα. Εγώ δεν βλέπω αρνητικά, έχω μια άλλη οπτική γωνία. Όταν συγκεντρώθηκαν οι πολιτικοί Αρχηγοί –δεν πειράζει, κάνουν πείσματα όπως τα μικρά παιδιά- στην ουσία πιστεύω ότι συμφώνησαν όλοι ότι οι κύριες συντάξεις και γενικά οι συντάξεις δεν πρέπει να περαχτούν.

Θέλω εδώ να θυμίσω τρία πράγματα. Πολλά όπλα δεν έχουμε.

Ένα από αυτά είναι η ειλικρίνεια. Εάν δεν γίνει τίποτα τώρα –το ξέρετε όλοι σ' αυτή την Αίθουσα και οι καλύτεροι οικονομολόγοι- σε τέσσερα πέντε χρόνια δεν θα υπάρχουν συντάξεις για κανέναν. Εάν αυτό είναι υπερβολή, εγκαλέστε με.

Δεύτερον, στη Δανία δουλεύουν πέντε για να συνταξιοδοτείται ένας. Ο μέσος όρος στην Ευρώπη είναι τέσσερα προς ένα. Στη χώρα μας, με ποσοστό ανεργίας που είναι 25%, 26% ή 27%, δουλεύει ένας για να συνταξιοδοτείται άλλος ένας. Εάν αυτό δεν είναι εκρηκτικό πρόβλημα, ποιο είναι; Αυτό δεν θέλει πραγματικά μια συμφωνία σε εθνικό επίπεδο;

Πιστεύω ειλικρινά ότι, πρώτον, και τα 17 δισεκατομμύρια που περίσσεψαν από την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών –ήταν 25 δισεκατομμύρια και χρειάστηκαν 5,9 δισεκατομμύρια μόνο- και οι άλλες επιλογές που ακούω από τον φίλο μου τον Ανδρέα τον Νεφελούδη και από τους Υπουργούς των Οικονομικών μπορούν πράγματι να λύσουν αυτό το πρόβλημα. Και πιστεύω ότι θα λύσουν, εγώ πιστεύω ότι θα είναι μια ευχάριστη έκπληξη –θυμηθείτε τι σας λέω- που πιστεύω ότι ανώδυνα θα την περάσουμε απ' αυτή την Αίθουσα. Και μην ξεχνάτε ότι είναι μια σκληρή εποχή. Πράγματι η αγορά στενάζει. Ο κόσμος είναι φτωχοποιημένος. Ζούμε ίσως την πιο σκληρή πραγματικότητα μετά τον πόλεμο. Είναι εποχή για σκληροτράχηλους, αποφασισμένους και πάνω απ' όλα συνειδητοποιημένους πολιτικούς. Θέλω να πιστεύω ότι τους έχουμε. Όσοι είμαστε εδώ σε αυτήν την Αίθουσα, θα θέλαμε τα καλύτερα. Το θέμα είναι τι μπορούμε και πάνω απ' όλα να είμαστε ειλικρινείς.

Θέλω να πω και κάτι για τη λέξη «αυτοκριτική». Έχει εξαφανιστεί από αυτή την Αίθουσα. Ναι, έγιναν λάθη. Ναι, έγιναν λάθος επιλογές. Ναι, ελέγχθησαν υπερβολές. Δεν είναι κακό να το πούμε και να το παραδεχθούμε. Εκτιμήσαμε έτσι. Δεν κυβερνάγαμε τριακόσια χρόνια. Πρώτη φορά κυβερνά αυτή η Κυβέρνηση. Λάθη δεν κάνουν όσοι δεν κάνουν τίποτα.

Ένα πράγμα δεν θα μας συγχωρήσει ο Έλληνας πολίτης, γιατί ξέρει πολύ καλά, όσο και αν γίνεται μια απεγνωσμένη, φοβερή προσπάθεια να μας πείσουν ότι το πρώτο επτάμηνο και το δίμηνο το ταρινό έφερε την καταστροφή στη χώρα. Πέντε εκλογικές αναμετρήσεις και δεν πείστηκαν γι' αυτό.

Πιστεύω ότι ο ιστορικός του μέλλοντος, όταν θα ηρεμήσουν τα πράγματα, δεν θα αποδώσει στον ΣΥΡΙΖΑ ούτε τους τρεις χιλιάδες ανασφάλιστους ούτε το ένα εκατομμύριο κάτω από το όριο της φτώχειας ούτε το 25% της ανεργίας ούτε τις τριακόσιες χιλιάδες ανθρώπους που έφυγαν στο εξωτερικό ούτε την απίστευτη διαφθορά και διαπλοκή που ζήσαμε μαζί της τα τελευταία σαράντα χρόνια. Τότε –και θέλω να είμαι ειλικρινής γι' αυτό- θα κατασταλάξουν τα πράγματα και θα έλθει η ώρα της αλήθειας. Πιστεύω ότι είναι μοναδική ευκαιρία, ίσως είναι και η τελευταία ευκαιρία.

Θέλω να αναφερθώ σε κάτι, γιατί άκουσα πάλι σύγχυση. Ξαναλέω: Παράφρων Πρωθυπουργός, που κάνει δημοψήφισμα για να το χάσει, δεν υπάρχει. Δεν υπάρχει στον πλανήτη ιστορικό προηγούμενο. Ακόμα και ο Νέρωνας, όταν έκαψε τη Ρώμη, κάτι είχε στο μυαλό του.

Ακούω ότι τις τράπεζες τις κλείσαμε μόνοι μας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Έχω ένα λεπτό; Έτσι κι αλλιώς ξέρω ότι σήμερα είναι χαλαρή μέρα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Άλλα τέσσερα λεπτά έχει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ο κύριος Πρόεδρος είναι κουβαρντάς!

Προχωρήστε, κύριε συνάδελφε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ακούω να λένε με φοβερό πάθος ότι ο Τσίπρας έκλεισε τις τράπεζες. Εκείνο το βράδυ –θα το ξαναπώ- δεν έγινε μόνο αυτό. Έγιναν κι άλλα. Ακούσαμε ότι χάνουμε τις καταθέσεις και έπεσε κόσμος απάνω να διαφημίσει το «ναι» από το πρωί ως το βράδυ. Δεν ξέρω πόσο άνετα αισθάνονται οι άνθρωποι που έλεγαν «ναι».

Να πω και κάτι; Ήταν μία ιστορική εκλογική αναμέτρηση, γιατί τη λέξη «παρένθεση» την έχασαν όλοι σ' όλον τον πλανήτη. Έπρεπε να γίνει αυτό το δημοψήφισμα και πραγματικά όλοι κω-

λώσαμε όταν οι τράπεζες έκλειναν, όμως όταν είδα τον Τσίπρα και τον Καμμένο αποφασισμένους, ακόμα και με κλειστές τράπεζες να πάνε, συνταχθήκαμε. Ήταν μια νίκη της δημοκρατίας εκείνο το βράδυ, μεγάλη νίκη της δημοκρατίας.

Επειδή ακούγονται κι άλλα, πώς το «όχι» έγινε «ναι», θα πω ότι εκείνο το βράδυ, 13 Ιουλίου, και έναν μήνα μετά που ψηφίσαμε εδώ, ξέραμε όλοι όσοι είχαμε ένστικτο αυτοσυντήρησης ότι τους όρους του παιχνιδιού τούς επιβάλλει ο δυνατός. Για πολλές δεκαετίες γίναμε αδύναμος κρίκος και αυτή είναι η κριτική που κάνω εγώ στα παλιά κόμματα και καμμία άλλη. Ήμασταν ο αδύναμος κρίκος, που έπρεπε εκείνη την ώρα να μην παίξουμε με δέκα εκατομμύρια Έλληνες.

Αισθάνομαι περήφανος –σας το λέω ειλικρινά– και δεν απολογούμαι και δεν έχω απολογητικό ύφος γι' αυτό το «ναι», γιατί ήταν ένα «ναι» επιβίωσης της χώρας εκείνη την ώρα.

Ακούω να λένε το εξής: «Αφού κι εμείς μνημόνια φέραμε και μας κατηγορούσατε...». Να πω κάτι, αγαπητοί συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης; Εγώ προσωπικά δεν θα έλεγα τίποτα, αν δεν είχαμε δει αυτά που είδαμε στη διάρκεια της διοίκησής σας. Να θυμηθώ πώς έξι εταιρείες έπαιρναν όλα τα έργα; Να θυμηθώ τις λίστες που κρύβονταν σε στικάκια και εξαφανίζονταν; Να θυμηθώ την υπερτιμολόγηση των Ολυμπιακών Αγώνων; Να θυμηθώ το 8% που έπαιρναν τα φυσικά πρόσωπα από τη «SIEMENS» και το 2% τα κόμματα, που μετά από εννιά χρόνια έρχεται τώρα στη Βουλή; Να θυμηθώ πώς δίνονταν τα θαλασσοδάνεια, γιατί άκουσα πολλές φορές «να πούμε συγγνώμη», άκουσα τη λέξη «θράσος», άκουσα πολλά.

Θέλετε να πούμε συγγνώμη; Τι θα έπρεπε να πείτε εσείς, αγαπητοί συνάδελφοι –ευτυχώς όχι όλοι–, για την απίστευτη διαφθορά και διαπλοκή, που έφερε τη χώρα εδώ που την έφερε; Εγώ είμαι θιασώτης τού ότι εσείς φταίτε και δεν θέλω να γυρίσω πάλι στο παρελθόν.

Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, θέλω να πω το εξής: Είναι εύκολο να κάθεται έξω από τη μάντρα και να πετροβολάς. Είναι δύσκολο να μπεις μέσα και να λύσεις το πρόβλημα. Αισθάνομαι περήφανος που είμαι μέσα από τη μάντρα. Ναι, ακούω κι εγώ στον δρόμο κακές κουβέντες, ότι είμαι προδότης και διάφορα.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να συμβουλευτώ και τους τριακόσιους συναδέλφους στη Βουλή: Ο Αλέξης Παπαχελάς, που γράφει σε μία εφημερίδα που μόνο καλά δεν λέει για μας, έγραψε ένα άρθρο πριν από έναν μήνα: «Τέλος εποχής». Θα παρακαλούσα να το διαβάσουμε όλοι και να το διαβάσουμε πολλές φορές.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα δύο μέλη από το ΚΑΠΗ Αμπελοκήπων Μενεμένης Θεσσαλονίκης.

Βέβαια, έτσι όπως σας βλέπω, μάλλον από κέντρο νεότητος είστε!

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Φτάνουμε προς το τέλος. Έχει μείνει μόνο ο κ. Θεοχάρης, του οποίου δεν θα του δώσω όλη τη δευτερολογία, γιατί αύριο θα του λέω ότι έχει εξαντλήσει τον χρόνο και θα φωνάζει. Κύριε Θεοχάρη, θα έχετε τώρα τα 2/3 του χρόνου σας, για να έχετε ένα περιθώριο και για αύριο, αν χρειαστεί.

Ελάτε στο Βήμα, κύριε Θεοχάρη.

Εγώ, ακολουθώντας τα βήματα του Προέδρου μας κ. Βούτση, δεν ακολουθώ πρακτικές του παρελθόντος. Δεν κάνω κανένα σχόλιο, ούτε καν αναφέρω την προσωπική μου άποψη. Θα κάνω μία μικρή παρέκκλιση απόψε για να πω ότι ως πολίτης και ως Βουλευτής δεν θεωρώ ότι ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας έχει υπερβεί τα συνταγματικά του καθήκοντα. Αντίθετα, θα έλεγα ότι τα ασκεί πολύ καλά.

(Χειροκροτήματα)

Κύριε Θεοχάρη, σας δίνω έξι λεπτά. Σας φτάνουν;

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Ναι. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είπαμε χθες για τις αδυναμίες του προϋπολογισμού, για τα ψέματα, τα λάθη, τα προβλήματα που έχει. Άλλαξαν, για παράδειγμα, τα προσωρινά στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ επί τα χείρω. Μιλούν για πολύ χειρότερη ύφεση και συζητάμε έναν προϋπολογισμό με βάση λανθασμένα νούμερα. Η χώρα χρειάζεται επανεκκίνηση, να ξανασκεφτούμε τις μεταρρυθμίσεις από την αρχή.

Πρότεινα ήδη δέκα σημεία για την επανεκκίνηση της Ελλάδας και την έξοδο από την κρίση, θεσμικές παρεμβάσεις από τη μία μεριά για το Σύνταγμα, τη δικαιοσύνη, τον δημόσιο τομέα, τη διαφθορά, αλλά και οικονομικές παρεμβάσεις για τα δημοσιονομικά, τις επενδύσεις, την παιδεία και τον πολιτισμό, το κοινωνικό κράτος και το σύστημα ασφάλισης. Όχι μόνο αυτό, αλλά κάνουμε και συγκεκριμένες προτάσεις, όπως για τη βινιέτα, όπως για ένα νέο σύστημα κατάταξης της αναπηρίας των ανθρώπων με αναπηρία που κοιτάζει πραγματικά εάν έχουν συγκεκριμένα προβλήματα, όπως το αν χρειάζονται βοήθεια για να κάνουν τις βασικές λειτουργίες, και έτσι κατατάσσει τον καθένα ακριβώς εκεί που θα πρέπει.

Όλα αυτά πρέπει να γίνουν, εάν θέλουμε να είμαστε μια ευνομούμενη κοινωνία. Αυτός πρέπει να είναι ο στόχος μας, τα παιδιά μας επιτέλους να ζήσουν σε μια κοινωνία ευνομούμενη, πολύ καλύτερη από τη δική μας.

Η μεταρρύθμιση, βέβαια, θα έπρεπε να ξεκινήσει και από τον προϋπολογισμό, να έχουμε μία εισηγητική έκθεση που να περιγράφει μία στρατηγική, να μην είναι μία συρραφή κειμένων από τις διάφορες Υπηρεσίες, πλίνθι και κέραμοι ατάκτως ερριμμένοι, να είναι κατανοητός δηλαδή ο σκοπός και το τι θέλει να κάνει η Κυβέρνηση στη βάση της για την επόμενη χρονιά και προφανώς να δίνει και κάποια ψήγματα για τις επόμενες χρονιές.

Πού είναι, ας πούμε, η στρατηγική της Κυβέρνησης για την ανάπτυξη, για το προσφυγικό, για τους οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης, για τις αποκρατικοποιήσεις, όχι απλά να απαριθμεί πόσες θα κάνει, αλλά ποια είναι η στρατηγική, ποιο είναι το νήμα το οποίο δένει όλες τις ενέργειες που θα γίνουν από την Κυβέρνηση.

Ας πούμε, παρ' όλο που η Κυβέρνηση μας λέει ότι η κοινωνική πολιτική είναι προτεραιότητα, βλέπουμε σε νοσοκομεία μειώσεις των εσόδων τους, μειώσεις για τον ΕΟΠΥΥ, την κρατική επιχορήγηση. Πρέπει τα νούμερα να κουμπώνουν στον προϋπολογισμό.

Μιλάτε για εξοικονόμηση 500 εκατομμυρίων στις αμυντικές δαπάνες και βλέπουμε μια μείωση στους αριθμούς κατά 200 εκατομμύρια.

Πρέπει, λοιπόν, να ξεκινήσουμε απ' όλα αυτά και να κάνει καλύτερη δουλειά η Κυβέρνηση και να τα συζητάμε αυτά καλύτερα εδώ, στη Βουλή.

Σήμερα ο Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος έβγαλε την ενδιάμεση έκθεση νομισματικής πολιτικής. Τι λέει; Ζητάει συναίνεση από το πολιτικό σύστημα. Εδώ οι ευθύνες –το είπα και χθες– είναι κυρίως δικές σας και επειδή έχετε το μαχαίρι, έχετε και το καρπούζι. Είστε η Κυβέρνηση. Ζητάει αποτελεσματικότητα. Λείπει η αποτελεσματικότητα. Σας το έχω πει πολλές φορές. Τι λέει, ας πούμε;

Ουσιαστικά αν δείτε τα δύο κείμενα, τον προϋπολογισμό και την έκθεση, είναι σαν να είναι δύο διαφορετικοί κόσμοι. Έλεγε το βιβλίο: «Οι άντρες είναι από τον Άρη και οι γυναίκες από την Αφροδίτη». Κάπως έτσι. Όχι αύξηση φορολογικών συντελεστών. Στη σελίδα 75 λέμε για αύξηση συντελεστών φορολογίας εισοδήματος νομικών προσώπων, αύξηση προκαταβολής ελευθέρων επαγγελματιών, αύξηση φόρου στους αγρότες. Όχι αυξήσεις συντελεστών εισφορών για την κοινωνική ασφάλιση.

Τι λέμε στη σελίδα 108; Αύξηση στα έσοδα των ταμείων 350 εκατομμύρια, δηλαδή ακριβώς τα ανάποδα απ' ό,τι μας λέει η έκθεση. Μείωση μη παραγωγικών δαπανών του δημοσίου, αξιολόγηση των φορέων, επανεξέταση της ύπαρξης πολλών απ' αυτούς.

Τι λέει στη σελίδα 123; Παρεμβάσεις σε μισθούς, συντάξεις,

επιδόματα, όχι τις μη παραγωγικές δαπάνες. Στη σελίδα 125, ογδόντα δύο εταιρείες μη εισηγμένες, είκοσι επτά απ' αυτές υπό εκκαθάριση. Για χρόνια σέρνονται και είναι μια χαίνουσα πληγή, που δεν μπορούμε να την κλείσουμε.

Τι ζητάει η έκθεση της Τράπεζας της Ελλάδος; Κατάργηση των εξαιρέσεων στη φορολογία και στην κοινωνική ασφάλιση. Αναμονή. Περιμένουμε έναν προϋπολογισμό που θα το κάνει. Δεν αναφέρονται πουθενά. Μακάρι να έλθουν οι εφαρμοστικοί νόμοι που να το κάνουν. Η έκθεσή μας ζητάει αξιοποίηση της περιουσίας του δημοσίου και επιτάχυνση των ιδιωτικοποιήσεων.

Η εισηγητική έκθεση του προϋπολογισμού του 2015 έλεγε ότι έχουν πραγματοποιηθεί ως τώρα 5,363 δισεκατομμύρια ευρώ. Η εισηγητική του 2016 λέει 5,369 δισεκατομμύρια ευρώ. Μηδέν εις το πηλίκον το 2015. Το 2016 θα έχουμε τα ίδια έργα που είχαμε το 2014 και το 2015.

Περνάω σε ένα άλλο θέμα, που είναι το σκάνδαλο των τραπεζών, το σκάνδαλο του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας. Θα ήθελα να το εξηγήσω, για να καταλάβει ο κόσμος τι έχει συμβεί. Αποτιμήσαμε την Τράπεζα Πειραιώς 18 εκατομμύρια ευρώ. Αυτό είναι το άκρον άωτον της κατάστασης αυτής. Οι μετοχές της Eurobank πουλήθηκαν 0,30 ευρώ και φωνάζατε για εξεταστικές και σκάνδαλα. Σήμερα με το 1 λεπτό τι πρέπει να πούμε; Η αξία της Alpha έπεσε 91%, 99% της Πειραιώς, 96% της ΕΤΕ, 95% της Eurobank.

Περάσατε την 1^η Νοεμβρίου τον ν.4340, που έλεγε ότι το ΤΧΣ δύναται να δεχθεί τις τιμές του βιβλίου προσφορών. Είκοσι μέρες μετά, πριν από το βιβλίο προσφορών, είπατε: «Υποχρέωση να δεχτεί οποιαδήποτε τιμή». Δεν θα λάβει μέρος το δημόσιο, δεν θα λάβουν οι Έλληνες επενδυτές.

Το αντίστοιχο θα ήταν πριν από την πώληση του Ελληνικού να περνούσε νόμος που να υποχρέωνε το ΤΑΙΠΕΔ να μην έχει κάτω όριο στην τιμή και να υποχρεωθεί ό,τι του πουν να το αποδεχτεί, δηλαδή να μην έχει τη δυνατότητα να πει ότι αυτή η τιμή είναι πάρα πολύ μικρή. Αυτό είναι το σκάνδαλο το οποίο έχει συντελέσει με τις ψήφους τις δικές σας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Κλείνω λέγοντας ότι μίλησα και χθες για τη Σένγκεν. Η Σένγκεν δεν είναι μόνο τα σύνορα. Είναι και η EUROPOL, είναι ότι, εάν βρούμε, δύσκολα θα βάλουμε τάξη μόνοι μας, για να ξαναμπούμε. Ουδέν μονιμότερο του προσωρινού. Η Κυβέρνηση υπέκυψε τροχάδην και ζήτησε στις 3 Δεκεμβρίου τη συνδρομή των μονάδων ταχείας δράσης για την καταγραφή και ταυτοποίηση στα σύνορά μας και στα βόρεια.

Δεν πρέπει να ταυτοποιούμε στο χαρτί, όπως κάνουμε τώρα. Πρέπει να έχουμε μηχανήματα. Το πρόβλημα αυτό δείχνει ερασιτεχνισμό και εγκληματική αμέλεια, καθώς δεν ζητήσαμε την ενεργοποίηση της υλικοτεχνικής στήριξης από την Ευρωπαϊκή Ένωση παρά μόνο στις 3 Δεκεμβρίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός δεν βγαίνει. Το λέει μέσα ο ίδιος ότι είχατε αύξηση της φοροδιαφυγής το 2015. Θα χρειαστούμε νέα μέτρα, αφού ζητάτε αύξηση εσόδων σε εποχή ύφεσης. Αυτά τα νέα μέτρα η κοινωνία δεν θα τα αντέξει. Πολύ φοβάμαι πως ούτε και εσείς.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Έχει ζητήσει τον λόγο –προφανώς για να απαντήσει στον κ. Θεοχάρη- ο κ. Τσακαλώτος.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για τρία λεπτά.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Κύριε Θεοχάρη, πρώτον τις λέξεις «εξεταστική επιτροπή» δεν τις έχετε ακούσει ποτέ από το στόμα μου. Αλλά αφού λέτε για σκάνδαλα και λέτε τι είναι το ένα και τι είναι το άλλο και αν είναι σκάνδαλα, θα σας εξηγήσω τι επιλογή είχε η Κυβέρνηση με τις προνομιούχες μετοχές και θα σας θέσω ένα ερώτημα, ένα κομμάτι, ένα πάζλ, για να μου απαντήσετε αύριο, αλλιώς θα σας απαντήσω εγώ.

Εμείς για τις προνομιούχες μετοχές είχαμε δύο ακραίες λύσεις. Θα μπορούσαμε να κάνουμε αυτό που έλεγε ο νόμος, δηλαδή αν θέλεις, να τις μετατρέψεις στον μέσο όρο της τιμής των τελευταίων δώδεκα μηνών.

Η άλλη λύση, αν θέλαμε να τις μετατρέψουμε, ήταν να τις με-

τατρέψουμε στην τιμή που έβγαине από τα βιβλία προσφορών. Εμείς είπαμε δεν θα κάνουμε ούτε το ένα ούτε το άλλο. Γιατί, αν κάναμε το πρώτο, θα υπήρχε πολύ μεγάλος κίνδυνος να υπάρχει πολύ μεγάλη απομείωση των μετοχών μας.

Αν κάναμε το δεύτερο, δηλαδή την τιμή που έβγαине από το βιβλίο προσφορών, είχε πολύ μεγάλο κίνδυνο να μην μπουν άλλοι ιδιώτες, δηλαδή να αποτραπούν οι ιδιώτες να μπουν και να μην καλύψουν το βασικό σενάριο και οι τέσσερις τράπεζες.

Τι κάναμε; Γιατί φαντάζομαι ο στόχος σας δεν είναι να μην ερχόταν ξένο χρήμα, επενδυτές. Είπαμε ότι δεν θα τις μετατρέψουμε, άρα δεν θα αλλάξουμε τον νόμο που ήταν τους τελευταίους δώδεκα μήνες, γιατί έτσι και αλλιώς δεν θα τις μετατρέπαμε τις μετοχές και είπαμε να συμμετάσχουν σφάλ in.

Το κομμάτι για εσάς –και να ξέρετε είναι μεγάλος αριθμός- είναι πόσο κερδίσαμε από αυτήν την απόφαση, να είναι bail in οι μετοχές, σε σχέση με το αν είχαμε κάνει την τιμή με τον μέσο όρο των τελευταίων δώδεκα μηνών. Ξέρετε ποιος είναι αυτός ο αριθμός; Μπορείτε να το φανταστείτε; Όταν θα το φανταστείτε και όταν θα τον βρείτε τον αριθμό, ελπίζω να έρθετε να μου ζητήσετε συγγνώμη προσωπικά, να ζητήσετε συγγνώμη από την Ολομέλεια για αυτόν τον λαϊκισμό. Γιατί ξέρετε ότι δεν είχαμε πολλές επιλογές και θα μάθετε –αφού δεν το ξέρετε- πόσο κέρδισε από αυτήν την απόφαση ο ελληνικός λαός.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Θεοχάρη, ένα λεπτό. Ούτως ή άλλως κομμάτι μπήκε. Για αύριο σκοπώμεν ο Πρόεδρος μου είπε: «Νικήτα, άφησε τις 15.00' που λες, να πάμε στις 13.30', γιατί κάποιος μικροκαυγάς θα γίνει, να δευτερολογήσουν οι γενικοί εισηγητές και οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι αν θέλουν να πουν μια κουβέντα». Άρα θα έχετε τον χρόνο. Κρατήστε, λοιπόν, την ορμή σας για αύριο να μη χάσουμε και το σασπένς.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Θα ήθελα τον λόγο για ένα λεπτό μόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Λοιπόν, ένα λεπτό και κλείνουμε. Και μην αρχίσουμε προσωπικές αναφορές και μου ζητάει ξανά τον λόγο ο κ. Τσακαλώτος.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Όχι, όχι.

Κύριε Πρόεδρε, το ξέρει και ίδιος. Τρέφω αμοιβαία συμπάθεια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ε, άμα δεν τρέφατε αμοιβαία συμπάθεια, τι θα λέγατε τότε, αναρωτιέμαι.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Οπότε δεν έχω κανένα πρόβλημα να κάνω προσωπικές αναφορές και σίγουρα δεν θα ζητήσω συγγνώμη.

Εγώ είπα ότι ζητήσατε εξεταστική επιτροπή. Δεν μίλησα προσωπικά στον κύριο Υπουργό. Είπα ότι ο ΣΥΡΙΖΑ ζητούσε εξεταστική επιτροπή. Και αν δεν ζητούσε εξεταστική επιτροπή, όταν έγινε η προηγούμενη συμμετοχή των ιδιωτών στο 0,30, τότε να πάμε στα Πρακτικά και να δούμε. Αλλά νομίζω όλος ο ελληνικός λαός ξέρει.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Αφού έγινε εξεταστική.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Αυτό που είπα εγώ είναι το εξής: Όταν έχεις μια συμμετοχή των ιδιωτών, δεν υπάρχει κανένας λόγος και αν υπάρχει να μας τον εξηγήσει ο κύριος Υπουργός, διότι άλλα τού είπα και άλλα μού απάντησε με τα κομμάτια. Θα τα δούμε τα κομμάτια και θα τα κοιτάξουμε.

Όμως, αυτό που έχει σημασία είναι το εξής: Όταν a priori σε ΦΕΚ, που το ξέρει όλος ο κόσμος, έχει υποχρεώσει τον πωλητή των μετοχών να αποδεχθεί οποιαδήποτε τιμή πώλησης, τότε βάζεις τον πωλητή αυτόν σε ντεζαβαντάζ. Αυτό δεν λέω ότι θα μας αύξανε απαραίτητα τις τιμές, αλλά, εν πάση περιπτώσει, σε μια διαδικασία ανοικτή, μια διαδικασία της αγοράς δεν είναι δυνατόν να κρατάμε το δημόσιο με τα δύο χέρια δεμένα πίσω από την πλάτη του, όταν πάει να πουλήσει κάποιες μετοχές. Αυτό είναι που ζητήσαμε.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για είκοσι δευτερόλεπτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Έχετε τον λόγο, κύριε Υπουργέ.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Επαναλαμβάνω το ερώτημα: Πόσο κέρδισε το ελληνικό δημόσιο από την απόφαση να κάνουμε αυτό που λέτε ότι δεν έπρεπε να κάνουμε; Αυτό είναι το ερώτημα. Είπατε ότι αυτό που κάναμε δεν έπρεπε να το κάνουμε και εγώ αύριο θα σας απαντήσω –εκτός αν ζητήσετε συγγνώμη πριν- πόσο κέρδισε το ελληνικό δημόσιο από αυτήν την απόφαση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συ-

νάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 18.20' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Σάββατο 5 Δεκεμβρίου 2015 και ώρα 13.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία: Συνέχιση της συζήτησης και ψήφιση του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού οικονομικού έτους 2016».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ